Zlvanom Kovačem ob 30-letnici
vinskih ocenjevanj v Gornji Radgoni

Ko je bilo kritično, se je izgovoril na Kardelja

str. 12

str. 11

V Šalovcih gorelo, vse kaže, da gre za požig

Ogenj uničil hišo v lasti občine

poglej in odpotuj!

POREČ, Sončkov klub
2* hotel, bogata športna vsebina,
(dodatni dan 5.990 SIT)

28.8/5D/POL 29.950

MURTER, Sončkov klub
3* Borovnik, bogata klubska
vsečina, brezplačno do 12 let

4.9/7D/POL 31.365

ČRNA GORA, Sončkov klub
2* Obala, avtobus, izleti,
odlično slovensko vođenje

28.8, 4.9/7D/POL 59.900

TURČIJA, Antalijsa
3* Ruleta, polet iz Ljubljane,
parkirna viklučena v ceno

29.8/7D/AL 69.900

SONČEK

TUI potovalni center

M. Sobota 02/521 41 92

Tel. prodaja: 02/22 080 33 • www.soncek.com

Str. 3 - Kapela, vino-
gradništvo in vinarstvo
z novim lastnikomUpnikom
predlagali pri-
silno poravnavoV prihodnje tudi rdeča in
peneca vina iz kapelske kleti

-15%

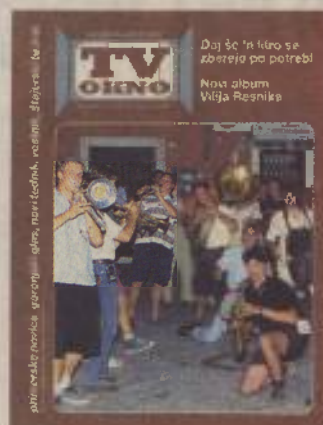
na vse izdelke!

Samo v nedeljo, 29. avgusta,
v megamarketih Interspar
Murska Sobota!Veliko poletno presenečenje v megamarketih Interspar
Murska Sobota: 15 % popust na vse izdelke*.

Ne zamudite enkratne priložnosti!

INTERSPAR

SPAR Slovenija, d.o.o., Ljubljana, Tetalska cesta 26

Str. 16 - Slovenski
košarkarji za SobočaneRašo Nesterovič:
»Tudi mi moramo
nekaj dati našim
navijačem«Str. 13 - Pred začetkom
novega šolskega letaKaj delajo
tajnice?

NAROČNIK

Mercator Posebna ponudba

PREKAJENE ZADNJE KRAČE

100 g, pak. vnos za kg. ABC Pomurka Int., Murska Sobota

739.-

PIŠČANČJA HRENOVKA S SIROM

220 g, vab. pak., Perutnina Ptuj

259.-

ZAMRZNJEN GRILL ZREZEK ESKO

300 g, ABC Pomurka Int., Murska Sobota

549.-

PLJAJA FRUPI FORA limona

1.5 lina, Ital, Mestinjce

99.-

SADNI JOGURT 3.2% m.m.

200 g, več okusov, Ljubljanske mlekarne

69.-

LEJKO MLEJKO 1.5% m.m.

1 liter, Pomurske mlekarne, Murska Sobota

140.-

KREM SLADOLED PIRAN

1 liter, čokolada, Ljubljanske mlekarne

369.-

STIL POMARANČA

1.5 lina, Radenska, Radenci

99.-

Ponudba velja v vseh Mercatorjevih prodajalnah, do prodaje zalog.

Dan sv. Štefana počastili tudi v Lendavi

V središču mesta odprli kulturni center Banffy

Zavod za kulturo madžarske narodnosti v Lendavi je ob madžarskem narodnem prazniku, dnevu madžarskega kralja sv. Štefana, ki ga praznujejo 20. avgusta, na Glavni ulici v Lendavi odprli center Banffy, kulturno središče pomurskih Madžarov.

Po otvoritvi centra so položili še venec ob spomeniku sv. Štefana na Cerkvenem trgu v središču Lendave, potem pa je bila še sveta maša v cerkvi sv. Katarine. Slavnostni govornik je bil predsednik madžarske opozicijske stranke Fidesz in nekdanji madžarski premier Viktor Orban, ki ga je v Lendavo povabila Pomurska madžarska samoupravna narodnostna skupnost.

V kulturnem centru Banffy so obiskovalcem na voljo tudi knjige, revije in časopisi v madžarskem jeziku.

Z otvoritvijo centra Banffy so tako dobili pomurski Madžari prijetno urejene prostore, v katerih bo mogoče uresničevati mnoge kulturne aktivnosti. V predprostoru, kjer je bila že prej knjigarna, je mogoče kupiti ali prelistati razne madžarske in dvojezične knjige, med njimi tudi večino, ki so jih izdali v Pomurju. Kupiti pa je mogoče tudi revije in časopise s strokovno in zabavno vsebino v madžarskem jeziku.

Drugi v stilu začetka prejšnjega stoletja opremljeni prostori so namenjeni kulturnemu ustvarjanju, prireditvam in druženju, na voljo pa so tudi računalniki z dostopom do interneta. Opremlili so tudi teraso in sploh gre za obnovo, ki je lahko za zgled, kako obnavljati stare zgradbe v središču Lendave, ki so spomeniško zaščitene, vse od pročelja pa do vseh notranjih prostorov, kamor so sicer vključeni tudi elementi sodobne tehnologije, ki pa v prostoru ne delujejo moteče.

Naložba je vredna 60 milijonov tolarjev, od česar je večji del 40 milijonov prispeval madžarski Sklad za podpiranje projektov zamejskih madžarov Ilyes, drugo pa so prispevali Urad za zamejske Madžare iz Budimpešte, slovenski ministri za kulturo in informacijsko družbo, organizacije madžarske manjšine v Pomurju in občina Lendava.

Četrto srečanje Porabskih Slovencev

Polnjenje srčnih akumulatorjev

Nastopila tudi svetovna prvakinja

Na Gornjem Seniku je bilo konec minulega tedna živahno, zanimivo, veselo ... kot le malokdaj. Tam se je zbralo okrog 250 Porabskih Slovencev, ki so se v daljni ali bližnji preteklosti izselili iz Porabja – največ v sedemdesetih letih – in si našli svoj drugi dom v krajih Sombotel, Budimpešta, Mosonmagyaróvár idr., kjer so dobili zaposlitev. Z njimi so se družili tudi domačini, obiskovalci iz Slovenije in več pomembnih gostov z obeh strani meje.

Šlo je za tradicionalno srečanje Porabskih Slovencev, četrto po vrsti, ki ga je organizirala Državna slovenska samouprava s sedežem na Gornjem Seniku. Njen predsednik je tamkajšnji župan Martin Ropoš, ki je na osrednji prireditvi v nedeljo po

Na osrednji prireditvi so se Porabskim Slovincem pridružili tudi domačini, obiskovalci iz Slovenije ter ugledni gostje obeh strani meje.

dvojezični maši v velikem šotoru v pozdravnem nagovoru poudaril, da je prepričan, da Porabci niso prišli na to sre-

čanje zato, da bi lažje umrli v drugih krajih, kamor so se za stalno izselili, temveč da bi si v rojstnih krajih napolnili srčne

akumulatorje do prihodnjega srečanja ali vsaj do vseh svetih ko prihajajo na grobove svojcev. Veleposlanik R Slovenije Andrej Gerencner, ki je prav tako nagovoril zbrano množico (v prekmurkem narečju), je pozval Porabske Slovence, da negujejo slovenski jezik v družini, kajti to je osnova za ohranjanje materinščine. Kot dal je dejal ob koncu, je bil zelo dovoljen s kulturnim programom na letošnji osrednji prireditvi, saj se mu je zdel najbolj doslej. Nastopili so znana violonistka Doris Segula iz Čepina, di v čast svoje porabske babice Ane Dončič in drugih sorodnikov v Porabju), svetovna prvakinja v igranju diatonike harmonike (dekleta do 17 let Kristina Pahor iz Kranja, FS Gornji Senik, pevka Marina Huber iz Goričkega, Gorički lajsitar mešana pevka zborna iz Sombote pri Stični in Gornjega Senika). Spregovoril je tudi predsednik Urada za manjšine LR Madžarske Antal Heizer, ki dejal, da njegov urad vsekakor podpira razvoj manjšin ter ohranjanje njihovega jezika in kulture.

Besedilo in foto: Jozse Grol

Večina programa je potekala v velikem šotoru, ki so ga postavili na šolskem igrišču, v soboto pa so si udeleženci v gornjeseniškem kulturnem domu lahko ogledali film Porabje nekoč in danes.

VESTNIK

IZHAJA OB ČETRTAKIH

Izdaja: Podjetje za informiranje d. d.

Murska Sobotla

Uredništvo: Irma Benko (direktorica), Janez Votek (odgovorni urednik), Ludvik Kovač (namestnik odgovornega urednika), A. Nana Rituper Rodež, Bernarda Balazic-Peček, Jože Graj, Majda Horvat, Milana Jerše (novinarji), Nataša Juhov, Jurij Zauheker (fotograf), Nevenka Ermi (lektorica), Ksenija Šomen (tehničarka), Robert J. Kovač (računalniški preloz).

Naslov uredništva in uprave: M. Sobotla, Ulica am. Novaka 13, tel. št.: 531 19 98 (naročniška služba), e. št.: 531 19 60, 534 80 17 (novinarski Vestnik), Venera (trženje) 534 80 15, št. telefaksa 532 11 75. Nenaročniški rokopisov in fotografij ne vračamo.

Naročnina za tri mesece je 3.700,00 tolarjev, letna naročnina 14.800,00 tolarjev, letna naročnina za naročnike v tujini je 37.500,00 SIT, polletna naročnina za delovne organizacije, podjetja in obrtnike je 11.100,00 tolarjev. Izvod v kolportuži je 300,00 SIT. Celoletna naročnina za internetno izdajo je 12.400,00 SIT oz. 52 EUR. Transakcijski račun za naročnino pri Raiffeisen Krekova banka 24900-9000247884.

Tisk: Podjetje za usposabljanje invalidov SET Večje.

Davek ne dodana vrednost je računana v ceno izvoda in se obračunava v skladu s 7. točko 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost, Uradni list 23. 12. 1998, št. 89 in Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2002 in 2003, Uradni list 17. 12. 2001, št. 103.

Naklada: 17.000 izvodov

Elektronska pošta:
Vestnik: vestnik@p-inf.si,
Venera: venera@p-inf.si,
Naročniška služba: oglas.vestnik@p-inf.si,
WWW stran: http://www.vestnik.si.

Položili kamen za srednjo šolo v Lendavi

»Mi verjamemo, da šola bo«

Prav s temi besedami so srednješolci Dvojezične srednje šole v kulturnem programu nagovorili zbrane ob polaganju temeljnega kamna za izgradnjo novega srednješolskega centra in športne dvorane v Lendavi. »S tem se uresničuje desetletno prizadevanje, da bi dobili nove prostore šole. Na tem mestu bo zrasla nova zakladnica znanja, kjer bo potekal specifičen model pouka, ko se dijaki v dvojezični šoli dobro naučijo še drugega jezika. Tudi v novi šoli si bom prizadeval za odličnost, je dejal mag. Tibor Füle, ravnatelj srednje šole. Vrednost celotne investicije je 2,73 milijarde tolarjev, dijake pa naj bi nova šola sprejela v prihodnjem šolskem letu.

Srednja šola je že leta delovala skoraj v neznosnih razmerah, saj je pouk potekal v treh stavbah, ki so bile med seboj oddaljene tudi po kilometer in pol. Tudi učilnice, ki so jih doslej uporabljali za po-

uk, niso najbolj primerne, športno dvorano pa so si uredili v nekdanjih šolskih delavnicah in prav tako ni bila ustrezna. Vsako šolsko leto pa so imeli na šoli v svojih programih kljub vsemu od osemnajst do dvaindvajset oddelkov.

Nova šolska zgradba bo obsegala tri tisoč kvadratnih metrov površin, v njej pa bo 24 učilnic, med drugim tudi specializirane učilnice za naravoslovne predmete in laboratoriji. Hkrati s šolsko stavbo bodo dobili tudi novo športno dvorano v velikosti rokometnega igrišča, v njej pa bo tudi petsto sedežev. Športna dvorana bo velika tisoč šeststo kvadratnih metrov.

Vrednost celotne investicije, šole in športne dvorane, je 2,73 milijarde tolarjev. Država bo prispevala 2,4 milijarde. Občina pa mora zagotoviti 326 milijonov tolarjev. Ker gre za projekt na lizing, bo morala občina v naslednjih desetih letih zagotoviti po 32,6 milijona tolarjev letno. Gradbena dela bo izvajalo podjetje Pomgrad, ki si s tem odpira novo grad-

bišče na lendavskem območju.

V Lendavi začenjamo z izgradnjo zelo potrebne šole, ki bi jo bilo treba zgraditi že prej, pa je poudaril šolski minister dr. Slavko Gaber. »V Sloveniji smo v zadnjem času zgradili in obnovili tristo osnovnih in sedemdeset srednjih šol. To je del programa, s katerim se je Republika Slovenija odločila, da ustvari kakovostne razmere v šolstvu. Sedaj pa je na vseh nas, ki v šolstvu delamo, učijo, se učijo, da te prostore koristno izrabijo. Zavedati se moramo, kakšen pomen ima ta prostor za širšo slovensko javnost. Tu živijo ljudje dveh etničnih izvorov, dveh kultur, dveh jezikov ... in si skupaj bogatijo življenje. In tudi šola je tista ustanova, ki pomaga oblikovati pogled na svet.«

Tisti, ki gradi šolo, zaupa v prihodnost, so bile pomenljive besede ob tistem zgodovinskem dogodku v Lendavi. Pouk v novih prostorih naj bi se začel v prihodnjem šolskem letu.

A. Nana Rituper Rodež

Temeljni kamen za novo srednjo šolo in športni center v Lendavi je položen, je prihodnje leto pa naj bi odprla svoja vrata.

Kapela, vinogradništvo in vinarstvo z novim lastnikom

Upnikom predlagali prisilno poravnavo

V prihodnje tudi rdeča in peneča vina iz kapelske kleti

Prvi letošnjega junija je prišlo do spremembe lastništva v družbi Kapela, vinogradništvo in vinarstvo, katere večinski 59-odstotni lastnik je zdaj Tovarna močnega krmila Črnci. Slednja je bila že doslej 30-odstotna lastnica delnic v družbi pooblaščenki, med večjimi lastniki družbe Kapela ostajajo Radgonske gorice z 18-odstotnim deležem in Kmečka z 12 odstotki, med lastniki pa so še nekateri delničarji z manjšimi deleži. V odstavu družbe pravijo, da so za takšno spremembo lastništva odločili zavestno, pri spremembi pa ni vplivala na dejavnost in kadrovske sestavo podjetja.

Matej Ivanuša, direktor družbe Kapela, vinogradništvo in vinarstvo: »Na prerezu lanskega vinskega letnika v vinorodni deželi Podravje je prejel naš traminec najvišjo oceno, na letošnjem ocenjevanju v Gornji Radgoni pa smo prejeli dve veliki zlati medalji.«

gu višjo ceno, z njimi pa želijo tudi razširiti ponudbo svojih vin. K popestritvi njihove ponudbe naj bi prispevala tudi peneča vina, na kletarjenje katerih se prav tako pripravljajo.

V kapelski kleti ob normalnih vinskih letinah dozoreva okoli 700 tisoč litrov vina iz lastne proizvodnje, 200 tisoč litrov pa ga iztisnejo še iz grozdja zasebnih vinogradnikov. Ti so tudi njihovi poslovni partnerji, saj podjetje zanje opravlja škropljenje in druga strojna dela. Trenutno je v njihovi kleti še precej lanskih zalog vina, vendar jih te

ne skrbijo, saj je bil lanski letnik kakovostno izredno dober, zato s prodajo ne bo težav. Ob prerezu lanskega vinskega letnika v vinorodni deželi Podravje je dobil njihov traminec celo najvišjo oceno, na letošnjem ocenjevanju vin v Gornji Radgoni pa so za leđeno vino chardonnay, letnik 1999, in leđeno vino chardonnay, letnik 2001, prejeli veliki zlati medalji. Ob kakovosti bodo k načrtovani večji prodaji in boljšim cenam prispevale tudi manjše količine vina, ki jih bodo letos pridelali v Sloveniji. Dobršen del pridelka so mar-

sikje vzela neurja in bolezni, toča pa ni prizanesla tudi kapelskim vinogradom, ki jim je v povprečju uničila 40 odstotkov pridelka.

Žal je še vedno tako, da znamo pridelati in donegovati kakovostna vina, ne znamo pa jih dobro prodati, pravi direktor Ivanuša. Zaradi obilnih pridelkov v zadnjih letih se je cena vina znižala, vedno večji delež pa si jemlje trgovina, ki s tem razvrednoti delo vinogradnikov. Vinarji so si za to veliko krivi sami, saj se ne znajo ustrezno organizirati in posamično nastopajo na trgu. Do leta 1997 so v Kapeli prodajali izključno odprta vina, ki so jih donegovale druge kleti, njihov največji kupec pa so bile Radgonske gorice. Po letu 1997, ko Radgonska klet ni več odkupovala njihovega vina, so imeli precejšnje težave s prodajo, zato so bili svoje vino prisiljeni prodajati tudi kot deželno vino, ki so ga polnili za Engro-tuš. Zdaj od 15 do 18 odstotkov vin prodajo kot buteljčna vina, ki dosegajo boljše cene, njihovi največji kupci pa so okoliški gostinci. Sodelujejo tudi z vsemi trgovskimi firmami, po vključitvi Slovenije v Evropsko unijo pa se jim ponujajo nove priložnosti tudi na tem trgu. Za začetek bodo poskusili na Poljskem, kjer so našli tržišče v Krakovu, možnosti pa se ponujajo tudi na avstrijskem Koroškem.

Ludvik Kovač

Komentar

Na političnem polju je vse bolj vroče, kalkuliranja z imeni kandidatov so v sklepni fazi. Dirka se je začela pred njenim uradnim startom. Vzrok je v veliki negotovosti volilnega izida. Glede na trenutno stanje znotraj politike, brez upoštevanja ključnega dejavnika, kot je volilna udeležba, smo najbližje letu 1996, ki kaže na razpoloženost političnih polov, in to je tisto, kar daje dodaten vzvod ostrini političnega boja. V tem trenutku je v ospredju interpelacija, o kateri bo tekla obravnava pred začetkom volilne kampanje. Trenutna pozicija je izkoristila svojo moč in sklicala izredno sejo pred začetkom volilne kampanje. Odzivi ključnih akterjev interpelacije so različni, če je za NSi dovolj, da je do obravnave prišlo, pri SDS menijo, da bi do razprave moralo priti dober teden pred volitvami. V tem trenutku je težko oceniti, kako se odziva javnost na vloženo interpelacijo, ker nimamo dovolj kvalificiranih javnomnenjskih analiz. Toda glede na sedanje dogodke bi lahko vloženo interpelacijo ocenili kot napako, ki je dala krila poziciji, da dnevno bombardira javnost s svojimi dosežki, kar predvsem osrednji elektronski mediji pridno beležijo. S tega vidika je verjetno dobro, da bo do parlamentarne razprave prišlo že zdaj, sicer bi na tem temeljila celotna volilna kampanja. To bi posledično lahko pomenilo, da bi opozicija začela izgubljati. Pri tem namreč ni mogoče prezreti možne emocionalne reakcije volivcev, ki bi jim lahko prej škodila kot koristila.

Podcenjen prostor

Drugi del zgodbe kaže postaviti v lokalni prostor pomurskih petih volilnih okrajev. O Pomurju se v primerjavi s preteklostjo sliši malo več, če ne drugače, takrat, ko se govori o nerazvitosti, toda očitno znotraj strankarskih oligarhij to nima posebne teže. Kaže, da je politikom zgolj kot prispodoba, za katero pa nimajo vizije, kako jo spremeniti. Kar nekaj strank je že predstavilo kandidatne liste, ali vsaj elitne kandidate, ali, če hočete, paradne konje svojih list, toda med paradnimi konji ali elito ni opaziti Pomurcev. To daje slutiti, da Pomurje ostaja podcenjen prostor, ki očitno spet ne bo imel svoje teže znotraj nove državne politike, katerakoli opcija jo bo že obvladovala. V tem smislu ne presenečajo zakulisne igre nekaterih sedanjih poslancev pri določanju kandidatov znotraj osme volilne enote. Tako naj bi dva iz nasprotnih političnih taborov močno lobirala, da se eden od kandidatov ne bi uvrstil na kandidatsko listo. Tako bi neuvrstitev tega kandidata na listo enemu od LDS-ovih kandidatov in sedanjih poslancev zagotovila lahko zmago v njegovem okraju, hkrati pa njegovi glasovi ne bi škodovali kandidatu NSi in sedanjemu poslancu v drugem volilnem okraju. Ta je očitno ocenil, da moč drugih opozicijskih kandidatov ogroža njegovo izvolitev, zato mu nikakor ne ustreza več močnih kandidatov iz njegove stranke znotraj volilnega okraja. No, to pa ni vse, saj je ni stranke, ki ravno Pomurju ne bi na silo reševala kadrovskega problema pri iskanju kandidatov. Če je bilo opaziti skorajda pri vseh strankah kadrovske reze v posameznih lokalnih okoljih, se na ravni Pomurja ni zgodilo nič. Očitno jim v tem prostoru še kako ustreza, da ima skoraj vsako dvorišče svoj lokalni strankarski odbor. Prav zato naj ne bo presenečenje, če bosta vsaj dve tretjini takih kandidatov, ki bodo poskušali potešiti ob pomoči politike osebne ambicije, bistveno manj strankarske, pravzaprav te le toliko, kolikor jim bodo zagotovile lastno la-godje, o pomurskih pa se ne splača niti razmišljati.

J. V.

Znova sprememba na OŠ Kapela

Maukova odstopila kot v. d.

Osnovna šola na Kapelskem Vrhu je bila v zadnjem času kar precej »oblegana«. V mislih imamo predvsem dogajanja okrog imenovanja ravnateljice in praznovanje 200-letnice šole.

Dejstvo je, da se je dolgoletni ravnatelj Mariji Mauko proti koncu iztekajočega se šolskega leta iztekel mandat. In dejstvo je tudi, da je kapelska šola pod nje-

nim vodstvom dosegla pomemben razvoj na vseh področjih življenja in dela. To med drugim potrjujejo tudi tri zastave, ki so si jih pridobili in izobesili pred šolo. To so zastave Uneskovih, eko in zdravih šol. Veliko je bilo storjenega tudi glede urejanja šolskih prostorov. Leta 1993 so dogradili prizidek, v katerem so lahko uredili jedilnico, kuhinjo in vrtec, ter prizidek z dvema učilnicama in knjižnico s čitalnico.

Leta 2000 pa je bila na vrsti temeljita prenova celotne šolske stavbe.

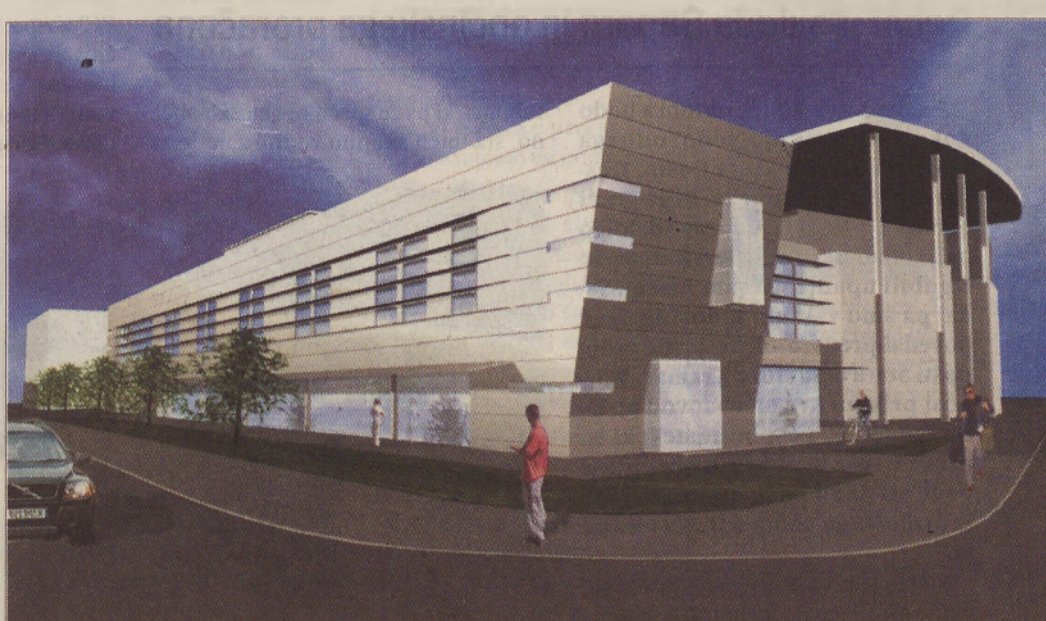
Kljub njenim nespornim zaslugam pri vsem tem je v postopku za imenovanje ravnateljice za novo mandatsko obdobje niso podprli z večino glasov ne člani kolektiva in ne sveta šole, ampak so imenovali sodelavko Bernardo Roudi, ki je prav tako kandidirala za ravnateljico. Na občinskem svetu v Radencih so sicer podprli Maukovo, v

šolskem kolektivu pa sta se izoblikovala dva tabora. Kot smo že pisali, šolski minister Gaber ni dal soglasja k imenovanju Roudijeve za novo ravnateljico kapelske šole (čeprav je imela večinsko podporo v kolektivu), le-ta pa je potem odstopila od nadaljnje kandidature, tako da je svet šole na ponovni seji (medtem so v občinskem svetu zamenjali svojega predstavnika) imenoval Maukovo za vršilko dolžnosti ravnateljice. S tem naj bi se takšne in drugačne igre (osebne in politične?) končale. Kot se je pokazalo, pa ni bilo tako, zato je Marija Mauko nepričakovano odstopila. V telefonskem pogovoru nam je sicer

povedala, da je to storila predvsem iz zdravstvenih razlogov - da bi se razbremenila psihofizičnih obremenitev. Tako je rajši sprejela zaposlitev v oddelku podaljšanega bivanja na OŠ Radenci. Medtem pa je svet šole imenoval za vršilko dolžnosti ravnateljice profesorico kemije in biologije na OŠ Kapela Anastazijo Avsec. Tudi tokrat se niso ozirali na mnenje kolektiva, ki se je z »rezultatom« 10 : 4 opredelil za Bernardo Roudi. Upati je, da se bodo zadeve tako sčasoma le umirile in da bo kapelska šola nadaljevala z uspešnim vzgojno-izobraževalnim delom.

Jože Graj

Nepreslišano

POSLOVNI OBJEKT
KOČLJEVA
MURSKA SOBOTA

INVESTITOR IN PRODAJA:

sgp pomgrad

BAKOVSKA 31, 9000 MURSKA SOBOTA
TEL. 02 534 1828, FAX 02 534 1922
E-MAIL: PRODAJA@SGP-POMGRAD.SI

POSLOVNI PROSTORI, GOSTINSKA LOKALA, AMBULANTE, TRGOVINE

VSELJIVO
POMLAD 2005

TEMPIRANO

Dragica Cvetko, tajnica OŠ Bakovci:

»Vem, da se v javnosti govori, kako dobro je učitelj in delavec šole, ker imajo toliko počitnic, pa ni res. Tako učitelji kot drugi delavci šole imajo dopust po kolektivni pogodbi enako kot vsi drugi delavci. Razlika je le v tem, da učitelji opravijo del dela že med šolskim letom (spremljanje učencev, tekmovanja, šole v naravi, centri šolskih in obšolskih dejavnosti, tabori), ko so odsotni cele dneve in te ure kompenzirajo v počitnicah predvsem mlajši delavci, ki nimajo toliko dopusta.«

Roman Čiček: »V zvezi z izjavo g. župana Jožefa Koceta v imenu organizatorja za resnično in pravilno obveščenost dejavnosti v času prošnje – »velike meše« v Turnišču. Župan je dne 6. 8. 2004 izdal pisno soglasje za izvajanje promocijske dejavnosti prosilca. Do nedelje, 22. 8. 2004, župan Jožef Kocet ni bil sposoben prisiliti občinske uprave, da bi izstavila podjetju račun za najem sejemskega prostora, temveč je ves minul teden naokrog trosil laži in podtikanja. Podjetje bo v skladu z dobrimi poslovnimi običaji poravnalo stroške po izstavitvi uradnega računa, ker ne posluje po domače. Organizator je poskrbel za ustrezne posode za odpadke ob vseh štirih najemnih mestih, nismo pa zasledili ustreznega števila košev na celotnem sejmskem prostoru za večisočglavo množico. Ker je organizator vedel, da je lučka prava osvežitev za ta letni čas, se je ta tudi nevsiljivo ponujala. (Župan Jožef Kocet pa še hladne vode ni zagotovil za žejne romarje.) O tem, čigava je Marija, si jaz osebno iz spoštovanja do nje ne držnem niti razmišljati ... Upam, da sem ustrezno pojasnil zavajanje tudi mojega župana Jožefa Koceta.«

Miran Druškovič o resnem namenu Koncept optimuma v Lendavi:

»Ne razumem, zakaj nezaupanje. Pri nas vse teče normalno, plače se izplačujejo, delo poteka tekoče. Dekleta so zadovoljna. Vsi, ki dvomijo, so vabljeni, da pridejo in vidijo. Mi dva želiva biti ocenjevana po tem, kar delava. Mi smo resni in pošteno delamo.«

Štefan Magdič, o požaru v Šalovcih:

»Malo po polnoči sem v dnevi sobi gledal poročila, ko sem zaslišal močno pokanje. Sprva sem pomislil, da dežuje ali da celo pada toča. Slišalo se je tako kot takrat, ko pada dež po strehi. Nato je prišla dol hči in povedala, da je na dvorišču zelo svetlo. Ko sem stopil ven, sem videl, da na drugi strani ceste gori. Zdelo se je, da je zagorelo pri prvem sosedu, šele nato sem videl, da gori hiša, ki jo ima občina. Takoj sem poklical gasilce.«

Kam s soboško tekstilno tržnico?

Pustimo standarde, pomembna je kakovost bivanja

Pozidava ožjega središča mesta Murska Sobota na osemhektarskem območju med ulicami Staneta Rozmana, Gregorčičevo, arhitekta Novaka in Slovensko bo pomembno vplivala na podobo mesta

Hkrati se bodo fazno gradili trije stanovanjski stolpiči, parkirišča in podzemna garaža, porušila se bo nekdanja stavba Galexa, začasna tekstilna in bižuterijska tržnica pa se mora odseliti. Ljudi najbolj zanima, kam se bo selila in kako bo po novem urejeno parkiranje. Kljub nekaterim predlogom kaže, da prave rešitve za nadomestno lokacijo tržnice še niso našli. »Trenutno sta v igri dve, in sicer ob Gregorčičevi ulici ter ob Markišavski ulici na poti do nove veterinarske postaje,« je predstavila ideji Angelca Dokl Mir z oddelka za infrastrukturo, okolje in prostor ter gospodarske javne službe.

Zavod za varstvo kulturne dediščine je imel na lokacijski načrt nekaj pripomb na višino stolpičev, ki so višji od glasbene šole, pa so potem vseeno dali pozitivno mnenje, da rešitev, kot je zasnovana, ostane. Predvideni so parkirni prostori in izhod na ulico Arhitekta Novaka, izhod na Slovensko ulico pa zaradi stavb ob njej, ki so registrirane kot kulturna dediščina, na zavodu niso odobrili. Nekdanje prostore Galexa bodo porušili in na tem mestu zgradili nov poslovno-stanovanjski objekt.

Spremembe, ki bodo napolnile središče mesta, so bile sprejete z veliko odobravanjem, saj vnašajo vsebine, ki so v mestu nujno potrebne. Največ pripomb pa je bilo povezanih s selitvijo tržnice, zato so si prizadevali, da se čim prej najde nadomestna lokacija. Poleg ome-

njenih dveh lokacij, ki se ponujata, bo treba poiskati še dodatne možnosti, je mnenja Jože Šadl, predsednik Odbora za urbanizem. Sem za to, da se tržnica ohrani v mestu, saj ohranja živahnost v mestu, ne pa, da jo izselimo iz mesta, je mnenja Mitja Slavinec. Predloge še zbira.

Kljub dobri zasnovi za parkiranje na tem območju je največ vprašanj in dilem povezanih ravno s parkiranjem. »Če se spomnim, smo se nekoč zavzeli za to, da morajo imeti vse stavbe v mestu podzemna parkirišča. Upam,« je dejal nekoliko cinično Anton Trček, da

Le kje bi bil najprimernejši prostor v Soboti za tekstilno in bižuterijsko tržnico? Nihče pa se več ne sprašuje, kaj narediti, da bi se vrnila ožje središče mesta.

Vodovod za Desnjak - Mekotnjak - Staro Cesto

Voda konec oktobra

Denar iz sklada Sapard in občinskega proračuna

Predvidoma konec oktobra bodo dokončali gradnjo vodovodnega omrežja za vasi Stara Cesta, Desnjak in del Mekotnjaka, ki ga gradi občina Ljutomer. »Čeprav so dolgo obljubljali in so nekateri krajanje že izgubili upanje, ga sam nisem. Sedaj pa smo vsi zelo zadovoljni,« je povedal predsednik krajevne skupnosti Stara cesta Jože Kramar. Možnost priključitve na vodovod bo tako imelo 150 gospodinjstev, ki so ostali v sušnih mesecih brez pitne vode ali pa so imeli vodo speljano iz ormoškega vodovodnega omrežja.

V krajevno skupnost Stara Cesta spadajo vasi Desnjak, Mekotnjak in Stara Cesta, a čeprav sodijo v ljutomersko občino, jih z vodo oskrbuje tako ljutomerski kot ormoški vodovod, osem gospodinjstev iz Mekotnjaka in Stare Ceste pa je v sušnem obdobju sploh ostalo brez vode, saj so jim lastni vodnjaki usahnili. Sosednji vasi Desnjak in

Lahonci, ki pa že spada v ormoško občino, sta imeli skupno vodno zajetje za

140 gospodinjstev, a je presahnilo. Občina Ormož je za svoje krajanje uredila hidrant, s skupnim priključkom pa je vodo zagotovila tudi krajanom Desnjaka. Ker pa to zanje ni bila najboljša

Predsednik krajevne skupnosti Stara Cesta Jože Kramar v pogovoru z delavci Nizkih gradenj iz Ptuj, ki gradijo šest kilometrov vodovoda za 150 gospodinjstev iz Desnjaka, Mekotnjaka in Stare Ceste.

novega investitorja ne bomo imeli kakšno kletjo. Tako je bilo nekoč predvideno ob gradnji trgovskega centra. »Kako je s sklepom o obvezni podzemnih garažah v središču Murske Sobot,« je zanimalo tudi Slavinec. »Pri tem ne gre samo za minimalne standarde zakona, ki se jih upoštevajo, ampak tudi za kakovostno življenje. Če so parkirna mesta v kleti stavbe, ima to prednost. Tu gre za najbolj enostavno območje mesta, kar moramo upoštevati. Pustimo gole standarde in kleti spremenimo v parkirna mesta.«

Parkirna mesta so zagotovljena po pravilniku, predvidevajo, da bi na stanovanje prišlo 1,5 parkirnega mesta, lahko pa tudi več. »V lokacijskem načrtu je zapisano, da bodo hkrati z gradnjo stolpičev začeli graditi garažo hišo,« je dejala Mirova. Šadl pa je dodal, da lokacijski načrt predvideva 50-odstotno odstopanje, kar zadeva parkirna mesta. »Parkirna hiša je predvidena pod otroškim igriščem, iz nje pa je prost den dostop do vsakega stolpiča. Če smo pri tem načrtu prišli od enega parkirnega prostora na 1,6 prostora za stanovanje, je to velik napredek. Če bodo večja stanovanja, pa bo to tudi še večji. Ampak s tem parkiranjem ne moremo reševati parkirne problematike za celo Mursko Sobot.«

A. Nana Rituper Rado

rešitev, so se gospodinjstva iz Desnjaka in osem iz Mekotnjaka in Stare Ceste pred časom izrekla za priključitev na ljutomerski vodovod, vendar so potem na uresničitev svoje želje čakali nekaj let. Občinska uprava je imela projekte pripravljene že dve leti, vendar ne tude denarja za izvedbo. Proti koncu lanskega leta pa se je prijavila na razpis agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja in iz evropskega sklada Sapard dobila 19 milijonov tolarjev letos in 23,7 prihodnje leto. Pogodbeni rok za dostavo del, ki jih izvaja podjetje Nizke gradnje Ptuj, je blizu 67 milijonov tolarjev, razlika pa bo pokrila občino. To pomeni, da »zaenkrat plačati,« je povedal Jože Kramar. Dolžina vodovodnega omrežja je šest kilometrov, po besedah delavcev Stanka Jorška pa dela poteka brez zapletov in zaradi ugodnih vremenskih razmer v okviru časovnih rokov, tako da jih bodo pravčasno končali.

Gregorinčičevi s Stare Ceste živijo na javni vodovod in so v sušnih mesecih jih ostali brez vode. »Naš kraj je zadnjih treh letih usih. Ko smo ostali brez vode, smo se obrnili na krajevno skupnost in problem rešili tako, da nam gasilci vozili vodo. Gledati smo vsak deciliter, kako smo ga porabili. Kateri tega ni izkusil, vode sploh ni ceniti. Sedaj pa smo zadovoljni, saj bomo dobili javno vodo,« je povedal Jože Kramar.

Osmi praznik občine Lendava

Preseganje zazrtosti vase

Na slovesni seji lenda-
vskega občinskega sveta
občinskem prazniku,
23. avgusta, spomins-
kem dnevu ob izidu pr-
ve tiskane knjige leta
1573, Postille pridigarja
O. Kulšarja, je župan
občine Anton Balazek
prebral dosežke lokal-
ne skupnosti na vseh po-
ročjih življenja in raz-
voja občine. Z materialnimi pridobi-
tmi želijo, tako Balazek,
svariti kakovost življenja
in okolja za vse tu živeče
ljudi. Toda ključ razvoja ni
v materialnih dobrinah,
več v ljudski zazrtosti go-
voriti, ampak v odprtosti
in ljudmi in preseganju
vseh vasi oziroma ego-
izma, ki ga vidi na treh rav-
nah: posameznika do skup-
nosti, lokalne skupnosti do
okolja in med ve-
likim in manjšinskim na-
rodom.

»Vse, da vidimo ljudi
v sebi, njihove potre-
be, žalost in tudi ve-
ščino, je v svojem nagovoru
poudaril tudi šolski mini-
ster dr. Slavko Gaber, ker
nam zazrti le vase, siro-
tamo sama sebe. In imeti
žalost za ljudi, za druge
pa kaže, da je ob tekmo-
vanju tudi osnovno po-
stava šole, je še dejal.

»Predvečer občinske-

ga praznika je na slavno-
stni seji v lendavski sinago-
gi župan Anton Balazek po-
delil tudi občinska prizna-
nja in priznanja župana.
Občina Lendava je letos
priznanje izrekla podjetju
Varstroj za štiridesetletno
delovanje in uspešno po-
slovanje v zadnjih letih ter
za podporo športnim, kul-
turnim in drugim aktivno-
stim v občini, podjetju Ar-
tex za uspešen razvoj pro-
izvodnega programa in oh-
ranitev delovnih mest. Do-
mu starejših občanov Len-
dava za prizadevno deset-
letno institucionalno var-
stvo starejših ter skrb za
izboljšanje kakovosti njihove-
ga življenja in športne-
mu društvu Dokonca za ak-
tivno in uspešno delovanje
na področju športa in rek-
reacije ter za organiziranje
športnih tekmovanj. Priz-
nanje župana pa so prejeli
Magdalena Rudaš za požrt-
vovalno delo v KS Radmo-
žanci in prispevku pri oh-
ranjanju kmetijskih dejav-
nosti, Viljem Sekereš za iz-
jemno aktivno, ustvarjalno
in požrtvovalno delovanje
na področju športa in Ladi-
slav Ivanec za aktivno delo
pri prestrukturiranju len-
davskega gospodarstva in
pridobitvi investicij.

M. H.

Skoraj 50 milijonov tolarjev za nujno
rekonstrukcijo šolske zgradbe

Ali se radgonska šola nevarno pogreza?

Začetek novega šolskega leta (sreda, 1. septembra) bo za
640 učenc in učencev ter nekaj deset zaposlenih na OŠ Gor-
nja Radgona bistveno prijetnejši in tudi varnejši kot v minu-
lih letih. Te dni namreč domači podjetniki končujejo sana-
cijo šolske kuhinje, že pred tem pa so končali z obnovo in
posodobitvijo nekaterih drugih prostorov.

Obnovitvena dela bodo stala skoraj 50 milijonov tolarjev, od tega
največ (35 milijonov sit) šolska kuhinja, ki je bila dotrajana in s tem
nevarna za otroke, predvsem pa za zaposlene osebe v kuhinji.

»Posebej so bile dotrajane in nevarne različne instalacije za plin
in elektriko, zato smo sedaj vse to prenovili in posodobili. Vgrajeni
pa so tudi nova plinska cisterna, prezračevalnik in vse drugo, kar je
bilo potrebno za nemoteno in varno delo. Tako je sedaj zado-
voljeno tudi vsem higienskim in drugim predpisom. Žal pa se je
začela stavba pogrezati in nevarno premikati. Več kot očitno je, da
so pred 30 leti zgradbo površno gradili oz. je odpovedal nadzor,«
nam je žalostno razlagal ravnatelj OŠ Gornja Radgona Dušan Zagorc
in dodal, da vse skupaj vseeno ni nevarno za otroke.

Kljub temu je že treba razmišljati tudi o tem, kaj bo treba postori-
ti v prihodnosti. Nujna je predvsem celovita sanacija strehe, ki jo je
še posebno močno načel zob časa. Zagorc ima v mislih tudi gradnjo
športne dvorane, saj obstoječa ne izpolnjuje niti minimalnih po-
gojev. Sicer pa bodo čez dober mesec, 30. septembra, v okviru
občinskega praznika na šoli slovesno zaznamovali 30-letnico selitve
radgonske šole z grajskega vrha v prostore sedanje stavbe.

Oste Bakal

Rudolf Horvat – podjetnik in podžupan Mestne občine Murska Sobota, ki trenutno opravlja županske posle

»Murska Sobota mora biti gonilo razvoja celotne regije«

Resno razmišlja o kandidaturi za župana na nadomestnih volitvah

Potem ko je nedavno dose-
ljal župana Mestne občine
Murska Sobota Anton Slavic ne-
odstopil s svoje
kandidature, je mestni svet vode-
čine zaupal dolgoletne-
mu podžupanu Rudolfu Horva-
tu, saj je, kot sam pravi, že
večkrat nadomestil in tudi
sodeloval s prejšnjim
županom. Razmišlja pa tudi o
kandidaturi za župana na listi
na nadomestnih volitvah,
ki bodo jeseni hkrati s parla-
mentarnimi volitvami.

»Zelo se zloži začeti z delom
v občinski upravi in vse to us-
pešno s podjetništvom?«
Horvat pravi, da leti v Lju-
bljani v občini osemdeset let
in da je bil v občini odločil za pripravnost v
občinski upravi, kjer sem kmalu
postal izvršni svet takratne
občinske uprave in gradbeništvo. Ravno
tako je bilo veliko dela, saj
sem bil delati prostorski plani
in gradnjo mesta. Pri tem sem
bil del in izkušnje za moje na-
daljnje delo in po šestih letih v ob-
čini sem postal direktor Ku-
pne Murske Sobotne in po devetdesetih sem se
v Murski Soboti komunalne dejavnosti

specializiral za reševanje proble-
mov z odpadki in sprejel izziv tuje-
ga podjetja. Tako sem danes že tri-
najsto leto direktor podjetja Sau-
bermacher Slovenija, ki skrbi za
razvoj, tehnologijo in marketing za
vsa Saubermacherjeva podjetja pri
nas.

Prav z vodenjem tega podjetja se
je tudi za kratek čas končala moja
pot v občinski upravi. Po prenovi
lokalne samouprave v začetku de-
vetdesetih pa se mi je zdelo, da je
razvoj mesta nazadoval. Ker mi ni
bilo vseeno za mesto in ker sem v
tem času tudi prepotoval skoraj
polovico Evrope in spoznal razvoj
mest, sem mislil, da lahko s svojimi
izkušnjami, predvsem na področju
komunalne infrastrukture, poma-
gam. Tako sem se ponovno politič-
no angažiral, se udeležil prvih voli-
tev in postal član mestnega sveta,
pozneje pa tudi predsednik me-
stnega sveta ter ob ukinitvi teh
funkcij ob koncu devetdesetih še
podžupan.

**Letos julija ste do jesenskih
volitev nenadoma morali
prevzeti tudi posle župana,
saj je dosednji župan Anton
Slavic odstopil.**

Tudi mene je ta njegova odloči-
tev presenetila, še posebej, ker so
še stvari v tem obdobju po začrta-

ni poti. Z županom sva ves čas do-
bro sodelovala in v zadnjih letih je
želel, da sodelujem pri vseh projek-
tih, tako da sem se v prevzetih po-
slih hitro znašel.

**Ker ste torej sodelovali pri
vseh teh projektih in imate
konec koncev tudi sedaj v ro-
kah vsa pooblastila, lahko
naštete, kako je z začetimi
projekti in kako z nadaljnji-
mi idejami?**

Eden pomembnejših projektov,
poleg komunalne infrastrukture, za
katerega mislim, da smo ga dobro
dokončali, je ureditev mestnega sre-
dišča. Pred leti smo šli v širok javni
razpis za urbanistično zasnovo me-
sta in dobili rešitev. Vendar se je tem-
po izgradnje nekoliko upoča-
snil iz razloga, ki je danes očitno
tudi v drugih evropskih mestih, da
se nosilci kapitala, to pa so trgovine,
selijo iz središč. Kljub temu smo
zgradili nekaj objektov. Tako je tu-
kaj knjižnica, ki se še otepa z neka-
terimi težavami, vendar služi celot-
ni regiji. Začeli smo tudi s promet-
no ureditvijo središča, prav tako pa
načrtujemo manjkajoče objekte.
Naslednji mesec se začne že izgra-
dnja prvega.

Kar se tiče drugih načrtov me-
stne občine, se bo v sredini nasle-
dnjega leta začela gradnja ekonom-

ske šole, pripravila pa se tudi vse za
izgradnjo glasbene šole. Neizogibni
so tudi že večkrat omenjeni podvo-
zi, tako tisti v Lendavski ulici, kjer
so se že začeli odkupiti zemljišč, kot
tudi tisti pri pokopališču. Največji
zalogaj pa sta industrijski cona. Ena
je ob Noršinski cesti, za katero smo
letos namenili sto milijonov tolar-
jev in se konkretne investicije že
dogajajo, druga pa je t. i. severna
cona, ki je sedaj v prvi fazi izgra-
dnje in se urejajo vsi primarni vodi.

**Mestne občine pa morajo
imeti danes tudi širši regijski
pomen ter biti generator raz-
voja celotne regije. Ali ima
Murska Sobota tudi pri tem
kakšne načrte, saj nam pri
razvoju in zaposlenosti ne
kaže ravno najbolje?**

Zavedam se, da Murska Sobota
mora biti gonilo razvoja celotne re-
gije. Vsi v Pomurju se danes obra-
čajo na mestno občino, da naj nekaj
naredi, kar se tiče razvoja in delov-
nih mest. Mislim, da imamo težave,
ker nimamo nosilca gospodarske
dejavnosti. Izgubili smo banko, iz-
gubili smo veliko trgovsko firmo.
tudi kmetijstvo se mora ukvarjati
samo s sabo, poznamo pa tudi te-
žave v tekstilni industriji. Vse, kar
lahko tukaj stori mestna občina, je
ustvarjanje pogojev za odpiranje

novih delovnih mest. Tako smo us-
tanovili podjetniški inkubator, izšo-
lali smo ljudi, imamo razvojne agen-
cije, uspeli smo na natečaju za op-
remo izgradnje prve faze industrijs-
ske cone ter ustvarili najpomemb-
nejše, to je infrastrukturo, pri če-
mer smo se tudi aktivno pridružili
prizadevanjem drugih občin za
čimprejšnjo izgradnjo pomurske
avtoceste. Veliko pogojev za us-
varjanje delovnih mest pa še lahko
zagotovimo z uresničitvijo že zgo-
raj naštetih projektov, kot je indu-
strijska cona in drugo.

**Posle župana boste opravlja-
li do jesenskih volitev, ko bo-
do občani poleg poslancev iz-**

**birali tudi župana. Je vaša
kandidatura glede na nabra-
ne izkušnje samoumevna?**

Moram povedati, da o tem jasno
razmišljam in se o tem pogovarja-
mo tudi v moji družini in tudi v st-
ranki LDS. Če želim uresničiti vse
to, kar sem prej povedal, in končati
določena dela, je ta odločitev pravi-
lna. Vendar moram jasno poudariti,
da pri tem nimam nobenih politič-
nih ali karierističnih ambicij. Želim
le, da Murska Sobota postane ure-
jeno in ljudem prijazno mesto, in
mislim, da bi lahko del tega s po-
močjo mestnega sveta in občanov
uresničil.

PR

T. K.

Ludvik Kova

Zlatko Erlih

Občina sodeluje tudi v delu
regije na razpis ministrstva za go-
darstvo in se poteguje za državno in-
dustrijske cone. Ker država postaja na so-
financiranje samo v primeru, da ob-
čini ni mogoče zagotoviti potrebne
občinske poiskala dva partnerja, ki bi
ga in tujeja. Imen zaenkrat še ni mo-
rejo razkriti, so pa že vključili v pet
prave. Župan je prepričan, da se bodo
dobro prodajali tudi objekti v tuji, in
delu industrijske cone, ponudili pa jih
bodo tudi avstrijskim firmam. Ne vi-
dim razloga, da jih ne bi mogli prodati
je prepričan. Tu delodajalci še vedno
najdemo dobre delavce, prihodnost
pa bodo v bližini industrijske cone za-
želi tudi z gradnjo čistilne naprave.

Majda Mandl

M. H.

Če želite delati v dinamičnem in hitro rastočem kolektivu, pošljite pisne prošnje z življenjepisom in telefonsko številko na naslov: **Spona, d. o. o., Limbuška c. 2, 2341 Limbuš.**

izber.si

Ena spletna stran, ki združuje 7 časopisov
z vseh koncev Slovenije!
Obiščite www.lzberl.si, oddajte svoj mali
oglas, ogledajte si popolne; še oglase,
sprehodite se po rumenih straneh in naj
vas navdušijo kadrovski oglasi!

Brskanje po malih oglasih še nikoli ni bilo tako udobno.

DELO NOVOSTI

NOVICE VESTNIK

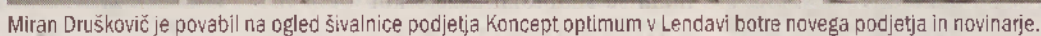
SHIMIZU, K. 1993. *Journal of Fish Biology* 43:111-120.

NOVICE **TECHNIE**

Oživiljanje šivalnice podpirata občina in država

Arava na mizi je moto letošnjega 42. mednarodnega kulturno-živilskega sejma, ki bo od sobote do naslednje petke gostilo razstavljalce Pomurskega sejma v Radgoni. Organizacija je prisluhnili predlogu razstavljalcev in letošnji sejemski dan.

Medmim dveh se bo obiskovalce predstavilo 1.410 razstavljalcev iz 21 držav. Tako organizacija kot razstavljalci obljui-

Druškovič je zato že napovedal, da če ne bodo pravočasno dobili zadostnega števila delavcev, »bomo prisiljeni pomoč poiskati v sosesčine, saj smo dolžni izpolniti pogodbene obvez-

Eden od njih je bil tudi na tiskovni konferenci, ki jo je z namenom predstavitve aktivnosti za pridobitev novih delovnih mest v občini sklical župan Anton Balažek, a za dogajanje na njej ni kazal pretiranega zanimanja, vsaj sodeč po tem, da mu sproti nihče ni ničesar prevedel ali pojasnil.

Majda Horvat

ŠTEFAN KERCMAR, neodvisni finančni svetovalec za
naložbe na domačem in na tujih kapitalskih trgih

VREDNOSTNI PAPIR	ENOTNI TEČAJI		
	17.8.2004	24.8.2004	razlika v %
Borzna kotacija			
Gorenje, d.d.,Velenje	6.530,78	6.579,86	0,75
Intereuropa, d.d.,Koper	7.068,35	7.046,99	-0,30
Krka, d.d., Novo mesto	71.818,26	73.280,54	2,04
Luka Koper, d.d., Koper	8.285,67	8.246,34	-0,47
Mercator, d.d., Ljubljana	39.544,06	39.473,09	-0,18
Petrol, d.d., Ljubljana	64.505,13	65.548,03	1,62
Pivovarna Laško, d.d., Laško	7.898,34	7.905,18	0,09
Prosti trg			
Juteks, d.d., Žalec	31.819,23	30.879,44	-2,95
KD Holding d.d., Ljubljana - redne	9.980,07	10.156,18	1,76
KD Holding d.d., Ljubljana - predn.	6.387,10	6.386,22	-0,01
Prosti trg investicijske družbe			
Infond ID, d.d., Maribor	2.694,53	2.702,59	0,30
KD ID, d.d., Ljubljana	208,57	209,88	0,63
NFD1,d.d., Ljubljana	328,86	329,55	0,21
Nemški borzni trg			
Allianz-zavarovalništvo	77,56	79,02	1,88
Bayer-farmacija	20,16	21,08	4,56
BMW-avtomobilska industrija	33,61	34,14	1,58
Deutsche Telekom-telekomunikacije	13,90	14,41	3,67
HypovereinsBank-bančništvo	13,16	13,60	3,34
Siemens-elektronika	54,30	55,75	2,67
INDEKSI			
Slovenski borzni indeks SBI 20	4.713,24	4.748,79	0,75
Indeks delnic PID-ov PIX	4.071,44	4.096,41	0,61
Nemški borzni indeks DAX 30	3.706,00	3.767,07	1,65

škega kmetijskega ministrstva na skupnem prostoru predstavili razstavljalci iz Nemčije, okraj Bad Radkersburg bo poskrbel za predstavitev avstrijske Štajerske, v sklopu predstavitve Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije bosta svojo dejavnost predstavili kmetijski zbornici iz avstrijske Štajerske in Koroške, zanimiv pa bo tudi nastop novih držav Evropske unije, ki se bodo predstavile na informativnih stojnicah.

Štajersko bodo obiskovalci na sejmu videli tudi svetlolisasto govedo iz sosednje države, mednarodna bo prašičerejska razstava, kjer bo poudarek na reji kakovostnih živali za prirejo mesa.

Ľudvik Kovač

Cene strniščnih dosevkov in mineralnih gnojil v kmetijskih trgovinah

Zadružna kmetijska družba,
prodajalna Puconci

Vrsta strniščnega dosejka	Pakiranje	MPC v sil/kg
mnogocvetna ljujka - laška	10/1	540,00
mnogocvetna ljujka - laška	1/1	560,00
landsberška zmes	1/1	626,00
landsberška zmes	10/1	560,00
črna detelja - tetra	1/1	860,00
inkamatka - inkara	1/1	780,00
facelija - blanka	1/1	930,00
krma ogrščica - akela	1/1	640,00
krma ogrščica - staraška	10/1	600,00
oljna redkev - raula	1/1	637,00
bela gorjušica - zlatla	1/1	575,00
lucerna - orka	1/1	1.251,60
bela detelja - halifa	0,20 310,00/kom.	
travnik 2	1/1	820,00
mineralno gnojilo	pakiranje	MPC v sil/kg
NPK 7-20-30	50/1	68,20
KAN 27 % N	50/1	47,00
UREA 46 % N	50/1	51,50

Slovenski govedorejci in Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije na dveh bregovih

Govedorejci naj se sami odločijo

Rejska organizacija kamen spotike, ki so ga poskusili razrešiti v Gornji Radgoni

Potem ko je Govedorejsko društvo Gornja Radgona zahtevalo več informacij o tem, kdo bo poslej vodil rejsko organizacijo v Sloveniji, sta predsednik omenjenega društva Jože Bračko in predsednik območne enote KGZS M. Sobota Jože Meolic sklicala posebno okroglo mizo o problematiki v govedoreji.

Na eni strani je namreč kot interesent Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije, na drugi pa Govedorejska zadruga, z. o. o., in ravno najvišji predstavniki omenjenih ustanov so morali govedorejcem predstaviti svoje argumente, cilj vseh pa je bil, da bi se korektno dogovorili v dobro govedorejcev. »Dejansko smo zbegani, kajti eni nam obljubljajo eno, drugi drugo, sami pa ne vemo, kako se odločiti. Zato smo poklicali obe strani, da zvemo, komu lahko zaupamo in kdo nam bo bolj koristil,« je že uvodoma povedal predsednik

Govedorejskega društva Gornja Radgona Jože Bračko.

O organiziranosti rejske organizacije, ki je priznana v okviru

KGZS, je spregovoril vodja sektorja za živinorejo Anton Darovic, ki je dejal, da se želijo dogovoriti z vsemi posameznimi zve-

zami, ki povezujejo 46 govedorejskih društev v Sloveniji, da bi v njihovem imenu rejsko organizacijo vodila posebna komi-

sija iz 29 članov (10 lisasta pasma, 8 črno-bela pasma, 7 črna pasma ter 4 cikasta pasma). V tej komisiji bi tako bili predstavniki vseh rejcev in ravno ti bi v okviru KGZS sprejemali ključne odločitve.

Po drugi strani pa so bili predstavniki Govedorejske zadruge, z. o. o., trdila, da je cilj zadruge zaščititi interese govedorejcev, saj naj bi zato zadruge ustanovili, KGZS pa je po njihovem mnenju »nelojalna konkurenca« njihovi zadruzi.

Večina sodelujočih si je bila enotna, da ločevanje in razpravljanje slabosti govedoreje, kadar po skoraj štirih urah pripravljanja in razprav vseh prišanih niso razrešili. So pa govedorejci dobili možnost, da se odločijo sami. Lahko se namreč vpišejo v eno ali drugo organizacijo. Po neuradnih podatkih se je v KGZS doslej vpisalo več kot 8.000, v Govedorejsko zadrugo pa okoli 2.000 rejcev govedoreje vse države.

Na okrogli mizi o problematiki v govedoreji so se zbrali rejci iz vse Slovenije. Foto: O. B.

Peronospora – znana neznanka

Po nekaj brezskrbnih in »manj nevarnih« letih za peronosporo je bilo poletje 2004 prav nasprotno. Vzrok so ugodne vremenske razmere, predvsem obilica intenzivnih padavin v juniju. Da bi si vinogradniki lažje predstavljali in verjeli, da je osnova učinkovitega varstva pred peronosporo res spremljanje vremenskih razmer, in to predvsem količin padavin in temperatur zraka, je v spodnji razpredelnici primerjava med letniki od 2000 do 2004. Podatki veljajo za meteorološko postajo Rakičan.

Od povprečne dnevne temperature zraka (Tmax - Tmin) se odšteje temperaturni prag 8 stopinj in razliko seštevamo iz dneva v dan, in ko preseže vrednost 50 stopinj, se pojavijo na listju vidni simptomi. Tako smo imeli od maja do septembra v letu 2000 enajst inkubacij, v letu 2001 dvanajst, v letu 2002 petnajst, v letu 2003 devet ter letos do sredine avgusta petnajst. To pa ne pomeni, da bi morali tudi tolikokrat škropiti, saj ponavadi prvo inku-

bacijo v maju izpustimo, kasneje pa je kakšno škropljenje dovolj tudi za dve inkubaciji. Na kabrniki se simptomi kažejo kot »gnitje« dela kabrnika, ko je okužen gornji del peclja, pa propade cel »grozd«. Pri okužbi kabrnikov oziroma grozdov ali samo posameznih grozdnih jagod se vidni simptomi (inkubacija) pokažejo v povprečju kasneje kot na listih.

Lep je primer iz letošnjega leta, ko na marsikateri trti ni bilo peronospore na listih, na »grozdičih« pa je bila vidna v zelo velikem obsegu. Če vzamemo pod drobnogled kritične dneve v mesecu juniju 2004, vidimo, da so si okužbe in dež sledili drug za drugim ali se celo prekrivali. Vinogradnik, ki se je ne glede na padavine zanašal na učinkovitost sistemskih pripravkov in presledke 12-14 dni, je lahko doživel neuspeh. Tudi občutljivost posameznih sort se je letos potrdila in pokazala, da sta sorti kerner in rizvanec najbolj občutljivi, laški rizling in chardonnay pa sta predvsem občutljiva na kabrniki, od rdečih sort pa je najbolj občutljiva modra frankinja. Občutljivost določene sorte je odvisna tudi od lege in mikrolokacije vinograde ter tudi od gostote sajenja in gnojenja z dušikom. Ker vsaka šola nekaj stane, najdražjo »šolnino« pa plačamo z lastnimi izkušnjami, bi svetoval vinogradnikom, ki so imeli težave s peronosporo, da analizirajo gornje termine predvsem v juniju in primerjajo z datumi, ko so škropili. Za učinkovitost posameznih sredstev (škropiv) je pomembna tudi aktivna snov, zato tudi to primerjajte z uporabljenimi v prejšnjih letih, kajti z večkratnim škropljenjem z enako sistemsko aktivno snovjo se razvije odpornost proti glivicam. Če so bile primarne okužbe (oljne pege), se je kmalu pojavila belkasta prevleka na spodnji strani listja z možnostjo nadaljnjega razvoja peronospore in težavnejšim zatiranjem.

KGZ Murska Sobota Ernest Novak, univ. dipl. inž. kmet.

Strokovnjaki svetujejo

Setev travno-deteljnih mešanic, črne detelje in lucerne

Izkušnje kažejo, da je najprimernejši čas za setev travno-črne detelje in lucerne na območju Pomurja pozno poletje ali jeseni. Travnike je priporočljivo sejati do 20. septembra, lucerno in črno deteljo pa do 10. septembra.

Trave in detelje se do prve jesenske posebe (statistika za Pomurje kaže, da se pojavi po 20. oktobru) optimalno razvijajo za goz-

mitev, spomladi pa lahko pričakujemo normalno kosnjo. Izbira vrst oziroma mešanic je ključnega pomena za uspešno setev snovo travnika. Za območje Pomurja je značilna pedološka sestava tal, ki pa jo je treba tudi upoštevati pri izbiri mešanic. Rezultati večletnih preizkusov kažejo, da smo dosegali na težjih tleh zelo dobre pridelovalne rezultate z mešanicami na osnovi trpezne ljujke in bele detelje, na lažjih tleh, kjer je v teksturni sestavi tal večji poudarek na produ in pesku, pa smo dobili boljše pridelovalne rezultate z monokulturnimi sevami pasje trave. Svetujemo vam, da se pred setvijo travnika posvetujete o mešanicah s kmetijskim svetovalcem. Na hektar sejemo 35 do 40 kg mešanice oziroma samostojno 20 kg pasje trave na hektar.

Jeseni lahko travnike tudi dosejemo. Za ta ukrep se bomo odločili takrat, če je prišlo iz določenih vzrokov do redčenja travne pa, ni pa v botanični sestavi travne ruše trdovratnih zeli in plevelov. Izkušnje namreč kažejo, da če so v ruši ščavje, rman, pirnec, ali še kateri drugi pleveli, je takšen travnik smiselneje preorati in naslednjem letu zasejati koruzo. Koreninski izločki, predvsem pirnice, negativno delujejo na vznik sejancov, zato je uspeh setev minimalen. Če se odločite za dosetev, vam priporočamo, da se pred prej prijavit pri svojem območnem svetovalcu. Uspeh setev in vznika pa bo zagotovljen le, če bomo travno površino pokosili ali popasti, razpieveliti nezaželenih vrst ter analizirati zemljo (kN, sfor, kalij in pH).

Setev lucerne priporočamo predvsem na lažjih do srednje težkih tleh z urejenim vodno-zračnim režimom, medtem ko črna detelja bolj prijajo težka tla z veliko akumulativno sposobnostjo za vodo. Sta precej zahtevni za založenost tal z osnovnimi hranili, zlasti za pH. Tla, ki vsebujejo nižji pH od 5,5, niso primerne za setev lucerne in črne detelje.

Prav bi bilo, da pred setvijo s kemično analizo preverite kemične lastnosti tal.

Na hektar posejemo do 30 kg lucerne in črne detelje. Obe vrsti pa je tudi mogoče pridelovati v mešanici s travami. Lucerno sejemo v mešanici s pasjo travo (20 kg/ha lucerne in 10 kg/ha pasje trave), črno deteljo pa v mešanici z mnogocvetno ljujko (20 kg/ha črne detelje in 15 kg/ha mnogocvetne ljujke).

Tudi pri izbiri omenjenih vrst oziroma njihovih mešanic morajo kmetije, ki so vključene v SKOP, upoštevati njegove zahteve.

Dr. Stanko Sobota
KGZS – Zavod Murska Sobota

Opombe: Iztek inkubacije je čas od nastanka primarne okužbe (dežja) do vidnih simptomov – oljnih peg – na sprednji strani listov.

	Skupaj dež v l/m ²	Datum dežja in datum izteka inkubacije	Število možnih primarnih okužb
Maj 2000	50,0	19.-27. 5., 22.-4. 6.	2
Maj 2001	31,9	5.-11. 5., 9.-16. 5., 18.-24. 5.	3
Maj 2002	81,8	18.-23. 5., 26.-31. 5., 28.-3. 6.	3
Maj 2003	41,4	11.-17. 5., 21.-26. 5.	2
Maj 2004	68,4	13.-21. 5., 16.-21. 5., 23.-1. 6.	3
Junij 2000	52,0	6.-10. 6., 15.-19. 6., 25.-30. 6., 26.-1. 7., 29.-2. 7.	5
Junij 2001	100,8	1.-7. 6., 3.-9. 6., 7.-11. 6., 17.-22. 6., 23.-27. 6.	5
Junij 2002	85,2	7.-11. 6., 10.-14. 6., 15.-19. 6., 24.-29. 6., 28.-2. 7.	5
Junij 2003	28,8	15.-17. 6., 25.-28. 6.	2
Junij 2004	161,1	2.-8. 6., 12.-16. 6., 13.-18. 6., 19.-23. 6., 21.-25. 6., 26.-1. 7., 29.-3. 7.	7
Julij 2000	86,9	8.-12. 7., 15.-21. 7., 18.-23. 7., 28.-1. 8.	4
Julij 2001	35,2	2.-5. 7., 5.-9. 7., 18.-21. 7.	3
Julij 2002	121,1	5.-10. 7., 9.-13. 7., 21.-23. 7.	3
Julij 2003	74,0	4.-7. 7., 23.-26. 7., 24.-27. 7., 25.-28. 7.	4
Julij 2004	34,9	2.-6. 7., 3.-7. 7., 7.-11. 7.	3
Avgust 2000	13,8		0
Avgust 2001	16,7	10.-13. 8.	1
Avgust 2002	84,9	4.-7. 8., 7.-10. 8., 12.-15. 8., 20.-23. 8.	4
Avgust 2003	48,4	16.-19. 8., 31. 8.-3. 9.	1
Avgust 2004	45,5	4.-7. 8., 10.-13. 8. (upoštevani dež do 15. 8.)	2

Po hribih in dolinah med Kučnico in Črncem

...pripravljeno po ... iz leta 1823, ...

Dvanajst mladih iz Slovenije in Madžarske bo predstavilo skupaj s svojimi mentorji rezultate raziskave na razstavi 14. mednarodnega arhivskega raziskovalnega tabora, ki jo bodo odprli v soboto, 28. avgusta, ob 18. uri. - J. Ga.

Mednarodni lutkovni festival v Lendavi

V petek, 27. avgusta, se bo začel v Lendavi mednarodni lutkovni festival, ki so ga poimenovali 4. lutkovni pristan Lendava. V okviru festivala tako v Lendavi že četrto leto gostijo lutkovne skupine iz različnih držav Evrope vse od Velike Britanije, Belgije pa do Hrvaške.

Predstave bodo v mestnem parku, če bo slabo vreme, pa v sinagogi ali kinodvorani, pred vsemi šestimi predstavami pa bodo organizirali še likovne delavnice za otroke. Tako se bo v petek, 27. avgusta, festival začel s predstavo lutkarjev iz Velike Britanije Konrad Frederics, ki bodo izvedli lutkovno igrano z naslovom Mr. Punch, v nedeljo bo hrvaška lutkovna skupina Licem u lice zaigrala lutkovno predstavo Palčica, v ponedeljek pa bo madžarska lutkovna skupina Ciroka Babszinhaz zaigrala predstavo Kužek in muca. Lutkovni festival se bo nadaljeval v četrtek, 2. septembra, s predstavo skupine Sche iz Belgije z naslovom Trnuljčica, v petek pa bo slovenska skupina Fru fru zaigrala predstavo Pikec Ježek in Glasilko Jež. Sklop lutkovnih predstav bo v soboto, 4. septembra, zaokrožila lutkovna skupina iz Lendave Teatera Pupilla, ki bo zaigrala predstavo Zlata jabolka.

J. Ga.

Knjiga, ki jo bo dobro prebrati

MARIJA SREŠ: Doma sem, kjer je moje srce

Brez božjega sodelovanja ne moreš postati misijonar

Misijonarka Marija Sreš je najlepših trideset let življenja preživela v Indiji, natančneje v državi Gudžarat z glavnim mestom Ahmedabad in petdesetimi milijoni prebivalcev, še natančneje v pokrajini Sabarkantha in kraju Lusadija med staroselci ljudstva Dugri Garasija – najbolj zavrnjenimi med zavrnjenimi.

Živeti v Indiji ni bilo enostavno, pravi, to ni tako, kot če greš tja z nahrbtnikom za tri mesece in vzdihuješ, kako je očarljivo. Življenje tam je izredno revno, prizadeva te od zunaj in od znotraj. Ona pa je ostala dolgo in z veseljem, to pa ji brez božje pomoči nikakor ne bi uspelo. To res lahko verjamemo, saj je med miroljubno prekmursko ravnico in od sonca izsušeno puščino pod gorami Aravali velika razlika, za človeka pa tudi velika sprememba, in nihče, ki je to pot naredil, ne more biti več takšen, kot je bil nekoč. V nekem intervjuju je povedala, da jo je Indija spremenila, tako kot voda obrusi kamen. Dolga pot namreč ni le zunanja, spreobrnjenje, brez katerega ne moreš darovati, poteka tudi v človekovi notranjosti.

Kdo ji je pred tridesetimi leti povedal za družbo misijonark Kristusa Jezusa, da se je brez oklevanja napotila v Španijo, izhodišče za misijone, nato v Ameriko in končno pristala in ostala v Indiji, kjer je, kot vidimo po njej in njenih knjigah, ostalo tudi njeno srce? Misijonarke njene družine delujejo v vseh deželah, kjer Cerkev še ni utrjena. Posebne noše nimajo, povsod se prilagajajo običajem dežele, v kateri živijo, tako da jih lahko najdemo v vseh vrstah oblačil – od sarija do kavbojk. Marija je vedno želela delati z revnimi, zlasti zapostavljenimi ženskami in ta želja se ji je v Gudžaratu več kot uresničila, čeprav je dolgo trajalo, da so jo ponižane in nezaupljive staroselke sprejele in jo začele imenovati sestra – Marijaben. Verjetno ji je uspelo tudi zato, ker je imela globoko vero, stalno

Marija Sreš s svojo »ožjo družino«

povezavo z »milim Jezusom« in »močnim Kristusom«, pa tudi zato, ker je odrasčala v socialistični državi, kjer je bila enakopravna in izobrazena ženska, ki je materialno neodvisna, nekaj samo po sebi umevnega. Pa tudi zato, pravi, ker je Slovenka in ker smo Slovenci skromnejši in bolj učljivi kot drugi, npr. Španci, ki takoj začnejo poučevati in ukazovati, nastopati s pozicije oblasti. Ona pa je dobesedno hodila z njimi, živela z njimi in jim pomagala, kolikor so ji dopustile – dokler se ni puščava spremenila v cvetoči vrt samozvestnih žensk, ki so služile svoj denar, se združevale v majhne podjetniške skupnosti, pomagale svojim družinam, se izobraževale, vključevale v vladne projekte, znale zahtevati, kar jim pripada, skupaj z Marijo so se naučile živeti kot sestre v prijateljstvu, zaupanju in ljubezni. Kakor so v svojem prospektu zapisale tudi same: Smo skupina žensk, ki resnično želimo pomagati same sebi tako, da bomo pomagale druga drugi. Kot si je pomagala tudi misijonarka Marija, ko je zapustila vse in dala vse. Tako ji je bilo dano bogato in polno življenje, ki sta ga spremljala tako radost kot bridkost. Vedno pa je

bila skupaj z njimi, brez avtomobila, peš ali s starimi avtobusi. Prišla in odšla je brez vsega, ni jih poniževala z »dobrodelnostjo«, ampak jih je naučila »loviti ribe«, zato so ji verjele. Zdaj se že lahko veseli, da bo napredek šel dalje tudi brez njene pomoči, saj ženske že vse vodijo same. »Rade te imamo,« ji pravijo, »a ne potrebujemo te več.« Kaj bi moglo biti lepšega, obenem pa tudi bolečega? Tako je materi, ki je storiла vse za svoje otroke, zdaj pa odhajajo in se bodo vračali le, kadar bo njim prav.

Ostale pa so te njene sestre v njenih knjigah. Pred leti smo spoznali prvo Tam, kjer kesude cveto, zanjo je dobila nagrado Gudžaratske akademije za književnost, in zdaj je prišla druga Doma sem, kjer je moje srce. V njej je galerija zanimivih in pretresljivih portretov žensk iz nepredstavljivo daljne dežele, žensk, o katerih ni še nihče pisal, ker so se zdele premalo pomembne. Žensk hudih usod in težkega življenja, pa vendar veselih kot otroci, ker je življenje zanje dar. Ta dar so dale občutiti tudi sestri Mariji, ona pa nam, ki bomo brali to knjigo. Obenem bomo spoznali, da si ženske le niso tako različne, pa kjerkoli že

živijo. Sestra Marija je postala tudi pisateljica iz ljubezni. Lčila jih je brati in pisati, pripovedovala jim zgodbe. Nato jih je po nasvetu prijatelja jezuita zila v knjigo. In ko je usoda večine pisateljev, je tudi Marija bila pohvale in graje. Govorila snico je slabo na vseh konci sveta. Marija pa pravi, da res ne potrebuje drugačnega, Indija jo je resnično spremenila, postala dom njenega srca. Ljudi svoje prve domove prosijo, naj se nikar ne bojijo drugačnosti, naj jo skušajo razumeti.

Upamo lahko le, da bo v njenem nadaljevanju in da bo spet tudi knjigo o sebi, saj je bilo njeno življenje poseben dar in škoda bi bilo, če ga ne bi delila z drugimi.

Pred izidom v slovenščini pa je tudi njena pravzaprav druga knjiga napisana v gudžarščini, Pogovori s Kavito, ki je bila prav tako zagnana, v slovenščini pa bo nosila naslov Ženska ženska.

Knjigo Doma sem, kjer je moje srce je izdala Mohorjeva družba iz Celja, iz angleščine prevedel Janez Jeromen, spremno besedo pa napisal Drago Ocvirk, urednik revije Misijonska obzorja.

B. B.

Mednarodni likovni tabor otrok

Sodelovanje med državami

V soboto, 21. avgusta, ob 12. uri je bila v dijaškem domu v Murski Soboti sklepna prireditev drugega mednarodnega likovnega tabora otrok, starih od drugega do sedmega leta, treh dežel, in sicer Avstrije, Madžarske in Slovenije ter otvoritev razstave likovne ustvarjalnosti.

Pomladkarji so skupaj z vzgojiteljicami pripravili nastop

Tabor se je začel 19. in trajal do 21. avgusta. Dvodnevno bivanje v dijaškem domu pa je bilo namenjeno predšolskim otrokom in njihovim staršem. Vodje tabora so bile vzgojiteljice murskosoboškega vrtca: Marija Skledar, Elizabeta Gorčan, Zlatka Kološa, Jožica Bačič in Lidija Tratnjek. Dopoldan so otroci ustvarjali, popoldan pa so z izletom po Prekmurju spoznavali našo deželo. Drugi dan, 20. avgusta, so imeli v programu plavanje v Moravskih Toplicah. Na likovni razstavi, kjer so bile na ogled različne risbe na papir in svilo, lepljenke na steklo in drugo, kar so naredili otroci, je bil slavnostni govornik Rudolf Horvat, podžupan mestne občine Murska Sobota. Besedo so imeli še Jure Žmavc, generalni konzul Republike Slovenije, in Franc Bencak, likovni pedagog in likovni vodja na taboru.

Spregovorila sta še likovni umetnik iz Salzburga Ferdinand Reisenbichler ter Tilka Matjašič, vodja vrtca v Salzburgu, sicer rojena v Prekiji. Tilka Matjašič ima pomembno vlogo pri povezovanju salzburškega vrtca z murskosoboškim, ker si vzgojitelji tako pridobivajo pedagoške izkušnje in učne ideje. Od 18. do 22. julija pa so bili slovenski otroci na obisku v Avstriji, nad katerim so bili zelo navdušeni. Vsekakor so tovrstni tabori pomembni in zanimivi za predšolske otroke glede navezovanja stikov z jezikovno drugačnimi in spoznavanja novih kultur.

Bojan Zadravec

Zlata sedemdeseta

Kulturno društvo Slavka Osterca Veržej in Kulturni klub A-propos sta v Veržeju organizirala pravi glasbeni konec tedna. Tako so se v petek zvečer na koncertu s svojim delom predstavili obiskovalci druge poletne šole. Prav tako v petek so člani kolektiva A-propos predstavljali svojo zgoščenko. V soboto zvečer pa so obiskovalci Osterčevega parka v Veržeju lahko uživali ob zvokih popevk iz sedemdesetih let, ki so jih zaigrali in zapeli različni pomurski glasbeniki.

V. P.

Lojze Veberič, Trave

Otvoritev razstave Likosa

V veroučni učilnici v Bogojini so odprli v okviru 16. Košičevih dnevov razstavo del članov likovne sekcije Likos, ki so sodelovali na letošnji likovni koloniji. Tudi tokrat prevladujejo motivi bogojinske cerkve in pokrajine. Izkupek od prodanih del bo namenjen nakupu novih orgel v Plečnikovki cerkvi. Blagoslovitev novih orgel bo 19. septembra. Letošnji Košičevi dnevi kulture so namenjeni pesmi in petju, zahvalni listini pa bo sta dobila pevec, zborovodja in organist Štefan Pucko in eden od pobudnikov Košičevih dnevov dr. Franc Horvat z Ivanec. - T. K.

Filovci: Škrjanček poje, žvrgoli

XVI. Košičevi dnevi

V soboto, 21. avgusta, ob 20. uri je bil v vaško-gasilskem domu v Filovcih koncert domačih pevcev v okviru šestnajstih Košičevih dnevov.

Pozdravni govor sta imela prof. Jož Vugrinec in predsednik KS Filovci Ignac Gabor, ki je vsakemu nastopajočemu zboru poklonil v spomin filo-

vsko putro, ki jih je izdelal lončar Bojnec. Na koncertu so nastopili: Mešani pevski zbor iz Bogojine, Moški kvartet iz Bogojine, Mladinski cerkveni pevski zbor ter Filovske pevke. Kot gostujoči zbor je nastopil Mešani pevski zbor iz vasi Krašnja v občini Lukovica, ki je pobraten s filovskimi vaškimi pevskimi, ki so že izdale svojo zgoščenko in kaseto. Pro-

gram sta povezovala Blat Črtni in Andrejka Trajbars. Glasba na Košičevih dnevih je zelo pomembna, saj tako ohranjajo bogato glasbeno izročilo ljudskih pesmi Prekmurja s poudarkom na Bogojini, Filovcih in strahovcih. Pomen dajejo tako zborovski mu kakor tudi množičnemu ljudskemu petju.

Bojan Zadravec

V Šalovcih gorelo

Vse kaže, da gre za požig

Ogenj uničil hišo
v lasti občine

V noči s petka na soboto ko eni uri zjutraj je prišlo do požara na stari hiši v Šalovcih. Lastnica hiše je občina, ki je v njej hranila žitno slamo v snopih. Ta je bila pripravljena in namenjena za prekrivanje streh. Policija trdi, da je bilo za tri milijone tolarjev. Ker pa hiša ni imela elektrike, do samovžiga slame pa naj ne bi prišlo, ker so prav v petek tja prevažali suho slamo, vse kaže, da je ogenj nekdo podtaknil.

Ko je leta 1997 umrla lastnica hiše (pisala se je Herceg op. p.), so jo mnogi prijavi kot dedič. Kot dedič se je prijavila tudi občina in prav njej je bilo dodeljeno premoženje. Občina se je odločila skrbeti za hišo, metijske površine pa je dala v najem. Tako so v sredo, dva dni pred požarom, iz poslovnice odpeljali in zažgali suho slamo, v petek pa vanjo odpeljali suho slamo. Občina je uporabljala za prekrivanje stropov, ki je bila v snopih, žetev so so vložili veliko napora, da bi jo zložili točno ali s posebej prirejenih kosilnic, ki so jo v obliki snopov skla-

Občina je po odločitvi sodišča postala lastnica hiše leta 1997. Nazadnje so bili v njej snopi slame, ki je bila pripravljena in namenjena za pokrivanje streh. Ognjeni zubljši so povzročili za tri milijone tolarjev škode.

Štefan Magdič: Sreča v nesreči je, da tisto noč ni pihal veter v smeri vasi, ker bi tako lahko zagorelo še kje drugje.

Šalovski župan Aleksander Abraham je prepričan, da petkov požar ne bo ustavil načrtov občine, ki želi urediti v tej stavbi skupaj s podjetjem Natura Herbika zbirni center za zdravilne rastline. V to naj bi bili vključeni izključno domačini.

bota zjutraj ter ves dopoldan na mestu požara. Tako je več policistov in kriminalistov pogorje fotografiralo in obenem pregledalo okolico. Župan pa je na pogorišče prišel že ob požaru, tam pa je bil tudi v soboto.

Sedaj bo treba počakati, da preiskovalci končajo z zbiranjem obvestil in raziskovanjem okoliščin dogodka. V prvih šestih mesecih letošnjega leta so obravnavali 41 požarov na različnih objektih in različnih vzrokov.

Andrej Bedek, foto: Nataša Juhnov

Zgodilo se je ...

Med 17. in 24. avgustom se je zgodilo na pomurskih cestah 37 prometnih nesreč, v katerih se je ena oseba hudo telesno poškodovala, 12 lažje, pri drugih nesrečah pa je nastala le materialna škoda. Policisti Policijske uprave Murska Sobota so 44-krat posredovali zaradi kršitev javnega reda in miru, od tega 17-krat na javnih krajih in 27-krat v zasebnih prostorih. Kaznivih dejanj je bilo 28, med njimi 16 tatvin, 2 vloma, 7 poškodovanj tuje stvari, 2 ponarejanji in goljufija. Na mejnih prehodih so zavrnil 47 tujcev, ki niso izpolnjevali pogojev za vstop v Republiko Slovenijo.

Brez izpita in izkušenj, prehitro, za nameček še prevrnil dekle

V ponedeljek opoldne je motorist v Domajincih zaradi prevelike hitrosti in neizkušenosti, saj za vožnjo motorja še nima ustreznega dovoljenja, v levem ovinku zapejal s ceste na dvorišče hiše in se tam zvrnil po tleh. Pri tem jo je grdo skupil, dekle, ki ga je prevažal zadaj, pa se je le laže ranilo. In še za pol milijona tolarjev škode na motorju in dvorišču je nastalo.

Star in mlad kolesar

Star kolesar se na Ulici Nade Rajh v Ljutomeru izogiba jami, medtem ga po njegovi desni prehitveva mlad kolesar. Pride do trčenja, vendar kolesarja mesto nesreče zapustita, ne da si izmenjata podatke. Eden od njiju ima zlomljeno roko v zapetju, povzročitelja padca pa organi pregona še iščejo.

Boleč padec

Pomurec, ki se je minulo nedeljo odločil preživeti na kolesu, je zunanaj Bogojine pri kolesarjenju po hribu navzdol v blagem levem ovinku zaradi tega, ker je premočno pritiskal na pedale, padel in se težje ranil. Odpeljan je bil na zdravljenje, škode na kolesu pa je za 30.000 tolarjev.

Enega dobili zaposleni, drugega mariborski policisti

Zaposleni v eni od prodajaln v Radgoni so med tatvino zalotili moškega. Nemudoma so poklicali moze postavke, ki so mu ukradeno blago zasegli, hkrati pa ga bodo ovadili državnemu tožilu. V Soboti sta dve Romunki »nategnili« bankirja pri menjavi denarja, saj sta mu odnesli skoraj 170 tisočakov. Na pomoč so priskočili mariborski policisti, ki so Romunki izsledili in prijeli v mestu ob Dravi. A. B.

Kriminalisti in policisti so v soboto dopoldan, takoj po požaru, začeli s preiskavo, saj poskušajo ugotoviti, zakaj je sploh zagorela. Preiskavo so nadaljevali tudi v ponedeljek. Verjetno so najbližje domnevi, da je bil požar podtaknjen, vendar jih še kar nekaj dela, da odkrijejo, kdo je požar podtaknil.

poslopiju. Petkov požar je bil velikosti 240 kvadratmetrov ter vključeno slamo, ki so prišli na kraj požara, in so pustili, da je hiša se ogreje, pri čemer vode okolišča pa so preprečili, da bi se ogenj razširil. Župan Abraham je na vprašanje, kaj je zgodilo, odgovoril, da bodo po požaru in da jim petkov ne bo preprečil načrtov, ki so si jih zadali.

Kot da bi bil dan

Prejeli so, Magdičeve, sta se odločila, da pokanje (do pokanja) ne bo gredo strešna krita, ki je ponoči močno razsvetlila, pa nam je petkov požar, ki je dožaljanje podrobnosti, ki je tudi

poklical gasilce. »Malo po ponoči sem v dnevni sobi gledal poročila, ko sem zaslišal močno pokanje. Sprva sem pomislil, da dežuje ali da celo pada toča. Slišalo se je tako kot takrat, ko pada dež po strehi. Nato je prišla dol hči in povedala, da je na dvorišču zelo svetlo. Ko sem vstopil ven, sem videl, da na drugi strani ceste gori. Zdelo se je, da je zagorelo pri prvem sosеду, šele nato sem videl, da gori hiša, ki jo ima občina. Takoj sem poklical gasilce,« je pripovedoval Štefan in dejal, da česa takšnega

ne vidiš vsak dan, saj je bilo svetlo kot bi bil dan. Njegova žena je ob tem dodala, da sploh ne moreš verjeti, kakšen je videti ogenj ponoči, dokler tega sam ne vidiš in se o tem ne prepričaš.

Tudi druge sosede, ki živijo nižje od hiše, ki je zgorela, je zbudilo močno pokanje. Tudi oni so najprej pomislili, da dežuje. Na vprašanje, ali se ve, zakaj je zagorelo, oziroma če se kaj govori o požaru, so podobno kot naši prvi sogovorniki povedali le, da je bila policija v so-

Po naših informacijah so kriminalisti prišli na sled domnevnomu osumljencu, ki naj bi podtaknil petkov požar. Šlo naj bi za domačina, s katerim so že opravili razgovore. Za požig je po 134. členu Kazenskega zakonika zagrožena kazen zapora do osmih let.

STE BILI POŠKODOVANI V PROMETNI NEZGODI?

ŽELITE PRIMERNO DENARNO ODŠKODNINO?

BREZPLAČNA TEL. ŠTEVILKA: **080 13 14**

PE MURSKA SOBOTA, Stanela Rozmana 16

JESENSKA AKCIJA

30.8. → 10.10.04

-10%

Končno jesen z vrhunsko tehniko STIHL

V jesenski akcijski prodaji STIHL boste od 30. 8. do 10. 10. 2004 kupovali po 10 % nižji ceni naslednje izdelke:

Seznam trgovcev:		
MZ AGROMARKET	Trzin	01-662-32-84
MET	Ljubljana	01-428-95-33
KM AGROREMONT	Sv. Trojica	02-729-02-70
T-Center	Ptuj	02-767-03-40
TUROPOLJE	Murska Sobota	02-636-15-80
TUROPOLJE	Ljutomer	02-684-80-26
TUROPOLJE	Lendava	02-674-21-74
PAVLIN Viktor	Zagorje ob Savi	03-566-89-04

škroplilnico SR 420, pihalnik BG 85, vrtni stroj BT 45, rezalnika žive meje HS 45 in HS 80 ter brusilno-rezalni stroj TS 460.

Ob nakupu motorne žage v akciji bo vsak kupec brezplačno dobil še olje.

Tehno M-Melavc Anton	Mozirje	03-839-48-08
Tehno M-Melavc Anton	Celje	03-491-16-02
LOTRIČ Janez	Kranj Kokrica	04-204-48-18
LOTRIČ Janez	Škofja Loka	04-512-67-48
PIL IMPEX	Most na Sori	05-388-76-60
PIL IMPEX	Sempeter pri NG	05-392-80-23
K2 KRKA AGROSERVIS	Novo mesto	07-393-01-07
SIDRO	Križko	07-492-13-59
COLIBRI	Črnomelj	07-305-18-12

Za informacije pokličite najbližjega trgovca ali obiščite našo spletno stran www.unicommerce.si

Distributer za slovensko področje: UNICOMMERCE d.o.o. Obrtniška ulica 21, 1370 Logatec tel. 01-759-11-00, fax 01-759-11-09

Prvi na svetu. **STIHL®**

Barometer

Ivan Kovač, nekdanji direktor Pomurskega sejma, ima brez dvoma veliko zaslug, ko je z vinskimi ocenjevanji pred tridesetimi leti zasebnim vinogradnikom omogočil, da so se postavili ob bok velikim kletem in se začeli uveljavljati na vinskem trgu.

Marija Sreč, misijonarka, ki je prebila trideset let v Indiji in delala z revnimi in zapostavljenimi ženskami. Prehojeno pot in portrete teh žensk, ki so se postavile na lastne noge, opisuje v knjigi Doma sem, kjer je moje srce.

Sabina Sobočan je uspela premakniti lendavski mladinski center z mrtve točke.

Miha Petek, radenski svetnik, je bil s strani sveta »naknadno zadolžen« za ureditev razmer na kapeljski šoli. Kot kaže, mu poseg ni uspel.

Stanko Polanič se iz gradbeništvu seli v kmetijstvo, tako bo postal direktor skupine KG Rakičan.

Z Ivanom Kovačem ob 30-letnici vinskih ocenjevanj v Gornji Radgoni

Ko je bilo najbolj kritično, se je izgovoril na Kardelja

Od amaterizma do najbolj množičnega ocenjevanja slovenskih vin

Zmotil sem ga sredi soparnega avgustovskega opoldneva, ko si je pred svojo hišo v prijetni senci z branjem časopisa krajšal čas. Sam pravi, da v zadnjem času veliko bere, zanimajo pa ga predvsem potopisne zgodbe, saj je ljubezenske romane prerasel. Deset let že uživa zaslužen pokoj, težjih del pa se ne loteva, saj mu tudi zdravje ni posebej naklonjeno. Še do pred kratkim smo ga lahko redno videli v vinogradu, kjer je skrbel za svojih tisoč trsov in seveda za pridelavo kakovostne kapljice, ki se ponaša tudi z visokimi odličji z različnih ocenjevanj. Še letos je sam obrezal vse trse in pravi, da tudi spomladi tega dela ne bo prepustil drugemu.

Cepprav je opravljal različna dela in različne funkcije, je vinogradništvo in vinarstvo Ivanu Kovaču iz Gornje Radgone vselej zapolnjevalo del njegovega življenja. Vse tja od mladostnih dni, ko je kot praktikant začel v Radgonskih gorica, ter nadaljeval kot delovodja in upravnik. Tudi v politiki se je poskusil, saj je bil dve leti podpredsednik in nato pet let predsednik radgonske občine, od tam pa je odšel v radensko Komunalo, ki jo je vodil do leta 1979, ko je začel profesionalno delati na radgonskem sejmišču. Na sejmu je neprofesionalno začel že pet let pred tem in mu je ostal zvest vse do upokojitve pred desetimi leti.

Ocenjevanje slovenskih vin v okviru mednarodnega kmetijsko-živilskega sejma praznuje letos tridesetletni jubilej, ime Ivana Kovača pa je tesno povezano

tudi s tem ocenjevanjem. Ideja, da bi v Radgoni pripravili ocenjevanje in razstavo vin, je dobil v začetku šestdesetih let na ljubljanskem vinskem sejmu in že leta 1961 mu je uspelo organizirati prvo skromno razstavo vin. Ko so v Radgoni organizirali prvi sejem na prostoru, kjer sta sedaj tržnica in Market, so uredili tudi provizorično klet oziroma kmečko pivnico. Kar sami so jo izkopali in pokrili, v njej so se dobivali med sejmom ob kozarčku in na klepetu, ker ni bilo niti tekoče vode, pa so jo morali na zahtevo sanitarne inšpekcije po dveh letih zapreti.

Ideja o razstavi in ocenjevanju vin v Gornji Radgoni je v Ivanu še bolj dozore-

la, ko je prevzel vodenje radgonskega sejma. V koncept sejma so takrat zapisali tudi ocenjevanje vina in drugih živilskih izdelkov in Ivan se spominja, da ga je pri tem podpiral tudi takratni direktor ljubljanskega Gospodarskega razstavišča Leopold Krese. Za to pa ni bil navdušen kolektiv Gospodarskega razstavišča, saj so vinski sejem takrat že organizirali v Ljubljani. Ivan priznava, da tudi sam ni imel pojma, kako to izpeljati, saj s tem niso imeli tako rekoč nobenih izkušenj. Mu je pa pri tem takrat veliko pomagal pokojni kmetijski novinar Štefan Kuhar, ki se je med sejmom kar preselil v njegovo stanovanje. Pozno v noč sta vsak večer

modrovala o tem in sklenila, da bi začeli ocenjevati vina zasebnih vinogradnikov. Štefan mu je obljubil, da bo poslal vse vina iz vseh treh slovenskih vinoradnih rajonov, in res mu je uspelo zbrati seti steklenice vina, ki so jih nato ocenili na prostem, pred Borkovo kletjo. Zbrali so komisijo v sestavi Borko, Stanko, Ginc, Medvešček, Žalar, Kuhar in Kovač, posedli na hlode, ki so ležali pred kletjo, in kar v kozarcih z ročaji poskusili in ocenili vsa vina, se spominja Ivan Kovač.

Takšen je bil začetek, že naslednje leto pa je Kovač v svojo lažo naložil steklenice iz Radgonskih gor, vzel za maške Radenske in se skupaj s Frangjem in Štamparjem odpravil do priznanih vinogradnikov in zbral vse za ocenjevanje. Zbrali so 17 vzorcev, od katerih so valili komisijo in takrat so se ocenjevali v sejemski dvorani. Ker so želeli, da bi stalo ocenjevanje mednarodno, so prinesli še po dva vzorca iz Madžarske, Avstrije in Italije, to pa je postalo trn v peti, saj so spodbudili razstavišču, kjer so razstavljali vse sile, da bi ocenjevanje v Radgoni povedali. Sam pomočnik sekretarja kmetijstva je zato prišel v Radgono, da bi prepovedal ocenjevanje zasebnih vin, pred njim pa je bila tam z isto nalogo tudi vinska inšpektorica, vendar so Ivan Kovač vselej izgovoril na svojega Edvarda Kardelja. »Ohema sem poslušal, ko Kardelj pokuša Čurinov, da bi ga je pohvalil, čeprav je bilo iz začeti kleti. To so seveda objavili tudi v tiskani in potlej s tem nismo imeli več težav, pripoveduje Ivan Kovač.

In tako je ocenjevanje slovenskih vin v Gornji Radgoni ostalo in letos doživlja častitljiv tridesetletni jubilej.

Ludvik Kovač

1. september in promet

Bodite vzorni vozniki

Marca poskusni trki vozil v Prometno-varnostnem centru

V sredo se bo začelo novo šolsko leto in s tem bo tudi več otrok in mladih v prometu. Ob tem se še posebej poudarja varnost udeležencev v prometu, na to temo pa potekajo tudi preventivne akcije.

Eno od teh, Vzoren voznik, bo soboška policijska uprava, ki je edina uprava Slovenije s tovrstno akcijo, skupaj z Zavarovalnico Triglav in Murskim valom izvajala od ponedeljka, 30. avgusta, do srede, 15. septembra. Cilje in namen akcije je opisal komandir Postaje prometne policije Borut Kocet, ki je med drugim povedal, da z akcijo želijo nagraditi voznike, ki spoštujejo cestnoprometne predpise, prav tako želijo povečati sodelovanje različnih ustanov pri krepitvi prometne varnosti, navsezadnje pa s tem represivne oblike svojega dela nadomeščajo s preventivo.

Prometni policisti bodo po vsem Pomurju v omenjenem času nadzirali spoštovanje predpisov in varno udeležbo v prometu. Voznikom se bo ponudilo sodelovanje v akciji, v zahtovo za sodelovanje pa bodo dobili nalepko z napisom Vzoren voznik. Za sodelovanje morajo vozniki izpolnjevati tri pogoje: policist, ki opravlja kontrolo prometa, ne sme ugotoviti nobene kršitve, v zadnjih dveh letih voznik ni smel povzročiti prometne nesreče ali storiti prometnega prekrška, treba pa se je tudi strinjati s sodelovanjem v akciji.

Komandir Postaje prometne policije Borut Kocet (drugi z desne) je predstavil preventivno akcijo Vzoren voznik, ki bo trajala od 30. avgusta do 15. septembra, Jože Škrilec in dr. Werner Gratzler (drugi in tretji z leve) pa sta prikazala program za analizo cestnoprometnih nesreč Analyzer Pro.

21. septembra bo tako žrebanje desetih nagradencev, ki bodo deležni popusta pri avtomobilskem zavarovanju. Policisti računajo, da bo v akciji sodelovalo približno 500 voznikov.

Dr. Werner Gratzler je predstavil program za analizo prometnih nesreč Analyzer Pro, katerega avtor je. Program analizira razmerje med razdaljo in časom, s pomočjo računalnika pa se lahko rekonstruira prometna nesreča. Slovensko verzijo programa je naredil Jože Škrilec iz

Zavarovalnice Triglav, ki ta program uporablja pri odškodninskih zahtevkih in povrnitvah škode udeležencem v prometnih nesrečah. Gratzler si je ogledal tudi poligon Prometno-varnostnega centra ob Noršinski cesti, kjer naj bi predvidoma marca prihodnje leto izvedli poskusne trke vozil z namenom pridobivanja podatkov, ki se uporabljajo pri analizah prometnih nesreč.

A. B., foto: N. J.

Sprevod cvetja

V občini Razkrižje so začeli pred petimi leti pripravljati sprevod cvetja iz Veščice do kapelice v Sprincu, kjer je tudi vsako leto maša na prostem.

V letošnjem sprevodu so sodelovali člani Turistično narodopisnega društva Razkrižje, ki so pripravili lepo sceno aranžmaje cvetja, ter člani in članice folklorne skupine Kulturnega gre za domaći križje in drugi občani. Gre za domače cvetje, in sicer z bližnjih travnikov, gozdov in vrtov. Kolona sodelujočih od domačije Srša (njihova družina je posebej znana za največ cvetja) je bila dolga nekaj kilometrov. Gre za edini tak običaj v državi ob Muri, saj so izhajali iz ljudske pesni iz časov, ko so šli ljudje ob začeti jeseni s cvetjem v rokah h kapelici na Sprincu (cer neorganizirano). Cilj organizatorja je, da bi se vsako leto v sprevodu vključile iz krajev širšega Pomurja, da bi prihodnje postala turistično-verski znamenitost tega območja. Domače vse cvetje, ki so ga nosili v sprevodu, so ob koncu namestili ob kapelici v Sprincu.

Gaberje

Krajna skupnost in kulturno društvo Zarja Gaberje sta letos organizirala tradicionalno (dvajseto) krajevno praznovanje. Začelo se je s pozdravnim nagovorom predsednika KS Jožeta Ropoša in predsednice KD Zarja Elvire Potič Gönz.

Sledil je kulturni program, v katerem so se predstavili člani domačega društva – otroška folklorna skupina, madžarski pevski zbor, številni recitatorji in pevski zbor Šmarnice iz Mostja - Banja. Vozovi so prikazovali lju- običaje, med drugim »bintanje« in mlačvo pšenice, čiščenje koruze na starem stroju, na koncu spreveda pa sta nastopila lesena kosilnica in kombajn. Sledil je zabavni program.

Tatjana Bogdan

Pred začetkom novega šolskega leta

Kaj delajo tajnice?

Naša iztočnica: Osnovna šola Bakovci s podružnico Dokležovje

Poleg olimpijskih iger je te dni aktualna tema tudi novo šolsko leto. Če smo dajali v minulih letih besedo tistim, ki se neposredno ukvarjajo z vzgojno-izobraževalnim delom ali pa imajo pri tem kakšno odločilno vlogo, smo tokrat želeli zvedeti nekoliko več, kaj delajo v tem času šolske tajnice, ob tem pa tudi, kakšen je njihov pogled na to področje. Za iztočnico smo izbrali OŠ Bakovci s podružnico Dokležovje, kjer je že sedemindvajset let tajnica Dragica Cvetko.

»Preden sem prišla na šolo, sem bila eno leto zaposlena v Ljubljani na Inštitutu Jožef Stefan v računalništvu. V šoli je delo bistveno drugačno, saj se nenehno spreminja tako glede vsebine kot organizacije. Veliko sprememb je prinesla zlasti uvedba devetletke. Če me vprašate, ali je šola boljša glede znanja, ki ga da učencem, bi rekla, da so v vsakem šolskem sistemu dobre in tudi slabe strani. Rezultate bo pokazal čas ...« nam je najprej povedala sogovornica. Nas pa je posebej zanimalo, kakšne so v njenih očeh priprave na novo šolsko leto.

Odgovorila nam je, da se priprave na novo šolsko leto začnejo dejansko že spomladi in proti koncu pouka, ko se začne načrtovanje dela za novo šolsko leto. Okvirno je treba ugotoviti število učencev, kadrov, načrtovati izobraževanje, vpisati otroke,

poskrbeti za učbenike (učbeniški sklad) za novo šolsko leto idr.

Z intenzivnejšimi pripravami na novo šolsko leto pa so začeli sredi avgusta. Razporediti je treba ure, narediti urnik, uskladiti potek posebnih dni, narediti publikacijo, letni delovni načrt, poskrbeti za nove kadre, nabaviti material za nemoteno delo, knjige, zavarovanje učencev, prehrano, varnost ... Skratka, učence in delavce mora pričakati čista in prijetno urejena šola, kjer se bodo dobro počutili, in še mnogo drugega.

»Informacijski center je pisarna ravnatelja, tajništvo in pisarna pedagoga. Večina dokumentov, ki se tičejo poslovanja šole in tudi pedagoška dokumentacija, nastane tu. Ko so zadeve končane, se arhivirajo. Računalništvo, pravne zadeve, obračun plač pa dela za šolo Skupnost osnovnošolskih zavodov Murska Sobota.«

Kako je v službi

Sogovornica nam je povedala, da se njena služba začne običajno ob 6. uri. Najprej poskrbi za pošto, če ni bila obdelana prejšnji dan, pregleda tudi pošto na računalniku, ter uredi stvari, ki so potrebne za nemoten potek dela. Potem prideta pedagoginja in ravnatelj in na kratkem delovnem sestanku ob kavici (včasih tudi ob kakšni dobri šali) načrtujejo delo za tekoči dan. Me-

dtem pridejo učitelji in učenci, obiskovalci in poslovni partnerji. Tako je vedno treba kaj poskrbeti. Uredi tudi račune in vse potrebne dokumente za računovodstvo. Vmes zvonijo telefoni, pride pošta ... Vsak mesec je treba urediti podatke za plače, prevoze, dnevnice, prehrano delavcev in učencev, tekoče kadrovske zadeve, razne nabave materiala, zavarovanja, blagajniško poslovanje, razne evidence delavcev in učencev, evidenco prisotnosti in odsotnosti delavcev, javna naročila, razne razpise, pisanje in prepisovanje ...

Sodeluje tudi s krajevno skupnostjo, vodi tajniške in blagajniške posle za društvo Partizan in DPM Bakovci, sodeluje pri organizaciji prireditev na šoli, organizaciji taborov, šol v naravi, ČŠOD, športnih dni, naravoslovnih dni, delovnih akcij, prijav na razne razpise za šolo, projektih ... Čas pa si mora najti tudi za stalno strokovno izpolnjevanje.

In njen prosti čas? »Imam družino, moža in dva sina, ki mi stojijo ob strani in pomagajo. Tako se v prostem času največ posvečam družini. Rada kaj preberem, vrtarim, včasih šivam. Dela in tudi prostega časa je ravno prav. Ko se želim spočiti, greva z možem na prelepo Goričko, na vikend, kjer si nabereš novih moči. In življenje teče naprej.«

Jože Graj

Barometer

Dušan Bencik je še enkrat uspel na razpisu za dodelitev sredstev iz Evropskega strukturnega sklada za regionalni razvoj. Tokrat bo šla milijarda za hotel s petimi zvezdicami v Moravskih Toplicah in 128 milijonov tolarjev za širitev bazenov v Termah Lendava.

Matej Ivanuša, direktor družbe Kapela, vinogradništvo in vinarstvo, je komaj rešil družbo pred davčnim pri- mežem na račun prometa z delnicami s prodajo družbe pooblaščenke TMK Črnci.

Ludvik Novak, župan občine Puconci, trenutno še razmišlja, ali bo storil korak naprej v svoji politični karieri.

Anton Bensa, direktor družbe Artex, po umiku iz politike ni bil več na očeh javnosti, vendar občinska plaketa dokazuje, da je bil uspešen v podjetništvu.

Zlatko Hohnjecu, direktorju Radenske, kljub kapitalu ne bo uspel veliki met v Srbijo in Črni gori. Kot kaže, njegovo tarčo Knjaza Miloša dokončno prevzema NBA-košarkar Vlado Divac.

Sedmi praznik občine Gornji Petrovci

Razvoj in odpiranje Evropi

V znamenitih Ženavljah, kjer sta leta 1934 z balonom pristala dva belgijska stratosferca, je bila minulo soboto slovesna seja občinskega sveta občine Gornji Petrovci, srečanje upokojencev in počastitev 70-letnice pristanka stratosferskega balona

Občinskega praznika so pozdravili župan ob- čine Franc Štithuber in pod- župan Stefan Kuhar ter pred- stavniki Društva upokojencev Aleksander Kerčmar.

V svojih govorih so predstavili tudi cilje in dosedanje raz- voje in investicije za- razvoja in kulture. Ob tej priložnosti je bila tudi predpremi- era predstava nad Ženavljami, ki je na

stala po zgodbi Milana Vincetiča, domačina in dolgoletnega literar- nega ustvarjalca.

Občina je ob svojem prazniku podelila občinske diplome in pla- kete. Diplome so prejeli Zavaro- valnica Triglav, d. d., Območ- na enota Murska Sobota, Šte- fan Smodiš in Ciril Kozar. Zava- rovalnica Triglav je dolgoletni spon- zor gasilskih društev in aktivov, kulturnih in drugih organizacij. Štefan Smodiš je ravnatelj Srednje

kmetijske šole v Rakičanu. Izhaja iz kmečke družine iz Gornjih Pe- trovec. S posebno pozornostjo in navezanostjo na domačo goričko zemljo skrbi za ohranitev ljudskih običajev, da se ti ohranijo za nasle- dnje rodove, zato tudi spodbuja sodelovanje šole s TD Vrtanek iz Gornjih Petrovec pri različnih pro- jektih in razstavah pa tudi pri pro- jektih drugih društev in aktivov žena v občini. Ciril Kozar iz Mar- tinja je dobil diplomu za vsestran-

sko dejavnost in za predsedovanje KUD-u Srebrni breg iz Martinja ter vzpostavitev vezi med Porabci in Slovenci na tem koncu Slovenije. Zadnji dve leti pa že sodeluje pri projektu Moja dežela – lepa in ure- jena. Je član Moškega kvarteta Mar- tinje, ki poje tako slovenske kot po- rabske ljudske in zborovske pesmi.

Sledila je podelitev treh plaket za dolgoletno in požrtvovalno de- lo v občini. Bronasto diplomu je prejelo Kulturno-umetniško

društvo Srebrni breg iz Martinja za dolgoletno delovanje na kultur- nem področju. Srebrno plaketo je prejel Aleksander Balek iz Nera- dnovec. Zlate plakete pa je bil de- ležen Aleksander Balažic, diplo- mirani teolog in evangeličanski duhovnik v Križevcih.

V nadaljevanju je bila podelitev priznanj Moja dežela lepa in go- stoljubna. Za urejenost balkona so priznanja prejeli: Majda Cipot iz Križevca, Marija Došen iz Gor- njih Petrovec ter Slavica Matuš iz Križevca. Za urejenost hiše so priznanj bili deležni: Majda in Pe- ter Kučan iz Križevca, Geza in Marjana Grabar iz Križevca ter Milan in Lidija Kozic iz Peskovca.

Bojan Zadravec

Nagrajenci akoje Moja dežela lepa in gostoljubna

A photograph of a two-story yellow house with a red tiled roof, situated on a green lawn with trees and a forest in the background. The house features a balcony with a railing and flower boxes under the windows. A small tree stands in the foreground on the left, and a white patio umbrella is visible on the right. The background is a dense forest of tall trees.

A large group of students posing for a group photo outdoors on a paved area. The students are arranged in many rows, with some sitting on the ground in the front and others standing behind them. They are dressed in casual clothing like t-shirts and shorts. In the background, there is a building with a blue metal railing and a basketball hoop on the left.

Sožitje za delček veselja

Društvo Sožitje, ki deluje za območje upravne enote Ljubljana, se je v okviru svojih dejavnosti pa so namenjene predvsem telesno in duševnim pripravam na prihodnje leto. Šim osebam, je pripravilo minulo nedeljo tradicionalno potočko plesno prireditev srečanje pri bistrski Kantini ob reki Muri. Udeležencem se je na potočki plesni stavila folklorna skupina Kulturnega društva Pozvani Bistričan. Nato so se še oni dobili priložnost, da so se zavrteli - ali sami ali ob pomoči soigralcev oziroma svojcev. Imeli so tudi bogat srečelov. Za vse je bilo to dan sprejem v veselja. J. G.

Hruška pripoveduje

Jaz sem hruška. Sem rumene barve. S prijateljicami se pogovarjam. Padla sem na ježkove bodice. Ježek me je odnesel k mla-
den. Ti so me pojedli.

Tadej Jug, 2. raz., OŠ Cankova

Pravljica o Juretu in Otiliji

Ko se je spremenil v žabo, teta Otilija pa ga je želela odčarati. Otilija je premišljevala, kaj mora storiti. Končno se je spomnila prave rešitve. Poljubila je Jureta in on je postal kraljevič. Prijel je Otilijo za roko in jo odpeljal v kraljestvo. Tam je imela teta vse, kar si je želela. Imela sta polno denarja, prstanov, ogrlic iz biserov in drugega nakita. Tako sta živela do konca svojih dni.

Tjaša Štesl, 2. raz., OŠ Bakovci

Mir na svetu!

Po našem planetu vojne divjajo, otroci bosí in lačni se igrajo. Kdaj bo vsega tega konec? Če mogla bi, obdarila vse otroke bi. Lačne nahranila bi, nage oblekla bi, bolnim zdravje dala bi. Tistim, ki povzročajo vojne, pa namenila veliko srčne dobrote bi, da bil bi mir na svetu.

Vanja Kokol, OŠ Božojina

Moj čudežni kamen

Moj čudežni kamen je zlat, v nebesih mlad. On stori, da hiše letijo, da rože cveto, da učenci sami pojo. Moj čudežni kamen stori, da učitelji letijo, da ptički pojejo. On je pravi in zlat, on je leteči in mat. Stori, da sneg sprhni, da roža cveti, da trava zeleni, da roža oveni. On naredi vsa čuda: da Zemlja postane gruda, da klavirji sami igrajo, da mikrofoni sami pojo ... On je moč in sila. On stori, da poješ pesem, ki jo želiš. On stori, da ves žariš. On je noč in dan in prava stvar.

Andreja Sever, 3. A OŠ Razkrižje

Veverica

Veverica ima dolg košat rep. Je rjavo-rdeče barve. Rada ima lešnike in želod. Živi v gozdu. Je plašna. Ima ostre kremplje.

Tadeja Donša, 2. raz., OŠ Tišina

Pišite, rišite, sodelujte

Saj vemo, da bi imeli med poštnicami radi mir, morda pa je nekaterim vseeno v veselje, če kaj napišete, narišite ali fotografirate. In tudi mi bomo zelo veseli, če se nam oglasite – po navadni pošti (Vestnik, Ulica arhitekta Novaka 13, 9000 M. Sobota) ali po elektronski pošti na naslov: Joze.graj@p-inf.si

O grdem račku

Racmanka je zvalila mladička. Bil je velik in grd. Kure in race so ga kljuvale in se norčevale iz njega, zato je pobegnil s kmetije. Zatekel se je k neki starki. Plaval je po vodi in srečal labode. Bil je žalosten, ker ni mogel leteti z njimi. Labodi so odleteli, on pa je preživljal zimo pri starki. Bil mu je zelo hudo. Spomladi je končno tudi on dobil krila in poletel. Zagledal je tri lepe labode, ki so plavali po vodi. Spustil se je k njim in zaplaval z njimi. Bal se je, da ga bodo kljuvali, zato je sklonil glavo. Tedaj je videl svojo sliko v vodi in spoznal, da je tudi on labod.

Anja Peurača, 2. raz., OŠ Sv. Jurij

Moji stari starši

Moji stari starši živijo v Murski Soboti. Ena babica in dedek imata dom v Ulici Mikloša Kuzmiča, druga babica pa živi v Jakobovem naselju. To mi zelo ustreza, saj pridem zjutraj, ko gresta starša v službo, že zelo zgodaj v Mursko Sobotu in tako lahko ostanem pri starih starših.

Dedi je poklicni gasilec in mi skoraj vsak dan pripoveduje kakšno zanimivo zgodbo. Rad mu prisluhnem. Babica je šivilja. Ima obrt, zato je tudi pri njej zelo živahno, saj stranke pogosto prihajajo in odhajajo. Babica iz Jakobovega naselja nam večkrat pripravi zelo dobro kosilo, saj je bila po poklicu kuharica. Svoje stare starše imam zelo rad.

Simon Gomboc, 4. c, OŠ I Murska Sobota

Intervju z dedkom in babico

- **Koliko let ste obiskovali osnovno šolo?**
»V šolo sva hodila osem let.«
- **Koliko razredov ste uspešno končali?**
»Vse razrede.«
- **S čim ste pisali?**
»Pisali smo s kredo, svinčnikom in peresom.«
- **Katere tri najpomembnejše potrebščine ste uporabljali?**
»To so bile tablica, kreda in čitanka.«
- **Vas je bilo kaj strah v šoli? Kakšne kazni so bile?**
»Učiteljev smo se bali. Kazni so bile udarci s šibo po prstih.«

Petra Hajdinjak, 4. raz., OŠ Odranci

Za pitje mleka ni treba kupiti krave!

Zakaj bi kupili rezervoar za plin, če je najem ugodnejši!

Če postane naš odjemalec plina do konca leta, boste prejeli plin 15 % ceneje vse do 30. 4. 2005!

Za več informacij pokličite 02 228 43 30 ali nas obiščite na Kmetijsko - živilskem sejmu v Gornji Radgoni, od 28. avgusta do 3. septembra 2004, hala A2, razstaveni prostor 313. Dobrodošli!

1000 l plina brezplačno! Nagradni kupon

Kupljen kupon nam do 27. 9. 2004 pošljite na naslov: Plinarna Maribor d.d., Plinarniška ulica 9, 2000 Maribor. Z našo srečo pri žrebu prejmete 1000 litrov plina!

Vesna prodajalka v delikatesi 6 let v Mercatorju

PLINARNA MARIBOR SKUPINA ISTRABENZ

Ime primetek: _____
Naslov in poštna št.: _____
Telefon: _____
e-pošta: _____
Prosim označite:
☐ sem lastnik rezervoarja
☐ sem najemnik rezervoarja
☐ nameravam ga kupiti
Želite, da vas obveščamo o naši ponudbi?
☐ da ☐ ne Podpis: _____

-10%

V nedeljo, 29. avgusta 2004.

Mercatorjevi kupci lahko ponovno kupujete ceneje!

V mesecu avgustu boste ponovno lahko uveljavili 10 odstotni popust, ki ga vsem kupcem podarjamo ob praznovanju naše 55 letnice. Zato vas vabimo, da v nedeljo, 29. avgusta, obiščete katero od odprtih prodajal Skupine Mercator* in izkoristite popust na nakupe iz vseh programov. Izkoristite odlične ugodnosti!

55 let v družbi prijateljskih ljudi Mercator

MODIANA INTERSPORT BEAUTIQUE
Mercator Tehnika Mercator Pohištvo
ZIVILA

* V Mercatorjevih franšiznih prodajalnah popust ne velja.

Slovenci zlahka čez Madžare

Štirje »enbiejevc« v Soboti

8. septembra
gre zares

Po porazu v prvi tekmi je slovenska košarkarska vrsta v drugo z 90 : 71 ugnala Madžare. Tekma je bila odločena že v prvem polčasu, ko so si naši priigrali 21 točk prednosti. V torek se bodo košarkarji spet zbrali, tokrat v Celju, kjer bodo začeli s tretjim delom priprav.

Največ košev za Slovenijo sta dosegla Marko Tušek (na fotografiji v belem dresu s številko 11) in Sani Bečirovič, oba po 14. Pri Madžarih je bil najbolj znan igralec nekdanji član Krke Marton Bader, ki bo v letošnji sezoni branil barve zagrebške Cibone.

Do prve tekme proti Franciji, ki bo 8. septembra v Celju, bo reprezentanca nastopila na turnirju v Carigradu, kjer bodo sodelovale še reprezentance Izraela, Nemčije, Rusije, Švedske in Turčije.

Selektor Aleš Pipan je začel sobotno tekmo z Udrihom na položaju organizatorja igre, Bečirovičem in Nachbarjem kot krilnima igralcema ter z Jurkovičem in Nesterovičem na centrskih pozicijah oziroma na štirici in

petici. Ta peterka je na igrišču prebila največ časa in ustvarila tudi najvišjo razliko na tekmi. V prvi postavi so bili tako trije igralci iz ameriške profesionalne lige (NBA), saj sta Nesterovič in Udrih člana letošnjih finalistov lige San Antonia, Nachbar je član Houstona, poleg njih pa je bil na klopi še Brezec, ki bo letos igral za Charlotte (verjetno ni veliko evropskih reprezentanc, ki bi imele v začetni peterki kar tri igralce iz najmočnejše lige na svetu, op. p).

Veliko minut za igro sta dobila tudi dva mlada igralca, ki sta bila edina vpoklicana v reprezentanco iz slovenskih klubov, Sašo Ožbolt in Nebojša Joksimović. Pipan je sicer dal priložnost za

Slovensko izbrano vrsto čakajo septembra kvalifikacije za evropsko prvenstvo, ki bo naslednje leto v Srbiji in Čini potekale. Košarkarji se bodo 8. septembra v Celju pomerili z najtežjim nasprotnikom v skupini, Francijo. Nato sledijo v gostovanju proti Poljakom, na Češkem in proti Francozom. Kvalifikacije se bodo končale z domačimi tekmami 22. septembra v Mariboru proti Poljski in 25. septembra proti Češki v Škofji Loki.

Sobotno tekmo si je ogledalo približno 1000 ljudi, med njimi tudi košarkarji Uniona Olimpije – skrajno desno je Vladimir Boisa.

igro vsem igralcem, na koncu pa dejal, da še ni povsem zadovoljen z igro, tako v napadu kot v obrambi, bistveno pa se mu zdi, da igra dobiva svojo podobo.

Slovenci smo se do sedaj uvrstili na evropska prvenstva, tak cilj si je postavila tudi sedajna zasedba. Žal pa nismo nikoli blesteli na velikih tekmovanjih, smo se z njih skoraj vedno vračali že po prvem delu tekmovanja. Bo tokrat drugače?

Na koncu pa ne moremo mimo soboških ljubiteljev košarke, ki so dvorano prvega dne šole napolnili do zadnjega tička in dobre počete naših košarkarjev nagradili z bučnim aplavzom, ter organizatorje sobotne tekme, košarkarskega kluba Radenska - Ceratry, ki je odlično izpeljal organizacijo tekme.

foto: J. J.

Čestitamo!

Zaupanje se obrestuje! Čestitamo Luku Špiku za doseženo drugo mesto na Olimpijskih igrah v Atenah. Skupaj z njim se veselimo uspeha, ki potrjuje, da je naša podpora vrhunskim slovenskim športnikom prava odločitev. Z njimi že desetletja in z veseljem še naprej ostajamo skupaj na poti do uspehov.

Luka Špik, dvojni dvojec, dobitnik zlate olimpijske medalje, Sydney 2000 in srebrne olimpijske medalje, Atene 2004

novi član skupine Sandoz

Lek farmacevtska družba d.d., Verovškova 57, 1526 Ljubljana, Slovenija • www.lek.si

Slovenski košarkarji za Sobočane

Rašo Nesterovič: »Tudi mi moramo nekaj dati našim navijačem«

Marko Tušek očaral publiko - s petjem!

Pred trgovskim centrom BTC v Murski Soboti so se domači publiki predstavili člani slovenske košarkarske reprezentance, ki so v soboto zvečer odigrali prijateljsko pripravljeno tekmo z reprezentanco Madžarske. Košarkarji so pridno odgovarjali na vprašanja in delili avtograme, občinstvo pa je najbolj očaral Marko Tušek, ki je skoraj sam zapel dve skladbi, eno slovensko in eno hrvaško. Mi pa smo se sicer bolj na kratko (ker se je igralcem že mudilo na kosilo in počitek, op. p.) pogovarjali s centrom reprezentance in ameriškega moštva San Antonio Spurs Rašom Nesterovičem, ki je prav tako moral »pozirati« na odru:

»Ne, saj ni bilo naporno. To je samo malenkost. Gre za druženje z navijači in to je pomembno.«

Jemljete takšne predstavitve kot »nujno zlo« ali vseeno kot priložnost za zabavo?

»Ne, ne, ni »nujno zlo«. Mi živimo od navijačev. Oni nas podpirajo, zato moramo tudi mi njim dati nekaj.«

Na prvi tekmi z Madžarsko še ni šlo vse po načrtu. Kje so vzroki?

»To je bila tako ali tako naša prva tekma. Šlo je za normalno reakcijo: težke noge in napore priprave. Videli pa ste, da je bilo na drugi tekmi že bolje.«

Kako ste zadovoljni s svojo igro? Na prvi tekmi ste bili najboljši strelec.

»To sploh ni pomembno. Bistveno je, da se uigramo in da bomo dobro pripravljeni za prvo kvalifikacijsko tekmo proti Francozom.«

Mnogo igralcev je tožilo zaradi tokratnih napornih priprav. Se te kaj razlikujejo od tistih v San Antoniu?

»Takšne priprave so čisto normalne. Najprej je treba opraviti fizično delo, zato ni čudno, da so noge še težke. Vendar pa bo to iz tekme v tekmo boljše.«

Napoved prve tekme s Francijo? Francozi so verjetno prvi favoriti v skupini.

»Ne vem, kako bo. Vsi pravijo, da je Francija favorit, vendar tudi Poljaki in Čehi niso za podcenjevanje.«

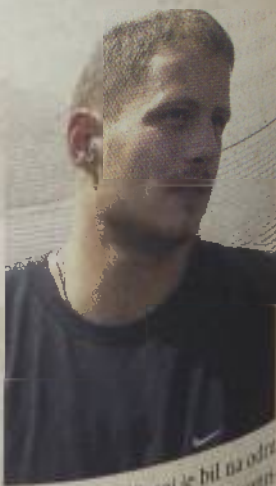
Doslej na velikih prvenstvih Slovenija ni imela veliko uspeha. Zakaj bi lahko bilo tokrat drugače?

»O tem je še prezgodaj govoriti. Najprej se moramo kvalificirati in šele potem lahko razmišljamo o evropskem prvenstvu.«

Je v naši reprezentanci dovolj kvalitete za osvojitve tudi prvega mesta v skupini, iz katere se kvalificirata prvi in drugi?

»Seveda. To je naš cilj. Če ne bi računali nanj, ne bi niti šli na priprave.«

Marku Tušku, članu ekipe Lotomatica Roma, se pozna šest let

bivanja v Italiji, saj je bil na odru najbolj sproščen in je sam pogumno jel za mikrofona ter pogumno odpel pomočjo Primoža Brezeca. »Vzdušje tukaj je bilo dve skladbi.« Vzdusje tudi na naših tekmah, enostavno ne moremo izgubiti dvoboja. Marko po koncu košarkarske kariere pravi, da bo čaka pevka, verjetno najbolj v stilu »one man band«, dva Jurkoviča pa bo najverjetneje humanitarist. Primož Brezec je obratni oči proti zahodu, kjer ga čaka novo delo v moštvo Charlotte Bobcats. »Gre za novo ekipo in tudi za nov lin, ki ga bom obrnil v svoji karieri.« Sani Bečirovič, novopečeni član vrste, pa pravi, da se je doslej v ligi dobro počutil, največjo moč mu vseeno daje reprezentanca. »Ko sem skupaj s fani, enostavno pozabim na poskočbo in pade parketu počutim super.« Na pravi Sani napoveduje v košarki novo slovensko pravljico. foto: J. J.

Nogomet – PNL

Vodi Tromejnik

1. krog: Arcont Radgona - Partitci 1 : 1, Segrap Ljutomer - Tromejnik 1 : 4, Roma - Polana 1 : 1, Bakovci - Panonija 3 : 2, Odranci - Beltinci 1 : 1, Carda - Rakičan 1 : 1, Benkovi - Bistrica 2 : 1.

2. krog: Vodi Tromejnik s 10 točkami, Roma, Petišovci in Beltinci so jih zbrali po 4.

T. K.

Tennis

Golubovič zmagal v Bratislavi

Član Tenis kluba Winner s Zoran Golubovič je zmagal na 7. mednarodnem turnirju U-18 v Bratislavi, kjer je udeleženo 84 tekmovalcev iz 12 držav. Golubovič je bil edini predstavnik iz Slovenije, ki četrti nosilec na turnirju. Z odličnimi igrami je v finalu premagal domačega tekmovalca Semjana Mareka s 6 : 4 in 6 : 4. V polfinalu je po tripartitnem boju prav tako premagal Slovačka Petra Panonija s 7 : 6 (8), 6 : 7 (6) in 6 : 4. V obeh mečih se bo Golubovič spoprijel za približno 80 evrov in bo pristal nekje pri mestu svetovne mladinske lestvice.

T. K.

20 let KMN Pečarovci

Prvi pri članih in pionirjih

V Pečarovcih so minulo nedeljo praznovali 20 let organiziranja tekmovalnega malega nogometa. Ob tej priložnosti so izdali tudi bilten ter pripravili turnir, tekmo presenečenja med domačo žensko in

romsko žensko ekipo ter ekshibicijsko tekmo med predstavniki občinskega sveta občine Puconci in I. ekipo iz leta 1984, ki so jo sestavljali: Bela Lehar (trener), Stanko Horvat, Vlado Kovačič, Marjan Kozar, Milan Grah, Franc

Rituper, Štefan Fujs, Darko Kutoša, Jože Temlin, Drago Gomboš, Jože Šoš, Martin Tratnjek, Jožef Rituper in Branko Šeruga. Dvajsetletnica kluba je še toliko slajša, ker sta članska in pionirska ekipa letos osvojili naslov prvaka v ligi

Registrirani igralci in funkcionarji NK in KMN Pečarovci obdobja 1984-2004. Foto: T. K.

Kolesarstvo

Špilak spet zmagal

V Cervignanu v Italiji je bila kolesarska dirka starejših mladincev. Za ekipo Radenska Rog - Tropovci je nastopil tudi Špilak in zmagal na 106 kilometrov dolgi progi s povprečno hitrostjo 43 km/h. Dirke se je udeležilo 97 tekmovalcev iz vseh evropskih kolesarskih vesilov. Uspeh mladega kolesarja je velika spodbuda za nastop na svetovnem prvenstvu v Veroni.

DP v Veržeju

Aerobni Prek iz Ljutomera prireja od 27. do 29. avgusta že XII. letno prvenstvo v letenju z ultralahkimi letalnimi napravami na letališču v Veržeju.

T. K.

Kolesarstvo

24. rekreativni kolesarski maraton Tri srca 2004

Po uspelem 9. rekreativnem maratону Terme Banovci 2004, ki se ga je v nedeljo, 8. avgusta 2004, udeležila nepregledna množica 1090 kolesarjev iz vse Slovenije in tudi iz zamejstva, se v kolesarski sekciji Športnega društva Radenci pripravljajo na osrednjo kolesarsko prireditev letošnjega poletja v Pomurju – 24. rekreativni maraton Tri srca 2004. Priprave so ta čas na vrhuncu, organizatorji pa si prizadevajo, da se bodo kolesarji v pokrajini treh src počutili kar najbolje.

Start bo v nedeljo, 29. avgusta 2004, ob 10. uri pred lovskim domom Jež (tu bo tudi cilj) LD Radenci v Boračevi. Prijave bodo zbirali na dan prireditve, in sicer od 7.30 do 9.45, ali po elektronski pošti kose-radenci@email.com.

Proge letošnjega kolesarskega maratona Tri srca bodo tri – na 70 kilometrov, srednja proga na 54 kilometrov in mali maraton na 27 kilometrov. Start bo enoten za vse udeležence na vseh treh progah ob 10.00, prihodi v cilj pa med 11. in 15.30. Vsak, ki bo prekolesaril progo in se zdrav vrnil v cilj, bo zmagovalac! Prvih 6 km do Gornje Radgone bo vožnja zaprta.

Časovna zapora bo pred naseljem Okoslavci ob 13. uri, po tej uri pa bodo udeležence usmerili levo proti naselju Očeslavci. Okrepčevalnice bodo v naseljih Stavešinci, Stara Gora in Rožički Vrh. Startnina bo 4.500 sit, vsem

udeležencem, ki bodo prevozili eno od prog, pa bodo organizatorji zagotovili kolesarsko majico s prenovljeno podobo Radenske, brezplačne napitke Radenske pri okrepčevalnicah in v startno-ciljnem prostoru, topli obrok na cilju, prost vstop na Kmetijsko-živilski sejem v Gornji Radgoni (29. avgusta 2004) in brezplačno kopanje na poletnem bazenu v Radencih.

Organizatorji posebej opozarjajo na pogoje udeležbe. Ti so: udeleženec maratona je vsak, ki se prijavi in vplača štartnino in ima pripeto štartno številko (na kolesu); vsi udeleženci maratona so udeleženci v cestnem prometu in vozijo na lastno odgovornost; organizator ne odgovarja za morebitno povzročeno škodo na ljudeh in materialu; mladoletne osebe se maratona lahko udeležijo le v spremstvu staršev ali skrbnikov; priporočajo uporabo zaščitnih čelad; proga bo zavarovana na vseh nevarnih mestih; potek proge bo označen s talnimi oznakami na vozišču in ponekod s smernimi tablam; pravica do udeležbe pri žrebanju bogatih nagrad.

Podrobnejše informacije so na voljo: ŠD Radenci, Radgonska cesta 10, 9252 Radenci, GSM 041 330 699 (Jože Kager) in 051 353 645 (Helena Ivanek), na spletnem naslovu www.kose-radenci.com, e-pošta: kose-radenci@email.com. Fotografije z 9.

RKM Terme Banovci 2004 si lahko ogledate na spletnem naslovu www.mojfoto.com.

Rekreativna kolesarska maratona Tri srca in Terme Banovci (oba pripravljata kolesarska sekcija ŠD Radenci – preverjena ekipa organizatorjev in kolesarjev) se uvrščata med največje rekreativne kolesarske prireditve v Sloveniji, rast udeležencev iz leta v leto je tesno povezana tudi z razmahom kolesarstva v Sloveniji in tujini. Letos so do 19. avgusta 2004 organizatorji že zabeležili več kot 400 predprijav, na startu pa optimistično pričakujejo (posebej še, če bo lepo vreme) blizu 2000 kolesark in kolesarjev iz vse Slovenije in tudi tujine. Številke lanskega obiska kolesarskega maratona Tri srca, ko je pedale skozi deželo treh src poganjalo 1625 udeležencev, potrjujejo njihovim načrtom za letos.

Kolesarska prireditev v Radencih bo priložnost za druženje prijateljev in spoznavanje tega dela Slovenije, ki ga zaznamujejo vroci mineralne vode, termalna kopališča in vinorodni griči. Pravi raj za kolesarjenje. Organizatorji posebej opozarjajo, da gre za rekreativno kolesarsko prireditev in ne kolesarsko dirko.

Ob množičnem obisku bo treba upoštevati načela varnega kolesarjenja v skupini ter navodila redarjev ob progi in redarjev na kolesih.

M. V.

Nogomet – 2. SNL

Nafta : Livar 2 : 0

Mestni stadion v Lendavi, 600 gledalcev, 3. krog, sodnik: Partlič (Maribor). Strelca: 1 : 0 Dominko (77), 2 : 0 Benko (80).

Nafta: Lük, Gonc, Osterc, Suljič, Vogrinčič (Gerenčer), Ristič, Celcar, Bukovec (Benko), Dominko, Madžar (Kokaš), Bunc. Trener: Milan Koblencer.

Zasluzena zmaga gostiteljev. Igralci obeh moštev so v začetku z minuto molka počastili spomin na preminula nekdanja nogometaša NK Nafta Krela Pojbiča in Petra Novaka - Pivkača. Nafta je na lestvici na tretjem mestu le zaradi manj doseženih golov, ima pa 7 točk, tako kot prvouvrščeni Rudar in drugouvrščeno Krško. V naslednjem krogu (29. avgusta ob 17. uri) bodo Lendavčani gostovali v Kidričevem pri četrtouvrščenem Aluminiju, ki zaostaja za tremi vodilnimi le za točko. Rudar gosti Dravograd, Krško pa gostuje pri Triglavu.

F. H.

Nogomet – 3. SNL vzhod

Veržej v Križevcih na vrh

2. krog: Križevci - Veržej 0 : 2 (Suncič, Puhar), Črenšovci - Bistrica 1 : 1, Tišina - Paloma 1 : 2 (Čontala; Žabota, Stojanov), Kovinar Štore - Šmarje pri Jelšah 2 : 2, Šoštanj - Stojanci 3 : 2, Železničar - Pohorje 1 : 2, Zavrč - Ormož 2 : 2.

Stojanci 3
Križevci 3
Ormož 1
Šmarje 1
Bistrica 1
Kovinar 1
Tišina 0
Železničar 0

Pri 3. kroga (28. avgusta ob 17. uri): Veržej - Črenšovci, Pohorje - Križevci, Stojanci - Tišina, Paloma - Železničar, Šmarje pri Jelšah - Šoštanj, Ormož - Kovinar, Bistrica - Zavrč.

T. K.

V pomurskem derbiju pred 400 gledalci so Veržejčani v gosteh presenetili Križevce in zasedli vrh lestvice brez enega samega prejetega zadetka. Foto: J. Z.

Nočni tek

135 v dežju

Na 18. tradicionalnem nočnem teku po ulicah Kobilja je kljub dežju nastopilo 135 tekmovalcev, med njimi tudi iz tujine. Najmlajši udeleženec je bil 5-letni Tomi Horvat iz Turnišča, najstarejši pa 73-letni Poide Dolenc iz Tekaske sekcije Radenska. Zmagovalci po starostnih kategorijah: cicibani - dečki: Dominik Penhofer (OŠ Kobilje), deklice: Pia Wolf; dečki do 10 let: Manuel Horvat (OŠ Kobilje), deklice do 10 let: Anja Benko; dečki do 12 let: Aleš Zver, deklice do 12 let: Urška Martinec (AK Pomurje); dečki do 15 let: Zoran Kuplen (OŠ Petrovci), deklice do 15 let: Petra Kučan (OŠ Petrovci); člani do 19 let: Matjaž Soklič (TS Radenska); člani od 20 do 29 let: Bojan Brus (TS Radenska); člani od 30 do 39 let: Geza Grabar (Terme 3000); člani od 40 do 49 let: Branko Lehner (AK Lenart); člani od 50 do 59 let: Rajko Zupančič (AD Maribor 98); člani 60 let+: Dimitrij Trpin (ŠD Ježica); članice do 29 let: Simona Gomboc; članice od 30 do 39 let: Andreja Šantl (TS Radenska); članice od 40 do 49 let: Olga Flisar - Holcman (Triglav); 50 let+: Ana Hagemann (Maraton 95 Varaždin); 60 let+: Lojzka Bratuša (TS Radenska).

F. B.

2. TRIGLAVOV TEK

Start in cilj: ŠPORTNI CENTER PREDANOVCI
Datum in ura: 28. avgusta 2004 od 17. ure naprej
Prijava: od 16. ure naprej

Proge: 2. Triglavov tek - za POM-P 11 km moški in 7 km ženske
Kategorija: A (do 19), B (20-29), C (30-39), D (40-49), E (50-59), F (nad 60)

Štartnina: 2.000 sit
Štart: 17.30
Nagrade: - pokali za prve tri tekmovalce absolutno
- medalje za prve tri po kategorijah
- majica, malica, napitek

2. Rekreacijski tek 3 km

Kategorija: vsi
Štartnina: 1.500 sit
Štart: 17.30
Nagrade: - medalje za prve tri tekmovalce absolutno
- majica, malica, napitek

2. Štrkecov tek - otroški tek 300m, 600m, 900m

Kategorija: 95 in mlajši (300 m), 92-94 (600 m), 89-91 (900 m)
Štartnina: ni
Štart: 17.00, 17.10, 17.20
Nagrade: - velika medalja in majica za prve tri po kategorijah
- medalje, sladoleđ, napitek za vse udeležence

Informacije: Peter Brunec, 041 298 762, Vito Fujs, 041 769 528

Atletika

Marta Janežič državna prvakinja

Na državnem prvenstvu paraplegikov in tetraplegikov v atletiki v Ljubljani so nastopili tudi člani Medobčinskega društva paraplegikov Prekmurja in Prlekije iz Murske Sobotice.

Najbolje se je odrezala Marta Janežič, ki je v troboju (suvanje krogle, met kopja in diska) zasedla prvo mesto in postala državna prvakinja. Pri tetraplegikih je zasedel Leon Jurkovič drugo mesto, Milan Bogataj pa je bil tretji pri veteranih.

Skupno je nastopilo na državnem prvenstvu 92 tekmovalcev, ekipa paraplegikov Prekmurja in Prlekije pa je med desetimi ekipami zasedla peto mesto.

T. G.

Liga Si.mobil
VodafoneMura
druga!

4. krog: KD Olimpija - Mura 0 : 2, Zagorje - Maribor PLO : 0, HIT Gorica - Primorje 0 : 0, CMC Publikum - Domžale 2 : 3, Koper - Ljubljana 2 : 2, Kumho Drava - Bela krajina 0 : 1.

Gorica	4	2	2	0	4	1	8
Mura	4	2	1	1	6	4	7
Drava	4	2	1	1	3	1	7
Publikum	4	2	0	2	7	4	6
Primorje	3	1	2	0	4	0	5
Maribor	3	1	2	0	3	2	5
Ljubljana	4	1	2	1	4	4	5
Zagorje	4	1	2	1	3	4	5
Domžale	3	1	0	2	6	7	3
Bela krajina	4	1	0	3	3	9	3
Koper	4	0	2	2	2	7	2
Olimpija	1	0	0	1	0	2	0

Pari 5. krog: Mura - Zagorje, Ljubljana - Drava, Domžale - Koper, Primorje - Publikum, Bela krajina - Olimpija, Maribor - Gorica.

Atletika

AK Pomurje tretji

Na atletskem stadionu pri OŠ I je potekal atletski miting, na katerem je nastopilo 120 tekmovalcev iz šestih klubov iz Avstrije, Hrvaške in Slovenije. Na programu je bilo devet disciplin, atleti AK Pomurje pa so zasedli ekipno tretje mesto. Dosegli so tri prva, tri druga in tri tretja mesta, najbolj pa se je izkazala moška štafeta 4 x 100 metrov s časom 44,41. Zmagovalci mitinga so atleti iz hrvaškega Nedelišča, drugo mesto pa so zasedli Prutjanci. T. K.

Nogomet (ž.)

V derbiju zmagale prvakinja

V prvem krogu slovenske ženske nogometne lige so aktualne državne in pokalne prvakinja, igralke Krke, premagale nogometašice Pomurja Len Filovci s 4 : 1. V Novem mestu je bila edina strelka za Pomurke Polona Govek.

F. B.

Hitrostno rolanje

Pomurci uspešni za donavski pokal

Na mednarodni tekmi za donavski pokal v Sombotelu so uspešno nastopili tudi hitrostni rolarji iz Murske Sobote in Lendave. Pri kadetinih je zmagala Tinka Küplen, druga je bila Katarina Jambor in tretja Sanja Novak. Pri mladinkah je bila Daša Konje druga in pri članih Robert Ferčak tretji (vsi iz Roler kluba Murska Sobota). Zmagala sta še Tadeja Donko pri mladinkah in David Solarič pri kadetih (oba iz ŠD Dokonca iz Lendave).

T. G.

Nogomet - liga Si.Mobil

Pogumno do zaslužene zmage

KD Olimpija : Mura 0 : 2 (0 : 0). Stadion Bežigrad, 4. krog državnega prvenstva, 400 gledalcev. Sodnik: Šegula (Dornava pri Prtuju).

Strelca: 0 : 1 Ipavec (63), 0 : 2 Shopov (90 + 3).

KD Olimpija: Popivoda, Erbič, Aljančič, Handanagić, Cesar, Matič, Jusufbegović, Kosič, Puc, Pavlovič, Ilić (od 72. min. Popovič). Trener: Milivoj Bračun.

Mura: Mujčinović, Žilavec, Berko, Kokol, Rakovič (od 82. min. Peršič), Tisnikar (od 42. min. Shopov), Ipavec, Erniša, Kapič, Božič, Bulajić. Trener: Bojan Prašnikar.

Rumeni kartoni: Handanagić (Olimpija); Mujčinović, Žilavec, Rakovič, Ipavec (Mura).

Izključen: Milivoj Bračun (trener Olimpije).

Večina Murrinih igralcev je tokrat pokazala, kako se bori za črno-beli dres. Resda je Olimpija v svoji prvi tekmi nastopila oslabiljena zaradi bolezni nekaterih ključnih igralcev (Cimerotič, Žlogar ...), vendar je Mura svojo priložnost izkoristila na najboljši možni način. Z zmago so Sobočani skočili tik pod vrh prvenstvene lestvice, poleg tega pa so si še popravili drugače kronično slabo razliko v golih. V naslednjem krogu, ko bodo »Muraši« doma igrali proti Zagorju, imajo celo priložnost, da po nekaj letih spet pridejo na prvo mesto na lestvici.

Murina zmaga v mrzlem in mokrem vremenu je popolnoma zaslužena, saj so njeni igralci že od začetka delovali presenetljivo pogumno in samozavestno, kar so

stopnjevali še v drugem polčasu, ki jim je prinesel zaslužno nagrado. Oba zadetka sta plod Murine nepopustljivosti, saj je pri prvem Rakovič »izvlekel« žogo iz rok mladega solidnega vratarja Miloša Popivode, v gneči pa jo je Ipavec vendarle nekako spravil v mrežo. Že v sodnikovem podaljškju, ko je Olimpija krenila na vse ali nič, pa je Shopov pri izletu Popivode iz svojih vrat spet »ugrabil« žogo ljubljanskemu vratarju in jo z leve strani mimo njega mirno poslal v gol. Tako so Sobočani prekinili kar petletno obdobje, v katerem nikoli niso zmagali za Bežigradom.

Čeprav je Mura tokrat delovala kot kompaktna celota, pa je treba omeniti bojevitega Žilavca, ki si je z agresivno igro prislužil tudi četrti rumeni karton v tej sezoni, to pa pomeni, da v naslednjem krogu počiva, vratarja Mujčinovića, ki je moral ubraniti nekaj neugodnih žog, Kokoča in Berka. Obramba je delovala zanesljivo, tako da je ostala Murina mreža prvič nedotaknjena po gostovanju v Domžalah v minuli sezoni. Najbolj pa so se doslej izkazali napadalci, saj so prav vsi opravili svoje naloge: Rakovič je zadel že trikrat, Ipavec dvakrat in Shopov enkrat (Marić je bil posojen drugemu klubu, op. p.). Pravzaprav se je ključna poteza zgodila ob koncu prvega polčasa, ko je trener Prašnikar v igro poslal še tretjega napadalca Shopova (čeprav Tisnikar ni bil slab in je imel celo najlepšo priložnost do tedaj, op. p.) in tako povečal pritisk na vrata Olimpije, kar je dalo rezultat v drugem delu.

Občutek je, da bi Mura lahko dosegla še kakšen gol več. Pohvale gredo tudi obema maloštevilnim skupinam navijačev, ki sta pokazali, da se da navijati celo tekmo tudi brez žaljivk, ki so drugače na tekmah del »folklore«.

Izjave po tekmi:

Bojan Prašnikar, trener Mure: »Končno smo odigrali eno tekmo bolj po našem okusu in zaslužno zmagali. Vsaka zmaga na gostovanju je zelo pomembna, tako da se nam sedaj odpirajo lepe možnosti za naprej.«

Petar Shopov, napadalec Mure: »Vidite, tako je to: v nekaterih tekmah ti žoga nikakor noče v gol, v nekaterih pa zadeneš brez problema. Ampak še pomembnejše kot moj gol so tri točke, s katerimi smo sedaj spet na mestu, ki nam omogoča naš minimalni cilj: uvrstitev na tekmovanje za pokal Uefa.«

Bekim Kapič, obrambni igralec Mure: »Kljub poškodbi na treningu sem stisnil zobe in sodeloval v zasluženi zmagi. Mi imamo vrhunškega vratarja, ki nam je odlično dirigiral, tako da v obrambi niti nismo imeli težkega dela.«

Denis Žilavec, bočni igralec Mure: »Z zmago proti Beli krajini smo si pridobili samozavest, ki smo jo v Ljubljani še povečali. Tudi s svojo igro sem zadovoljen, vendar vem, da lahko igram še veliko bolje. Tega na žalost ne bom mogel pokazati v naslednjem krogu, vendar pa imamo sedaj dvajset enakovrednih igralcev. Prepričan sem, da se nam bo to na koncu obrestovalo.«

T. K.

Nogomet

Semler izločil Borussia

19-letni nogometaš iz Apač Borut Semler, ki igra za amatersko ekipo Bayern, je spet dokazal, da je pravi diamant slovenske nogometne prihodnosti. V nemškem pokalu je krepko prispeval k temu, da je njegova ekipa izločila slovito Borussia iz Dortmundu po enajstmetrovkah. V rednem delu je bil ravno nad Borutom streljanju enajstmetrovk pa je Borut hladnokrvno zadel mrežo. Semler je še vedno pod vtisom prvega povabila v člansko reprezentanco Slovenije: »Bil sem zelo presenečen, saj sem mislil, da sem dobil povabilo za igranje v mladinski vrsti. Sedaj ko sem občutil razpoloženje pri članih, lahko rečem, da so občutki nepozabni. S sodelovanjem se sijajno razumem, najbolj pa me je ganilo skandiranje s slovenskih navijačev, ki so zahtevali moj vstop v igro.« Po njegovih predstavah lahko s gotovostjo rečemo, da bo igral borut na prvi kvalifikacijski tekmi proti Moldaviji prav gotovo več časa kot na prijateljskem srečanju proti Srbiji in Črni gori.

T. K.

Sobočanke začele s pripravami

Premalo igralok za prvo ligo

Tudi v soboškem ženskem košarkarskem klubu so začeli s pripravami (tako igralskimi kot organizacijskimi) za naslednjo tekmovalno sezono. Kot vsako leto, tudi letošnje poletje ni bilo nič lepše, kar se tiče osipa igralok.

Obstaja velika verjetnost, da v naslednji sezoni ne bo v ekipi nobene igralke, ki bi to bila po starosti. Horvatova, ki je bila v slovensko sezono poškodovana, se še ni dokončno odločila, Pušnikova pa se ni prav tako nagiba k temu, da konča z igranjem, Svetinova pa se ni preizkusiti v močnejši ligi in bo verjetno odšla k Jezici, če se bo iz ljubljanskega kluba odšla. Ker je vodstvo kluba nekaj takega pričakovalo, se je tudi odpovedalo sodelovanju v prvi ligi, sicer igralke na igrišču v prejšnji sezoni dosegale. Kljub temu upajo vse študentke ne bodo prenehale z igranjem, morda pa se vrne tudi katera od igralok, ki so uspešno igrale v preteklosti. Število igralok namreč zaradi zanemarjenega dela z mladimi v tem trenutku krmo. Uprava se na vse načine trudi, da se ne bi bila prisiljena odpovedati sodelovanju v drugi ligi za članice ali mladinke. V skrajnem primeru bo obe tekmovalni odigrala mladinska ekipa, to pa bo hudo naporno, saj tudi teh ni ravno veliko, mogoče pa so še poškodbe, bolezn. Zato bi bili v klubu zelo veseli, če bi se vrstile nekdanje igralke in igra le v drugi ligi. Tako bi v prvem delu tako klub kot igralke spoznali svoje meje in interese za naprej in bi lažje razmišljali za drugi del prvenstva in naslednjo sezono. Klub je namreč v domačem okolju že dneva v dan bolj prepoznaven, za kar izvajajo veliko akcij, se pojavljajo medijih, načrtovana je košarkarska šola za najmlajše deklice, organizirani turnirji ... Prav tako je klub naredil velik korak naprej v organizacijskem smislu in deluje pravzaprav odlično na žensko košarko. Upravični odbor ima tudi že v tem trenutku 90-odstotno pokrite vse obveznosti v naslednji sezoni, zato tudi čudi odločitev nekaterih starejših igralok, saj bi lahko imele bistveno boljše možnosti, če bi hle pripravljene tudi med študijem redno trenirati. V tem primeru bi se klub tudi okreplil z dvema ali tremi igralkami in igral v prvi ligi (čeprav ni bilo zelo težko dobiti v Mursko Soboto igralke in dobrega trenerja). Tako pa ta projekt ostaja kot glavni cilj za sezono 2005/06, če pa se bo morala letošnja maloštevilna in mlada ekipa ponovno uvrstiti v prvo ligo, če bo to sploh realno dosegljivo.

Dve ekipi na Slovaškem

Igralke so začele s treningi 10. avgusta in trenirajo dvakrat teden. Trenerka članske in mladinske ekipe (a gre za eno ekipo) je Lena Gabor, potem ko je Zlatko Tibaut zavrnil prevzem ekipe zaradi premalo igralok, možnosti treninga pri nekaterih igralkah ter možnosti vih in ambicijah večine igralok. Starejše in mlajše pionirke pa bosta vodili Natalija Kerec in Anita Horvat.

Od 15. do 21. avgusta sta bili ekipi mladink in pionirk na nedelnevnih pripravah na Slovaškem, kjer sta tudi odigrali dve do tri tekme. Klub je našel na Slovaškem izredno primeren kraj za bivanje, polnim penzionom, dvorano, dvorano za fitness, odprtim in zaprtim bazenom, atletsko in trimsko stezo ter organizacijo prijateljskih tekem pod izredno ugodnimi pogoji, igralkam pa bo tudi dobrodošla sprememba okolja treningov in socializacija ekip. Jeseni pa bomo videli, česa sta ti dve mladi ekipi sposobni in koliko volje bodo igralke z delom, odnosom, ambicijami in rezultati dale v prid klubu, da poskuša uresničiti cilje, ali pa bo konec ženske košarke v Pomurju.

Vsekakor so v klubu optimistični, saj so preživeli tudi slabše čase bodisi zaradi rezultatov ali v finančnem smislu. Vodstvo je trdno odločeno, da bo klub v štiriletnem obdobju dosegel vse cilje, ki si jih je zastavil na občem zboru minuli teden.

Poleg nastopanja v državnem prvenstvu z ekipama članic, mladink, starejših in mlajših pionirk si bo klub prizadeval, da se bo razširi košarkarsko šolo za najmlajše po še več šolah in zlatne več igralok ter s tem ustvari možnosti za boljše tekmovalne rezultate v prihodnjih letih. Prav tako se bomo trudili biti še boljše na organizacijskem, operativnem in finančnem področju, čeprav smo pri tem lahko za zgled marsikateri ekipi prve lige.

Predstavili se bomo tudi na soboških sejmih, izdali novičarski letnik, pripravljamo spletno stran kluba in promocijski material, organizirali pa bomo tudi mednarodni turnir mladink (po razpisu) rja članic ob vstopu Slovenije v EU) ter z dobnimi mladinkami poskrbeli za igralke. Prav tako smo se odločili, da ob koncu sezone najuspešnejša ekipa po rezultatih, napredku, delu, odnosih ... odpre tuje na enega od atraktivnih mednarodnih turnirjev.

Seveda pa bo potrebno veliko dela, enotnosti, vztrajnosti in odredkanja.

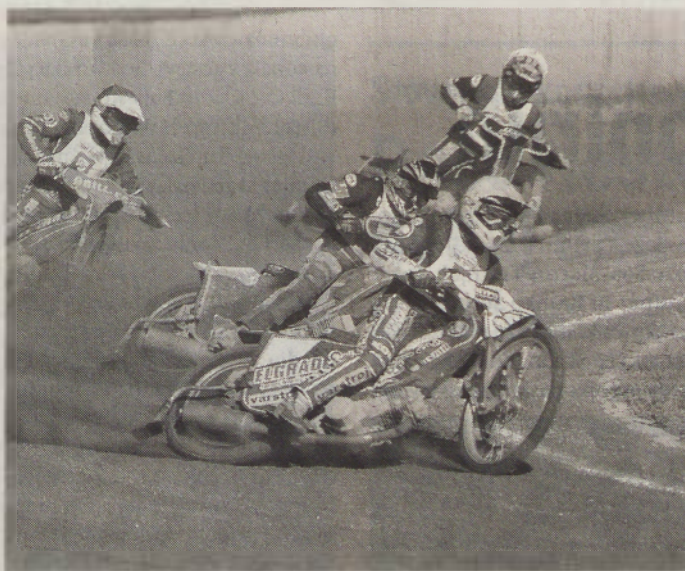
Boris Gabor

Spidvej

Žagar spet zmagal

V zadnji dirki državnega prvenstva je spet zmagal ljubljanski Matej Žagar in tako brez težav osvojil naslov državnega prvaka. Drugo mesto v dirki in državnem prvenstvu si je zagotovil Krčan Izak Šantej, tretji na dirki in v prvenstvu pa je postal njegov someščan Denis Štojs. V naslednji sezoni bo skupno državno prvenstvo z vozniki iz treh držav.

T. K., foto: J. Z.

Namizni tenis

Ta konec tedna OP Murske Sobote

Začetek namiznoteniških tekmovalij v Pomurju se bo začel 28. in 29. avgusta v prekmurski prestolnici z 39. odprtim prvenstvom Murske Sobote za kadete in mlajše kadete. Najboljši kadeti Keme so bili na enotedenskih pripravah v

Kranjski Gori pod vodstvom trenerja Mirka Ungerja ml. skupaj z italijanskimi vrstniki, ki jih vodi nekdanji soboški trener Matjaž Šerčer. Pri Sobočanih je bil na pripravah italijanski drugoligaš Mesina, ki so ga v prijateljskem sreča-

nju domačini premagali s 17 : 8 (Ocepek 5 : 0, Kocuvan 4 : 1, Roudi 3 : 2, Fridrih 3 : 2, T. Ropoša 2 : 3). Najboljši soboški igralec Bojan Ropoša pa je na dvotedenskih pripravah pri nemškem prvligašu Frickenhausnu. M. U.

Kajak kanu

DP v maratonu

Rezultati državnega prvenstva v maratonu, ki ga je pripravilo Brodarsko društvo Bistrica - K-1, člani: 1. Kuralc (Nivo), 2. Oglajner (Nivo), 3. Balazic (Mura); članice: 1. L. Cankar (Tacen); C-1: 1. Horvat (Mura); C-2: 1. Višnar - Jarc (Ljubljana); K-1, starejši mladinci: 1. Šimenc (Ljubljana), 2. Brovinsky (SE), 3. Leban (SE); starejše mladinke: 1. Mozetič (Ljubljana); C-1: 1. Oven (Ljubljana); C-2: 1. Janežič - Janežič (Ljubljana). T. K., foto: J. Z.

Spored na radiu Murski val

UKV, 94,6 MHz in 105,7 MHz, SV 648 KHz

PETEK, 27. avgust - 05.00 Vedro v novo jutro, opeljena Simona - 07.40 Mariborsko pismo, Asja Stajaz - 08.15 Vrtnarski nasvet - 09.00 Poročila - 09.10 TV As - 09.15 Relax - 09.45 Kultura in igri ob koncu tedna - 10.00 Poročila - 10.30 Mali oglasi - 11.00 Poročila - 11.15 Zamurjenci, kabaret Dušana Radiča, Džoužija, Berte in Marka - 12.00 Poročila BBC - 12.05 Obvestila - 12.15 Od petka do petka - 12.30 Propagandna oddaja - 13.00 Poročila - 13.15 1. oseba ednine - 13.20 Predstavljam vam, nova glasba - 14.00 Poročila - 14.05 Obvestila - 14.30 Rmskih 60 minut - 15.30 Dogodki in odmevi - 16.15 Napoved sporeda - 17.00 Osrednja poročila - 17.40 Mali oglasi - 18.15 Radijski knjižni sejem (Nevenka Emri) - 19.00 Mladi val - glasba za mlade, vaša razmišljanja (Maja, Staša in Timotej) - 20.00 Ugasni televizor, Bojan Peček - 24.00 SNOF

SOBOTA, 28. avgust - 05.00 Dobro jutro! - 8.30 Mercator - 09.15 Mali oglasi - 10.00 Poročila - 10.35 Obvestila - 10.30 Potepanje - 11.00 Poročila - 11.15 Potepajte se z nami - 12.00 Poročila BBC - 12.05 Obvestila - 12.30 Nagrada tedenskega sponzorja - 13.00 Poročila - 13.15 1. oseba ednine - 14.00 Poročila - 14.05 Obvestila - 14.15 Oddaja Nedelja Pred šolo, Milan Zrinski - 15.30 Dogodki in odmevi - 16.15 Napoved sporeda - 17.00 Osrednja poročila - 17.30 Murski val nagrajuje - 17.40 Mali oglasi - 19.00 Poročila - 19.15 Najlepše želje s čestitkami in pozdravi - 20.00 Slovenija, od kdaj si tvoje, Bojan Rajk - 24.00 SNOF

NEDELJA, 29. avgust - 05.00 Vedro v nedeljsko jutro! - 07.30 Panonski odmevi, oddaja o Porabskih hribih (Silva Eory) - 08.00 Misel in čas, duhovni svet pomurskih duhovnikov - 08.30 Zamurjenje - 09.00 Izbor pesmi tedna - 09.30 Srečanje na Murskem valu - 10.25 Obvestila - 10.30 Nedeljska kuhinja: Radijska križanka, www.murski-val.com, gumb Kontakt v živo in 537 17 10 - 12.00 Poročila - 12.35 Obvestila - 13.00 Minute pesnirovalec (Silva Eory) - 13.30 Čestitke, šport in narodni farmi - 17.00 Mura: Zagorje, pre-

Radio Murski val - 94,6 Mhz in 105,7 Mhz

LESTVICA NARODNOZABAVNE GLASBE, GLASBA NAŠEGA SRCA

1. mesta razjati s kolesom - Špik
2. mesta - Strk
3. mesta cvejt je kukr lbiezn - Novi spomini
4. mesta - majline in debele - Kresničke
5. mesta Bledu je v redu - Slapovi

PREDLOGA:
Gledam te ko spiš - Strici
Spodan na flosarje - Brežiški flosarji

LESTVICA OBMURSKE ZABAVNE GLASBE

1. mesta ti - Blue Planet
2. mesta varaš - Halgato Band
3. mesta - Mlada pot
4. mesta - D'Kwaschen Retashy
5. mesta - Mateja Horvat Moira

PREDLOGA:
Tudi da ljubim te - Strk
Najše Prekmurje - Zoltan Band

Nagrado glasbene založbe Mandarin iz Ljubljane prejme Irena Horvatič, Kidrljevo naselje 9, 9252 Radenci.

Polno kupone pošljite do ponedeljka, 30. avgusta, na naslov: Murski val, Ulica arhitekta Novaka 13, 9000 Murska Sobota, za glasbene lestvice.

Kupon št. 35 - glasujem za skladbo

GLASBA NAŠEGA SRCA
LESTVICA OBMURSKE ZABAVNE GLASBE

Ime in priimek
ter naslov:

nos nogometa - 19.00 Poročila - 20.00 Furjanek - 24.00 SNOF

PONEDELJEK, 30. avgust - dežurna novinarka Silva Eory - 05.00 Vedro v dobro jutro (Irma Benko in Boštjan Rous), - 07.40 Pismo iz Porabja, Marjana Sukič - 09.15 Ponedeljkova tema in internetna anketa - 10.00 Poročila - 10.05 Obvestila - 10.30 Mali oglasi - 11.00 Poročila - 11.15 Oaj, kak san zlufto - 12.00 Poročila BBC - 12.05 Obvestila - 12.30 Anketa - 13.00 Poročila - 13.15 1. oseba ednine - 14.00 Poročila - 14.15 Za zdravje - 15.30 Dogodki in odmevi - 16.15 Napoved sporeda - 17.00 Osrednja poročila - 17.20 Obvestila - 17.30 Murski val nagrajuje - 17.40 Mali oglasi - 18.00 MV DUR - 19.00 Poročila - 19.15 Krpanke, oddaja o kulturi - 20.00 Brez okvirjev, Vida Toš - 21.05 Nadaljevanje večerne oddaje - 24.00 SNOF

TOREK, 31. avgust - 05.00 Vedro v dobro jutro! (Vida in Bojan) - 07.40 Ljubljansko pismo Aleša Kardelja - 10.00 Poročila - 10.05 Obvestila - 10.10 Terenski raport - 11.00 Poročila - 11.15 Tema - 11.30 Mali oglasi - 12.00 Poročila BBC - 12.05 Obvestila - 12.30 Potrošniški nasvet, Andrej Cimer - 13.00 Poročila - 13.15 1. oseba ednine - 14.00 Poročila - 14.15 Sedem veličastnih, lestvica domače zabavne glasbe, pogovori z najboljšimi - 15.30 Dogodki in odmevi - 17.00 Osrednja poročila - 17.20 Obvestila - 17.30 Murski val nagrajuje - 17.40 Mali oglasi - 18.00 Srebrne niti, oddaja za upokoence (Anica Kološa, Bojan Rajk) - 18.40 Prebiranja, drugačen pogled pomurskih avtorjev - 19.00 Poročila - 19.15 Eti ra je muzika - 20.00 Jukeboks, domača glasbena scena skozi naočnike Boštjana Rousa - 24.00 SNOF

SREDA, 1. september - 05.00 Vedro v dobro jutro, Peurača, Radič: Vse jutro gremo v šolo - 07.40 Peter Potočnik iz Beograda - 08.15 Veterinarski nasvet - 08.45 Džoužijevo pismo - 09.15 Izzivi Duška Radiča - 10.00 Poročila - 10.05 Obvestila - 10.30 Mali oglasi - 11.00 Poročila - 11.15 Trn v peti, ostro z Natašo Brulc Šiftar, pritožbe, mnenja, prošnje poslušalcev - 11.30 Dober den, mate pet minut časa? - 12.00 Poročila BBC - 12.05 Obvestila - 12.15 Putra - 12.30 Intervju - 13.00 Poročila - 13.15 1. oseba ednine - 14.00 Poročila - 14.15 Hop-top, lestvica tuje zabavne glasbe - 15.30 Dogodki in odmevi - 17.00 Osrednja poročila - 17.20 Obvestila - 17.30 Murski val nagrajuje - 17.40 Mali oglasi - 19.00 Poročila - 19.15 Panonski odmevi, ponovitev - 20.00 Mursko-morski val, Simona Špindler - 24.00 SNOF

ČETRTEK, 2. september - 05.00 Dobro jutro, Nataša in Dejan - 07.40 Zagrebško pismo Branka Šomna - 09.15 Kuharski nasvet - 10.00 Poročila - 11.00 Poročila - 11.15 Reportaža tedna - 11.45 Šport za vse - 12.00 Poročila BBC - 12.05 Obvestila - 13.00 Poročila - 13.15 1. oseba ednine - 14.00 Poročila - 14.15 Domača plošča, lestvica - 15.30 Dogodki in odmevi - 17.00 Osrednja poročila - 17.20 Obvestila - 18.00 Mali radio - 19.00 Poročila - 19.15 Bilo je nekoč (Milan Zrinski) - 20.00 Geza se zeza, glasbene želje, nagrade ... - 24.00 SNOF

Najlepše želje

1. septembra 1948 je zagledala luč sveta Rozalija Voršič iz Veličan. Vse najboljše za njen rojstni dan, veliko sreče in zdravja ji želi vnuk Nino iz Gor. Slaveč.

Blažu Verešu iz Bakovec želita ob praznovanju 3. rojstnega dne mnogo veselega otroštva, igranja na njegovo trobentico ter še veliko zdravih in srečnih let babica in dedi Vereševa.

56. rojstni dan praznuje Rozalija Voršič iz Veličan. Vse lepo za njen praznik ji želi sin Silvan z Lidijo in mali Nino ter družina Huber iz Gor. njih Slaveč.

Prispevki za nakup opreme za ginekološki oddelek in novo porodnišnico

Irma Benko, Lendavska 23, Murska Sobota, namesto cvetja za pok. Ireno Cigut iz Murske Sobote - 5.000; Marta Graj, Šalovci 167, namesto cvetja za pok. Ireno Cigut - 5.000; Franc Šiplič, Žitna 17, Murska Sobota, namesto cvetja za pok. Ireno Cigut - 10.000; družina Gizele Grabar, Pordašinci, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo - 5.000; delavci Elektroinstalacij Franca Ciguta, s. p., namesto cvetja za pok. ženo mojstra Franca Ciguta iz Murske Sobote - 6.000; Helena Horvat, Srednja Bistrica, prostovoljni prispevek - 5.000; družine Car, Milinkovič in Kolenc namesto cvetja za pok. Ljudmilo Kolenc iz Dobrovnika - 15.000; družina Lehner iz Černelavec namesto cvetja za pok. sosed Ernesta Kumina iz Černelavec - 5.000; družina dr. Kološe iz Murske Sobote namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo iz Murske Sobote - 15.000; družina Vere Šemen iz Lendave, Cankarjeva 12, namesto cvetja za pok. Viljema Čerpnjaka mlajšega iz Murske Sobote - 5.000; družina Vučak iz Murske Sobote, Ul. Staneta Rozmana 14, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo iz Murske Sobote - 10.000; Marta in Štefan Bočkor, Šulinci 11, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo iz Murske Sobote - 5.000; Milka Horvat, Veščica 57a, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo - 10.000; Irena in Geza Geci, Selo 84, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo - 10.000; Marjeta Voroš, Rožno naselje 47, Murska Sobota, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo - 10.000; Vera Horvat, Ul. Staneta Rozmana, Murska Sobota, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo - 5.000; upokojenke Sodišča Murska Sobota namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo - 6.000; Kristina Benedik, Rožno naselje 49, Murska Sobota, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo - 5.000; Vilma Olas, Ljuba Šercerja, Murska Sobota - namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo iz Murske Sobote - 2.000; družina Geze Lutharja iz Murske Sobote, Ciril Metodova 24, namesto cvetja za pok. Kolomana Vargo - 10.000; družina Alojza Mesariča iz Lipovec namesto cvetja za pok. Zofijo Füle iz Lipovec - 5.000; družina Romana Škafarja iz Lipovec namesto cvetja za pok. Zofijo Füle iz Lipovec - 3.000; družina Grebenar iz Čepinac namesto cvetja za pok. Jolanko Štefanec iz Šalovec - 5.000; družina Makoter iz Moravskih Toplic, Dolga ulica 46, namesto cvetja za pok. Ireno Cigut iz Murske Sobote - 5.000; družina Unger iz Moravskih Toplic, Dolga ulica 44, namesto cvetja za pok. Ireno Cigut iz Murske Sobote - 5.000 sit.

Vsem darovalcem se iskreno zahvaljujemo. Prispevke zbiramo na račun št. 01100-6030278282.

Splošna bolnišnica Murska Sobota

Klno

Murska Sobota

Četrtek, 26. avgusta: ob 18.00 ameriška glasbena romantična komedija Umazani ples 2, ob 20.00 švedsko-danska romantična drama Sladke sanje

Petek, 27. avgusta: ob 18.00 in 20.00 Umazani ples 2

Sobota, 28. avgusta: ob 18.00 in 20.00 Umazani ples 2

Nedelja, 29. avgusta: ob 18.00 in 20.00 Umazani ples 2

Ljutomer

Sobota, 28. avgusta: ob 20.00 ameriška glasbena romantična komedija Umazani ples 2

Nedelja, 29. avgusta: ob 20.00 Umazani ples 2

Gornja Radgona

V avgustu ni predstav!

Kulturni koledar

OTVORITEV

LJUBLJANA

V četrtek, 26. avgusta, ob 19. uri bo v galeriji Lek (Verovškova 57) otvoritev razstave del akademkega slikarja Štefana Galiča iz Lendave. Razstava bo na ogled do 20. septembra.

LENDAVA

V sredo, 1. septembra, bodo v Galeriji - Muzeju na ogled stvaritve in umetnine, ki so nastale na Mednarodni likovni koloniji Life Lendava workshop 2004. Razstava bo na ogled do 15. septembra, ko bodo tudi uradno zaznamovali zaprtje razstave.

KONCERT

MURSKA SOBOTA

V petek, 27. avgusta, ob 22. uri bo nastopil v MIKK-u na otvoritvi nove koncertne sezone Kleemar (Prekmurje Noise Conspiracy).

LENDAVA

- V petek, 27. avgusta, ob 19. uri bo na poletnem kopališču hotela Lipa prireditve Slovo od poletja - Super zabava z Lajčijem.

- V soboto, 28. avgusta, ob 18. uri se bo začel na stadionu Nafta festival Adijo poletje, kjer bodo nastopili: Bajaga & Instruktori, Zaklonišče prepeva, Alya, Juff, DeMiron in Poslednji kongres.

NERADNOVCI

V soboto, 28. avgusta, bo nastopila na Neradnovski noči skupina Blue Planet.

DOGODEK

NEGOVA

V soboto, 28. avgusta, ob 17. uri se bo začel pred gradom pohod na 2. Radgonsko noč. Prireja TD Negova - Sp. Ivanjci!

FILM

BELTINCI

V petek, 27. avgusta, ob 20. uri bo nastopil v baru Pri mlinskem kamnu Dušan Vaupotič - Dule s filmom Kleščar.

VPIS

MURSKA SOBOTA

V četrtek, 26. avgusta, med 9. in 11. uro ter med 14. in 17. uro bo dodaten vpis novincev v Glasbeno šolo Murska Sobota za oddelke-predšolske glasbene vzgoje, glasbene pripravnice, trobente, klarineta in violončela ter v oddelke baletne pripravnice in klasičnega baleta.

RAZSTAVE

MURSKA SOBOTA

-V Pokrajinskem muzeju je na ogled stalna muzejska razstava.

- V razstavnici izložbi podjetja Fer-Ing, d. o. o., razstavlja Maja Bohar iz Puconec svoje unikatne vezenine iz naravnih materialov (lan in bombaž). Na razstavi Novi Retro, ki je prodajna, je prikazana stara tehnika z novim izrazom.

- V dijaškem domu sta na ogled razstava z drugega mednarodnega likovnega tabora predšolskih otrok treh dežel - Avstrije, Madžarske in Slovenije - in razstava likovne ustvarjalnosti.

- V PAC-u je na ogled razstava del akademkega slikarja Sandija Červeka iz Murske Sobote.

- V predprostoru grajske dvorane si lahko ogledate razstavo Grafiti na rimski keramiki iz zbirke Pokrajinskega muzeja Ptuj.

- V MIKK-u si lahko ogledate razstavo fotografij Mateja Ficka.

BOGOJINA

V veroučni učilnici je na ogled razstava del likovne delavnice Likos v okviru XVI. Košičevih dnevov.

LENDAVA

V sinagogi je v stopniščnem delu na ogled zbirka Zapuščina dr. Aleksandra Schwarza.

MORAVSKE TOPLICE

V galeriji Ajda v Termah 3000 do 29. avgusta razstavlja svoja dela avtor Ervin Simonič (tehnik: olje na platno).

LJUBLJANA

V NUK-u in prostorih Vzajemne (Dunajska 109) do konca avgusta razstavljata člana Likosa iz Murske Sobote in likovne sekcije Društva upokoencev Murska Sobota Ernest Bransberger in Lojze Veberič.

LAAFELD/POTRNA

V Pavlovi hiši (Pavelhaus) je na ogled razstava Slovenci na avstrijskem Štajerskem - Romi v Sloveniji - nemško govoreči v Sloveniji. Ogledate si lahko tudi mednarodno razstavo Radikalno pozicioniranje avtorjev iz Slovenije, Avstrije, Srbije in Švedske.

BAD RADKERSBURG

V termalnem zdravilišču je do 29. oktobra na ogled razstava Zdravilna zelišča ob reki Muri avtorja in zbiratelja Andreja Coklina iz G. Radgone.

Delimo vstopnice za kino

Da, Tobey Maguire je igral glavno vlogo v filmu Hišni red. Našo nagrado prejme Vito Pelcar, Krajna 14, 9251 Tišina. Čestitamo! Naše naslednje nagradno vprašanje pa se glasi:

Napišite originalni naslov filma Umazani ples!

Kupon št. 35 - odgovore pošljite do torka, 31. avgusta, na naš naslov: Vestnik, Ulica arh. Novaka 13, 9000 Murska Sobota ali po e-pošti: tomo.koles@p-inf.si

Mail oglaševalce pošljite na spletnem portalu izber.si!

- Ugodne cene oglasov na rumeni strani
- 20 % popusta za naročnike Vestnika

Male oglaševalce sprejemamo vsak delavnik od 8. do 14. ure, v ponedeljek do 15.30, za objavo v naslednji številki Vestnika. Oglaševalce oddate po telefonu: 02 531 19 98 ali po e-pošti: oglas@vestnik.si ali na spletnem mestu izber.si.

Na izber.si oglaševalci oddajo svoje oglase, označeni s to ikono, so objavljeni na spletnem mestu www.izber.si, kjer si lahko ogledate tudi vsebino daljši opis oglaševalnega predmeta ali storitve.

Nadaljevanje sojenja v primeru Petek Vedno več nervoze

Brez pričanja izvedencev

Deseta obravnava na sojenju zoper obtožene zaradi poskusa umora in pomoči pri tem dejanju je minila brez pričanja izvedencev, ki sta svoj izostanek opravičila, zasllišane pa so bile tri priče, največ časa Valerija Petrič. Sojenje še naprej spremljajo strogi varnostni ukrepi.

Višja državna tožilka Elizabeta Györköš na sodišče prihaja v spremstvu policistov in telesnih stražarjev, slednji jo spremljajo na vsakem koraku. Po nekaterih podatkih pa Györköševa ne stane več na svojem domu v Mariboru, ampak na posebej varovanem kraju. Najprej sta kot priči nastopila Jasir Yagoub, paznik v mariborskih zaporih, in Velizar Vidojković. Prvi je povedal, da se je 24. maja pogovarjal z obtoženim Hojnikom v zaporu, ki mu je dejal, da je klical telefonsko številko domnevne anonimne priče, ki je bila objavljena v medijih. Hojnik je osebo spoznal po glasu, vedel je, da je ženskega spola, osebi pa ni grozil. Vidojković je pred senatom pričal, da je v enem od mariborskih lokalov slišal, kako je njegov znanec govoril o tem, da je bil v zaporu skupaj s Štrucem, le-ta pa bi mu naj povedal, da ga je izdal Alen Robar. Med zasluišanjem je Vidojković povedal, da je imel tudi sam slabe izkušnje z Robarjem, saj mu je večkrat posodil denar, ki mu ga ni vrnil. Danes naj bi bil kot priča zasluišan prav Robar.

Skoraj dve uri je trajalo pričanje Valerije Petrič, ki naj bi se v času napada pogovarjala s Hojnikom. To naj bi dokazovali tudi izpiski klicev njunih mobilnih telefonov. Tožilka Györköševa je želela izvedeti, v kakšnem odnosu je bila Petričeva s Hojnikom, po posredovanju predsednika senata Palatina pa je le priznala, da sta imela s Hojnikom leta 2000 ljubezensko razmerje. Petričeva, ki je med pričanjem tudi jokala in prosila za kozarec vode, je dejala, da se ji je potem, ko je bila njena številka v medijih, življenje zelo spremenilo. Večkrat so jo obiskali kriminalisti, njeno zadnje pričanje pa se deloma razlikuje od tega, kar je v uradnih zapisnikih policije. Ob tem je predsednik senata pripomnil, da v svoji karieri še ni doživel, da bi kriminalisti tako pogosto obiskovali priče; pogovor s pričo pa je opravil tudi Hojnikov zagovornik Bukovnik, ki ji je povedal, da naj na sodišču pove izključno le resnico. Tožilko je na koncu še zanimalo, ali ji je Hojnik grozil, a je Petričeva to zanikala.

Na koncu sta tožilstvo in obramba podala več dokaznih predlogov, o katerih mora odločati sodni senat. Sicer pa je med udeleženci sojenja vedno več nervoze, tako Györköševa od predsednika senata večkrat zahteva, da naj umiri zagovornike in obtožene, medtem ko ona zasluišuje priče, Hojnik pa se je na zadnji obravnavi z medklici večkrat vmešaval v razpravo. To je vrglo iz tira tudi dokaj mirnega tožilca Marčiča. Obramba obtoženih pa se je že nekajkrat pritožila nad tem, da ji je onemogočeno normalno delo.

A. B.

80 let andrejskih gasilcev

Leta po prvi svetovni vojni so pokrajino ob Muri zaznamovala ustanavljanja prostovoljnih gasilskih društev, v leto 1924 pa sega tudi ustanovitev gasilskega društva v Andrejcih. Iz bogate društvene kronike je razvidno, da je bilo to društvo ves čas med aktivnejšimi na tem območju in tudi zdaj se ponša z bogato gasilsko opremo. Nabava prve ročne brizgalne sega v leto 1939, društvo pa je nato svojo opremo dopolnjevalo z novimi motoriziranimi brizgalnami, brodnimi vozilom in traktorsko gasilsko cistemo, od leta 1999 pa se andrejski gasilci ponšaajo še z gasilsko cistemo. Največja pridobitev je prav gotovo gasilski dom, ki so ga začeli graditi v letu 1953 in ga čez dve leti predali namenu, danes pa je ta dom med najlepšimi v občini. Na nedeljski priložnostni slovesnosti, ki so jo pripravili ob praznovanju 80-letnice društva, s kulturnim programom pa so jo popestrili učenci fokske osnovne šole, so podelili priznanja najzaslužnejšim članom. Predsednik slovenskih gasilcev Ernest Eöry je ob tej priložnosti Gasilsko društvo Andrejci odlikoval s priznanjem Gasilske zveze Slovenije 1. stopnje, takšno priznanje pa je prejel tudi predsednik društva Štefan Gumilar. - L. Kovač

POČITNIŠKI DOM JELKA
na Pohorju vas pričakuje.
Polni penzion 4.500,00 SIT.
Tel.: 603 25 31.

motorna vozila

KARAMBOLIRANO VOZILO kupim. Tel.: 040 256 963. m19588

CITROEN ZX, letnik december 1996, rdeče barve, 120.000 prevoženih km, opravljen veliki servis, prodam. Tel.: 041 407 351. m19888

živali

NEŠNICE, mlade, hixce, rjave, grahaste in črne, pred nesnostjo, opravljena vsa celjenja, prodaja FARMA PRI MOSTU - Vzrejalnice vseh vrst nesnic. Naročila: gostilna Horvat, Nemčavci, tel.: 528 11 90, Franc Movrin, Petanjci, tel.: 546 15 05, gostilna Železen Beznovi, tel.: 549 10 25, gostilna Rajsar, Grad, tel.: 553 11 48, gostilna Čeh, Nedelica, tel.: 573 51 53. m19696

KRAVO s teletom, staro 7 let, ugodno prodam. Ropca 24, tel.: 557 14 28 po 20. uri. m19864

posesti

HIŠO z delavnico v Slomškovi ulici v Murski Soboti prodam. Tel.: 031 218 279 ali 070 793 221. m19632

NEPREMIČNINE, hiše, kleti, gorice, KUPIMO ali UGODNO PRODAMO. Oddamo restavracijo, pizzerijo, night club »Beli grad« Črenšovci. Urejam tudi ženična posredovanja od Kopra do Lendave. GSM: 031 520 135 www.beli-grad.4t.com. Angelca SONJA, s. p., Ul. prekmurske čete 110, Črenšovci. m19763

DVOBOBNO STANOVANJE v Mariboru (pri bolnici) oddam štirim študentkam. Tel.: 041 890 079. m19842

ENOBNO STANOVANJE ALI GARSONJERO v Murski Soboti vzamem v najem. Tel.: 041 289 975. m19853

V LJUBLJANI PRODAM GARSONJERO, 30 m², za 14.700.000 SIT. Tel.: 041 239 345. m19859

PRODAMO hišo - domačijo v Nemčavcih z večjo parcelo, 53 arov. Tel.: 527 19 09, 521 12 49. m19873

HIŠO V DOBROVNIKU prodam. Tel.: 041 248 697. m19877

OPREMLJENO SOBNO s souporabo kopalnice dam v najem. Tel.: 041 492 991 in 532 10 92. m19886

STANOVANJE V BAKOVCIH damo v najem. Tel.: 041 334 581. m19893

V Miklavžu pri Ormožu prodamo poslovno-stan. stavbo, velikost delavnice 183 m², stanovanja 168 m², garaže 45 m², parcela 12 a, cena 20.880.000 SIT.

V Bukovcih pri Ptuju prodamo stanovanjsko hišo, takoj vseljivo, staro 20 let, površine 200 m², z gospodarskim objektom, 120 m², parcela 1500 m², cena 17.000.000 SIT.

V Lendavi, Gornji Lakoš, prodamo atrijsko montažno stanovanjsko hišo, površine 97 m², gradnja 1980, parcela 797 m², cena 7.200.000 SIT.

V centru Lendave, Glavna ulica 73, prodamo poslovni prostor v pritličju, 79 m², primeren za več dejavnosti, in garažo, 19 m², gradnja 1995, cena 11.000.000 SIT.

V Trilinih pri Lendavi prodamo dvostanovanjsko hišo, grajeno leta 1970, obnovljeno in dožidano leta 2000, obnovljeno stanovanje, 89 m², novo stanovanje, 59 m², mansardo, 59 m², garaže, 49 m², skupaj 1480 m² zemljišča, za 14.000.000 SIT.

V Neračnovcih pri Gornjih Petrovcih prodamo dotrajano poslopje, stavbišče, 441

VESTNIK
na internetu:
www.p-inf.si
Pojelje za informiranje, d. o. o., Ul. a. Novaka 13, M. Soboti

m2, kmetijsko zemljišče, 8510 m2 okrog stavbišča, lepa lega, cena 2.400.000 SIT. Informacije vsak delavnik od 8. do 15. ure. IUSING, d. o. o., Trstenjakova 5, Ptuj, tel.: 02 749 21 11, www.iusing.si m19896

kmetijska mehanizacija

SEJALNICO ZA ŽITO, olt, 14-redno, trifazni motor s »šrotarjem« ali drobilec za zrnje, škropilnico za traktor, 200 l, obračalnik Panonija, sejalnico za umetno gnojilo, brane, klinaste, in koso za traktor prodam. Andrejci 65, tel.: 548 10 56. m19808

TRAKTOR FIAT ŠTORE 402, s koso, prodam. Puženci 47. m19840

VRTAVKASTO BRANO, 2,5 m širine, prodajo. Tel.: 041 527 043. m19857

MLIN KLADIVAR na traktorski pogon in zobnike za Bliskov mlin kupim. Tel.: 570 11 39. m19861

ŽITNO SEJALNICO, podrahljalnik, pajka, obračalne pluge in trosilnik hlevskega gnoja prodam. Telefon 558 82 79. m19866

OBRAČALNE PLUGE, navadne 4-brazdne pluge, stiskalnice za grozdje, 650 do 1500 l, mulčer, frezo, prikolico za avto, 3,80 x 2,40, prodam. Tel.: 031 550 988. m19868

NAKLADALKO SIP 19 prodam. Tel.: 719 11 67. m19869

12-colni obračalni plug Regent in Opel kadett, 1,3 S, starejši letnik, neregistriran, prodam. Tel.: 545 14 35. m19870

ŽITNO SEJALNICO znamke Reform, 2,5 m, in 4-redno sejalnico za koruzo Becker prodam. Tel.: 041 543 684. m19871

KOMBAJN KLAS, širina kose 3 m, z mulčanjem prodam. Tel.: 041 866 095. m19872

KUPIJO TRAKTOR IMT ALI ZETOR, prodajo pa češnjeve plohe in deske. Tel.: 041 697 125. m19889

IZRUVALNIK KROMPIRJA žalec, enoredni, in skuter, star 4 leta, prodam. Tel.: 041 520 191. m19891

kmetijski pridelki

BELO VINO, chardonnay, prodam. Tel.: 548 15 14, 041 933 585. m19862

VINO ŠMARNICO, 150 l, prodam. Tel.: 579 14 69. m19878

razno

SILAŽNI KOMBAJN VIHAR 80, za koruzo, prodam. Tel.: 557 15 94. m19845

RAZPISUJEM KADROVSKO ŠTIPENDIJO za GIMNAZIJSKEGA MATURANTA. Prijave Daines, d. o. o., Cvetlična ulica 3, 9240 Ljutomer. m19847

Preključem veljavnost Zaključnega spričevala, letnik 1989/90, OŠ Šalovci, na ime Milena Tibola, Budinci 58a. m19875

delo

ZAPOSIMO VOZNIKE E-KATEGORIJE ZA VOŽNJO PO EVROPI. Avtoprevoznitvo Edvard Grizetič, s. p., Srednja Bela 34a, 4205 Predvdor m19843

VDOVEC, star 65 let, išče žensko, katere koli narodnosti, staro nad 50 let, ki bi bila pripravljena živeti z njim. Tel.: 560 14 50. m19856

ZAPOSIMO VEČ TESARJEV ALI NEKVALIFICIRANIH DELAVCEV na območju Kamnika za nedoločen čas. Delovne izkušnje zaželene. Informacije po tel.: 041 689 818 Andrej Plevel, s. p., Moste 81, 1218 Komenda. m19895

srečanja

Ženitna posredovalnica v »Zdravilnem dotiku« prireja piknik za člane in druge nevezane - osamljene v nedeljo, 5. 9. 2004, ob 11. uri na Otoku ljubezni v Ižakovcih. Prijave do 2. 9. 2004 v Zdravilnem dotiku, Gederovska 14, Čermelavci, tel.: 521 14 28, 041 285 615. m19867

*Življenje imela si težko!
Za vse nas si skrbela,
le zase nisi nikoli
časa imela, zato v
naših srcih boš vedno živela.*

V SPOMIN

30. avgusta bo minilo dvajset let od takrat, ko nas je zapustila naša draga mama in stara mama

Cecilija Salaj

iz Trdkove 46

Hvala vsem, ki se je še spominjate in postojite ob njenem grobu ter ji v spomin prižgete svečo.

Tvoji najdražji

*Ni te na pragu niti v hiši,
nihče tvojega glasu ne sliši,
zato pot nas vodi tja,
kjer sveče ti gorijo
in rože ti v spomin cvetijo.*

V SPOMIN

27. avgusta bo minilo leto žalosti od takrat, ko je za vedno zatisnil oči

Ludvik Žganjar

z Vaneče 62

Za vsako lepo misel, položen cvet in prižgano svečo na njegovem grobu - iskrena hvala!

Vsi njegovi

*Čeprav že tri leta v grobu spiš,
nas pa vedno še boli,
ko gledali smo,
kako so ti usihale moči.
To vemo mi, ki bili smo s tabo
vse trpeče dni.*

V SPOMIN

30. 8. 2004 minevajo tri leta žalosti od takrat, ko nas je zapustil dragi sin in brat

Anton Maroš

iz Melinec 160

Ostajaš z nami in v naših srcih boš večno živel. Hvala vsem, ki se ga spominjate in z lepo mislijo postojte ob njegovem grobu, položite cvet in prižgete svečo

V žalosti vsi tvoji

KOMUNALA
Javno podjetje, d. o. o.
Kopališka ul. 2, Murska Soboti

D. E. POGREBNISTVO
telefon: 02/521 37 00

KOMPLETNE POGREBNE STORITVE:
UGODNA PRODAJA POGREBNE OPREME
BREZPLAČNI PREVOZI DO 30 km.
PRODAJA VENCEV IN DRUGEGA CVETJA

UREJENJE POKOPALISČ
OBILNA OSKRBA V JAVNI KUHINJI
UREJANJE ZELENI
PLAČILO NA VEČ LETAH V KUHINJI

24-URNA DEŽURNA SLUŽBA, GSM: 041/631 443

Nagrobni spomeniki, tlaki, stopnice, okenske police, kamnite mize, pulti, vaze in drugi izdelki iz granita in marmorja.
Tel.: 02/542 10 24, faks: 02/542 20 24, GSM: 031 876 848
KEB - kamnoseštvo Erjavec, Marjan Erjavec, s. p.
Ribiška pot 1a, 9231 Beltinci

KOMPLETNE POGREBNE STORITVE
UREJANJE POKOPALISČ IN ZELENI
Brezplačni prevozi opreme na dom, brezplačni prevozi do 40 km, plačilo na več obrokov brez obresti
Vladimir Hozjan s. p. Šulinci 87/a
Tel.: (02) 55 69 046, GSM: 041 712 586

izber.si - Vse slovenski portal malih oglasov

Oglasni liko na spletnu oddate svoj mali oglas za nedel slovenskih časopisov, pregledujete tam objavljeno ponudbo, prabratek rumene strani, ter pustite, da vas presenetijo najnovejši kadrovski oglasi. Brskanje po malih oglaših še nikoli ni bilo tako udeležno.

SODELEŽEJO:

DELO

NOVICE

NOVITEDNIK

PRIMORSKA NOVICE

VESTNIK

OSTRANSKI GLAS

STARI VESTNIK

*Videli ptico smo leteti,
želja naša je bila na krilih
njenih poleteti v kraj, kamor
bog odpeljal te je v večni raj.
Nežno poljubili bi ti lice, solze svoje
pustili bi na tvojo dlan, rekli bi
besedo eno le, oh, kako pogrešamo te.*

21. avgusta mineva 5 žalostnih let
od takrat, ko nas je tragično zapustil

Jože Ficko

iz Boreče 6

Vsem, ki ste ga ohranili v lepem spominu, postojite ob
njegovem grobu ali mu namenite lepo misel, srčna hvala.

V žalosti vsi njegovi

*Bolečina da se skriti
pa tudi solze ni težko zatajiti,
le drage naše mame nihče nam
ne more vrniti.*

V SPOMIN

29. avgusta bo minilo 9 let
od takrat, ko nas je za vedno
zapustila naša draga

Marjeta Časar

iz Križevac 62 v Prekmurju

Hvala vsem, ki se z lepo mislijo ustavite
ob njenem grobu ter prižgete svečo v spomin.

Njen najdražji

*V naših srcih za vedno boš ostal,
zato tvoj grob rože krasijo,
v zahvalo lučke gorijo.*

V SPOMIN

24. avgusta sta minili dve leti od
takrat, ko nas je zapustil naš ljubi
mož, oče, deda, brat in sorodnik

Izidor Vučak

iz Beznovec

Hvala vsem, ki se ga spominjate
in mu prižgete svečo na grobu.

Žalujemo tvoj najdražji

*Bolečine da se skriti
pa tudi solze zatajiti,
le naše drage mame
nihče več ne more nam vrniti.*

ZAHVALA

3. avgusta 2004 je po kratki boleznii
v 84. letu umrla naša draga mama,
tašča, stara mama in prababica

Marija Ficko

iz Kuzme

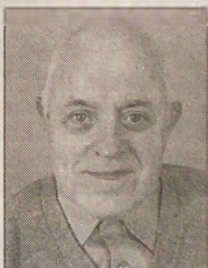
nazadnje je živela v Puconcih

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
botrini, znancem in prijateljem, sosedom iz Puconec in
Kuzme in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti ter
darovali vence, sveče in za svete maše.

Iskreno se zahvaljujemo tudi osebju kirurškega oddelka
bolnišnice v Rakičanu, posebej dr. Norčiču za vso pomoč.
Posebej hvala g. župniku Štefanu Kuharju od Grada za
opravljen pogrebni obred, pevcem iz Kuzme za odpete
žalostinke in pogrebništvu Banfi.

Vsem in vsakemu posebej - iskrena hvala!

*Žalujemo: hčerka Kristina z možem Ferijem,
sin Franc z ženo Marijo, vnuki Martin, Daniel,
Tatjana z možem Encijem in pravnukinja Jennifer*

*Ne jokajte ob mojem grobu,
privoščite mi večni mir.
Izčrpal sem svoje moči,
zaprl trudne sem oči ...*

ZAHVALA

V 71. letu je po dolgi boleznii
mirno zaprl svoje oči naš dragi
mož, oče, tast, dedek, brat in stric

JOŽEF ROPOŠA

upokojeni upravnik pošte Turnišče, iz Gomilice 34

V tihi žalosti se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem, ki ste našega dragega očeta v tako velikem številu
pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrekli sožalje, darovali vence,
cvetje in sveče, za svete maše in v dobre namene.

Hvala g. J. Lebarju s Pošte Slovenije - PE Murska Sobota, g. L. Rudolfu
iz Male Nedelje, g. J. Tkalcu iz Gomilice ter I. Grah od Grada za besede
ob slovesu, ki so nam še zadnjič pričarale njegovo plemenito življenje.
Hvala gospodu župniku Ivanu Kranjcu za pogrebni obred ter somaševalcem
g. dr. S. Zveru, g. D. Kežarju, g. V. Gumilarju, g. V. Slamarju ter g. B. Čehu za
lepo bogoslužje, pevcem iz Turnišča, Gomilice in od Grada za odpete
žalostinke, organistu g. M. Pucku ter g. S. Lašču za odigrano Tišino.

Posebej hvala osebju ZD Turnišče, dr. M. F. Lisjak, ZD Lendava,
dr. R. Kulčarju, Splošni bolnišnici M. Sobota, g. B. Mataič
ter vsem, ki ste ga obiskovali ob njegovi boleznii.
Hvala Pošti Slovenije, PE M. Sobota, kolektivu pošte Turnišče, 112. brigadi in
Sindikatu podjetja Mura M. Sobota, sodelavcem podjetja Varstroj Lendava, SZŠ
M. Sobota, Občini Turnišče, NK Turnišče, svetniški skupini in OO LDS Turnišče
ter Društvu upokojencev Turnišče za vse, kar ste darovali ob očetovi smrti.

*Žalujemo: žena Olgica, sin Andrej z ženo Darinko, sin Ivan z ženo
Marijo, hčerka Cilka z možem Brankom ter njegovi vnuki David, Grega,
Katja, Jessica, Melanie, Tamara in Vanessa, ki dedija zelo pogrešajo*

*Niti zbogom nisi rekel
niti roke nam podal.
Pot odgnala te je daleč
v tuji kraj in od tam te
pripeljala v krsti je nazaj.
Nam v srcu žalost bije,
a tebe v grobu črna zemlja krije.*

ZAHVALA

V 52. letu nas je zapustil dragi sin, brat,
oče, stric, svak, nečak, bratranec in boter

Alojz Čontala

iz Dolnjih Slaveč 130

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo
vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste ga
pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence,
sveče in za sv. maše, nam pa izrekli sožalje.

Hvala g. župniku za pogrebni obred, pevcem za odpete
žalostinke in pogrebništvu Banfi.

Žalujemo vsi, ki smo te imeli radi

*Kako je hiša prazna,
odkar te v njej več ni,
prej bila tako prijazna,
zdaj temna in otožna se nam zdi.*

V SPOMIN

30. avgusta bo minilo leto žalosti od takrat,
ko nas je zapustil dragi mož, oče, tast, dedek in pradedek

Karel Hajdinjak

iz Gornjih Slaveč 45

Iskrena hvala vsem, ki se z lepo mislijo ustavite
ob njegovem grobu in mu prižigate sveče v spomin.

Žalujemo vsi, ki te imamo še vedno radi

*Spomin je edini cvet, ki ne ovne
in ostane. Je edina luč, ki ne ugasne.*

V SPOMIN

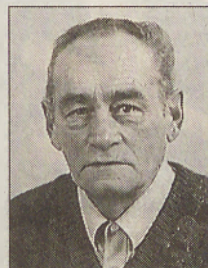
24. avgusta so minila tri leta
od takrat, ko nas je zapustila
draga žena in mama

Štefaniya Novak

iz Strukovec

Iskrena hvala vsem, ki se z lepo mislijo ustavite ob njenem
grobu, položite cvetje in prižgete svečo.

*Žalujemo: mož Feri in hčerka Blanka
ter vsi drugi, ki so jo imeli radi*

*Vprašamo, zakaj ...?
in Bog reče: Priđite k meni!*

ZAHVALA

V 65. letu nas je zapustil

Ludvik Bakan

iz Turnišča

Prvomajska 9

Ob boleči in prerani smrti našega dragega moža, očeta,
dedka in tasta se iskreno zahvaljujemo botrini, bližnjim in
daljnim sorodnikom, sosedom, njegovim nekdajnim
sodelavcem, prijateljem in znancem, ki ste ga v tako
velikem številu pospremili k večnemu počitku.

Hvala vsem skupaj in vsakemu posebej, ki ste nam izrekli
sožalje, darovali vence in cvetje ter za svete maše in druge
dobrodelne namene.

Iskrena hvala sodelavcem Doma starejših Lendava, kolektivu
Zvezde - Diane in oddelku Planike - krojlilnice, KD Štefana
Raja Turnišče, Čevljarskemu cehu in PGD Turnišče.

Posebej hvala g. župniku za opravljen pogrebni obred,
pevkam za odpete žalostinke, govorniku za besede
slovesa, osebju ZD Turnišče in ZD Lendava za ponujeno
pomoč in pogrebništvu Banfi.

*Žalujemo: žena Marija, hčerki Marija in Anica z
družinama, sin Jože z ženo Marijo in drugo sorodstvo*

DEDEK, POGREŠAMO TE

Nina, Martina, Mateja in Marko

*Zdaj več ne iščem si smeri,
prešla sem pota in navzkrižja,
obale ni, le vedno bližja večerna
zvezda mi gori.*

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage

Jožice Kolbl

iz Babincev

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali blažiti
dneve slovesa, posebej hvala g. duhovnikom za
cerkveni obred, govornikom, pevcem, godbeniku,

Društvu upokojencev Ljutomer, PGD Babinci,
sošolcem, kolektivu ZPIZ Murska Sobota in pogrebem,
ki ste pokojnico pospremili k zadnjemu počitku.

Vsi njeni

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družiti nas.
So vezi močnejše;
brez pomena zanje so razdalje,
kraj in čas. - M. Kačič*

V SPOMIN

26. avgusta mineva eno leto žalosti
od takrat, ko nas je nenadoma
zapustil naš dragi mož, oče, tast,
deda, sin, brat, stric in sorodnik

Jožef Časar

iz Čepinec 4

Hvala vsem, ki se v molitvi ali z lepo mislijo spomnite nanj
in postojite ob njegovem grobu, hvala za vsak
poklonjen cvet in prižgano svečo.

Žalujemo vsi njegovi najdražji

*Saj ni rečeno, da te ni,
čprav tvoj glas se več ne sliši.
Beseda tvoja v nas živi,
med nami si, ko se oziramo okrog,
povsod te čutimo - mi vsi,
saj ni rečeno, da te ni, med nami si.*

V SPOMIN

Boleč je spomin na 22. avgust 2003,
ko nas je zapustila naša draga
žena, mama, babica in tašča

Zlatica Sapač

iz Topolovec 10

Hvala vsem, ki ji poklonite cvet, prižgete svečo
in z lepo mislijo postojite ob njenem grobu.

Vsi njeni

Poletje beži, poskrbite za zanesljivo delovanje peči!

PETROL

Vročim dnevom navkljub ne pozabite, da je sedaj pravi čas, da se pripravite na zimske dni. Za vse informacije o nakupu kurilnega olja ter ugodni ponudbi za servisiranje peči pokličite na 080 22 66.

KURILNO OLJE IN PLIN EVROPSKE KAKOVOSTI
080 22 66

TERACERSTVO IN KAMNOSEŠTVO, d. o. o.
Kopališka 2, M. Sobota, tel. 02 531 14 02, faks: 02 521 15 09

Izdelujemo in oblikujemo:

- notranje in zunanje ureditve; tlake, stopnišča in stenske obloge
- okenske police
- spomenike iz različnega marmorja in granita
- obloge sten in tlakov s keramičnimi ploščicami

NUMERO 1 KREDITI

Robert Kukovec, s. p., Mlinska ul. 22, 2000 Maribor

Do 6 let za vse zaposlene in upokoјence (01,09). Možnost obremenitve dohodka prek tretjine. Štari kredit ni ovira.
Tel.: 03/233 48 26, GSM: 041 750 560

Poletje v TERMAH LENDAVA

Otroci! Kopanje s kosiom že od 1.500,00 sit, celodnevno kopanje pa že od 700 sit.

TERME LENDAVA
www.termelendava.si

FLAMIN-MS

Nova Corolla. Moč kvalitete.

TODAY TOMORROW **TOYOTA**

Flamin MS d.o.o., ☎ 02 530-46-60, Industrijska 1a, 9000 Murska Sobota, www.flamin-ms.si

KAMNOSEŠTVO HORVAT
Tel. št.: 02 570 16 41

Izdelovanje nagrobnih spomenikov

Horvat Jožef, s. p., Brezovica 21, 9225 Velika Polana

BETONARNA PETELIN, d. o. o.

Trate 23, 9250 G. Radgona
G. Radgona 02/564 30 60, GSM 041 348 861, Puconci 02/545 85 90, GSM 031 364 861

Svaki betno izdelavo: stene, ograje, masivne ograje, lampirane, stopnišča, ladije, stebre (vinogradni, ograjni), vrata, klate, klate za rože, skarpniki, robniki, stopnice, kanarete, mude, pregrade in drugo svežega betona

POSEBNI GOTOVINSKI POPUSTI. **PRIPOROČAMO S!**

RELAX TURIZEM

NAJUGODNEJŠE POČITNICE NA HRVAŠKEM

Grčija, Boglarija, Tunizija, Španija, Turčija

LAST MINUTE ponudba

Obiščite RELAX Turizem, Slovenska 25, M. Sobota, tel.: 02 530 37 88

GEO-VRTINA, d. o. o., Obrtna ulica 40, 9000 Murska Sobota
tel./faks: 02 530 06 70, GSM: 041 741 809

Izdelava vrtin in vodnjakov za zajem podzemnih vod, piezometričnih in ponikalnih vrtin, geomehanika, čiščenje vodnjakov

www.vestnik.si
Podjetje za informiranje, d. d., Ul. a. Horvata 13, M. Sobota

EKOLOŠKO KURILNO OLJE

POSREDNIŠTVO KURILKO
Tel.: 54 59 280
POREDOŠ, s. p., Brezovci 69a, 9201 Puconci

VAŠ KREDIT
Od 15. avgusta do 31. oktobra 2004

JESENSKI KREDIT

Tudi za tiste, ki nimajo odprtega osebnega računa pri SKB banki. Podrobnejše informacije in informativne izračune lahko dobite v vseh poslovalnicah SKB banke ali na spletnem naslovu www.skb.si

SKB BANKA D.D.

Vsi v naravo

Več kot štirideset izdelkov športne obutve, opreme in oblačil po **AKCIJSKIH** cenah ter **POPUSTI** za izbrano športno opremo. Obiščite prodajalno **INTERSPORT** po Sloveniji.

NAJ NAJ CENE športne opreme

-20% kolesa
-30% rolerji, oprema za rolerje, kotalike, sečniki in rokavice za nogometaše, šotori in spalne vreče
-40% teniški loparji **TECNO PRO**

AKCIJA Od 26. avgusta do 8. septembra 2004

RADENSKA V ROKI, NEBO NAD GLAVO!

1x PEUGEOT 206 CC
15x KOLO PEUGEOT

ZBERITE ŠTIRI NALEPKE IN SODELUJTE V NAGRADNI IGRI!

V notranjosti šeststičkov proizvodov Radenske (mineralni vodi Radenska Classic in Radenska Light ter izvirski vodi Radenska Izvir in Radenska Izvir+) se nahajajo nagradni kupončki in različne nalepke - odvisno od proizvoda. Zberite štiri različne nalepke (Radenska Classic, Radenska Light, Radenska Izvir in katerikoli okus Radenska Izvir+), jih prilepite na za to označeno mesto na nagradnem kupončku in le-tega odpošljite na že napisani naslov Radenske. Lahko pa na naslovu www.radenska.si odigrate nagradno igro; tudi s tem si zagotovite udeležbo v nagradnem žrebanju. Izžrebali bomo sto nagrajencev, ki bodo imeli ob prijetnem druženju v ljubljanskem Globalu možnost postati dobitnik najmamljivejših nagrad.

100 NAGRAD:
1x PEUGEOT 206 CC
15x KOLO PEUGEOT
1x ENOTEDENSKI PAKET V ZDRAVILIŠČU RADENCI za dve osebi
1x VIKEND PAKET V ZDRAVILIŠČU RADENCI za dve osebi
82x KOPALNA BRISAČA Radenska

Veliko nagradno žrebanje v ljubljanskem Globalu bo 23. 9. 2004.
Nagradne kupone sprejemamo do 6. 9. 2004. Podrobnejše informacije na www.radenska.si

Radenska
www.radenska.si

NLB d. d., Trig. republike 2, Ljubljana, www.nlb.si

Mobilna banka Moba NLB

zelo ugodno v času sejma

V času Kmetijsko-živilskega sejma v Gornji Radgoni bomo, v sodelovanju z Mobitelom, vsem novim uporabnikom Mobilne banke Moba NLB ponudili posebne ugodnosti:

- brezplačno pristopnino
- brezplačno zamenjavo SIM kartice za kartico, ki podpira delovanje Mobe NLB
- in omogočili prikaz delovanja Mobe NLB na testnih mobilnih telefonih ali na osebem računalniku.

Tudi za vse nove uporabnike Klika NLB bo, le v času sejma, pristopnina brezplačna.

Oglasite se na našem razstavnem prostoru na Kmetijsko-živilskem sejmu ali v naših poslovalnicah.

ljubljanska banka
Nove Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Podružnica Pomurje

MEDIAFIN KOM, d. o. o.
Dunajska 21, Ljubljana

UGODNA GOTOVINSKA POSOJILA do 300.000,00 SIT do 12 OBROKOV
PE LENDAVA
031 797 715, 031 549 448

VEDEŽEVANJE SVETOVANJE
090 42 84

KURILNO OLJE, PREMÖG

Ugodne cene in možnosti plačila!

KURIVO - PREVOZ, JAVNA AGENCIJA, s. l.
Gornja Bistrica 51, tel.: 07 88 200

Prispevki za nakup opreme za gineko-loški oddelek in novo porodnišnico

Društvo vojnih invalidov Pomurja Murska Sobota namesto cvetja za pok. Franciško Lesjak iz Ljubljane - 5.000; Društvo vojnih invalidov Pomurja Murska Sobota namesto cvetja za pok. Antona Kavčiča iz Lomanaša - 5.000; Varstvo otrok ba Nafta Lendava namesto cvetja za pok. Jožeta Casarja iz Slovenske - 11.000; Sindikat veterani občine Moravske Toplice namesto cvetja za pok. Viktorja Čara iz Duple - 11.000 sit.

Vsem darovalcem se iskreno zahvaljujemo. Prispevke zbiramo na račun št. 01100-0010073322

Splodna bolnišnica M. Sobota

Osnovne šole Fokovci
razpisuje delovno mesto

RAVNATELJA

Kandidati morajo izpolnjevati splošne zakonske pogoje in posebne pogoje, ki jih določa 53. oz. 145. člen Zakona o organizaciji in finančnem upravljanju v vzgoji in izobraževanju (Ur. l. RS 115/03, zadnje uradno prečiščeno besedilo), ter imeti pedagoške, vodstvene, organizacijske in druge sposobnosti za uspešno vodenje šole.

Kandidat bo imenovan za dobo petih let.
Predviden začetek dela bo 1. 12. 2004.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev, dosedanjih delovnih obveznostih in kratkim življenjepisom pošljite v 8 dneh po objavi razpisa (do vključno 3. 9. 2004) na naslov: Osnovna šola Fokovci, Fokovci 32, 9208 Fokovci, z oznako »ZA RAZPIS«.

Kandidati bodo obveščeni o imenovanju v 15 dneh po končanem postopku.

Splošna bolnišnica Murska Sobota,
Rakičan, Ulica dr. Vrhnjaka 6,
na osnovi določil statuta bolnišnice objavlja

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO POSLOVNEGA PROSTORA

Prostor je v kletni avli kirurškega bloka v Rakičanu, Ulica dr. Vrhnjaka 6, s skupno površino 15,75 m². Prostor ni opremljen in je namenjen prodaji časopisov in galanterijskih izdelkov ter pakiranim prehrabnim izdelkom. Minimalna mesečna najemnina je 4.800,00 SIT (+ DDV) za m², ki se letno valorizira, ponudniki pa lahko ponudijo višjo najemnino. Izbranim ponudnikom se bo sklenila najemna pogodba za nedoločen čas. Pogoji za izbiro najugodnejšega ponudnika je usposobljenost ponudnika za opravljanje trgovinske dejavnosti, kriteriji za izbiro pa višina ponujene najemnine in odpiralni čas.

Ponudbe je treba oddati priporočeno po pošti ali osebno v zaprti kuverti z oznako »JR - ODDAJA PROSTORA V NAJEM« s polnim naslovom ponudnika na naslov: Splošna bolnišnica Murska Sobota, Rakičan, Ulica dr. Vrhnjaka 6, 9000 Murska Sobota. Rok za oddajo ponudbe je deset dni po objavi razpisa v Vestniku. Podrobnejše informacije o javnem razpisu dobite po telefonu št. 02/5123 103 (ga. Zrim), mogoč pa je tudi ogled prostora.

Ponudniki bodo o izidu javnega razpisa obveščeni v 30 dneh po preteku razpisnega roka.

Na podlagi osme alineje 43. člena Odloka o ureditvi cestnega prometa (Uradni list RS št. 24/00) izdaja župan Občine Gornja Radgona

ODREDBO o cestnoprometnem režimu v mestu Gornja Radgona v času 42. mednarodnega kmetijsko-živilskega sejma

1. člen
V času 42. mednarodnega kmetijsko-živilskega sejma v Gornji Radgoni od 28. 08. 2004 do 03. 09. 2004 se na vseh mestnih ulicah v Gornji Radgoni odredi poseben cestni prometni režim.
2. člen
Glavne prometne vpadnice do sejmišča bodo:
- G1-3: Apaška, Partizanska in Ljutomerska cesta,
- G2-110: Panonska ulica,
- LZ 105070: Maistrov trg,
- LZ 105130: Mladinska ulica.
3. člen
1) Zaradi nemotenega poteka prometa bodo med 9. in 16. uro, ko bo praviloma izklopljena semaforška naprava, promet fizično urejali policisti.
2) Policisti bodo med 9. in 16. uro fizično urejali promet tudi v naslednjih križiščih:
- Partizanska cesta - Cesta na stadion (stari blok),
- Panonska ulica - Mladinska ulica (Borak) in
- Mladinska ulica - Kocljeva ulica (vrtec).
3) Policisti bodo občasno fizično urejali promet še v križiščih:
- Maistrov trg - Panonska ulica (Putnik),
- Apaška cesta - Maistrov trg (Spital),
- krožnem križišču ter
- Partizanska cesta - Prešernova ulica (pri pošti).
4. člen
1) Za parkiranje obiskovalcev 42. mednarodnega kmetijsko-živilskega sejma so namenjene naslednje lokacije, ki bodo označene z obvestilno signalizacijo:
- športnorekreacijski center Trate,
- začasno parkirišče med vrtovi in SRC Trate (trsnica),
- med sejmom in garažami,
- med trgovino Marjanca in železniško progo,
- lokalna avtobusna in železniška postaja,
- asfaltni in travnati platoji pri vojašnici.
2) Dostop do parkirišč ob sejmišču bo za obiskovalce po Mladinski ulici, za razstavljalce in goste pa iz smeri Radenec tudi po Cesti na stadion.
5. člen
Izključno pravico urejanja prometa in parkiranja na lokacijah iz prvega odstavka 4. člena te odredbe ima Avto-moto društvo Gornja Radgona.
6. člen
1) Nadzor nad ustavljenimi in parkiranimi vozili na javnih prometnih površinah in pločnikih bo opravljala policija.
2) Obiskovalcem sejma je prepovedano parkirati vozila na funkcionalnih površinah večstanovanjskih stavb in drugih namenskih prostorih.
- ŽUPANOBČINE GORNJA RADGONA
Anton Kampuš

POMURSKO DRUŠTVO ZA BOJ PROTI RAKU
MURSKA SOBOTA, ARH. NOVAKA 2B
za prostovoljne prispevke občanov in organizacij na račun pri Ljubljanski banki: 02340-0019232476

ZA DAROVANA SREDSTVA
SE ZAHVALJUJEMO!

Vse informacije lahko dobite po tel.: 031 438 342

VESTNIK lahko kupite
tudi na večini pošt v Pomurju.

Podjetje za informiranje, d. d. l. a. Novaka 13, Murska Sobota

Nauči
me

Akcija od 25. 8. do 5. 9. 2004

Suhno izsušilce Polkan, 24 kosov
Polkan, Nemčija

SAMO
479.-

Čips Kelly's, 175 g, dve vrsti: slani ali paprika
Kelly's, Avstrija

SAMO
159.-

Nektar, 0,2 l, dva okusa: jabolko ali pomaranča
Fructal, Avstrija

SAMO
49.-

Zvezek A5, 54 listni
Compilation
4 vrste: črte, karo, brez črt ali 1 cm karo
Pigna, Italija

SAMO
49.-

Akcijska ponudba velja v vseh prodajalnah skupine Mercator in Mercatorjevih franšiznih prodajalnah od 25. 8. do 5. 9. 2004. Ponudba velja do prodaje zalog. Cene so v SIT, Poslovni sistem Mercator, d.d., Dunajska 107, 1000 Ljubljana.

Brez dvoma 55 let

Mini DV
mini cena

Digitalna kamera Samsung
VPD 80

- mini DV
- digitalni stabilizator slike
- 10 x optični zoom
- 6,3 cm barvni LCD zaslon

89.990,-

Kupovati drugje bi bilo potratno!

Big Bang Mega Murska Sobota, BTC-Nemčavci 1d, tel: 02/539 12 70

Televizor Grundig
Elka 8905
- 55 cm
- Hi-Fi stereo zvok

Prihranek:
31.000,-

75.990,-
samo
44.990,-

Komplet za hišni kino

Elka 8905
- DVD/VCD/SVCD/DVCD/CD/MP 3/WMA/CD-R/
CD-RW/HD/CD/JPEG/KODAK CD predvajalnik
- komplet petih zvočnikov za hišni kino in nizkotonec
- digitalni radijski sprejemnik

samo
29.990,-

DVD in videorekorder

Daewoo SD 9500
- DVD/DVD-R/-RW/DVD+R/RW/SVCD/DVCD/VCD/
CD/MP 3/CD-R/-RW/JPG predvajalnik
- 6 glav hi fi stereo videorekorder
- 2 x scart priključek

67.990,-
samo
39.990,-

Surround sprejemnik

Marantz SR5300
- Dolby Digital EX, DTS-ES, Dolby Pro Logic II, DTS:
Neo6, 6x90W moči
- prilagojen za SACD, predprogramiran
daljinski upravljalnik
- v zlati in črni barvi

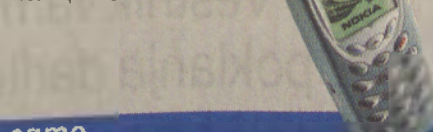
samo
109.990,-

Avtoradio CD Sony
CDX 3300
- MP3 predvajanje
- 4x20 W, 4x16 W, 4x10 W, 4x5 W
- 17 kanal avdio sistem
- avdio sistem avdio sistem
- avdio sistem avdio sistem

samo
39.990,-

GSM Aparat Nokia

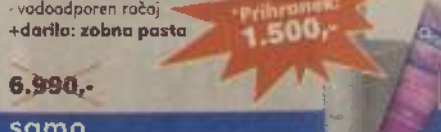
3410
- WAP
- glasovno izbiranje
- podpora za naloganje Igar Java
- zmogljiva baterija
- redna prodaja

samo
19.990,-

Zobna ščetka Braun

D8011
- električna zobna ščetka za vsakodnevno
ustno higieno
- 7.600 oscilacij na minuto
- priložena glava ščetke
- indukcijsko polnjenje
- vodoodporen račoj
- darilo: zobna pasta

6.990,-
samo
5.490,-

Pralni stroj Electrolux

EW6 1230
- zmogljivost do 5 kg perila
- elektronski programator, FuzzyLogic
- hitrost ažemanja do 1200 obr/min
- Direct Spray, alarma, lahko likanje
- LCD zaslon za
poteke pranja
- učinkovitost pranja
in energije: A

145.990,-
samo
129.990,-

Big Bang Mega Murska Sobota, BTC-Nemčavci 1d, tel: 02/539 12 70. Ponudba velja od 25. 8. 2004 oziroma do razprodaje zalog. Tiskarske napake niso izključene. Priporočene cene prodajalnikov Big Bang v letu 2004.

VESTNIKOV KOLEDAR

26. avgust, četrtek,	VIKTOR
27. avgust, petek,	JOŽE
28. avgust, sobota,	AVGUŠTIN
29. avgust, nedelja,	JANEZ
30. avgust, ponedeljek,	ROZA
31. avgust, torek,	RAJKO
1. september, sredo,	TILEN

1. septembra bo sonce vzšlo ob 6. uri in 23 minut, zašlo pa ob 19. uri in 40 minut. Dan bo tako dolg samo še 13 ur in 18 minut. 30. avgusta ob 4. uri in 23 minut bo na nebu nastopil ščip.

Menjalniški tečaji za tolar
Banke Slovenije 25. avgusta 2004

država	ozn. val.	šifra	enota	nakupni	srednji	prodajni
EMU	EUR	978	1	239,0736	239,7930	240,5124
Hrvaška	HRK	191	1	32,3094	32,4066	32,5038
Madž.	HUF	348	1	0,9602	0,9631	0,9660
Švica	CHF	756	1	155,0714	155,5380	156,0046
V. Brit.	GBP	826	1	355,7643	356,8348	357,9053
ZDA	USD	840	1	197,0603	197,6533	198,2463

Uspeh soboških kriminalistov

Razkrita združba, ki je trgovala z drogami

Minuli konec tedna je sektor kriminalistične policije soboške Policijske uprave končal dalj časa trajajočo obravnavo kriminalne združbe, ki se je ukvarjala s preprodajo prepovedanih drog, predvsem heroína, kokaina, amfitaminov in ecstasija.

Akcijo so izpeljali skupaj z državnim tožilstvom iz M. Sobote ter s kriminalisti in specialno enoto Generalne policijske uprave. 19. avgusta so tako opravili devet hišnih in pet osebnih preiskav. Za zbiranje dokazov in informacij pa so uporabili prikrita ukrepa, kot so prisluškovanje ali sledenje. 13 osebam so odvzeli prostost, za sedem pa je bilo odredeno policijsko pridržanje do 48 ur. Slednje so 21. avgusta privedli k preiskovalnemu sodniku, ki je po zaslišanju odredil pripor za štiri osumljence iz okolice Lendave, Ljutomera in M. Sobote. Kriminalisti so devet oseb ovadili zaradi storitve osmih kaznivih dejanj neupravičene proizvodnje in prometa z mamili. Med potekom akcije je bilo zaseženih 150 g heroína, 0,5 g kokaina, g amfitamina in 2 kg posušenih delcev konoplje. Na trgu bi bila zasežena droga vredna nekaj več kot tri milijone tolarjev. S tem preiskava še ni končana, saj kriminalisti v tej zvezi opravljajo še določena preiskovalna dejanja.

A. B.

Naj... domačija 2004

Vidimo se na desnem bregu

In tako se počasi približuje koncu in vrhuncu letošnja Vestnikova akcija Naj... domačija. Komisija je dolgo tehtala odločitve in se pogosto dobivala. Po eni strani smo lahko zadovoljni, da smo spet pripeljali akcijo do konca, da smo spet dobili nove nagrajence, ki jih je vredno posnemati, in da smo lahko znova odkrivali odličnost našega podeželja. Po drugi

strani pa bomo prav gotovo pogrešali vse te ljudi, ki jih spoznavamo in se z njimi družimo.

Naj poudarim, da so prav vsi, ki smo jih letos obiskali, po svoje izstopali in da bi si prav vsi lahko zaslužili kakšno priznanje. Če za drugo ne, vsaj za vztrajnost. Na koncu pa lahko naziv naj domačija podelimo samo enim. In smo jih že izbrali. Naj vam tokrat zaupamo samo, da je

letos na desnem bregu Mure. Katero družino je izbrala naša komisija, naj zaenkrat ostane skrivnost. Ampak le do naslednjega tedna.

Vse nagrajence in vse dobitnike priznanj pa bomo predstavili v posebni Vestnikovi prilogi Naj... domačija, ki bo izšla 9. septembra. Vsi skupaj pa se dobimo v nedeljo, 12. septembra, na desnem bregu Mure.

A. N. R. R.

TONDACH
SLOVENIJA
WWW.TONDACH.SI

pinus

ljubljska banka
Nova ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Podružnica Pomurje

Barčica po Bereku plava ...
no ja, ne ravno barčica

Sam svoj čolnar

Mladi iz V. Polane imajo kri pomorščakov

Člani Mladinskega kluba Velika Polana so pripravili v okviru Pomurskega poletnega festivala zanimivo prireditev z naslovom Sam svoj čolnar. Vsi, ki so želeli, so se lahko pojavili ob športno-rekreacijskem centru Berek s plovilom lastne izdelave.

Mere čolnov so bile omejene – maksimalna širina meter in pol, maksimalna dolžina štiri metre, ugrez en meter, seveda

se ni smelo pozabiti tudi na lastno težo, da se ne bi kdo po nepotrebnem znašel v vodi – število udeležencev v čolnu pa ni bilo omejeno.

Škoda je le, da je to soboto malce nagajalo vreme, tako da je bilo ob cesti Hotiza-Velika Pola-

na mogoče prešteti nenavadna plovila le na prste ene roke. A glede na energijo in domiselnost mladih, s katerimi so se lotili izvedbe, lahko mirno trdimo, da imajo v sebi gotovo nekaj krvi nekdanjih pomorščakov in da niso samo kopenske miši kot večina drugih kontinentalcev.

Čolnarji so predstavili disciplin slalom, šprint in tekmovalanje z rokami, pri tem pa so si lahko poleg rok pomagali le še z nogami in vesli. Pogoj je bil, da ni motornega pogona in da čoln ni vseboval steklenih in okolju škodljivih snovi. Po predstavitvi čolnarskih spretnosti je bil še zabavni program.

T. K., foto: T. K.

En čoln se je lahko uporabil tudi za vleko drugega.

S steklenico nad policista

V soboto je v Radencih 18-letnik s steklenico udaril po glavi gosta, ki je zapuščal lokal. Zaradi udarca je le-ta, ki kot policist dela na Postaji prometne policije v M. Soboti, utrpel hudo telesno poškodbo. Policist takrat ni bil v službi, spor pa menda ni povezan z njegovim delom. Storilec je bil prijel neposredno po dejanju v bližini svojega doma in bo ovaden državnemu tožilstvu zaradi povzročitve hude telesne poškodbe, za kar je zagrožena zaporna kazen do petih let.

A. B.

Prijazne besede za bujne cvetove

Tudi 27-letna Petra Podgorelec s Srednje Bistrice uživa med rožami. Pravi, da se z njimi celo pogovarja in jih skoraj vsak dan pozdravi z besedami: »Dobro jutro, lepote!« Zvečer pa se skupaj z njimi odčaja. Rožam postreže seveda s kozarčkom mlačne, mehke vode z nekaj kapljicami tekočega gnojila. Rože so ji za vse to hvaležne. J. G.

Ene spletna stran, ki združuje 7 časopisov z vseh koncev Slovenije! Obiščite www.izberi.si, oddajte svoj mali oglas, ogledate si popolnejše oglase, sprejmite se po namenovanih straneh in naj vas navdušijo kadrovske oglasi!

Brskanje po malih oglasih še nikoli ni bilo tako udobno.

DELO

NOVICE

VESTNIK

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

SLOVENIJA

NAROČAM VESTNIK za najmanj eno leto (do preklica):

ime
in priimek:

kraj:

ulica:

številka:

poštna številka:

pošta:

davčna številka:

datum:

Naročnino želim plačevati (obkroži):

a) po položnici - letno

b) po položnici - polletno

c) po položnici - trimesečno

Pozornost novemu naročniku, ki se na časopis naroča PRVIČ:

majica

Vestnik vam
poklanja darilo!

VESTNIK vsem naročnikom, ki praznujejo rojstni dan med 15. julijem in 15. oktobrom, podarja knjigo Victorie Holt.

Pridite ponjo v naročniško službo, Ul. arhitekta Novaka 13, M. Sobota.

Da bi v novem letu naša tekstilna giganta delavke res prepričali, naj se zavestno so se odločili za nove motivacijske prijeme. Vse zaposlene delavke za delo v letu vsi tovariši se bodo odpravili na študijski izlet v Prosenjakovo, kjer si bodo ogledali vse, pehe v prvi tekstilni gibanega od solastnikov.

Po kar nekaj letih je najvišja predstavnik beltske Kartas dokončno uspela prejeti specialne metle iz Kanade, s katerimi bodo lahko počistili nekdanje skladišče in začeli begunsko zavetišče.

V bogojinski Karpatih je bil nuli petek strokovni zbor uporabnikov sodobnega rumenisa za gnojenje zemlje in meških politikov. Na seminarju je bila predstavljena sodobna reba kostno-mesne moke, šane s hrastovimi in akacijami obilici. Ob tem so jim bili predstavljene finančne spodbude za rabo sodobnih gnojil.

Po glivični epidemiji v Lendaviških gorican, ki ji niso bili nobena zaščitna sredstva, se odločili, da se bodo ponoči moč zatekli k famulovalni gljivički Leku. Ta naj bi s svojim dimi v tem odprtem veternem koridorju vplival na odpravljanje gljivic proti zaščitnim sredstvom, zato ga bodo zaprosili, da razvije gljivice, ki bodo štela pri nosporu in podobne gljivice, ki uničujejo vinograde.

V Gornji Radgoni je bilo po prvem maju vse v oblaku, tako ravnatelj šole je bil nekega Po evropskih naporih je bil čitnicah ugotovili, da se je začel pogrezati – no, ne on, ampak šola. Kot kaže, je težni problem hitro rešiti, vendar zaradi časa v katerem smo, mu to ostane ne bo uspelo. Ministrstvo ne najde prostega termina, da bi položili temeljni kamen. Brez kamna pa šole ne bo mo goče dvigniti. No, ena naštev je, morda pa bodo v soboto našli hipec časa in bo prvi minister stopil čez glavno cesto in opravil to prijetno dolžnost namesto nesomnega ministra.

V Veliki Polani te dni rešujejo izredno zapleten problem. Štorklje so začele s selitvijo. Toda tudi letos ne bo selitve na pla brez spremstva. Spremljevalci imajo, toda sedaj ne vedo, pri kateri zavodovalec si zasa rovali njegov let. Objaviti bi namreč morali javni razpis in brati najugodnejšega naročnika. Toda to so spregledali, v preteklosti to ni bilo v navadi.

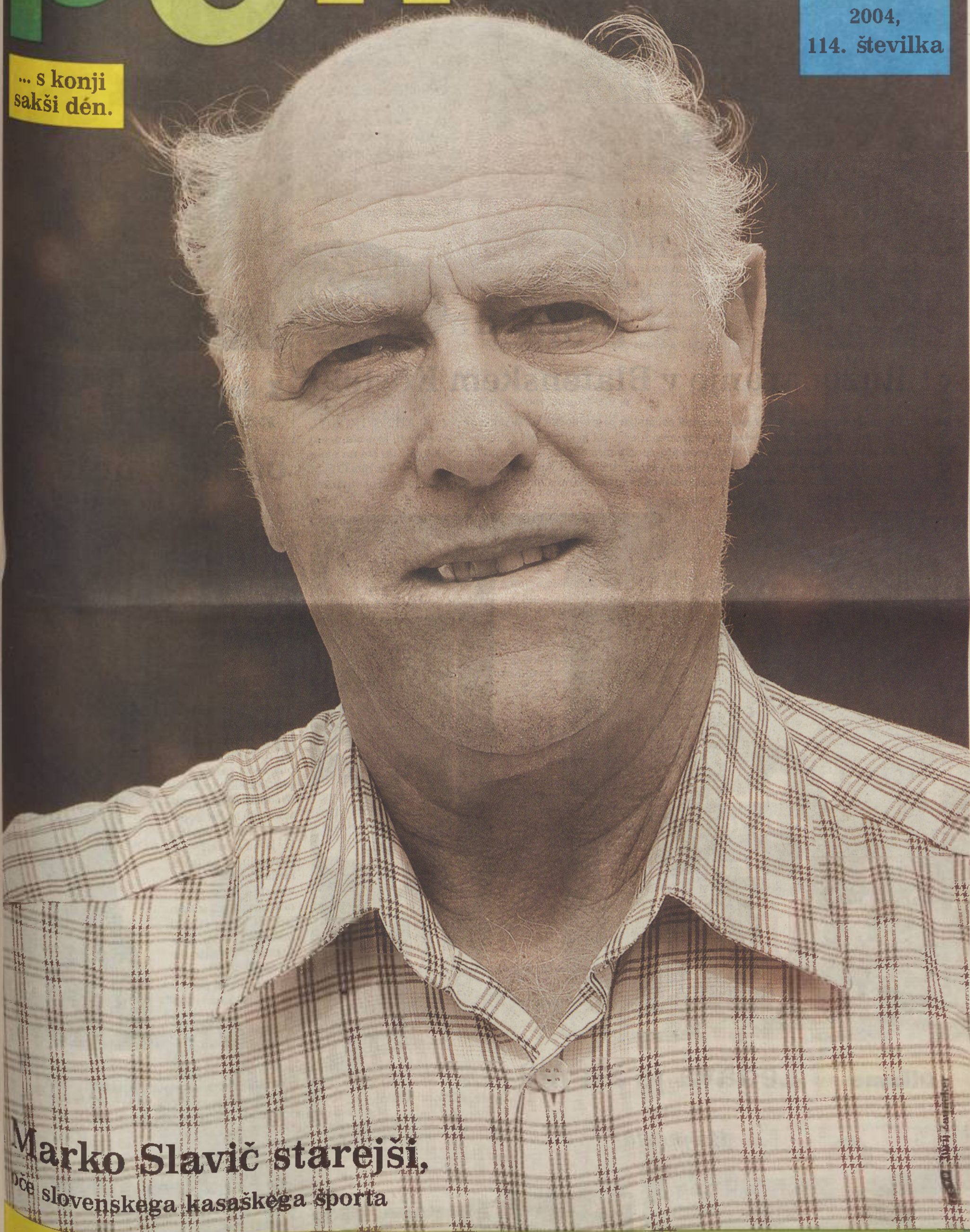
S prestopnimi leti je res už. Trije specialisti za atematski tunzem na tektonski preskavi od Grada prek Bukovice do Razkrižja si belijo glave, zakaj energetske točke letos ne jemljejo.

KESEDAN KOLJ

pen

... s konji
sakši den.

VESTNIKOV
MESEČNIK
četrtek,
26. avgusta
2004,
114. številka

Marko Slavič starejši,
oče slovenskega kasaškega sporta

Prlekija ima dve neprecenljivi prednosti: odlično vino in iskre kasače.
Slednji zaznamujejo pokrajino že 130 let. Pen sicer nekoliko manj,
a smo na dobri poti, da doživimo prvih 100 let.
Naslednji korak k temu bomo z novo številko stopili 30. septembra.

Volitve 04

Rapsodija v rdečem Jabolko se je odkotalilo od drevesa

Pentute so vedno prve. Pri dejstvih in »dejstvih«. In eno od slednjih je, da bodo kmalu volitve. Kot priča naša »fotka«, bodo med drugimi kandidirali tudi rdeči - na madžarski narodnostni listi je to preverjeni DZ-kader MARILJA POŽONEC iz Dolge vasi. Pentutarska novost pa je, da se ji kot kandidat pridružuje tudi pomurski DELOvec IVAN GERENČER. Ker je meščan, ima dve možnosti - da se poskusi kot morebitni župan mestne občine MS ali kot poslanec. Odločil se še ni, zato se je umaknil na dopust, kjer bo temeljito premislil.

Dedi ZORAN je bil nogometni vratar in je danes selektor SLO ženske »fuzbal« reprezentance, *ati ERIK je uspešno igral za Maribor, Muro in Potrošnik. Kljub temu mali JAKOB CIRKVENČIČ niti slišati noče za nogometno žogo. Veliko bolj pri srcu mu je glasba, menda se pripravlja na bobnarsko kariero. Očka Erik nima nič proti, saj je »fuzbalski« kruh vse preveč nepredvidljiv ...

frbo

»Svira« se mi za nogomet!

Zgodovina

Razočaranje v Blatenskem Kostelu

Soboško-bistriško-ljutomerska skupina prijateljev se je odločila, da se poda na pot v BLATENSKI KOSTEL (v bližini madžarskega Héviz). Gre za kraj, kjer je bil nekoč sedež Kocljeve kneževine in kjer sta nekaj časa prebivala apostola Ciril in Metod. Pri spomeniku obema so se ustavili in ugotovili, da sta na njem dva napisa - eden v madžarščini, drugi pa v bolgarščini. Ne duha ne sluha pa o dejstvu, da sta bila C in M v službi SLO-kneza. Nekateri so bili zaradi tega tako razočarani, da se niso želeli postaviti pred pentutarski fotoaparati.

Jog

Z dobrega na boljše

Radič

odslej v uniformi

Kariere množično-medijskih dam in gospodov so nepredvidljive, polne turbulenc. DUŠAN RADIČ - VANEK se je tako odločil, da svojo službo zamenja (doslej mu je kruh rezala Žuta kuča). Odločitev ni bila lahka niti je ni sprejel čez noč (ampak čez dan). Po tehtnem razmisleku se je odločil, da bo odslej mož postave. Zanimivo, da prvi vzrok ni bila večja plača. Vsaj pentutarski viri omenjajo stalne bližnje kontakte na relaciji policisti - Radič, posebej ko je bil slednji v avtomobilu in ga je ustavila patrolja. Da bi se tovrstnim (za denarnico nevarnim) stikom izognil, se je sklenil preseliti v tabor »sovražnika«. Pentute naprošajo tistega, ki ga bo prvega ustavil policist Vanek, naj nam to sporoči. Enako tudi višino kazni, ki jo bo odmeril nekdanji satirik.

Njegov prvi delovni dan

Dileme

Ledava je ali ni?

Ka je zdaj tou?

Tri različna časovna obdobja (čeprav s kratkimi razmaki) in tri »fotke«. Spremembe so tako hitre, da bi si naši vrli šolarji, učenci geografije v tem času morali kupiti tri učbenike, pa jim se ne bi bilo jasno. LEDAVA je namreč enkrat reka, drugič potok, pa je bilo potem nekemu vsega dovolj in je Ledava ostala brez besednega dodatka. Sicer pa je tudi tako prav, saj je Ledava težko reka ali potok, če je medtem zmanjkalo vode v njej ...

Kartanje

Nataša G. najbolje meša

Črna sedme sile je naporno, nevarno in zahteva številna odrekanja. Stresne situacije se kar vrstijo, zato so povsem razumljivi tudi »ventili«, ki si jih »novi« privoščijo. Ondani je pentutar sredi belega dne (delovnega!!!) prinesel četverico, ki bi morala biti na nelo »tih« mestih, pa je raje vrgla karte. Menda gre za igro UNO (ena), kjer je najlažje, ki najbolje meša. In v tem je daleč pred vsemi Večerovka NATAŠA GIDER (najstrožji pogled med damami). Rahlo je zaostajala SLO-televizija CIRILA KOVAČ (ukvarja se z vlečenjem), še malo rahleje pa pri mešanju kart in pobudnica za igro, zbirateljica SILVA EÖRY (na jopi »na« »frš«). Popoln outsider v damski kartalski družbi pa je bil snemalec TV Slovenije LADO KLAR (kot pravi amater praveč razkazuje karte). Pen-utar viri trdijo, da se je zmotil pri mešanju v drugem mešanju. **gegra**

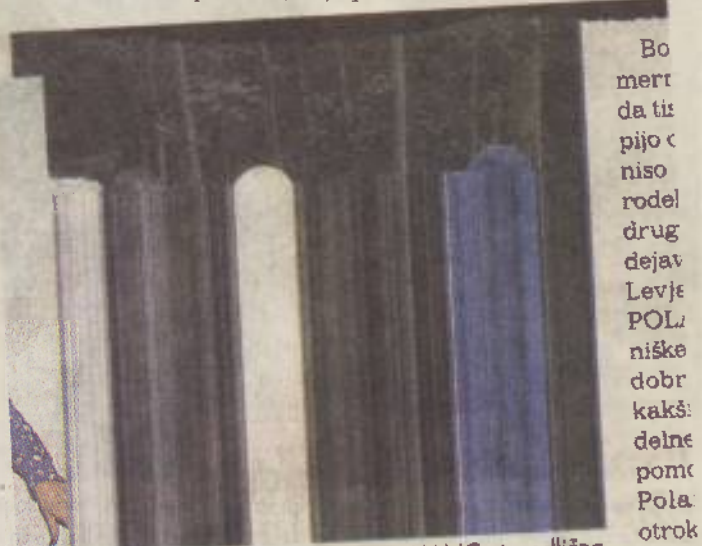

Za tou vas
plačajo?

Na napakah se učimo

Alojz in Emerik drugič

Pentutam se lahko primeri marsikaj, med drugim se zna zgoditi tudi, da namesto fotografije dveh lionsov objavimo surrealistično podobo, ki je približno taka:

ALOJZ REŽONJA in EMERIK HANC sta odlična

In če imate premalo domišljije, da bi vedeli, za kaj gre, naj ponovimo besedilo iz prejšnje številke: »ALOJZ REŽONJA in EMERIK HANC sta odlična vinogradnika, pa ne samo med člani Lions kluba. Alojz je celo vinski vitez. S svojim pridelkom se ne bahata le z besedami, ampak konkretno - natočita ga in ponudita.« Zdaj pa še fotografija za tiste z manj bujno domišljijo:

Borut Semler s Prašnikarjevo žogo

V Apačah pri G. Radgoni 19-letni Borut Semler, ki je bil nogometaš Mure in Varteksa, s ponosom pokaže na nogometno žogo, ki jo je posebej zanj podpisal prejšnji nogometni selektor slovenske reprezentance in sedanj trener Mure Bojan Prašnikar. Ko je Semler odhajal s trebuhom za nogometnim kruhom, je vzel za popotnico spomin na žogo, na katero se je podpisal Prašnikar, ki je bil drugi najboljši slovenski strelec vseh časov. Mladi Semler je dosegel v mladinski ekipi Bayern v minuli sezoni 34 zadetkov in bil najboljši strelec, zdaj pa igra v amaterski ekipi Bayern. Prvič v svoji karieri je dobil vabilo za nastop v članski reprezentanci Slovenije proti Srbiji in Črni gori. Povabil ga je novi selektor Branko Oblak, ki je igral v svoji bogati karieri tudi za nemški Bayern. Velik talent, najboljši mladi nogometaš Bayern, je ostal skromen in vesel je svojega nogometnega napredka ... **(tg)**

Indija na Goričkem

Gospoda na fotografiji sta alfa in omega pomurskega oldtimerstva (starodobništva). Če je MIRKO JELEN (stoji) iz Martinja že vrsto let predsednik kluba Veterani, je DRAGO ABRAHAM (sedi) iz Peskovec šele pred kratkim ustanovil klub ljubiteljev stare kmetijske mehanizacije. Med zbirko starih traktorjev ima tudi DEUTZA iz leta 1939. Sicer pa se je za pentutarsko priložnost usedel kar na tricikel, ki bi bil kaj lahko tudi rikša. V Indiji na primer z njimi prevažajo turiste, pa torej ni nič narobe, če to počno tudi na Goričkem. Sicer pa je rikša iz leta 1950 - lastnik prevoznega sredstva na lastno-nožni pogon je BELA CELEC iz Černelavca (ne stoji in ne sedi, ker ga na fotografiji ni). **gegra**

Narobe svet

Rikšni me f
prvi bife!

Akcije

Najboljši so med nami

Na »veliko meso« je Turistično društvo Rogašovci podelilo priznanja najbolj urejenim domačijam na tem delu Goričkaga. Na slovenosti (bilo je na Serdiškem bregu) se je zbralo 2 x 100 ljudi (pa še kakšen, ki ga naš pentutar ni hotel prebrati), ki so lahko čestitali najboljšim v različnih kategorijah (NAJ domačija, stara domačija, kmetija, balkon, ...). Tokrat omenjamo dva: MENCIGARJEVI s Pertoče imajo NAJ kmetijo, med domačijami pa je komisija dodelila tisto JELICE GOMBOC iz Fikšinec. **Lanber**

Gé je pa tū
tuta?

Veliki šmaren

V župnijski cerkvi Marijinega vnebovzetja se je trlo ljudi. H Gradu so posebej ob tej priložnosti priromali ljudje iz vse Slovenije. Nekateri zaradi tega, ker imajo pri Gradu in v njegovi okolici sorodnike, drugi zaradi romanja, spet tretji le iz radovednosti.

Pri Gradu na Goričkem

Pri Gradu je bilo to nedeljo res praznično. Slavnostna maša in številne stojnice so privabile množice obiskovalcev. Glasbo in smeh je bilo slišati povsod.

Sejem
v Pürgi

Med množico romarjev in domačinov, ki so maši prisostvovali v cerkvi, smo našli tudi družino graškega župana Darinka Kalamarja. Mala Arijana, mama Breda, Dejan in oče Darinka so povedali, da imajo na ta dan običajno zmeraj polno hišo, ob kateri namreč kar vrstijo. Skorajda vsakda, ki jih pozna in se udeležijo pri Gradu, se ustavi na kavi ali na »špricarju«.

Petnajsti avgust, praznik Marijinega vnebovzetja ali veliki šmaren je, kakor v številnih državah Evrope, državni in cerkveni praznik tudi v Sloveniji. Marijino vnebovzetje praznuje Rimskokatoliška cerkev kot praznik upanja, saj verniki verujejo, da je Marija v večnosti dosegla polnost življenja, s svojim zgledom pa jim vliva novo upanje.

V Pomurju imamo kar tri cerkve z oltarjem Marijinega vnebovzetja. Mi smo se odpravili na sejem, ki ga vsako leto na Marijin praznik pripravijo pri Gradu na Goričkem, in se povsod s tamkajšnjimi prebivalci. Sončna nedelja je vsekakor pripomogla k še večjemu številu obiskovalcev in največje naselje na Goričkem je dobilo popolnoma drugačno podobo.

Da je obiskovalcev veliko, je bilo opaziti že dobra dva kilometra pred Gradom, saj so bili avtomobili parkirani skorajda povsod. Kolono avtomobilov je kaj kmalu zamenjala kolona ljudi, ki se je kot kača vila po glavni cesti in kmalu zapolnila vse kottičke vasi. Ta dan so bila vrata domačinov odprta za vsakogar ne glede na to, kdo je in od kod je. Praznovali so čisto vsi in zelo lepo se je bilo veseliti z njimi.

Glavni oltar Marijinega vnebovzetja je v baročnem slogu iz leta 1778. V Pomurju so tri cerkve posvečene Marijinemu vnebovzetju, v Apačah, Turnišču in pri Gradu. Slavnostno mašo pri Gradu je vodil Stanko Bešter, predstojnik samostana Vipavski križ.

Ker v cerkvi ni bilo dovolj prostora za vse, so se mnogi mošnje obreda udeležili kar zunaj.

Mnogi so pred cerkvijo ostali tudi po maši in izkoristili priložnost, da poklepetajo. Pa naj bo to s starim prijateljem ali s popolnim neznancem, ki je ravno na dan Marijinega vnebovzetja obiskal Grad in njegovo okolico.

Seveda pa so poleg priložnosti za druženje mnogi obisk svete maše ali sejma pri Gradu izkoristili tudi za nakup. Številnim stojnicam z igračami, baloni, urami, oblekami, suho robo pa tudi takšnim z najrazličnejšimi medenjaki se mnogi niso mogli upreti.

Po vsem tem rajanju človek postane tudi lačen, mar ne? Mi smo pokukali na jedilni list družine Kalamar. Zmoti smo jih pri govoru z jetrnimi cmoki. Na jedilnem listu pa so bili še purani zrezki v gobici, omaki in pire krompir. Seveda niso manjkali tudi vitamini v veliki skledi zelene solate. Le pri sladici so na pomoč priskočile babice s spekle kar nekaj vrst peciva.

Vanja Poljanec

FOTO Jurij Zauneker

Če je bil vedno prizorišče nenavadnih dogodkov, ljudi in usod. V zadnjem času je vedno več ljudi, ki preprosto izginejo. Odidejo na sprehod in se več ne vrnejo. Požre jih noč, za sabo ne puščajo nobenih sledi. Ljudje umirajo v nesrečah, izginjajo v vojni. Zgodilo se je, da so koga razglasili za mrtvega, niso pa našli njegovega trupla. V zadnjem času je izginil hrvaški general Gotovina, ameriški vojaki, nastanjeni v Republiki Srbski, prav tako iščejo vojnega zločinca Karadžića. Novinarji so razširili novice, da morda oba nista več živa, da živita nekje drugje, pod drugimi imeni, po uspešno opravljeni plastični operaciji. Kakor koli že, kadar kdo izgine, ima policija polne roke dela, ljudje postanejo slavnejši kot v času, ko so živeli med nami, delili z nami vsakdanjo usodo. Včasih se resnica o izgubljenih ljudeh nikoli ne izve.

Izginili so brez sledu

prestonico, samo o njem ni bilo nobenega glasu. Nikoli niso našli nobene sledi o njegovem letalu. Ameriška vojska je dolgo mislila, da je strmoglavil v kanal La Manche, novejši zgodovinarji pa trdijo, da so njegovo letalo nehote bombardirali ameriški bombniki, ki so se po napadu na Nemčijo vračali v baze in se spotoma reševali odvečnih bomb.

Ameriški pisatelj Ambrose Bierce je bil konec devetnajstega stoletja slaven kolumnist, pisatelj in mojster kratke zgodbe. Bil je veteran državljanske vojne. Ko je bil star enaindesetdeset let, je še enkrat obiskal prizorišče bojev ter se nato leta 1913 napotil v Mehiko. Od takrat ga nihče ni več videl. Večletne preiskave niso našle odgovora za njegovo skrivnostno izginotje. Slišali so se glasovi, da je storil samomor, drugi so govorili, da

so ga ubili mehiški uporniki.

Primer Jimmyja Hoffe, vodje sindikata transportnih delavcev v Ameriki, je več let buril duhove. O njem je bil posnet celo celovečerni film. Hoffa je hotel leta 1975 vrniti sindikatu njegovo moč, dogovoril se je za sestanek z detroitskim mafijcem Tonyjem Giacalonejem in gangsterjem Tonyjem Provenzanom, uslužbencem newyorških tovarnjakarjev. Sestanek naj bi bil v restavraciji Machus Red Fox v West Bloomfieldu v bližini Detroita. Nihče od omenjene dvojice se ni pojavil na sestanku, Hoffa pa so zadnjič videli na parkirišču restavracije Rdeča lisica ob pol treh ponoči. Časniki so bili prepričani, da so ga ubili mafijci. Osem let po izginotju so ga razglasili za mrtvega.

Znana pisateljica Agatha Christie je v nekem trenutku svojega življenja prav tako skrivnostno izginila. V noči pred 3. decembrom 1926 ji je mož sporočil, da ima ljubico. Razočarana in užaljena pisateljica kriminalističnih romanov se je usedla v svoj avtomobil Morris in se odpeljala v noč. Avtomobil so kasneje našli na robu prepada, o njej pa ni bilo nobenih sledi. Bralci so brez diha spremljali preiskavo, ki je trajala dva tedna. Pisateljico so končno našli v štiristo kilometrov oddaljenem vaškem hotelu. Tam se je prijavila pod tujim imenom. Do konca življenja je zavračala pogovore o tej svoji avanturi.

RAZMIŠLJANJE

Eva Dora, OŠ II, Murska Sobota

Živijo!

Počitnice so minile kot bi mignil. K babici in dediju v Lendavo z bratom Filipom še nisva pošteno pogledala, pa smo jo že mahnili na prvi teden dopusta. Na Črno morje. In potem zelo kmalu še na Brač. Konec julija in začetek avgusta sem kot vsako leto dva tedna preživela v soboškem bazenu na plavalnem tečaju. Še kak dan dva pri starih starših in že bom začela s petim razredom devetletke na 2. osnovni šoli v Murski Soboti.

Čudovite počitnice so za mano, ampak malo pa me že mika, da bi se spet srečala s sošolkami in sošolci. Prejela sem nekaj njihovih razglednic, drugi bodo sami povedali, kako in kje so preživeli poletne dni.

Te počitnice si bom zapomnila po veliko lepih stvareh. Videla sem delfinarij v Varni v Bolgariji. Postala najbolj pogumna punca v otroškem klubu v Supetru na Braču. (Ker sem si do krvi potolkla obe koleni!) Se povzpela skozi Bornov tunel pri mejnem prehodu Ljubelj. Obiskala Mini mundus v Celovcu. In odplavala zlatega delfinčka.

Pred koncem šolskega leta se je poslovil od nas dosednji ravnatelj Ludvik Nemec, ki je odšel v pokoj. Nova ravnateljica prihaja menda od drugod. Moja razredničarka bo to leto Melita Kočila.

Moja torba

Mamica je že pred počitnicami rezervirala vse potrebne učbenike in delovne zvezke tako, kot so nam v šoli naročili. Zdaj že ves čas čakamo, da bodo iz knjigarne sporočili, da so vse stvari prispele. To, da pridejo pravočasno, je pomembno zato, ker si želim vse za v šolsko torbo pripraviti, oviti in zložiti sama. Zato pa seveda potrebujem dovolj časa.

Že v lanskem šolskem letu je bil moj največji problem pretežka šolska torba. Ker smo nekje prebrali, da njena teža ne bi smela presegati desetih odstotkov otrokove teže, bi to pri meni pomenilo, da sme torba tehtati največ nekaj več kot tri kilograme. Ko pa smo morali kak dan v šolo prinesiti poleg učbenikov, zvezkov, delovnih zvezkov in športne opreme še kaj za praktično delo in Veselo šolo, smo s starši tehtali torbo in je na tehtnici pokazalo skoraj osem kilogramov. Dvainpolkrat več kot naj bi bilo dovoljeno.

Naši starši so se z razredničarko Danico Pavel nekajkrat pogovarjali o tem, kaj storiti. Predlagala nam je, da dajemo v torbo res samo stvari, ki jih tisti dan potrebujemo pri pouku. Da stvari, ki jih doma ne potrebujemo za učenje ali domače naloge, puščamo v svojih predalih v razredu. Da v torbo ne zlagamo nobene druge nepotrebne navlake. Tudi če smo vse to upoštevali, in učiteljica je nekaj časa kontrolirala, kaj imamo v torbah, smo pod pet kilogramov prišli le zelo redko. To pa je še vedno enkrat preveč.

In prijatelji iz višjih razredov pravijo, da je šolskih potrebščin v osmem in devetem razredu še bistveno več in njihova teža še večja.

Jasno mi je, da problem teže šolskih torb ni samo problem naše šole. Da je napaka problem vseh mojih vrstnikov po državi. In če bodo rešitev našli čez deset let, to meni in Filipu ne bo nič več koristilo.

Branko Šömen

Gojpa Amelia Earhart je najbrž najbolj slavna oseba, ki je skrivnostno izginila. Leta 1937 je poletela iz Kalifornije z namenom, da postane prva ženska, ki bi preletela svet okrog ekvatorja. Na poti je umrla 19. julija, ko se je njen polet končal h koncu, bi Amelia in njen navigator Fred Noonan morali za otoku Hawaii v Južnem Pacifiku. Tja niso nikoli prišli, ameriška vojska je splošno obsežno preiskavo in iskanje, vendar ni našli ne njene pilota pa tudi letalu ni bilo nobene sledi. Na Glen in Beata Hyde sta hotela priti v Guatemalo, knjižničarjev. Odločila sta se, da boskova čoln in letalo po vsej Ameriki. Na Kalifornijo sta odšla na pot skozi Grand Canyon v južni dolini, ki jo ga sama izlila. Mesec dni kasneje so njuno plovilo našli ob reki, v dolini atanju, o nji pa ni bilo ne duha ne sluha. Glenna Hyde niso nikoli našli.

Alpinist George Mallory je bil morda prvi človek, ki se je poskušal na Mont Everest. Skupaj z Andrewom Irvinom sta leta 1924 osvojila najvišji vrh na svetu. Planinca sta bila s sabo popolnoma novo planinsko opremo in steklenico s kisikom. Zadnji ju je videl alpinist, ko sta bila samo še tristo metrov od vrha in ko so se začeli dvigovati oblaki. Nikoli se nista vrnila v dolino. Kasneje so alpinisti našli Irvinovo sekuro za led, vendar niti eden od njiju ni izvedel, kaj se je zgodilo z junaškima alpinistoma in ali sta prišla na vrh, preden ju je pogoltnil ledeni oblak. Pred petimi leti je neka ekspedicija na višini 2900 metrov po naključju našla Malloryjevo telo, ki ga je Irvinov.

Znana je usoda ameriškega glasbenika Glenna Millerja. Njegov skladatelj priljubljen big benda. Leta 1942 je bil pridružen ameriški vojski v Evropi in organiziral ameriški orkester za dvig morale med vojaki. Orkester je bil imenovan Glenn Miller Army Air Corps Band. Leta 1944 je poletel v majhnem letalu iz Anglije v Pariz, kjer naj bi imel njegov orkester velik koncert. Njegov dan so vsi člani orkestra prišli v francosko

Kuharska olimpijada

Olimpijske igre v Atenah še niso pri koncu, ko se bodo kmalu začele nove, bolj dišeče in slastne. Poznavalci pravijo, da imamo Slovenci tam več možnosti kot v Grčiji, med drugim tudi zato, ker sta v ekipi dva Prekmurca. Vodi jo Matija Pozderek, znani in potrjeni kuhar doma in v tujini. Rojen sicer v Ljubljani, vendar z globokimi koreninami v Črenšovcih in Veliki Polani. Sam pravi, da je naš in da je na to izredno ponosen.

Bo tokrat le zlata?

Bo olimpijski jedilnik torej dišal po Prekmurju?

»Prav gotovo. Jedilnik je obarvan po naše, vključen pa je tudi svetovni trend – to pomeni uporaba sestavin z manj maščob, veliko zelenjave, svežih začimb in pravilno obdelavo. Ko sem rekel, da bo jedilnik naš, sem mislil na primer na ribo zlatovščico, ki jo lahko najdemo samo v Sloveniji, na potočne postrvi in rake, na piro, na ajdovo moko, na srno in zajca, kar se mi zdi, da precej diši po Prekmurju.«

Kri ni voda, pravijo.

»Da, to se je potrdilo tudi v moji življenjski zgodbi. Čeprav nisimo od nekdaj gostinci – oče ima sedaj sicer gostilno v Ljubljani – je bila mama tista, ki je nehote določila mojo pot. Kot glavna kuharica se je vrsto let kahla v veliki družbeni prehrani po starem in preizkušenem receptu – pristno in domače. Seveda so bile moje ambicije čisto drugačne. Drugi so časi, pa tudi ženske v določenih obdobjih življenja nimajo te možnosti, da bi se profesionalno razvijale kot moški. Je pa res, da moja mama izredno dobro kuha, od nje sem se veliko naučil. Druga ženska, ki je usodno stala na moji poti, je bila Olga Marković, med drugim tudi osebna kuharica maršala Tita. Učila me je na gostinskem šolskem centru v Ljubljani v času, ko je bil šolski sistem čisto nekaj drugega kot danes. Pol leta smo bili v pravi šoli, pol leta smo kuhali. Po treh letih, ko smo šolo končali, smo bili že čisto samostojni kuharji. Kasneje sem šolanje nadaljeval ob delu, na višji šoli za šefa kuhinje, kar sem kot 22-letni mladenič tudi postal.«

Kljub uspehu pa Matija, za prijatelje Matjaž, ni želel ostati na enem mestu.

»Med delom sem spoznal vse slovenske pokrajine, pot me je peljala tudi v tujino, na sezonsko delo, kuhal sem v številnih hotelih in restavracijah. Pred desetimi leti sem se odločil

za samostojno pot kot podjetnik kulinarik. V tem sem videl svoj izziv, možnost napredovanja in razvoja. Sam se financiraš, sam se sponzoriraš, potrjuje te samo kvaliteta. Je bistveno težje kot delo v nekem ustaljenem in preverjenem ritmu, vendar ni mi žal. V svojem poklicu sem napredoval in to je bistveno.«

Biti kapetan reprezentance, kakršnekoli, pomeni veliko odgovornost pa tudi priznanje.

»Zame je bilo to imenovanje velika čast, potrditev in hkrati tudi ogromna obveza. Tako kot v športu. Imenovali so me pred štirimi leti v sekciji kuharjev in slaščičarjev, ki deluje v okviru Gospodarske zbornice. Sicer je že obstajala stara ekipa, vendar, spet tako kot v športu, jo je bilo treba osvežiti. Ekipa se mora pomlajati, saj novi ljudje vnašajo vanjo nov duh, nove ideje in moči. Za kapetana sem bil primeren tudi zaradi svojega statusa in poznavanja slovenskega kuharskega kadra. Pri izbiri svoje ekipe nisem bil obremenjen ne s podjetji, ne z imeni, izbiral sem lahko brez omejitev, res samo dobro. Odločile so kakovost in osebnostne lastnosti – samozavest, profesionalnost, inovativnost ...

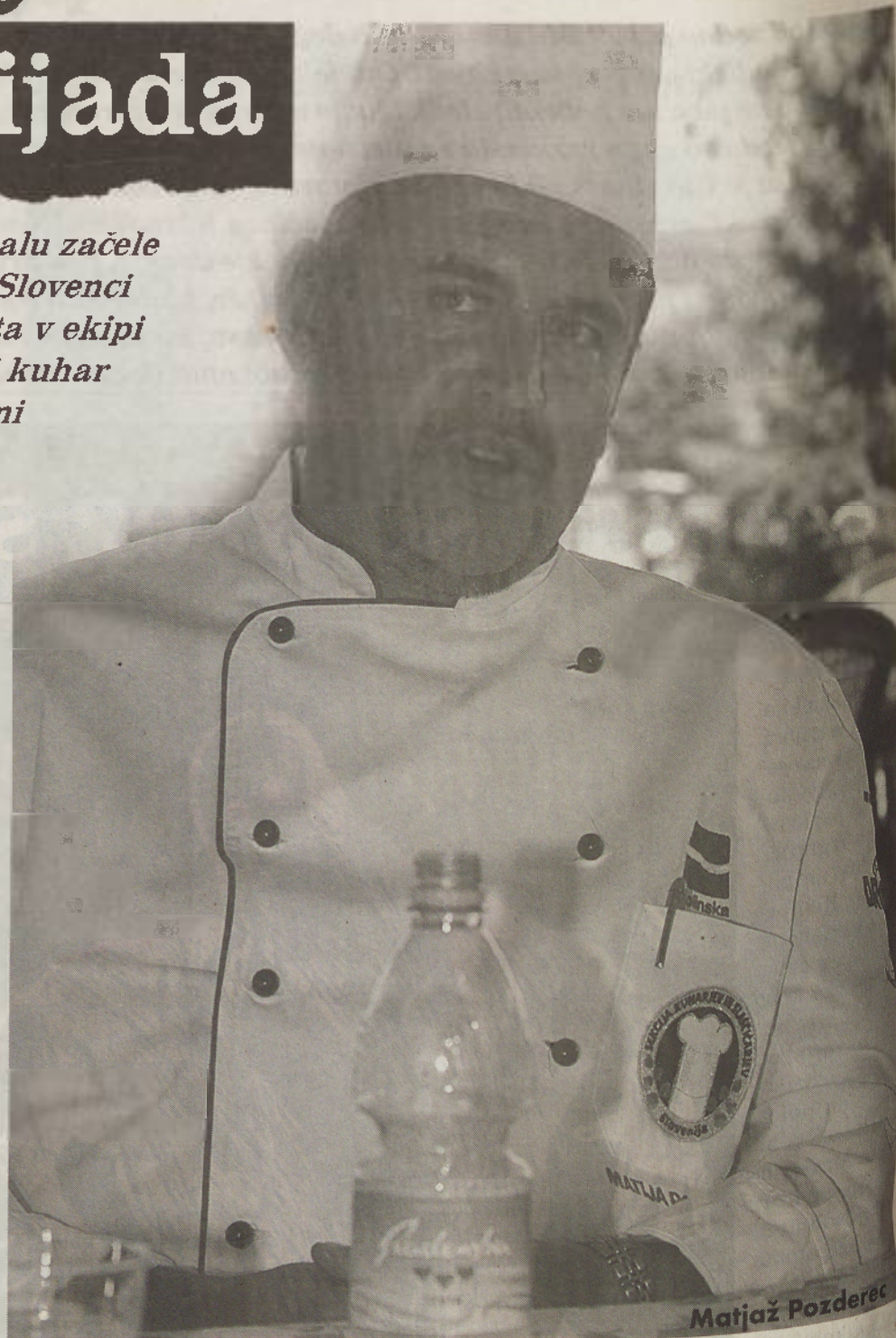
Kdo pa so člani ekipe?

»Z mano vred nas je šest – pet moških in ena ženska. Alenka Kodele prihaja iz Hita Nova Gorica, prav tako tudi Matjaž Cotič in Borut Jakič, potem je z nami Janez Dolinšek iz Grand hotela Union Ljubljana in Danilo Kozar, prvi mož kuhinj v Termah 3000.«

Je zgolj naključje, da vas je pet iz dveh pokrajin, ki imata v Sloveniji najbolj razpoznavno kulinarčno ponudbo – primorska je inovativna, moderna, spogleduje se z najboljšo kuhinjo na svetu, druga je prekmurska, znana po velikem spoštovanju babičine kuhinje in tradicionalizmu?

Polna optimizma Matjaž in Danilo Kozar, člana ekipe, na treningu v hotelu Ajda.

Matjaž Pozderek

Menu za olimpiado 2004 – Slovenia

Topla predjed

- pečen file zlatovščice
- mousse s potočnimi raki, ribja klobasa grahov pire, pira z zelenjavo, paradižnikov konkase
- žafranova omaka, peteršiljev pesto

Glavna jed

- srnin file v zajčjem objemu s pistacijami

zajčja rulada, jurčkov pire, mlada zelena njava, polenta z bučnimi semeni, ajdov krapeč s skuto kuhana hrushka, glaziran kostanj, brinjeva omaka z mladim vinom

Sladica

- beli čokoladni mousse s praženimi lesniki, malinovim sladoledom in malinovim kulijem

»Rekel sem že, kakšni so bili kriteriji za izbor kuharice in kuharjev, morda pa je res nekaj v tem, kar pravite.«

Ali ni čudno, da so člani ekipe v glavnem moški, ob tem, ko je znano, da doma vrtimo kuhalnico v glavnem ženske?

»Je čudno z vidika emancipacije, vendar so danes stvari drugačne. Moški doma danes tudi kuhamo, likamo, peremo ... Ali smo boljši ali slabši kuharji od žensk, je relativno, zagotovo pa lahko rečem, da si za opravljanje teh stvari vzamemo več časa. Hočemo se potrditi.«

Kje potekajo vaši treningi, priprave?

»Vsak trenira sam pri sebi, vsak dan. Tudi ponoči. Takrat sanja o jedeh, dodaja, odvzema in naslednji dan jih v praksi preizkusi. Jeditnik za olimpijado je sicer določen, večkrat preizkušen, to pa ne pomeni, da se ne da še izboljšati kakšnih detajlov ali videza. Tako kot športniki, smo tudi mi omejeni s časom, ki ga ne smemo prekoračiti. Torej lahko govorimo tudi o kondicijskem treningu.«

Olimpijada bo v Nemčiji, v Erfurtu, od 16. do 21. oktobra.

»Tekmovali bomo v dveh različnih panogah. Najprej štiri ure kuhamo meni za 110 oseb. Za sto obiskovalcev, deset za ocenjevalce. Vse poteka po strogih olimpijskih pravilih, ocenjevalci naših izdelkov so svetovno znani kuharski vele mojstri, mojstri nad mojstri, na čelu s Siegfriedom Schafferjem. Tekmuje 32 ekip z vsega sveta, največ razvitega, kjer si lahko takšna tekmovanja tudi privoščijo in kjer je zavest, da je podoba države tudi njena kulinarika, dovolj visoko razvita.«

Je razvita tudi pri nas?

»Čeprav smo olimpijska ekipa, nimamo takšnih olimpijskih bonitet kot drugi. Kuhanje pač

ni olimpijska disciplina. To je svojevrsna olimpijada z zlatimi medaljami, za katere se borijo najboljši na svetu. Pri nas je premalo posluha v turističnih in še kakšnih organizacijah, ki se rbiyo za promocijo dežele. Kot da dobra kulinarčna ponudba ni dovolj zadosten del turistične ponudbi. Mi v ekipi se tega dobre zavedamo. Svoj program na olimpiadi smo sestavili po najtežjih kriterijih – namesto jih pripravljamo predjedi, ki so zelo zabavne. Se pa z njimi lahko bolje predstavijo, temu primer ne so tudi točke. O tem, da pa za tekmovanje sami zbiramo sredstva, ne bi izgubljali besed.«

Ste kuharji umetniki?

»Vsekakor. Imamo svojo fantazijo, ki jo udejanjamo v okusih in podobah. Slikar danes uporablja čopič in barve, kuhar kuhalnico in sestavine, v pravi kombinaciji seveda. Vse skupaj mora biti začinjeno z znanjem in talentom ter kuharsko modo.«

Ali tudi ta obstaja?

»Seveda, njeni protagonisti so Italijani, tradicijo imajo Francozi. To potrjuje tudi moj primer iz Londona. Kuhal sem na neki predstaviti in kot ponavadi uporabljaj barve, danes moderno in dobro, tudi veliko svežih začimb. Novinarji so me imeli za Italijana in komaj sem jim dopovedal, da tudi v Sloveniji kuhamo zdravo in modno.«

Kakšne so vaše olimpijske napovedi?

»Želimo stopiti korak naprej, dosegati imamo poseči tudi po medalji. Za te napovedi imamo dobro popotnico, saj smo z ekipo v leti sedeli na mednarodnem sejmu Interghasia v Stuttgartu osvojili pet zlatih in dva srebrni medalji. Dobro volje nam ne manjka, zavedamo pa se tudi, da boste za nas doma držali pesti.«

R. Ficko

Velika TRIPENKETA

Šest Pomurk in Pomurcev se je v avgustovski vročini potilo ob naslednjih treh domislicah, ki jih je Penova trojka oblikovala kot vprašanja za tokratno anketo:

1. Rop je obljubil pomursko avtocesto do leta 2008. Kaj pa vi pravite?
2. Pomurska zemlja je menda bogata z nafto. Kaj bi napravili, če bi bila vrtina na vaši zemlji?
3. Kakšno spodnje perilo vam je najbolj všeč?

Bojana Fartek

policistka, Podgrad

1. Verjamem, da bo res tako, čeprav nisem nikjer zasledila, ali bo ta avtocesta šest- ali desetpasovna. Predlagam pa, da se en pas avtoceste za dobo 10 let nameni prebivalcem Pomurja, ki zdaj živijo ob obstoječi cesti in vsakodnevno prenašajo hrup in tresljaje, da ga za to obdobje uporabljajo samo oni.
2. Bilo bi super. Zgradila bi rafinerijo, v kateri bi dobili zaposlitev vsi brezposelni iz Pomurja (če bi seveda hoteli delati), dobiček od proizvodnje naftnih derivatov pa bi namenila za dokončanje izgradnje porodnišnice v M. Soboti in tudi za avtocesto. Tako bi Ropovo obljubo skrajšala na leto 2006.
3. Čipkasto, romantično, modro. Predvsem pa takšno, ki ni všeč samo meni, ampak tudi nasprotnemu spolu.

Sonja Kolbl

delovna terapevtka, Radenci

1. Ropova obljuba je predvolilna torta brez svečk. Jih pa bomo upihnili takrat, ko bo avtocesta resnično zgrajena, po mojem leta 2015.
2. Povežala bi se s strokovnjaki za nafto, in sicer iz Amerike, da bi se tako izognila morebitni vojni.
3. Tisto, ki se najlažje odstrani.

Milan Belec

predsednik oldtimerskega društva Janez Puch, Železne Dveri

1. Ob gledanju reportaže se mi je utrnila misel - Rop je bil videeti kot dojenček v plenicih: prav lep nasmešek, hkrati pa ga spusti v hlače.
2. Pomursko zemljo so prepojili pridni ljudje z znojem ob zavzetem delu. Delček tega je gotovo ostalo v zemlji kot nafta. Če bi bila vrtina na moji zemlji, bi za njeno izkoriščanje takoj pooblastil poslance državnega zbora, saj so edini, ki res kakovostno opravljajo svoje delo in so v ponos vsem nam.
3. Spodnje perilo je lahko okras, nuja ali nepotrebna navlaka. Nekateri modeli manj pokrivajo kot odkrivajo (tangice). Gotovo je najlepše perilo na telesu tuje ženske.

Radoslav Sukič

odvetnik, Murska Sobotica

1. Nikoli ne verjamem v obljube politikov, zlasti pa ne sedaj pred volitvami. Od Ropa oziroma vlade bo treba zahtevati, da za Pomurje nadvse pomembno obljubo vsako leto znova jasno ponovi v posebni izjavi za Vestnik.
2. Začel bi razmišljati, kako potrošiti milijonsko odškodnino, ki bi jo od države prejel za razlašeno naftno zemljišče.

Metka Sraka,

višja knjižničarka v PiŠK, Murska Sobotica

1. Ha, ha, ha! Le kdo še verjame praznim obljubam v deželi tej naši?
2. Bojda res! Imam samo eno njivo, in če bi bila na njej odkrita nafta, ta njiva ne bi bila več moja, mene pa ne bi bilo več tu!
3. Spodnje perilo je del intimne vsakega posameznika. Tisto, kar je meni všeč, je torej moja intima - le-ta pa ni za javnost.

Zoran Hoblaj,

tajnik Mestnih četrti Murska Sobotica:

1. Pomurci smo bili že do sedaj največji naivci zgodbe o avtocesti, zato ni potrebno, da še naprej sprejemamo tak status. Verjamem, da sicer avtocesta bo, vendar se mi zdi realnejši rok do leta 2010, in to le za del od Maribora do Murske Sobotice.
2. Ne bi prav nič dosti zapletal, ampak bi raje užival v sadovih »črnega zlata«, poleg tega pa bi se ob današnjih cenah nafte lahko šel malega šejka in bi Sobočanom namenil del pogače, tako da bi jim podaril stvari, ki jih mesto, kot je Murska Sobotica, potrebuje. Tako bi preuredil soboško kopališče v sodoben sistem bazenov s savnami, masažami in vsem, kar spada zraven, ob Fazaneriji bi naredil športnorekreacijski center in na novo uredil kinodvorano.
3. Odvisno, za koga je perilo. Če je zame, nimam nekih posebnih zahtev, razen, da je čisti bombaž in da je udobno. Če pa govorimo o ženskem perilu, pa je lepo, če ženska svoje čare poudari še z lepim perilom, vendar mora biti okusno izbrano. Saj veste, to je kot smetana na vrhu torte.

Milan Balek prijateljuje
s kraljico športa

Hitrih nog

iz Ljubljane na Triglav

»Srečen sem. Sem vesele narave in rad imam ljudi. Sem komunikativen in ukvarjanje s športom me osrečuje. Narava je zame Bog in Bog je narava!« mi je ondan pripovedoval soboški rojak Milan Balek, ki živi zadnjih 20 let v Ljubljani. Osvojil je nešteto odličij za tek, hitro hojo, smučarski tek in kolesarstvo. In nadvse rad hodi v hribe. Nedavno se je peš odpravil iz Ljubljane na Triglav.

Šport kot zdravilo

Hitronogi osvajalet ravnine in višine Milan Balek je bil rojen v Murski Soboti leta 1950. Tam je končal osnovno in srednjo ekonomsko šolo. S športom se je začel ukvarjati že v otroštvu. Imel je zasenčena pljuča in s pomočjo telovadbe je ozdravel. V TVD Partizanu v Soboti je začel z orodno telovadbo. Nadaljeval je z nogometom in občasno z atletiko. Na koncu se je odločil za kraljico športov. Ko mu je bilo 16 let, je bil že jesenski prvak v krosu na soboški srednji ekonomski šoli.

Po vojaščini je delal tri leta v Pomurski založbi. In potem si je poiskal zaposlitev v ABC Pomurki-internacional. Deset let je delal v Murski Soboti in pred 20 leti se je zaradi družinskih in športnih razlogov preselil v Ljubljano. Še vedno je zaposlen v Pomurški mednarodni trgovini kot komercialno-devizni tehnični referent. V Ljubljani se je včlanil v Železničarski atletski klub. Ta se je preimenoval v Atletsko društvo Ljubljana. Še vedno je član.

Od leta 1981 do 1991 je bil član Jugoslovanske atletske reprezentance. Za izbrano vrsto Jugoslavije je tekmoval 10-krat. Nekajkrat je sodeloval na balkanskih atletskih igrah. Dvakrat je bil državni prvak Jugoslavije v članski konkurenci v hitri hoji. Zaradi težav s koleno se je namreč leta 1980 preusmeril s teka na hitro hojo. Dosegal je vrhunske rezultate. V hitri hoji je že prvo leto posegel po medalji. Bil je tretji v Jugoslaviji in postal tako rezerva za državno reprezentanco. Uradno je nehal tekmovali v atletiki po razpadu Jugoslavije. S hitro hojo nadaljuje rekreativno. Udeležuje se veteranskih prvenstev. Občasno za rekreacijo kolesari, planinari ...

Brez planin mu živeti ni

Veliko mu pomenijo planine. Takoj ko se ob jutrih ozre iz Ljubljane proti Alpam, mu to polpeša dan, pravi. Ko je še delal v Pomurski založbi, je postal član taborniške organizacije. Takrat se je prvič odpravil v Kamniške Alpe. Bil je na Skuti in Grintavcu, da bi si pridobil veščine planinca. Po prvem obisku gora leta 1971 je tako zljubil planinski svet, da je postal planinski vodnik in je v gore spremljal skupine prekmurskih planincev. Na svoj način je vzpodbujal omahljive *ravnince* in podvig jim je uspel. Zdaj v glavnem obiskuje Julijske in Kamniške Alpe. V gore se odpravi vsak prosti konec tedna. Včlanjen je v Planinsko društvo Ljubljana Matica. Zadnjih nekaj let se udeležuje posebnih planinskih podvigov. Vodniški odsek ljubljanske Matice organizira letno 5-dnevni planinski izlet na Triglav in Krn. Planinci se peš odpravijo iz Ljubljane na našo najvišjo goro. Odidejo izpred društvene pisarne v Miklošičevi ulici v Ljubljani. Prvo noč prespijo na Lubniku, drugo na Ratitovcu, tretjo v planinski koči na Vohaj in četrto noč na Kredarici. Peti dan gredo na vrh Triglava. Še isti dan se spustijo prek Planike v Krmo. Od tam se odpravijo do Mojstrane, kjer jih čaka avtobus za vrnitev v Ljubljano. Tako pot je opravil tudi prejšnji mesec. Dnevno je hodil 8 do 10 ur.

Urjenje v hitri hoji

Balek je še vedno nosilec vseh državnih rekordov v hitri hoji v članski konkurenci. Meni,

da hitra hoja trenutno v Sloveniji nima perspektive, ker ni podmladka. Podobno je pri nas s skoki v vodo. A se še vedno uri v hitri hoji. Ima vse rekorde od 10 do 50 kilometrov. Nima le državnega rekorda v hoji na 5 kilometrov na prostem. Je pa lastnik dvoranskega rekorda na 5 km. Dosegel ga je v Atenah v Grčiji. Edino na tem področju je veteransko prvenstvo. Na letošnjem je v svoji kategoriji zmagal.

Hoja in tek na smučeh

Doslej je bil na štirih tečajih hoje in teka na smučeh. Je verjetno med prvimi Pomurci, ki se je začel ukvarjati s tem športom. V Soboti ga je navdušil za ta šport njegov nekdanji direktor Vlado Fajfer. Sčasoma je postal vodnik za hojo in tek na smučeh. Na tovrstne zimske in letne tečaje je hodil v Kranjsko Goro in Planico, ko je še živel v Soboti. In potem je treniral po kanalu ob Fazaneriji. S tem športom se v Ljubljani ukvarja rekreativno.

Vablivo kolesarjenje

Nazadnje je sodeloval na najdaljšem slovenskem kolesarskem maratonu Franja. Dolg je 150 km. Vozilo je 1700 kolesarjev in jih pripeljalo v cilj 1581. Sodeloval je v kategoriji veteranov letnikov 1945 do 1954. Na tem maratonu je bil enajstkrat. Milanov najdaljši kolesarski maraton je štel 218 km. Šlo je za promocijo olimpijskih iger treh dežel brez meja (Avstrija, Italija, Slovenija). Igre je potem dobil italijanski Torino. Udeleževal se je slovenskih alpskih maratonov v dolžini po 200 kilometrov.

Pogosto je v Prekmurju

Milanova hčerka obiskuje drugi letnik arheologije. Pogosto se z mamo odpravi v njeno rojstno Idrijo, kjer je menda poleti hladneje kot

sredi Ljubljane. Milan pa se predaja omenjenim športom, stikom z naravo. Enkrat do trikrat mesečno se odpravi v Prekmurje. Obiskuje mamo, ki je že deset let v domu starejših v Rakičanu. Milanov precej mlajši polbrat pa živi v Nemčiji in se rad pripelje v Ljubljano.

Ko se Milan pripelje v Prekmurje, najprej obišče mamo, ki ga vedno težko pričakuje. In potem se zapelje naokoli s kolesom. Rad obišče prijatelje, še posebej Antona Puškariča, nekdanjega nogometaša Mure. Ima lepo vinsko klet na Trnavskem bregu nad Filovci. Milan rad kolesari po Goričkem in po obmurskih gajih. Tu in tam se zapelje po Kroški cesti oziroma po soboškem Turropolju in v mislih niza spomine na otroštvo, mladost. V Ljubljani trenira tedensko trikrat do petkrat kolesarjenje, hitro hojo ... Videvati ga je na neprometnih območjih našega glavnega mesta.

Bere in pesni

Balek je velik ljubitelj knjig. Ima bogato osebno knjižnico. Všeč so mu dobri romani, potopisi. Z branjem vrhunske literature si bistri psihologijo spoznavanja. Že kot srednješolec je pisal pesmi in to občasno še počne. Papirju je med drugim izlil:

*Dva na eni klopi promenade,
dva na klopi v siju zvezd ...*

In zaradi izjemnega sožitja z naravo ter vselega značaja je Milan Balek ohranil mladostni videz, optimizem, sproščen nasmech ...

Francšek Štefaneč

Župani so med nami

Žetev v štirih slikah

FRANC CIPOT je največji. Vsaj kar zadeva velikost komete, ki ji načeljuje. In v Moravskih Toplicah nimajo zgolj turizma, ampak tudi kmetijstvo. V domači vasi (Tešanovci) je župan Feri pokazal, da to (kmečka opravila namreč) tudi sam zelo dobro obvlada. Oglejte si njegovo spretnost v mini fotonadaljevanke!

gegra

Če je kamen suji,
je kosa toupa.

Odi mala, gor me vužgil

Po napornem deli mrzla kapla (z nesebično pomočjo poslanca DŽUBANA).

Marija je zanosila in poroka je bila nujna ...

16
Penova
nadaljevanje

Tašče o zeti & Zeti o taščah

Andrej je šel na prvi pogovor k bodoči tašči kot po trnih

Marija Tirš, 71-letna upokojena trgovka iz Radencev, je gotovo vsega spoštovanja vredna: soproga, mama, babica in seveda tašča. O tem se v minulih dobrih 30 let nedvomno preprčal tudi njen edini zet, sicer zbirski mizar, podjetnik in še posebno znan ribič Andrej Vreča, z Podgrada pri Gornji Radgoni. Ravno na Andrejevem domu v Podgradu, ob praznovanju rojstnega dneva vnukinje in hčerke Tami, smo tudi ugotovili, da je tašča pentutarske nadaljevanke in v prijetnem pogovoru izvedeli marsikaj zanimivega, veselega in prijetnega, a smo tudi izvedeli o neprijetnem dogodku, ki je še posebno za vedno zaznamoval življenje Vrečevih in Tirševih. Pred natanko 13 leti je namreč v prometni nesreči na Tišini umrl takrat 19-letni Tomi Vreča, Andrejev sin in Marijin vnuk. In po njegovi smrti sta se Andrej in soproga Marija, ki sta takrat imela še hčerko Sanjo, odločila za še enega otroka in na svet je prišla omenjena Tami, katere rojstni dan so praznovali. Ob tem nesrečnem in žalostnem dogodku, ki je vse skupaj nekako še bolj zblizal in povezal, pa je v odnosu med našima sogovornikoma vse drugo naravnost idealno. To pa se je začelo že pred dobrimi tridesetimi leti.

Marija Tirš ima z možem Vinkom, upokojenim računovodjem Radenske, poleg hčerke Marije še sina Danija, skupaj pa tudi pet vnukov. Marija izvira iz Polic pri Gornji Radgoni, po poroki z Vinkom sta si ustvarila dom ob meji v Gornji Radgoni, šele pozneje, ko sta bila oba zaposlena v Radenski, sta se pred 34 leti preselila v Radence. Marija pravi, da se sicer vrtni v Radgono, toda premislila sta se, ker bi morala spet začeti vse na novo. Sedaj, ko sta upokojenca, veliko peščita, malo dela v vrtu, sta v upokojenskem društvu, obiskujeta morje in vrnilišča, povprečno dvakrat tedensko pa sta na obisku pri Marijini družini, enako obiskujeta tudi Danijevo družino, tako da jima nikoli ni dolgočas. Pa tudi zdravstvenih težav nimata. V pogovoru s taščo Marijo smo tudi izvedeli, kako je prišlo do poroke njene hčerke in zeta Andreja: »Ja, je to majhen šok in ni mi bilo treba ničesar povedati. Hčerka je šla hodila v šolo, ko sem ugotovila, da je noseča, in ker je bila ljubezen, smo problem hitro rešili s poroko. Oktobra 1971. sta se poročila, marca prihodnje leto pa sta že postala starša. Šolo je Marija končala tako, da je Andrejeva mama varovala pokojnega vnuka Tomija. Ja, to je velika obremenitev za vse, a se je vse skupaj dobro izteklo. Še sicer, da sem Andrejeve starše in tudi Andreja poznala že prej in sem omenjenemu šoku nikoli nisem niti pomislila nič slabega o Andreju. Tako ga cenim in spoštujem, pa potrjuje tudi dejstvo, da ga dvakrat ali trikrat obiščem,« pravi tašča Marija, ki dodaja, da se ni dobro vtikati v

zadeve in potem do težav in zapletov ne more priti. Marijo sem poznal že od osnovne šole, tudi v glasbeno šolo sva hodila skupaj, tako da naju je glasba še bolj zblizala. Pozneje sva se sicer srečevala, toda ni bilo nič resnega, dokler nisem prišel iz vojske. Takrat se je ljubezen razvila in prišlo je to poroke itd. Res je sicer, da sva bila oba še mlada, jaz sem imel 22, ona pa 18 let, toda to ni narobe. Sam menim, da sva sedaj mladi ne poročajo in so nekako predolgo 'na koruzi'. Midva z Marijo sva imela iste cilje in sva po poroki živela pri mojih starših tukaj, kjer smo tudi danes. Kot mizar sem hitro začel delati podstrešne sobe, pomagal mi je tudi tast Vinko in kmalu je vse bilo v najlepšem redu. Za naju je bilo najbolj pomembno, da sva živela skupaj. Najhuje je bilo, ko sva ostala brez Tomija, toda življenje je moralo biti v zlatih letih in sva na vse skupaj drugače gledala,« nam je povedoval Andrej Vreča, ki ravno letos praznuje 30. obletnico, odkar je od očetovega mizarstva delavnico in postal uspešen obrtnik oz. podjetnik, pri čemer mu sedaj pomaga tudi starejša hčerka Sanja, ki je na tako poklicna lesarka.

O tašči Mariji Andrej govori samo najboljše, spomnil pa se je tudi, kako »šel prvič k Tirševim, ko so se morali dogovoriti o poroki. «Bil sem nekako na trnih. Še zdaj čutim, kako težke noge sem imel, a še najhuje je bilo, ko sem moral pozvoniti pri vhodu. Kljub temu je bil to moj občutek, ko sem moral prvič priti k njim. Pozneje pa je bilo vse v najlepšem redu. Pri njih sem spoznal neki drugi način življenja, saj smo pri nas nekako samo delali in delali, pri njih pa je bilo vse skupaj v zlati tašči, do spora pa ne more priti, če se ne vtikamo v tuje zadeve,« dodaja Andrej, ki je že od malega strasten ribič, že 30 let je član RD Radgoni in že 18 let tudi predsednik. In to bo ostal, kot pravi, do konca, dokler bo sprejemljivo za vse okrog njega.

Oste B.

Bobi ima na tisoče originalnih značk, zastavic, dresov, žog ...

Ko človeka obsede ljubiteljsko zbiranje spominkov

V prekmurskem Dobrovniku ali kjerkoli drugje bi lahko odprli muzej, kakršnega gotovo ni nikjer v bližini – Od Puškaša in Štruklja do Šilje, Brigitte in Janice – Od Tokia in Seula do Madrida, Lizbone in Havane ...

Že mnogokrat potrjeno dejstvo, da tudi konjiček, ljubiteljsko zbiranje različnih spominkov, lahko dobesedno »zastupi« človeka, se gotovo kaže tudi pri Francu Bobovcu iz Dobrovnika, ki ga poznajo mnogi v Sloveniji in tudi zunaj državnih meja kot »nogometnega novinarja«. Bobi, kot ga kliče večina znancev in prijateljev, je bil rojen leta 1951 v Lendavi. Po šolanju se je zaposlil v kadrovske službi lendavske enote mariborskega Primata, toda gospodarska recesija je naredila svoje, tako da je tudi on ostal pred dobrim desetletjem brez službe. Potem se je skoraj profesionalno posvetil svoji »stari ljubezni« – športnemu novinarstvu. »To me je vedno zanimalo in zato ni bilo nobenih težav. Posebej me je zanimal nogomet, katerega sem tudi redno igral,« pravi Bobi, ki je v mladosti, predvsem v sedemdesetih in tudi osemdesetih letih, aktivno igral za lendavsko Nafto, pozneje pa je igral predvsem mali nogomet. Pravzaprav pa je Bobi vseskozi v športu, predvsem nogometu. Prav pri športu, toda ne nogometu, temveč pri namiznem tenisu, je nekako tudi spoznal in se zaljubil v svojo življenjsko sopotnico Gabiko, ki je igrala namizni tenis, in s katero si je ustvaril družino z dvema pridnima otrokoma. Tako Petra uspešno študira angleščino in nemščino v Budimpešti, Robi pa tudi študira, in sicer živilsko tehnologijo v Mariboru.

In dokler Gabika dela v razvojnem laboratoriju pri Nafti Lendava, je Bobi doma, kjer poleg pisanja za časopise varuje hišo, ureja svoj muzej, ki pa je poglavje zase, obiskuje bližnji madžarski Lenti ipd. Poleg družine pa je njegova največja ljubezen v življenju gotovo ljubiteljsko zbiranje raznih spominkov in sedaj ima doma že pravi muzej z več tisoč različnimi eksponati, ki so bogastvo neprecenljive vrednosti še zlasti za prave zbiralce. Z zbiranjem je začel približno s petnajstimi leti, torej pred skoraj štiridesetimi leti, ko je predvsem zbiral nogometne značke in zastavice. Posebej všeč so mu bile večje zastavice, ki sta si jih pred začetkom tekme izmenjevala kapetana. Ko gre za značke, so ga zanimala in ga zanimajo samo kakovostne emajlirane značke. Ko je postal športni novinar, je vzpostavil še več stikov, tako da je še bistveno lažje prihajal do vseh vrst suvenirjev.

»Na začetku sem večinoma prosil znance, da so mi prinašali značke, zastavice, drese ipd., pozneje pa so mnogi ljudje izvedeli za mojo veliko ljubezen in potem so mi jih sami prinašali. Sicer pa sem najprej začel

zbirati nogometne suvenirje – značke nogometnih klubov. Spomnim se, da mi je prvo poslal zdaj že pokojni inženir Dušan Paradina iz Splita (to je bil romunski klub Progresul Bucuresti) pri osemnajstih letih. In takrat sem se resnično navdušil za ta konjiček, ki sem ga podrobneje spoznal na obisku v nekdanji ČSSR, kjer je bilo zbiranje značk izjemno priljubljeno,« nam je razlagal naš sogovornik, ki ima sedaj prav vse zelo lepo urejeno in sortirano, tako da je ogled »muzeja v Dobrovniku« pravo doživetje.

Sedaj pomagajo Bobiju pri zbiranju športnih suvenirjev – poleg značk in zastavic so to različne slike, nogometne žoge s podpismi pomembnih nogometnih tekem, originalni nogometni dresi, katerih gotovo nima nihče v Sloveniji – na različnih športnih,

keto, ki potrjuje, čigav je dres, na kateri tekmi je bil oblečen in kdaj je bila tekma odigrana. Tako so tukaj dresi takšnih zvezdnikov, kot so: Recoba, Raul, Mihajlovič, Bozgo, Šiljak, Zahović, Milanović, Čeh ..., tukaj pa je tudi veliko originalov številnih svetovnih reprezentanc in klubov. Poleg značk in zastavic ter dresov pa imam polne vitrine pokalov, plaket in priložnostnih spominkov v čast jubileju ali kot priznanja za dosežke in darila ob srečanjih. Tukaj so tudi spominki z velikih tekmovanj (olimpiade, svetovna in evropska prvenstva, univerziade ...), posebej pa sem navdušen nad suvenirji federacij in športnih zvez, zato na svetu ni države, iz katere ne bi imel vsaj dva ali tri suvenirje.

Po Bobijevem mnenju je treba imeti predvsem idejo in potem ni težav. Sam

predvsem nogometnih zvezah. »Strogo sem se specializiral in zanimajo me samo nogometni klubi, nogometne federacije in zveze ter tudi nekatere druge športne zveze iz različnih držav in olimpiade ter svetovna prvenstva. Za eno kakovostno značko, ki jo potrebujem, sem pripravljen dati tudi tisoč drugih. Včasih mi kakšen znanec med pospravljanjem kleti ali podstrešja podari tudi več kot 5000 različnih značk, a med njimi ne najdem niti ene, katere ne bi imel oz. bi jo potreboval. Poleg več tisoč kakovostnih, izvirnih in tudi unikatnih značk imam tudi veliko fotografskega materiala, iz katerega si urejam lastni arhiv, saj se zavedam, kako pomembno je, da ohraniš kakšno kakovostno sliko. Seveda je vse to treba kakovostno zaščititi, kajti sicer je vse delo zaman. Tukaj so originalni nogometni dresi, predvsem tisti, ki se izmenjujejo na pomembnejših mednarodnih in meddržavnih tekmah. Imam tudi drese in zastavice vseh tekem, ki

je veliko videl v Realovem muzeju v Madridu ter Barceloninem na Nou Campu. Zanj so tudi atrakcija nogometne žoge s podpismi asov in legend (tudi celih reprezentanc in klubov z vseh celin), posebej pa je vesel žoge z zadnje tekme Slovenija – Hrvaška, ki nam žal ni prinesla sreče, da bi se uvrstili na EP na Portugalskem. Zadnja izmed žog, ki je v zbirki, pa je od Klitona Bozga in Vladimirja Jugovića, nekdanjega jugoslovanskega reprezentanta in nogometaša Crvene zvezde ter Milana.

In kaj je Bobiju še posebno pri srcu? »Najljubši izmed vseh suvenirjev mi je moj lastni dres izpred dobrih 30 let, ko smo imeli v Lendavi ekipo malega nogometa (Fist). V Sloveniji takrat ni bilo malega nogometa in smo kot edina tretjelgaska ekipa nastopili na mednarodnem turnirju v Sombotelu na Madžarskem, kjer smo premagali tri prvotligaške ekipe in dosegli velik uspeh. To je bil za nas velik dosežek in zato mi je dres z omenjenega turnirja še posebno dragocen.«

Bobi ima tudi ogromno športne, predvsem nogometne literature, videokaset in podobnega gradiva. Njegov največji partner pri zbiranju pa je nekdanji vratar hrvaške nogometne reprezentance Marjan Mrmić iz Vараždina. Z Mrmićevimi so tudi družinski prijatelji, in ko se srečajo, ženi predvsem razpravljata o kuharskih receptih, Marjan in Feri pa o suvenirjih ...

jih je slovenska nogometna reprezentanca odigrala od osamosvojitve dalje. To je pravzaprav zgodovina, tukaj so tudi stvari z EP in SP, kamor se bo Slovenija znova težko kmalu uvrstila,« nam je pripovedoval med obiskom v Dobrovniku Franc Bobovec. »Zanimajo me le originalni dresi in večinoma imam na njih tudi posvetila igralcev z eti-

Oste Bakal

Prekmurec v New Yorku

V New Yorku v Združenih državah Amerike živi skoraj osem milijonov ljudi različnih ras in različnih veroizpovedi, med njimi belci, črnci, Azijci, Indijanci, židje, katoliki, evangeličani, budisti in z vsemi njimi tudi Robi Poredoš, čistokrven Prekmurec, ki je zajadral v najbolj znano ameriško velenje, ki mu pravijo tudi Veliko Jabolko, zaradi službe in predvsem tudi zaradi svoje Nataše. Robi Poredoš je namreč newyorški dopisnik Slovenske tiskovne agencije, Nataša pa je njegova žena, ki jo je sicer spoznal v Murski Soboti. Po poroki sta se preselila v New York, ki je bil Natašino domovanje veliko prej, preden je spoznala Robija in kjer je zaposlena pri eni največji ameriških letalskih družb z imenom Delta.

»New York ni običajno ameriško mesto, temveč je planet zase,« pravijo tako njegovi prebivalci kakor turisti. »New York živi svoje svetovljansko življenje, ki hkrati narekuje svetlobni tempo življenja v tako imenovanem finančnem delu mesta, kjer je bogastvo, ki se bohoti v stanovanjih najvišjih nadstropij manhattanskih nebotičnikov ter v trgovinah pete in sedme avenije, in kjer sta revščina in počasnost preživetja, ki pride do izraza v revnejših predelih mesta, kot sta na primer Bronx in Harlem,« je slišati od poznavalcev. Veliko Slovencev pozna New York tudi zaradi različnih nadaljevanj, kjer smo lahko občudovali največje znamenitosti, kot so Kip svobode, Centralni park, Empire State Building pa veliko luknjo, ki je ostala za dvojčkom po terorističnem napadu na tamkajšnji Svetovni trgovinski center.

Med osmimi milijoni je tudi Robi Poredoš

Vonj z žara

Robi Poredoš pravi, da je mesto polno še veliko drugih zanimivih in navadnih turistom skritih kotičkov. V Queensu na primer mu je najljubša tržnica, kjer imajo svoje stojnice in kioske prebivalci nekdanje Jugoslavije. »Tam lahko kupim veliko slovenskih izdelkov, ki naju z Natašo spominjajo na dom, ali pa se naužijem vonja po čevapčičih in ražnjičih, ki dišijo z žara, veliko slovenskih izdelkov prodajajo tudi v trgovinah, ki so last Poljakov,« je povedal Robi. Doma na štedilniku pa nastajajo domače, prekmurske jedi. »Meso in sveže izdelke ni dovoljeno prinašati v Združene države, toda včasih se komu vseeno posreči pretihotapiti domače prekmurske ocvirke ali kos šunke,«

ameriški »ustvarjalci dogodkov« odpotujejo na počitnice. Takrat se Robi za kakšen dan ali dva izmuzne iz New Yorka in se odpravi na obisk k svojemu tastu na Florido. Čeprav živi v Ameriki, je tudi njegov tast iz Prekmurja. Dušan Klepec je odšel v Združene države kot predstavnik Slovenijalesa, nato pa se je odločil, da bo tam tudi ostal. Z Robijem se veliko pogovarjata o Prekmurju in nemalo Američanov ju včasih čudno pogleda, saj nikakor ne morejo ugotoviti, v katerem jeziku se pogovarjata, ker večina še nikoli ni slišala prekmursčine. Izjema so dobri Robijevi prijatelji v New Yorku, kot sta na primer Darja Gačnik, ki je lastnica tamkajšnje slovenske turistične agencije, in pater Krizolog, ki vodi slovensko cerkev na Manhattanu.

Dolgi pogovori

Čeprav živi Robi v New Yorku že več kot šest let, še vedno nekoliko pogreša Prekmurje. »Zato včasih moji telefonski pogovori z Mursko Soboto trajajo tudi po pol ure in več, toda na srečo je cena telefonskih impulzov v Združenih državah zame nižja kakor v Sloveniji,« je dejal Robi. V Mursko Soboto prihaja najmanj enkrat na leto. Njegov oče Jože se že veseli njegovega obiska v septembru in bolj za šalo kot zares pravi, da Robija doma že čaka velik kup hlodov, iz katerih bodo morala nastati drva. »Večkrat kot Robi leti čez veliko lužo Nataša. Njena letalska družba med drugim povezuje New York z Rimom, Firencami in Madridom ter še z nekaterimi evropskimi mesti. To so tudi njene tako imenovane službene destinacije, zaradi katerih je včasih tudi po dva ali tri dni od doma. »Ko sem v Evropi, sem po eni strani vedno tako blizu Sloveniji, po drugi strani pa si zaradi službe ne bi mogla privoščiti, da bi me čakalo letalo polno potnikov samo zato, da bi skočila do Prekmurja,« se je nasmehnila Nataša.

Ambasador Prekmurja

»Robi je v New Yorku ambasador Prekmurja,« so povedali vsi tisti, ki so se že srečali z njim, pa naj si je to bilo na Broadwayu, na Brooklyn Bridgeu, v bližini Rockefellerjevega centra ali na Wall Streetu. Čeprav je pogosto zaseden s poročanjem in spremljanjem dogodkov, si vedno rade volje vzame čas, da pozdravi vse, ki pridejo v mesto iz njemu tako ljube pokrajine ob Muri, ter jim razkaže znamenitosti mesta, ki nikoli ne spi. »Pri meni sta že bila tudi moj brat Dominik in njegova Darja, ko bo nekoliko zrasel, pa bo z

njima naslednjič prišel tudi moj mali nečak Maj. Pevci pevskega zbora Štefana Kovača pa se še zdaj šalijo, da mi nikoli ne odpustijo vseh bolečin,« se je nasmehnil Robi. Utrpele so jih njihove noge, ko si je Jan prizadeval, da bi jim pokazal kar največ kar je mogoče videti v New Yorku, pri tem pa je zaradi svoje velikosti delal predolge krate. Z njim so se v zadnjem letu srečali tudi člani Pomurskega društva za kakovost. Robi je dobro zapisan še pri članih in članicah Društva pobratenih mest Bethlehem in Murska Sobotica. Društvo ima svoj sedež v Bethlehemu, ki je le uro in pol oddaljen od New Yorka. Robija redno vabijo na svoja srečanja, najpomembnejši dogodek pa je tako imenovani Musik Fest, ki vsako leto priteče v Bethlehem več kot 600 glasbenih skupin. Najglasnejše in najbolj poslušane med njimi so tiste, ki so nastale ob pomoči glasbenih skupin, kot sta Ameriški in Slaki. Robi se njihovem povabilu vedno odzove, čeprav to pomeni, da mora na Music Festu od časa do časa s članicami društva zaplesati na plesišču polko. Ob vsaki priložnosti se rad druži s Slovenci tudi druge države Združenih držav. Največkrat kadar kot novinar spremlja katerega od slovenskih državnikov na obisku po Ameriki. »Ob vseh mojih potovanjih in obiskih pa se zdaj najbolj veselim jeseni, saj bom takrat spet v moji Soboti. Dobro leto je že od takrat, ko sem bil nazadnje doma, in mislim, da se je v tem času veliko spremenilo, na srečo pa so ostali moja družina in prijatelji, ki pomenijo veliko več kakor vse znamenitosti nekega kraja, pa naj si bo to Soboti ali New York,« je končal Robi.

Robi Poredoš na Times Squareu

je vedel Robi. Iz njegove in Natašine peči je nemalokrat dišalo po vsem New Yorku po ajdovih zlevankah ali prekmurski gibanici ali pa po grajovon zelju. »Čeprav je najboljša prekmurska hrana tista, ki jo dobiva doma in ki jo na mizo postavi moja mama Marjana,« je trdno prepričan Robi.

Čas za kuhanje se v New Yorku najde predvsem v soboto in nedeljo, med tednom je Robi razpet med poročanjem iz Združenih narodov, z newyorške borze ter različnih državnih in gospodarskih srečanj in zasedanj. Velikokrat se mora odpraviti tudi v Washington, ki je prestolnica Združenih držav, kjer ima svoj sedež ameriški predsednik in kjer zasedajo ameriški kongresniki. »V Združenih državah ob vsej poplavi javnih in zasebnih medijev še veliko bolj pride do izraza dejstvo, da je pri podajanju informacij najbolj pomembno, da si prvi,« je razložil Robi. Njegovi prijatelji vedo, da zaradi šesturne časovne razlike med New Yorkom in Slovenijo pogosto piše novice in poročila pozno v noč, zato ga je zjutraj težko priklicati. Nekoliko mirnejši so poletni meseci, ko tudi

Robi s pevskim zborom Štefana Kovača pred Brooklynskim mostom

Robi in Nataša

Dejan Fujs

Festival trobentačev Guča 2004

*Na carini v
Batrovcih nam je
tamkajšnji carinik
v trenutku razbil
vse dvome in
ugibanja o tem,
kako bomo
Slovenci sprejeti v
Srbiji. »Šta je,
Slovenci, idete u
Guču? A gde su
vam trube?«*

Prebujanje s topovi

vešalico, mučkalico ali »svatbeni kupus«. Lahko pa ješ kar na ulici, kjer ti v lepino položijo pleskavico, sam pa si jo obložiš z zeljem ali čebulo. Ljudje se pogovarjajo v vseh mogočih jezikih, prišli so skoraj iz vse Evrope, nekaj jih je celo iz Amerike, največ pa je Slovencev in Francozov. Vera in Draš srečata znance iz Gornje Radgone, s katerimi se niso videli že pet let. Za soboto so napovedali obisk vnučkinje Charlieja Chaplina, Kire Chaplin, ki bo o Guči posnela dokumentarni film. Ob vsem tem pa se z vseh koncev sliši glasna glasba. Trubači obkrožijo mizo in igrajo, moški dvigajo roke in zatikajo denar na trobente, plesalka stopi na mizo in pleše, kot da ji gre za življenje. Kot da je v transu, se moški predaja zvokom trobente, ki si jo nasloni kar na uho. Skladba je vedno hitrejša in glasnejša in pritegne še več poslušalcev in plesalcev. Na glavnem odru se vrstijo skupine, ki se potegujejo za nagrade, a nas bolj zanima dogajanje na ulicah. Najbolj živo je na glavnem trgu, kjer stoji nekaj metrov visok bronast kip trobentača. Mladi žvižgajo s piščalkami in plešejo, nekaj jih je splezalo prav na glavo trobentača in s pivom škropijo vse pod seboj. Srečamo se z našimi sosedi iz Logarovcev, ki taborijo na dvorišču pri enem do domačinov in ki so nam povedali, da so jih jutraj ob šestih prebudili s topovi. Kljub temu so videti zelo dobre volje in so navdušeni nad utripom prav tako kot mi. Z Vero in Blanko odidemo v bližnjo galerijo, kjer so razstavili slike navčev ter domačo

in umetnostno obrt. Prijazna gospa nam je povedala, da je študirala v Ljubljani, da je bila na Triglavu in da bo še prišla v Slovenijo, ker se dogovarjajo, da bodo kmalu začeli k nam uvažati svoje izdelke. Predstavila nam je preproge, oblačila, vezene prte, vsi izdelki so iz naravnih materia-

lov in lično narejeni. Dve dekleti, oblečeni v narodne noše, sta nam zelo zgovorno in prijazno povedali vse o pridelavi olja, kisa in marmelade, kar smo seveda tudi kupile. Še slika za slovo in obljuba, da se naslednje leto zopet vidimo.

Lijana Jurak

Jutrova dežela

Peter Novak
(prvi z desne)

– še zmeraj Lendavčan. Nobena dežela me ni tako prevzela kot daljna Japonska. Z opisi se enostavno ne da prikazati občutkov, ki jih doživljam na poti, polni presenečenj in novih spoznanj o neki civilizaciji, ki je vredna, da deželo poimenujemo šesti kontinent.

Vsako jutro napoči tam daleč za neskončnimi vodami Pacifika, ko se sončni žarki razlijejo čez neskončno vodovje in oblijejo gorato otočje bujno zelene dežele, ki ji pravimo Japonska. Dežela na robu največjega oceana slavi v juliju tudi praznik morja, ki jo prehranjuje in brez katerega dežela ne bi mogla obstajati, saj ne bi bilo gneče na njenih obalah, največji mostovi ne svetu ne bi mogli povezovati južnega otoka Shikoku z otokom Honšu in neskončni predori pod morjem bi samevali in beli shinkansen ne bi imel potrebe premagovati velike razdalje v osupljivo kratkem času. Prav tako se misijonar sveti Frančišek Ksaverij v sredini šestnajstega stoletja ne bi mogel v spremstvu portugalskih pomorščakov pod vodstvom Pedra Silve da Gama izkrcati na eksotičnem otoku Hirado v Južnem korejskem morju, kjer je sredi budističnega raja zapustil vidne sledi krščanstva. In tudi moderne Hirošime ne bi bilo, saj Američani ne bi imeli povoda za avanturo z modrim dečkom, ki je za večno spremenil podobo tega cvetočega mesta.

Cvetje čaka na kavalirje, da ga bodo podarili gejšam.

Pagoda v parku Ueno v Tokiu.

Glavna rezidenca cesarske palače v Kyotu, kamor navadni smrtniki nimamo vstopa.

Spominski park v Hirošimi – 6. avgust 1945

Ribja tržnica v Osaki.

V negotovem svetu

Kar na začetku moram priznati, da iti kar tako v lastni režiji v to daljno deželo, ni mačji kašelj. Polet iz Frankfurtu do Osake kar traja in ga ni konca in že si vsega naveličan, preden zagledaš iz letala skozi koprenaste meglice v kopaste oblačke odeto otočje južnega dela Japonske. Tokrat smo bili trije, svaki Arpad je bil udeleženec varilskega simpozija v Osaki, Bojan, moj evropski sopotnik iz mladostnih let, pa se nama je pridružil, ker je zaslutil pravo priložnost z zanemarljivim rizikom, saj to ni agencija, ampak naveza Novak-Koveš, ki zagotovo zanesljivo deluje. Tako je mogoče misliti on, sam pa sem koval načrte za najdrznejšo avanturo vseh avantur do sedaj, saj v semantičnem pomeni tukaj prevladujejo japonske pisave, latinica pa je le eksotična posebnost, in to v angleščini in kar se da mikroskopsko varčno. Mogočna bela ptica z Lufthansino posadko se je končno začela naglo spuščati in nenaaden dotik koles z letališko stezo osakiškega letališča Kansai, ki je nasuto v morje, je bil prvi znak za uspešen pristanek. Prvi vtis, ki me je potem spremljal ves čas bivanja, je bil, da tukaj vladata red in da vsak uslužbenec natančno, odgovorno in predvsem prijazno z nasmehom opravlja svoj posel. Ko smo zapuščali letališko zgradbo, nas je šokiral vročinski udar, ki nas je spremljal od tu naprej in se ga zlepa ni dalo znebiti, temperature se ob relativno visoki vlažnosti podnevi v poletnih mesecih povzpnejo do štirideset, osupljivo pa je to, da ponoči ne padejo pod trideset stopinj. Hlad najdeš le v gostinskih lokalih in tesnih hotelskih sobah, kjer so klimatske naprave računalniško krmiljene, prav tako straniščne školjke po opravljeni veliki potrebi, pa da ne bo nesporazuma, metlic za higienske zadeve tam ne poznajo, vse, kar je v zvezi z odplako; opravi elektronska naprava Hitachi.

Ko nokie obmolknejo

Taksist črne corolle nas je odložil pred našim hotelom, ko smo mu odšteli šestnajst tisoč jenov za petdesetkilometrsko pot od letališča Kansai do hotela Rihga Nakanoshima v najbolj frekventnem času. Prtljago smo odložili v hotelu, kjer se je dalo pogovarjati v angleščini, napolnili nahrbtnike in že smo bili na ulici z namenom, da pridemo čimprej do shinkansena – najhitrejšega vlaka na svetu, s katerim smo nameravali v Tokio. Najprej pa smo se ustavili v senci neznanih dreves, ki so nas varovala pred ubijajočimi navpičnimi žarki japonskega sonca in s katerih je prihajal zven japonskih čričkov, ki so ves dan neutrudno godli. Iz nahrbtnika sem potegnili mobilni telefonček z namenom, sporočiti domačim, da smo srečno prispeli v jutrova dežela. Toda zaman, razen baterijskega signala se drugo ni prikazalo. Hitro smo ugotovili, da imajo Japonci svoj operacijski sistem, in ko smo prosili za pomoč mimoidoče, ki so telefonirali s sonji in sharpi, so kar zmajevali z glavo in nam kazali na telefonske govornice, od koder se je že za sto jenov hitro dalo dobiti zvezo z domovino. Obstali smo za nekaj trenutkov in spremljali utrip nepoznanega vele mesta Osake. Avtomobili vozijo po levi, vsi taksiji so črne barvne in poleg normalnih so še diagonalni prehodi za pešce. Pri zeleni na semaforju se oglasi tisti znani domači glas kukavice kot v »Čarnon lougi«, ki nas je spremljal zmeraj, ko smo prečkali street. Med hrumečo množico in kukanjem se oglašajo še zvonci kolesarjev, ki kot kamikaze drvi po pločnikih. Moram pa še omeniti v črtno oblečene dame in japonske lepote, ki vzbujajo pozornost s pisanimi dežniki, ki jim varujejo nežno belo polt pred sončnimi žarki. Japonci se namreč ne sončijo, ker je to nezdravo in celo nevarno, saj je za opekline že dovolj dobra ura opoldanskega sonca, in potem

sem se spomnil na prekmursko kletvico »Sunca japonsko!« Sedaj vem, kakšno je japonsko

Shinkansen in svet podzemnih železnic

Hitri vlaki na Japonskem so zgodba zase, kusega v davno leto 1964, ko so Japonci ob priliki odprtja iger odprli prvo progo s hitrim vlakom in ga poimenovali shinkansen. Začeli smo na prvo postaji Higobashi, kjer se drena potnikov kot vsepovsod drugje, statistike pa privijajo, da Japonci preživijo tretjino življenja na vlakih. Kot tuje tujci tukaj napeti možgane in semantične spoznanja zaznavanja, da stopiš na pravi vlak in se odpravi zeleno smer. Prva ovira je spet japonski jezik, moraš najti načrt, ki nekje obstaja, v angleščini potem obvladati sistem nakupa vozovnic, veselim bi ti pomagali vsi, vendar večina ne dojamemo, da sogovornik ne razume japonsko. Tokrat smo imeli srečo, naleteli smo na tujca študentko, ki se je vračala v Nagovo in nam pomagala pri nakupu vozovnic v Tokiu s shinkansenom. Ko Japoncu omeniš shinkansen, se mu okrogel obraz z debelimi ustnicami kar razleže v smeh. »A sinkaaaaansen« – zategne in ne more zadržati ponosnega nasmeha! Nenaadni pospešni sedež in ob blagih krivinah te zaradi nagiba prijetno zaščemijo po vsem životu. Ob dolžini vse do Tokia, na levi naselja pod zemljo poraščenim gorovjem, s katerim se razloži razbrzdane in v tem času posušene struge obal Pacifika. Kot nenaadni beli potniki, ki se nahrbtniki smo vzbujali precejšnjo pozornost, potniki so bili večinoma poslovneži z mini računalniki na kolenih ali z mobilnimi telefončki, ki se Nenadoma vstopi uniformiran sprevednik, ki se globoko prikloni in gre počasi mimo, ne da bi lopa obrne in se z podobnim priklonom poslovi.

Človeško mravljišče Tokio

»Tokio – glavna postaja,« me prebudi nika iz sladkega dreameža, nisem vedel, ali sem ali je res. Pogledal sem na urne kazalce in ugotovil, da smo prevzili razdaljo 560 km med Osako in Tokiom v pičlih dveh urah in tridesetih minutah. Glavna postaja je nekaj nadstropij višja od ostalih, nima je pravo vozlišče glavnih streetov, Gintama, Otemachi in Hybia, na katerih je pravo človeško mravljišče. Z listom papirja v roki, na katerem je označenih trinajst linij v trinajstih barvah, se sprehajam po podzemnih železnicah, smo se pomislili, da smo v vrvež. V želji, čim prej doseči smiselni cilj, smo opotekali in iskali našim očem dalečjive napose v angleščini in uspeh ni izostal. Našli smo pravo mesto v hostlu za pičlih tri tisoč jenov, in to v osemnadstropju neke stolpnice na Ida-bashi streetu. Za uspeh smo se nagradili z zelenjavno juho z riževimi špageti in kuhanimi raki, po nerodnosti bi skoraj polomili vhodna drsna vrata, kajti tu se varčuje z vsakim kvadratnim centimetrom, zato se malokje najdejo vrata na kljuko. Gostinci se tu potegujejo za vsakega gosta, pa

»Zdaj boste postali gosti v našem hotelu.«

smehljaja

zeleni čaj. Pri vstopu v klimatiziran lokal ti takoj ponudijo kozarec vode in sterilni vroč mloček, da si obrišeš potno čelo, si osvežiš roke in nato ti postrežejo. Za žejno ti ponudijo tople čaje hladnega piva in klime začutili že čez nekaj dni. Naš današnji cilj je bil še najti slovensko mesto na Akasaki, to pa nam je tudi uspelo. Presenetili smo gospoda Bernarda Srajnerja, ki je v Tokiu, s katerim smo si že od doma izmenjevali elektronska sporočila. Uredil nam je prevod vizualnega dovoljenja v japonsščino za vožnjo z avtomobila. Naša ljuba dežela namreč nima sporazuma glede mednarodne veljavnosti vizualnih dovoljenj. Kljub mednarodnemu dovoljenju namreč v nobeni izposojevalnici avtomobilov ne dobiš avta in tudi mi ga ne bi dobili, če nam ne bi pomagal g. Bernard Srajner s prevodom dokumentov v japonsščino.

Največja ribja tržnica

To je mesto, kjer v zgodnjih jutranjih urah poteka proces razkosavanja in prodaje svežih rib, od nekajdeset gramskih do nekajtonskih, kar pred očmi obiskovalcev. Viličarji in majhni traktorji na vse strani s milimetrsko natančnostjo razpolavljajo višave tune in ribji nesarji s svetilnicami mačeta kupcem režejo kose. Drobniki ledu neznosno ropotajo in traktorji odvažajo ledeno kašo, ki jo stresajo v pomorno embalažo na sveže fileje ali cele očistene neznane ribe. Tovor pa viličarji v isti minuti nalagajo v hladilne zabojnike in odvažajo v različne kraje in mesta. Delovni proces je tukaj do te mere usklajen, vsak kos ribe pride ob pravem času na pravo mesto. Tu vlada podobna natančnost in discipliniranost, kjer drvi vozi z minuto natančnostjo na vse strani, in tu enostavno ni prostora za kaos. V bližnjih tesnih restavracijah gosti kuhinja ponujajo najbolj sveže morske ribe. Za ljubitelje morske hrane je to pravo mesto, in to po zmerni ceni. Ker smo bili brez avtomobila, smo tukaj spoznavali drugačne okuse morske hrane, eni so prijali, drugi ne. Osebnostno smo zadovoljeni nad raznovrstnimi okusi morskih rib, ki jih dobimo v neke vrste narezanih pečenih ribah. Domačini zajtrk radi poplaknejo s sakejem, kar smo ga le s čajem.

Trip Osake z okolico

Osaka je bil rutinski posel, utrujala sta nas peščenje in neznosna klima v osakiškem mestu, ki povezuje tri velika mesta Osako, Kyoto in Kobe. Praktično spojena in skupaj ne predstavljajo za Tokio. Značilno za mesta je, da imajo vsa tri nekega centra, ker ni starih delov in katedral, kot smo vajeni v Evropi. To so mesta, ki so z množico modernih stolpnic, ki so zgradili celotno brez duše. Zaradi načrtovane urejene strukture pa se lahko zelo hitro premikaš z mesta na drugo. Ena značilnih točk je, da imajo vsa tri mesta ponovno postavljen iz sodobnih materialov, prvi je bil namreč požgan med vojno z ameriškim Obdan je z enim od številnih kanalov, ki so do obzora in nedaleč od gradu v istem mestu. Vseeno nogometni stadion, kjer se je igralo finale zadnjega mundiala. Dotombori so v mestu, ko vstopimo, vsi kuharji v en glas pozdravljajo, mi pa mislimo, da smo ga spet dobili, in ko se jim bledi obraz pod belimi zobmi razleže v smeh, si kar oddahnemo. Vseeno kamera je moderna trgovina elektro in zmanjka besed, nemo spremembe težke tehnike od računalnikov, vi-

deo-foto tehnike do televizorjev, da se ti kaj hitro zvrsti, a prav gotovo ne od cen, ki so sprejemljiveše za večino teh čudovitih izdelkov kot v domovini.

V Umedu, kjer je vse polno čudovitih cvetličarn, je živahno pozno zvečer, ko se bogataši pripeljejo snubit lepe geješe za nočne zabave. Tukaj spet pridejo na svoj račun taksisti s črnimi toyotami, ki prevažajo radovedne turiste z malo debelejšimi »bankaši«. Mesto je pred leti gostilo tudi svetovno razstavo Ekspo ob obali zraven pristanišča, kjer je danes moderno zabavišče.

Pradavni prestolnici Nara in Kyoto

Le dobre pol ure vožnje z navadnim vlakom je potrebno, da se izveš iz objema hrupa in vročine, do starodavne prve prestolnice vzhodnega cesarstva. Za ta krožni izlet smo izbrali obetavno jutro. Vlak se je počasi dvigal in zapuščali smo zamegljeno kotlino in se dvigali na nekaj sto metrov visoko planoto, kjer smo končno začutili navidezni hlad jutranje rose, mehke trave in videli počivati tropo jelenov pod mogočnimi hrasti in debelimi bukvami. Ostanki stare Nare so le še v muzejih, raztresenih po pobočju, območje, ki ga je pokrivala nekdanja prestolnica, pa je ena sam velikanska planota, spremenjena v park, kjer se skrivajo po manjših samostanih bradat menihi, kjer stoji zlati tempelj Todai z velikim Budo, visokim več kot dvajset metrov, tu so številne pagode in stolpič z zlatimi zvonci. To je pravo mesto, kjer si izmučeni potnik oddahne, nabere telesnih in duševnih moči in kjer lahko v miru razmišlja o tej nenavadni civilizaciji tam na robu svetovnega oceana.

Spet pol ure vožnje in že si v poznejši prestolnici Kyoto, ki leži v polkrožni kotlini in je v nasprotju z Naro neznosno vroče in vlažno mesto. Vseh znamenitosti Kyoto ni mogoče niti videti niti opisati. Med glavne znamenitosti gotovo sodi nekaj deset kvadratnih kilometrov veliki cesarski park z ohranjenim cesarsko palačo, ki se skriva za obzidjem v kvadratu dva krat dva kilometra. Ta cesarska palača, čudovitih barv, razpotegnjena na velikem prostoru med cvetlične vrtove, je zagotovo vrhunski dosežek mojstrov lesene arhitekture nasploh.

Adrenalinsko potovanje z avtom

Tukaj se je treba bliskovito prilagoditi razmeram, sicer si opele. Cestna vozila zdaleč ne dosegajo hitrosti vlakov, stroge omejitve - osemdeset na avtocesti in petdeset na drugih cestah. Pomemben podatek je tudi, da po enem tednu potovanja nismo nikjer srečali policijske patrulje, nismo videli niti ene resne prometne nesreče, skratka, bili smo osupli nad disciplino, ki vlada v prometu. Pri prvem plačilu cestnine pa smo takoj ugotovili, da ne bo šale. Za sto kilometrov avtoceste plačaš tri tisoč jenov, zato pa privarčuješ pri gorivu, ki je cenejše kot pri nas. Prečkali smo spodnji del glavnega otoka Honšu in se pri mestu Tottori prvič srečali z japonskim morjem. Na peščenih obalah smo lahko prebrali: »Kopanje na lastno odgovornost.«

Krenili smo proti Hirošimi, kjer smo se v spominskem parku poklonili spominu na žrtve prve atomske eksplozije. Po naključju smo se pogovarjali z ameriškim golobradim marinci, ki so tukaj po vojaški dolžnosti in jih je zanimalo, od kod prihajamo. Hirošima je edino prostorno mesto na naši poti, kjer se lahko normalno giblješ in imaš občutek, da je v tej deželi še nekaj prostora. V kavarni ob spominskem parku lahko ob dobri italijanski kavi slišiš Verdijevo glasbo in arije v interpretaciji Plácida Domingo.

Otok vulkanov, toplic in misijonov

Eleganten most se pne čez ožino na jugu in Honšu povezuje s Kjušom. Naglo smo ga prečkali in se med strmimi vulkanskimi gorami mimo Fukooke spuščali proti Nagasakiju. Naš cilj je bil

Jutro na Shikokuju na rtu Muroto.

otok Hirado na skrajnem zahodu, že v Korejskem morju. Dosegli smo ga pozno popoldan, ko so se koprenaste meglice v neznosni sopari že dotikale gozdov na strmih pobočjih. Tukaj se je sredi šestnajstega stoletja izkrcal misijonar Francišek Ksaverij s portugalskimi pomorščaki in s krščanstvom zaznamoval celotni Kjušu. Na hribu med zelenjem stojita čudovita cerkva z gotskim zvonikom in kip sv. Franciška Ksaverija v pridigarški drži. Zvečer smo v zabaviščih srečevali Japonce, ki so se nam predstavljali kot katoličani, kar nas je presenečalo. Drugo jutro je bila nedelja, nadvse zgodaj smo poiskali pravo plažo v idiličnem zalivu Necika in si privoščili kopanje ob čudovitih peščenih plažah. Na ravnem delu riževa polja, v ozadju bujni pragozd, čez katerega se plazijo koprenaste meglice, ki včasih vsaj malo ublažijo žgoče sončne žarke. Vsak dan smo videli morje, vendar priti do plaže še zdaleč ni enostavno, zato je bil sedaj užitek popoln.

Drugo jutro smo prečkali otok in se povzpeli na ognjenik Aso sredi otoka. Delujoči dimnik nekoč velikega vulkana leži na južnem robu kraterja, ki meri počez več kot trideset kilometrov. V žrelu, ki je zasuto, pa so mesteca in dragocena riževa polja. Danes je bila tukaj nepopisna gneča, ker je praznik morja in še ponedeljek. Japonci od blizu in daleč si privoščijo izlete v naravo. Med drugim smo srečevali kolone motoristov na svetlečih motorjih. Tu smo si privoščili poceni panoramsko vožnjo s helikopterjem prav nad žrelom. Pobočje vulkana je poraščeno s čudovito zeleno travo in na njem se pasejo krave mlekarice simentalke pasme, pa ceravno je minilo od zadnjega izbruha dobro desetletje. Mislim, da ima to mleko vseeno malo priokusa po žveplu. Na severnem delu smo se po serpentinah izvili iz kraterja in nadaljevali po ozkih soteskah, kjer bruhajo na dan izviri vroče vode. Na vsakih nekaj kilometrov so njihove značilne toplice, kjer se domačini namakajo v bambusovih hišicah, kjer imajo tople vode na pretek.

Drugo jutro smo zapustili Kjušu in se s trajektom odpejali na Šikoku, najbolj gorat in najmanjši od glavnih otokov, kjer rastejo banane in drugo južno sadje. Domačini krčijo džunglo in na strmih pobočjih gojijo razno sadje. Po ozkih soteskah smo se prebili do mesta Koči na Pacifiku, vendar samo s petdesetimi kilometri na uro, in naprej na sam rt Muroto, kjer pridejo na svoj račun deskarji in potapljači, ki iščejo biserne školjke.

Večer je bil nekaj posebnega, zreš v pravi Tihi ocean in v peklenski vročini čakaš, kdaj bo sonce štrbunknilo v neskončno vodovje. Potem sledi večerja, seveda riž s pečeno ribo in sladko omako. V spanje te zaziblje ropot hladilnih naprav, brez katerih tukaj ni počitka, in drugo jutro pozdrav soncu na drugi strani rta in pred nami je pot proti severu čez največji biserni most, ki mu niti Golden gate ni enak, nato malo adrenalina do središča Osake in tako se najbolj noro potovanje konča.

Drugo jutro zlagamo kovčke, kajti Lufthansa posadka nas že pričakuje, da nas popelje tja daleč na zahod, do večerne dežele brez smehljaja.

Pagled z gradu v Osaki na mesto.

Tempelj Todai v Nari z velikim Budo.

Vroče nedelje Japonci najraje presedijo za igralnimi avtomati.

Volcano Aso, kjer se je še pred desetimi leti pretakala lava. Žrelo z roba kraterja ter prodajalci kristalnega žvepla in mineralov ob ognjeniku.

CAN YOU HELP US PLEASE?

Penova
akcija

»EXCUSE ME,

Jurij Zauneker

Staša & Timotej

1. »No, no today ... Radenci, Radenci ...«

To je bil odgovor, ki sva ga slišala največkrat in nama je takoj izvalil nasmeške na obraz. Izkazalo se je, da Radenčani (vsaj tisti, ki sva jih ujela midva) niso ravno vešč angleščine, zato je nama pri prvem gospodu ni uspelo izvedeti nič več kot smer proti Gornji Radgoni. Kajti na vsa vprašanja je odgovarjal z isto kretnjo in kratkim, zmogovalnim odgovorom na preprosto vprašanje (zastavljeno v angleščini seveda): »Se sejem začne danes?« »Ne, ne, to ni danes, to so Radenci!«

2. »Six kilometers ...

joj, kak naj to poven ...?!«

Naslednja gospa je bila ustrežljiva in se je potrudila po svojih najboljših močeh, tako da sva zbrala vsaj še en podatek več. Še šest kilometrov naju loči do najinega cilja. Pa se sejem začne danes? »Ja, verjetno res ...« In takoj sva ugotovila, da morava najti nekoga, ki bo ovrgetel najino domnevo, da je promocija radgonskega sejma precej borna. Kajti drugače bo pri tem ostalo ...

Poletni val turistov počasi usiha in po cestah zopet vidimo avtomobile s pretežno domačimi registracijami. Zato pa sva se midva s Timijem za en dan prelevila v angleško govoreča mlada obiskovalca Radenec. Preizkušala sva znanje tujih jezikov in obenem preverjala, kako so za svojo (uspešno?) promocijo letos poskrbeli organizatorji radgonskega Kmetijsko-živilskega sejma. V Radencih sva se namreč mudila cel teden pred njegovim odprtjem in trdno prepričana v svoj prav spraševala za pot do Gornje Radgone.

3. »Pa ka naj zej jes tu, ko pa neven čist nič povedat, marata koga drugega prašat ...«

(Oprostite, nama lahko pomagate, prosim?)

Zanimivo se je znaniti v situaciji, ko bi ne smel razumeti ničesar in le izbuliti oči ob poplavi zate popolnoma tujih besed, pa v bistvu razumeš čisto vse. Ob »babičinem« monologu me je tako malo »zvil«, zato sva ji, ko sva jo uspela prekiniti, po hitrem postopku razložila, da gre za Skrito fotografijo. Tokrat v slovenščini, seveda.

5. »Ja, pa neven če se ne začne drugi teden ...«

Prvi poskus je bil opravljen. Z angleščino se preverjeno ne pride daleč, zato sva raje poglobljeno nadaljevala z misijo: Radgonski sejem v domačem jeziku. Gospod je bil precej neodločen. Danes, jutri, naslednji teden, ... »21. ali 28., zdi se mi, da je naslednji teden, ali pa danes, ali pa ...« No ja, tako bi lahko ugibali v nedogled.

4. »Not today Radenci!« - drug

6. »Nišče vama nešče povedati, kama moreta iti?!«

Najbolj nazorno, skoraj plastično, z vsemi rondaji, avni in stavbami vred, nama je pot orisala ženska s psičkom. »Delava promocijo za neko 'lublansko' podjetje, pa najbrž že tu zamujava. Saj se začne danes, 'ane'?'« »Seveda, ja ne, 'ven' pa točno kdaj, mogoče ob prihodu ...«

Hvala bogu pa sva se po opravljenem delu odpravila naravnost domov in ne na sejmišče. Kajti vsaj midva sva vedela, da bi na otvoritev čakala zaman. Oziroma - dober teden. Organizatorjem sejma torej pobuda za oglaševanje in s tem večjo razpoznavnost dogodka vsaj med domačimi ljudmi. Domačini pa - slovarje v roke. Saj se nikoli ne ve, kdaj vam (nam) bo to znanje prišlo prav.

Center interesnih dejavnosti CID-ÉK

Odprt za mlade vseh generacij

Kako izkoristimo svoj prosti čas, je izjemnega pomena, saj prav to odraža naše delo in naš odnos do življenja. To je še posebno pomembno pri mladini. Pogosto lahko slišimo mladino, kako se pritožuje, da nimajo prostorov za skupno druženje in učenje. V Lendavi bo odslej drugače, saj so dobili po večletnih prizadevanjih skupne prostore za različne dejavnosti. Želijo pa, da bi se zbirale in družile vse starostne

sednica občinskega odbora za mladinska vprašanja, ki bo ta center vodila. »V večji konferenčni sobi bomo lahko pripravljali različna izobraževanja, predavanja, okrogle mize, prostori pa so primerni tudi za druženja in različne delavnice.«

Poskrbeli bodo za prijetno druženje najmlajših, zanje bodo pripravili družabne igrice, pripovedovanje pravljic in drugo. Dobro sta opremljeni tudi soba z računalniki in inter-

Maja Kostrič, podpredsednica Kluba študentov Lendava:

Takšen center smo si že dolgo želeli, saj smo se vsi ubadali s prostorsko stisko. Tudi naš klub lahko tu izvaja svoje klubske projekte, delavnice, predavanja in še kaj. Tukaj bomo lahko delali tudi časopis. V našem klubu imamo manjše prostore, zato ni mogoče, da bi se zbralo več ljudi. Končno smo po tolikem času dobili skupne prostore, ki so super. Tu se bodo zbirale različne generacije, od najmlajših pa tudi starejši. Upam tudi, da bodo ti prostori pritegnili tudi mladino, ki je zašla. Težko, da se bo s tem obvarovalo mlade pred težavami in drogami, odlična ideja pa je, da so sem prinesli namizni nogomet in biljard pa zastoj računalnike in internet. To bo gotovo pritegnilo veliko mladih.

netom, soba za počitek in užitek in še kaj. Pripravljali bodo tudi glasbene večere, razstave, sejum rabljenih šolskih učbenikov, razstave domačih likovnih umetnikov in še kaj.

»S tem centrom mislimo resno,« je povedala Sobočanova in dodala, da bodo skušali pripraviti dobre vsebine in dober program. Prepričana

Jernej Dirnbek, sekretar na Uradu RS za mladino:

Na uradu financiramo mladinske svete in se z veseljem udeležimo, kadar kateremu od svetov uspe pridobiti prostore, kot je ta. V Sloveniji je le sedem mladinskih svetov od 32 skupaj registriranih, ki imajo svoje prostore. Drugače je mladinskih centrov in klubov, ki jih financira naš urad, še več. Vsak kraj bi si zaslužil tak center, kjer bi se mladi srečevali. Ampak morajo kar nekaj let težiti, preden se kdo zgane. Tak center pomeni, da se zavedamo, da v eni državi niso pomembni samo gospodarstvo, vojska in zunanja politika, ampak tudi to, kako ljudje živijo in preživljajo prosti čas. Če so mladi vključeni v delavnice ali se igrajo družabne igre, je manjša verjetnost, da bodo v gostilni ali kje na ulici ta čas pili ali kadili.

da bi bili prostori čim bolj polni in vsebinsko bogati ter da bi se v njih srečevali ne samo mladi, ampak vse generacije. »S tem ste dokazali, koliko vam pomeni kakovost bivanja.« Tu je priložnost, da se prosti čas izrabi na kakovosten način.

A. Nana Rituper Rodež

je, da bodo njihovi prostori vedno polni.

»Mi zaznavamo probleme mladih in jih skušamo tudi reševati,« je povedal ob otvoritvi župan Anton Balažek in dodal, da to številnih problemov ne bo rešilo, lahko pa k temu pripomore. Šolski minister dr. Slavko Gaber pa je dodal, da si želi,

Najboljše je, ker delamo poskuse

Kdo pravi, da so kemija, biologija in naravoslovne vede sam dolgčas. Za nekoga že, za druge pa so lahko prava popestritev poletnih počitnic. To niso samo formule in znanja, ki si jih moraš naučiti na pamet. Naravoslovni predmet se imenuje zato, ker učijo o naši okolici in nas samih. Tega se učijo tudi mladi na naravoslovno kemijskem taboru, ki letos že dvanaajsto leto poteka na osnovni šoli I v Murški Soboti. Vodja tabora Maja Rubin nam je povedala, da se je zbralo šestnajst otrok, s katerimi delajo analize in vzorčenja vode, poskuse v laboratorijih, opazujejo naravo in tudi zvezde, poskrbijo pa tudi za športne aktivnosti in prijetno druženje.

Filip Cvetko iz M. Sobote, 8. razred devetletke, OŠ III M. Sobota:

Zanimata me naravoslovje in biologija, zato sem tukaj. Pri teh predmetih imam tudi najboljše ocene. Veliko se naučimo, poleg tega pa sem spoznal tudi nove prijatelje. Vsi moji prijatelji risto šli, ampak če greš na takšen tabor, na to ne gledajo kot na piflarijo. Najboljše je bilo, da smo delali različne poskuse. Nič takega se nam sicer ni zgodilo in nič ni eksplodiralo, morda pa bomo to še poskusili narediti (smeh.) Tisti, ki niso iz Sobote ali okolice,

spijo v dijaškem domu, mi pa spimo doma. Bolje je, če lahko greš zvečer spat domov, zjutraj pa se potem vrneš. Včasih me pripeljejo ali priidem peš.

Kim Cvetko, 8. razred osemletke na OŠ III:

Za ta tabor me je navdušil bratranec, veliko udeležencev sem poznala od prej. Zanj sem se odločila tudi zato, ker želim šolanje nadaljevati na naravoslovni smeri. Pomembno se mi zdi, da se s snovjo že zelo zgodaj dobro seznanis. In super je, če lahko grem na takšen tabor, saj je zelo zanimivo in še boljše kot pri pouku. Med delom se lahko tudi pogovarjamo, zaradi česar nas nihče ne ošteva. Če bi bilo pri pouku tako sproščeno, bi se lahko še več naučili. Zdi se mi dobro, da nekateri

spijo tu, tudi meni ne bi bilo težko, saj je doma dolgčas. Z novimi prijatelji smo se zelo navezali in upam, da se bomo družili tudi po taboru.

Leo Koroša, OŠ Križevci pri Ljutomeru, 8. razred osemletke:

Na tabor sem prišel skupaj s prijatelji. Najbolj me je pritegnila vsebina tega tabora, saj vključuje tiste predmete, ki jih imam najrajši. To pa sta biologija in kemija. Verjetno se bom s temi predmeti ukvarjal tudi v prihodnje. Mene osebno so najbolj pritegnili kemijski poskusi. Zanimivo pa je tudi opazovanje neba ter zvezd. Na taboru mi je zelo všeč, prav nič mi ni žal, da sem se odločil, da med počitnicami obiskujem takšen tabor. Gotovo

se bom udeležil še kakšnega. Novi prijatelji pa so zelo dobri. Mislim, da je dobro, da se srečujemo mladi iz različnih osnovnih šol. Spi- mo v dijaškem domu, doma so sicer boljše postelje, ampak je tu več zabave in druženja.

Spoznavajo čudoviti svet snovi

Domen Gujtman iz Brezovec, 1. razred srednje zdravstvene šole:

Na tabor sem prišel, ker si želim, da mi popestri počitnice. Drugače mi je dolgočas. Dosegel sem bil že na več taborih, zato sem bil na tem, in mi je bil všeč, zato sem prišel tudi letos. Ta je zanimiv, ker spoznaš naravo, gozd, živali. Vzorčili smo vodo pri čistilni postaji, zato sem spoznal kakovost, ali vse, kar je v njej. Ugotovili smo, da je voda precej onesnažena, saj je v njej precej mikroorganizmov. Čaka nas še astronomija s proučevanjem neba in zvezd. Uživam in imamo se lepo. Dobro je, da se družimo in se še kaj naučimo.

Vaše pesmi

Vrni se!

Vem le to,
da te rada imam močno.
V moji glavi nič drugega ni,
le tvoji nasmehi, tvoji pogledi,
tvoje telo ... le vse, kar si ti!

Nihče te nima tako rad kot jaz,
pa čeprav ti tega ne upam
povedati v obraz.
Kaj čutiš ti,
meni na žalost znano ni.

Vem sedaj le to,
da te pogrešam zelo.
Daj, vrni se!
Skrbi me zate,
ne pusti tu me same
in s tujimi ljudmi obdane.

Le vrni se ... prosim te ...

Miša

Vlak

Stojim ob železniškem tiru, ko mimo pelje vlak.
Na vagonu zagledam svoje sanje,
ki izginjajo v mrak.
Za njimi ostaja le praznina,
ostaja le tišina, ki zažira se v temno noč.
Na prvem vagonu zagledam solze,
ki sem jih točila za njim,
tiho polzijo po oknu,
za njimi ostaja le sled bolečin.
Na drugem vagonu spomin na njega sedi,
se grenko zasmee,
iz oči mu krivda žari.
Na tretjem vagonu se pelje bolečina,
v rokah drži pepel spomina,
mirno sedi in žalostno gleda,
kot da se svojega konca zaveda.
Na četrtem vagonu so le še besede,
besede slovesa vse skupaj sede,
skupaj z njimi pa kriki in jeza
v daljavo se gube.

Tedaj me pri srcu stisne,
vidim še zadnji vagon.
Nestrpnost čakam, da pelje mimo mene,
da še zadnjega gosta uzrem.
Na petem vagonu pa pelje se on,
mi nežno maha v slovo.
Še zadnji nasmeh mi pokloni,
nato pa izgine v temo.
Tako se vlak odpelje dalje,
tiho vozi svojo pot
v daljavo brez vsakih ciljev,
vlak mojih sanj se vozi povsod!

Zvezdica

Marko Slavič st.

Zgodba z naslovnice

Večina javnosti je prepričana, da Slavičevi prihajamo iz Ključarovec. Pa ni čisto tako, saj so naši predniki iz vasice Grabe v občini Križevci pri Ljutomeru. Res pa je, da je moj dedek prišel v Ključarovec konec 19. stoletja, leta 1885 pa je sezidal našo domačijo. Od takrat se tudi začne pisati razvoj konjereje in konjskih dirk v naši družini. Prlekija je bila že od nekdaj pokrajina pridnih, trdnih kmetov, ki so vedno imeli radi konje. Letos obhajamo 130 let od prve konjske dirke, ki je tudi uradno zabeležena. Šlo je za dirko na relaciji Križevci-Ljutomer. In zakaj omenjam kmete? Ker se 130. obletnica nanaša prav na ta stan. Verjamem, da so bogataši imeli konje in dirkali tudi že leta prej, vendar uradno pri Kasaškem klubu Ljutomer praznujemo 130. obletnico prav v spomin na prvo dirko leta 1874, ko so bili »zraven« kmetje.

Zlahtna vinska kapljica in konji so od vekomaj zaščitni znak Prlekije, kjer je bilo skozi vso zgodovino in je še veliko klenih, pridnih kmetov. Pri večjih in naprednejših je bilo včasih tudi več kot deset konjev, nekateri so bili tudi za dirke. Rad bi omenil razliko, ki je opazna tudi danes, ko je v modi imeti konja. A če ga ima gospoda, ni isto, kot če ga redimo na kmetih. Kmet je namreč zrasel z živalmi, kmet najbolje pozna konjsko dušo. Zato si ne pustim, da bi me kakšna gospoda poučevala o kasaških dirkah ali konjih. Vseč mi je praksa nekaterih tujih držav, kjer ni dovolj šolska diploma – najprej moraš imeti življenjske izkušnje, zadeve poznati iz lastne prakse, in šele nato si lahko profesor na fakulteti.

Moj dedek, začetnik Slavičeve rejske družine, je bil med naprednimi kmeti, bil je tudi član kmetske hranilnice in že on je začel z dirkami. Sicer pa je zanimivo, da je bilo mojemu dedku ime Marko, enako je ime očetu, Marko sem jaz in tako ime imata tudi moj sin in vnuk. Tako za Slavičeve dirka že peta generacija Markov, zadnji je 18-letni vnuk.

Zase mislim, da sem se pospešil razvoj kmetije v konjerejsko

smer. Morda zveni malo neskomno, a vseeno mislim, da sem v vsej dinastiji Slavičevih napravil največ, in to v najslabšem obdobju. Ne smete namreč pozabiti, da je bilo obdobje za kasašvo po drugi svetovni še rožnato, v 50. letih prejšnjega stoletja pa so se razmere bistveno poslabšale. S komunizmom je prišel tudi strah pred velikimi, naprednimi kmeti, tako da tudi za konjerejo ni bilo dobro postlano. A vseeno mi je uspelo, pri hiši je bilo vedno vsaj 10 konjev. Tistega komunističnega obdobja ne napadam, tako je pač moralo biti. In potrditi moram, da so bile tudi takrat dobre strani. Če si si upal, če si bil korak pred drugimi, se je dalo preživeti. In to velja tudi zdaj, ko se je režim menjal. A tako v prejšnjem sistemu kot zdaj nikoli nisem pozabil na svoj ponos.

Tako se spomnim, da je bila pred desetletji velika razstava kasaških konj na Ptuj. Tam je bilo veliko pomembnih mož, celo generalov nekdane armade. Ampak ker so me ocenili slabše kot sem mislil, da si zaslužim, s svojo kobilo nisem hotel hoditi v častnem krogu. V ponos mi je, da sem si to

To sem jaz

upal pred generali. In upam si tudi zdaj neumnemu kmetijskemu ministru reči, da je neumen. V starih jugoslovanskih časih sta bila pri meni dva takratna kmetijska ministra in z obema sem se dobro razumel. Če bi bil režim resnično tako pokvarjen, kot nekateri danes govore, ne bi hodili ministri k meni, saj sem jim vedno brk povedal, kaj jim gre. Pa me niso preganjali.

V novejšem času, po osamosvojitvi Slovenije, se je sosed prleškega kmeta spet začela krepiti in to je dobro. Pri hiši v štirih občinah (Ljutomer, Križevci, Veržej in Razkrižje) je le dneva v dan več kasaških konj in lahko zapišem, da je v pokrajini ta hip okrog 30 večjih rejcev. Trenutno imamo v Prlekiji približno 400 kasaških konjev in 100 plemenskih konj. Pohvalno je, da ta šport in to dejavnost podpirajo tudi lokalne oblasti.

Mnogi radi primerjajo Marka Slaviča »mlajšega« in »starejšega«. Moj sin, ki je tudi uspešen podjetnik, je z zdaj še za mano, saj sem jaz zmagal na petih derbijih (stiriletnikov), on pa samo na štirih. Poleg tega je zdaj v hlevu več kot 50 konjev, sam pa sem jih imel največ 10. A ne gre to, da bi Slavičevi tekmovali med seboj. Pomembno je, da se ukvarjamo s kmetijstvom in športom. V hlevu je dva naraščajoča družina, in to praktično ves dan. Tudi zdaj, ko to pričam, vnuka pri konjih. Vesel sem, da sta tam in ne kje v gostišču. Vsa naša družina se mora marsičemu odreči, da smo lahko uspešni in redimo konje. Ampak nič se ne pritožujem, le s odrekanjem se da doseči kaj večjega.

Sem v življenjskem obdobju, ko počasi delam rekaptulacijo – sem dosegel premalo, dovolj, preveč? Težko je odgovoriti. A če se ozrem nazaj, vem, da mi ni bilo vedno posuho z naraščajočimi, pa vendar mislim, da je bilo moje življenje čisto v naraščanju.

Nikoli mi ni bilo in mi ne bo žal, da sem se ukvarjal s kmetijstvom, da sem velik del svojega življenja namenil njemu.

Zgodbe

Ki jih piše
Žirjenja

Slovenec iz Kraljeva

Tako je Radeta Bakračevića pred tednom dni označila beograjska Politika, ko je pisala o bližajočem se dogodku, poimenovanem Prijateljstvo za nove čase, ki ga organizirata Rade in radio Maribor v Kraljevu. V Kraljevu zato, ker je Rade iz Kraljeva, Maribor pa zato, ker sta mesti pobrateni in ker je Rade častni konzul rojstnega mesta v mestu ob Dravi ter podpredsednik tukajšnjega kulturnega društva in vseh srbskih društev v Sloveniji, ki imajo 46.800 članov. Sicer pa je prišel v Slovenijo pred štirimi desetletji in, kot sam pravi, se tu izvrstno počuti. Je Slovenec iz Kraljeva, ki ne glede na minule dogodke vzpostavlja nove mostove med ljudmi, ki jih druži skupni zgodovinski in človeški spomin.

Kraljevo, oh, Kraljevo

Na njega so vezani spomini na otroštvo, ki je bilo lepo kljub siromaštvu in pomanjkanju. Šest otrok v družini je preživljal samo oče, ki je bil občinski kurir. »Pravzaprav ne vem, kako smo lahko zrasli, odrasli in se šolali. Verjetno sta materina ljubezen in iznajdljivost nadomestila pomanjkanje denarja, dobri sosedi in prijatelji pa večkrat prazen želodec,« se spominja. Na Kraljevo so vezani tudi spomini na izbiro študija, prvo zaposlitev, ki je postala življenjska, ter danes na močno željo, da se prijateljski odnosi obnovijo. Oktobra bo Kraljevo obiskalo petsto Slovencev, ki se bodo poklonili 49 žrtvam fašističnega divjanja na tem območju ter poskušali obnoviti prijateljstvo in sodelovanje brez ideoloških okvirjev.

Metalurgija, kaj je to?

Rade že v osnovni šoli ni bil kar tako. Član srbske gimnastične reprezentance je

Ob prejetju priznanja častni znak radosti, ki mu ga je podelil prof. dr. Vekoslav Grmič za vse, kar je dobrega storil v življenju.

postal v gimnazijskih letih predsednik mladine in literarnega društva, na obrazu mu je pisalo, da bo postal pravnik ali novinar. Slednje počne že vse življenje, vendar kot amater. Poklicna pot je metalurška. »Ko razlagam o tem, kako sem postal diplomirani inženir metalurgije, mi marsikdo ne verjame. Pa je res. Po končani maturi sem želel še s štirimi prijatelji v Italijo po 'levisice'. Ker oni niso dobili potrebne vize, sem odšel sam. Pričakali so me v Ljubljani, obteženega s kupom kavbojk za nas in za 'druge'. Na zasluženem sprehodu ob Ljubljani srečam znanca iz Kraljeva, ki me med drugim vpraša, kaj bom študiral. Moje poglede na novinarsko in pravno znanost je ovrgel s prepričljivimi argumenti, da je prihodnost v metalurgiji. Nekako v tem smislu – tradicija v Kraljevu, priložnost v Sloveniji.

Vpisal sem ta študij v Ljubljani, četudi nisem imel pojma, za kaj se gre, in po treh tednih pristal na železniški postaji, ki je bila tri mesece tudi moj dom. Študiral sem počasi, saj sem se ves čas preživljal s svojo veliko ljubeznijo – novinarstvom. Pisal sem o vsem, za vse živo, tako tudi preživel, doštudiral in se zaposlil.

Tudi prva zaposlitev je vezana na Kraljevo, saj je Rade postal in ostal petindvajset let direktor predstavništva podjetja Magnohrom za Slovenijo in Hrvaško. Podobno delo je nadaljeval v svojem podjetju Bajus, kjer je pred dvema letoma dočakal upokojitev. Takšno, brez časa in miru.

Rade na eni od teras v Radencih

V Kraljevu s sorodnikom Vladom Divcem, znanim košarkarjem, ki je storil za njegovo družino v hudih časih veliko dobrega.

Kdo pa so ti mladi fantje?

Člani kovaške družine

Časov, ko so iz železa oblikovali predmete od zgodnjega železa vse do trde teme, ni več, kajti moderne kapitalistične tehnologije so nadomestile takratne kovačnice, v katerih je potekalo življenje mojstrov kovačev in njihovih družin precej drugače kot večini kmečkega prebivalstva. Redka izjema, ki je preživela čase velikih sprememb in se ohranila vse do današnjih dni, sicer na moderniziran način, je Anton Horvat z Razkrižja. Anton ni želel opustiti večstoletne kovaške tradicije svojega rodu, zato je moral delo prilagoditi sodobnemu svetu. Sčasoma je razvijal svojo umetniško žilico in danes izdeluje različne svečnike, križe in druga skulpture, ki jih obiskovalci lahko dobijo pri njem. Precej dela ima z brušenjem škarij, ki jih uporablja v drugega drobnega orodja. Svojo kovačnico, v kateri oblikuje, in hišico zraven nje pa je preuredil v muzej, v katerem je bogata zbirka kovaških pripomočkov, tudi od njegovih prednikov. Kovač Anton, rojen v kovaški družini, zna povedati o teh orodjih in o življenju kovača na vasi nekoč in danes. V muzejski zbirki sta na ogled dva kovaška meha, stara 100 in 250 let, nakovalo, staro 150 let, različne klešče, stare kot dvesto let, prav tako več vrst kladiv, navojna rezila. Anton ve, da je bil njegov ded Martin Krznar kovaški mojster v Globoki, kjer je imel svojo kovačnico, toda rodovno izročilo pripoveduje, da so tudi Martinovi predniki že bili kovači. Martin Krznar je nekje ob koncu 19. stoletja kovačnico v Globoki prodal ter pozidal novo v središču vasi Razkrižja, saj je bil takrat precej centraliziran kraj, kjer je živelo več ljudi. Krznar ni imel moškega potomca, je pa dobil zeta, prav tako kovača Štefana Horvata, ki je bil prej vajenec pri Andreju Rosaku. Da bi bil Štefan Horvat vajenec pri svojem tastu, ni bilo nogoče, ker je slednji v tistem času delo opustil zaradi starosti. Štefan Horvat je bil zelo zagnan delavec in je leta 1920 pozidal novo kovačnico na Razkrižju. Zakaj se je odločil za postavljanje nove in opustitev stare, ni znano. Novozgrajena kovačnica je bila grajena iz opeke ter krita z bobrovcem. Bila je dolga približno tri metre, toliko tudi široka. Tako velike so bile takratne kovačnice. Na Horvatovi kovačiji so kovali najrazličnejša kmečka orodja, zato je v tistem času kovač obvezno

moral sodelovati s kolarjem, izdelovalcem vozov. Redno so kovali žeblje in vsa kovinska orodja za gospodinjstvo. Kar pa je bilo zelo pomembno v vseh takratnih kovačnicah vse do osemdesetih let prejšnjega stoletja, je bilo podkovanje konj. Konje podkuje in jim čisti kopita še danes, vendar je tega dela bistveno manj kot nekoč in to počne tudi samo toplokrvnim pasmam konj. Največ tega dela je bilo nekoč spomladi in jeseni, ko so bili konji zaradi dela več na poti. Na dan so jih podkovali tudi več dvajset. Takrat so z delom začeli tudi jutraj ob treh in vse do polnoči. Kot mi je povedal Anton, je imel njegov oče zaposlena dva vajenca in prav tako dva pomočnika.

Vedno so imeli dovolj dela, saj so v to znano kovačnico prihajali ljudje iz okoliških vasi Razkrižja, tudi iz Prekmurja in Hrvaške. Ustavljala pa se je tudi lendavska grofica s svojo štirivprego vrančev, ko jo je peljal grajski kočijaž v njen vinograd, nedaleč od Vešice in na Razkriški breg. Pri tem sem nekoliko v negotovosti in sem mnenja, da je to bila beltinska grofica Marija Zichy, ker je to bilo v letih okrog 1920, ko v Lendavi ni bilo več nobene grofovske družine. Ko se je ob Horvatovi kovačnici ustavljala rumena kočija, okrašena z različnimi rožnatimi okraski, je med kovaškimi delavci in

vsemi, ki so bili tam, zavladala neverjetna tišina in pokorščina do gospode v kočiji in so bili vsi takoj s pokornimi pozdravi na kolenih. Razen samo z mahavim pozdravom lendavska oziroma beltinska grofica z ljudmi ni komunicirala. Ustavila se je z namenom, da je mojster Štefan Horvat pregledal konjska kopita, ali je z njimi vse v redu, in že je kočija krenila naprej. Svojega kovača so imeli grajski konji na graščini.

Delo kovača kakor tudi vajencev je bilo zelo naporno. Bili so kos veliki vročini ob peči, v kateri so temperature dosegale 1400 stopinj Celzija. Pogoste so bile hude poškodbe ob težkem delu s kladivi in ognjem. Med poškodbami so bile najpogostejše opekline, saj so žareči kosi železa padali vsenaokoli. Najtežje udarce so dobivali, ko so podkovali konje, saj so morali kakšnega konja včasih kar z vajetmi skotaliti na tla, saj so ga komaj tako lahko obuli v kopito.

Na sliki, ki je nastala nekaj pred letom 1950 pred Horvatovo kovačnico iz leta 1932, stojijo od leve proti desni: Antonova sestra Marija, ki drži v naročju brata Cirila, sestra Gabriela, mama Regina Bala, po rodu je bila Madžarka, sestra Julijana ter brata Ivan in Anton.

Bojan Zadravec

Sportskih novosti v družbi z legendarnim Otom

Radence pot me pelje

Na tri srca se je Rade navezal že kot študent. Usodno mu je bilo sicer samo eno, saj ga je pripeljalo najprej v Radence in kasneje v Radence. Tu živi s svojo družino in danes in prisega, da so Radenci poleg Kraljeva najlepši kraj na svetu. »Kar osem let sem bil predsednik Turističnega društva Radenci. S sodelavci in somišljeniki smo prizadevali, da Radenci doma in v tujini res postanejo kraj, vreden občudovanja. Mislim, da nam je uspelo, kar potrjuje razvoj kraja v tistem obdobju, ko je bil Radenci tudi številna priznanja, ki jih je prejelo in tudi sam. Še posebej sem ponosen na naš Radenci so edino mesto na svetu, ki imajo veveričkin priznani znak. Žal se časi spreminjajo, tudi tistega časa, ko so domačinov ni več, ponosna tradicija se spreminja v sodobno industrijo.«

Če ga ne bi bilo, bi si ga morali izmisliti

Tako je povedal Miloš Rusić, predsednik srbskega turističnega društva v Sloveniji, navdušen nad Radenci prizadevanji po obnovi sodelovanja med Srbijo in Kraljevino pa tudi širše. Ta ne sežejo samo na kulturo, temveč tudi do gospodarstva. Kot je omenil tudi Rade Bakračević prvi diplomat. Diplomacija in novinarstvo sta dva njegova hobija, s katerima se uspešno ukvarja in za katera je dobil tudi številna priznanja. Njemu osebno pa je morda najdražja stvar, ki jo opravlja sedaj – je glavni in odgovorni urednik časopisa Kontakt, ki ga izdaja na območju Maribora in časopisa Mostovi za vso Slovenijo. Poleg tega je tudi avtor knjige, ki jo poznajo in cenijo samo – dedki.

R. Ficko

No ica je sakši den men-
ša. Še malo pa mo pa f
šoulo šli. Ta je f Sloveniji
brezplačna. Ati mrnjavi, ka nede
dugo, ka de se tuj šoulanje moglo
plačuvati. Mama mi je se kupila za
šoulo, pa ta dala skoro 45 gezero tolarof.
Copat mi je pa sploy še nej kupila za
telovadbo.

Konec avgusta je tuj čas za radgonsko senje. Sakši
šteri kaj na sebe da, de se tan pokazo. Od preignji
strankarski veljakof. V volilnon leti tej naši preignji
neverjetno zanimanje pokažejo za kmetijstvo. Sakši
glas de letos odloučo. Sefe do pa talali. Mogoče tuj
lučke. Tak ka mo en den ges gvušno tan zapleto.

Ka v enoj čudnoj državi živemo, mi je sebole jasno.
Tej ka so zaj na vladi do sami prej sklicali izredno
sejo parlamenta. Zavolo toga, ka njen sedanja
opozicija naprej meče, ka sefele so naopak napravili.
No če je meni tou jasno. Dobro ka je še samo malo
več kak mejsen dnij to tej volitev. Volitve so kak sigdar
f časi bratev, ka si lidje lejko fajn trezno premislijo
koga do volili.

Avtocesta bou. San gospod Rop so pravili v
Radgoni, ka je skrajni čas ka de so lejko ukrajinski
šleperi od Maribora do Lendave po avtocesti vozili.
No sicer nede glij prava svtocesta, ka de na mestaj
samo malo bole širka navadna cesta, ali neka pa li
bou. Vaj, da bi sakše leto bile državnozborske volitve.
Avtocest bi telko meli, ka človik ne bi znal po šteroj
se naj v Maribor pela.

V Soboti pa vünja. Nej od volitev, liki z nouve ultra
sodobne čistilne naprave, nan sake telko časa pošlejo
pošilko rednoga smrada. »Mogoče so namesto čistilne
naprave, küjpili smradilno napravo.«, Je ati eto pod našin
debelin orejon modruvo. Ka je krijvo, pa se zainok ne vej.
Specialna komisija je cilou prišla z Lublane, pa gor prišla,
strokovno – seveda, ka sploy tak fejs ne vünja. Za nas na
eton kraji Slovenije, je tak se dobro. Mij smo sega vajeni.
Tou ka pa tū pa tan malo zavünja je pa ja nika nej. Ati je
tak pravo, ka je več kak pou sedanji sobočancof svojo
mladost na kmetaj preživelo, pa si pravo domači gnoj
odijavalo, pa nikomi nika nej bilou. Zaj nainok pa te velka
nevola, ka Sobota vünja. Neštérni pravijo, ka je za smrad
krijva sobočka industrija, ka prej piščavle sefele notri f tou
čistilno. Tej pravijo, ka je tou nej istina. Mogoče so pa
sobočanci krijvi. Tak je eto od sosida čul, ka se je v Soboti
pred 30 lejtami zgoudilo. So zazidali en blok. Pa je prišla
prevzemna komisija pa za en čas gor prišla kak nač enoga
šankreja f cejlon bloki nega. »Ja ka ste pa tou delali?«, je
ščel znati predsednik komisije. Pa je pravo šef gradbišča:
»Poglente f pritličji do baute, te tak ali tak se drek odajo, f
prvon štoki do doma politiki, tej ga nesmijo srti, v druigon

štoki do pa doma upokojenci, tej pa nemajo kaj srti.« No
tak je san si mislo. Te pa naj ne vünja f Soboti. Što zna kelko
takši blokof je f Soboti.

Ka je se že notri f toj predvolilnoj kampaniji pa je dokaz
tūj tou, ka do kmetje doubili za lansko sušsavo pejsneze. Pa
glij septembra, pred volitvami. Ka nebi slučajno šteri
pozabo, štera stranka je pejsneze zrikala. »Bog nan daj sakši
mejsen volitve, nej sakše štrto leto.«, je pravo ati.

Tak pomali moren enjati, ka me bajca prosijo ka njen naj
v bauto iden. Vij se pa čedno coj držte. Pa če se li da, si
mislite na kaj lepsoga kak so volitve, pa cejla te dumbus,
ka vas nede brez veze glava bolejla. Nekak že bo, ka je še
nigdar nej bilou ka je nej nikak bilou. Če van štoj kaj obeča
se zemte z velkof rezervof, ka je te nouri predvolilni čas.
Meni je ati tūj obečo ka de me na senje pelo v Radgonjo, pa
mo vido, če de kaj s toga.

S.B.P. (Skoro bi pozabo) Po zadnji podatkej je bivši
minister Rupel doubu medaljo na
olimpijadi v Atenaj, v kategoriji pres-
koka med strankami.

VANEK

Pomembnost zajtrka Z našega štedilnika

Zajtrk je pomemben obrok, s katerim bi morali vnesti v telo 30 odstotkov dnevne količine hrane. Da je zajtrkovanje pomembno, so nas učili že naši starši. Ravno tako mi svoje otroke. Tudi sami se zavedamo, da je tako. Vendar vedno najdemo tisoč razlogov, da se mu izognemo. Najbolj pogost razlog je premalo časa, čeprav za pripravo obroka z žitaricami potrebujemo slabih pet minut.

Znanstvene raziskave v zadnjih 20 letih potrjujejo pomembnost zajtrkovanja. Trdijo, da redno zajtrkovanje izboljšuje delovne sposobnosti. Z njim pridobimo energijo, ki nam je potrebna na začetku dneva, in energijo za delovanje možganov. Obenem kontroliramo občutek sitosti. Veliko ljudi ne zajtrkuje, ker mislijo, da bodo na ta način shujšali, vendar nezajtrkovanje vzbudi občutek močne lakote, ki jo nadomestimo v drugem delu dneva. Otroci, ki ne zajtrkujejo, so v dvakrat večji nevarnosti, da se močno zredijo, v primerjavi z otroki, ki zajtrkujejo. Preskakovanje zajtrka vpliva tudi na menstrualne težave. Raziskave, narejene na Japonskem, in dobljeni rezultati so pokazali, da imajo študentke, ki občasno zajtrkujejo ali pa sploh ne zajtrkujejo, pogoste in močnejše menstrualne bolečine. Ravno tako se pri otrocih povečuje možnost nastanka kariesa.

In kaj naj zajtrkujemo?

Žitarice - vir ogljikovih hidratov, vitaminov, mineralov, vlaknin

Sadje in sadni sokovi - vir vitaminov, mineralov, encimov in vlaknin

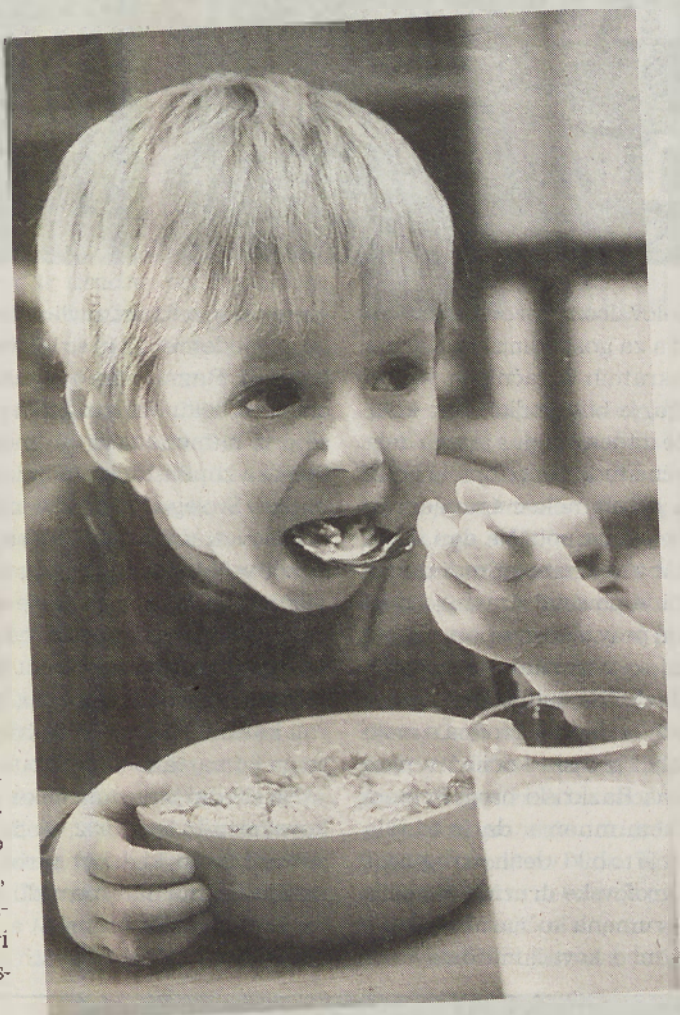
Med, sadni namazi - vir hitre energije, vitaminov in mineralov

Mleko, sir, sirni namazi, jogurt, acidofil - vir beljakovin, kalcija, vitaminov, dobrih bakterij

Jajca, nemastna šunka - vir beljakovin, kvalitetnih maščob, mineralov in vitaminov

Živila, ki jih bolj ali manj najdemo v hladilniku. Vzemimo si čas in dan začnimo z zajtrkom. Zajtrkujmo vseh 365 dni v letu, ne glede na to, kje smo. Za naše dobro.

F. C.

Ne pozabite na zajtrk.

Coctail z raki

60 dag kuhanih morskih rakcev, 5 dag oliv, 4 žlice majoneze, 4 žlice točene sladke smetane, 1/2 žličke worcestrske omake, 1 žlica paradižnikovega kečapa, sok pol limone, 1 žlica naribanega hrena, 1 žlička konjaka, sol in nekaj listov zelene solate

Rakce skuhamo, ohladimo z mrzlo vodo in dobro odcedimo. Prav tako oplaknemo olive, jih odcedimo, poberemo iz njih koščice in zrežemo na tanke rezine. Majonezo zmešamo s smetano, worcestrsko omako, limoninim sokom, soljo, kečapom, naribanim hrenom in konjakom. Liste solate operemo, otresemo vodo in z njimi obložimo kozarce za cocktail. Rakce in zrezane olive zmešamo z majonezno omako in vse nadevamo v pripravljene kozarce ter dekoriramo z limono in ananasom.

Kremna juha iz buč

1 kg buč, 2 dcl kisle smetane, 2 dcl mleka, žlička soli, poper, nariban muškatni orešček, 1 l jušne osnove, 2 rezini belega kruha, 2 žlici surovega masla, 5 dag naribanega sira zbrinca

Pečico segrejemo na 180 °C. Bučke operemo, olupimo, odstranimo semena in zrežemo na majhne kocke. Kislo smetano zmešamo z mlekom, soljo, poprom, naribanim muškatnim oreškom in jušno osnovo ter vmešamo bučne kocke. Juho vlijemo v nepregorno posodo in približno 30 minut pokrito kuhamo v pečici.

Kruhove rezine narežemo na kocke. V ponvi razpustimo surovo maslo in na njem oprazimo kocke. Ko je juha kuhana, jo vzamemo iz pečice in večje delce sesekljamo s paličnim mešalnikom. Vročo juho nalijemo v krožnike, vanje razdelimo kruhove kocke in vse potresemo z naribanim sirom.

Ocvrti jajčevci v vinskem testu

60 dag jajčevcev, sol, paprika, poper, 12 dag moke, 2 dl belega vina, 1 žlica sončničnega olja, 1 žlica konjaka, 2 beljaka

Jajčevce olupimo in narežemo na podolgovate trakove, ki jih nasolimo, popramo, potresemo s papriko in poštopimo z vinom. Vse skupaj damo v posodo, pokrijemo in pustimo počivati približno 30 minut. Nato posamezne rezine jajčevcev pomočimo v vinsko testo in ocvremo v vroči maščobi. Maščoba za cvrenje mora biti dovolj vroča, da se testo hitro zapeče in porumeni.

Priprava testa: Iz moke, vina, olja, soli in konjaka pripravimo testo, ki mu dodamo še čvrst sneg iz beljakov in vse skupaj rahlo premešamo.

Janez Gjergjek, vodja kuhinje hotela Radin

Rdeča paprika s koruzo in krompirjem

60 dag rdeče paprike, 30 dag kuhanih koruznih zrn, 25 dag krompirja, 20 dag sira, žlica kisle smetane, peteršilj, sol, poper

Paprikam odrežemo kapice, odstranimo semena in posolimo. Krompir olupimo, narežemo na kocke in v slani vodi skuhamo do mehkega, odcedimo, pretlačimo in pripravimo nadev: zmešamo 10 dag sira, kislo smetano in koruzo. Temu primešamo pretlačen krompir. Začinimo s poprom, sesekljanim peteršiljem in po potrebi še solimo. S to pripravo maso napolnimo paprike. Ostanele siri narežemo na tanke kose, ki jih položimo čez nadevane paprike.

Omaka: 30 dag zrelega mehkega paradižnika, 2 žlici paradižnikove mezge, pol žličke soli, sol, olje. Paradižnik olupimo in narežemo na kose. Na olju popražimo mezo in dodamo paradižnik, solimo in dušimo približno 10 minut. Preden odstavimo, dodamo pol žličke sladkorja. V pekač vlijemo omako in nadevane paprike. V pekaču jih pečemo približno 30 minut.

Ledena bomba z brusnicami in skuto

30 dag brusnic, 25 dag sladkorja, 40 dag skute, 4 dl sladke smetane, 2 žlici medu, 4 žlice zmletih mandeljnov

Brusnice stresemo v mrzlo vodo, operemo in pretresemo. Nato jih na prtiču odcedimo in nekaj celih prihranimo za okrasitev, druge pa zdrobimo v mešalniku. Zmešamo jih s polovico sladkorja. Skuto penasto zmešamo z drugo polovico sladkorja. Smetano stepemo s smetano za skodelico, preostalo stepeno smetano pa z brusnicami primešamo skutni kremi. V modele za puding nakapljamo med in model tako dolgo obračamo, da je vsa notranjost pokrita z medom. Nato posujemo dno in stranice s mletimi mandeljni. V modele nalijemo skutno kremo in »bombo« za 4 ure pustimo v zamrzovalnik, da zmrzne. Preden postavimo v vročo vodo, zvrnemo, postavimo model v vročo vodo, zvrnemo jed na krožnik in okrasimo z brusnicami in smetano.

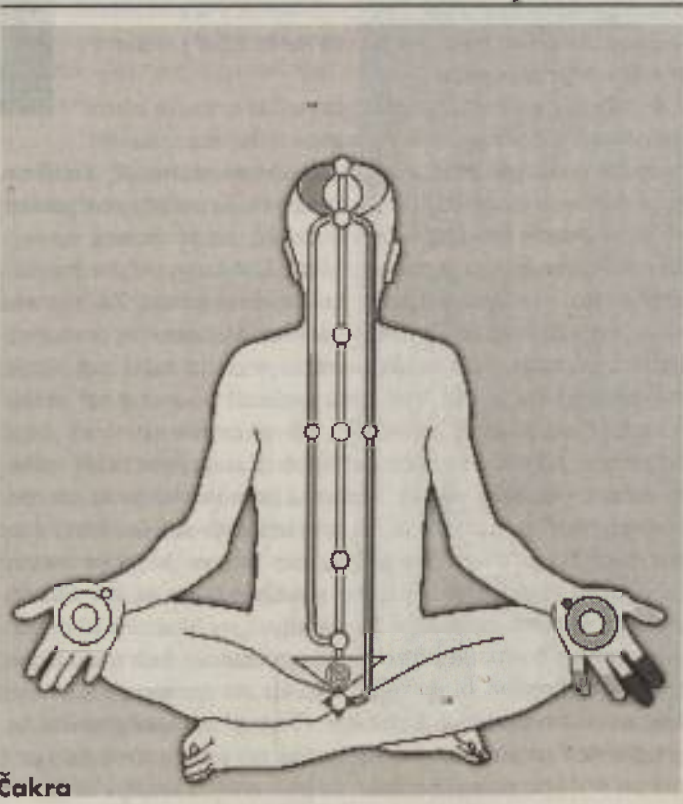
Neskončna svetloba brezosebnega jaza

Čakra sahasrara, ki ji pravimo temensko središče, na telesni ravni ustreza temenu glave. Povezana je z delovanjem žleze česerike (epifize) v velikih možganih. Ker v sanskrtskem jeziku pomeni sahasrara tisoč, je ta čakra prepoznavna kot lotos s tisoč cvetnimi listi. Vsak izmed njih je izvor tisoč pozitivnih božanskih moči, katerim utež na snovni ravni predstavljajo možgani z milijoni pasivnih nevronov, zato se tudi ob prebujanju spečega potenciala te čakre pojavi v možganih goreč občutek. Za omenjeno energijsko središče je značilno, da skozenj prihaja v telo duhovna energija, zato je tudi sedež božanskega jaza ali človekove najvišje energijske vibracije ali kozmične zavesti, ki je upodobljena kot sij nad glavo visoko razvitih ljudi ali svetnikov.

Čakra sahasrara nima lastnosti in barve. Njen lotos ima tisoč cvetnih listov, ki upodabljajo popolnoma razvito zavest. Božanstvo v njegovem simbolu je Šiva, simbol čiste, najvišje zavesti. Njen element je adi tattva, medtem kot je njena mantra Om.

Ko posamezniku uspe, da je njegova zavest v čakri sahasrari, potem prebudi božansko ali univerzalno ljubezen in se več ne enači s svojim jazom, temveč z duhovnim ali univerzalnim načelom. Ko je zavest v sahasrari, posameznik izkusi nepopisno blaženost ali povezavo z božansko resničnostjo v lastni zavesti. Gre za mistično izkušnjo, ki jo različna verstva označujejo kot samadhi, satori, nirvana, razsvetljenje, nebese. Človek z odprto in dejavno sahasraro ima neposredno znanje, za katerega ni potreben umski studij.

Zavest, usklajena s čakro sahasrara, zagotavlja blaženost – povezanost z božansko resničnostjo

Čakra

Odsev motenj temenskega središča so porajajoči se občutki nesreče, norosti, nepovezanosti z izvorom in veseljem ali celo kot koma in nezavest. Vedna ljudi se ne more odpovedati navezanosti na osebni jaz, ker bi se s tem ločila od življenja. Kdor se tej navezanosti lahko odpove, tistemu se odprejo višje razsežnosti, kjer je bližje vsem bitjem in ubran z globljo in resničnejšo naravo.

Omenjeno čakro prebudimo s pranajamo, urjenjem zbranosti in meditacijo. Čakra sahasraro lahko okrepi tudi z dragimi kamni, kot so ametist, kamena strela, diamant in fluorit. Andreja Paljevca, ki v Astro novicah ustvarja rubriko Ezoterični vedež, navaja kot afirmacije za sahasraro: »Sem eno z biti in ne biti. Odprt sem za vesoljne ravni enobitnega. Vse je eno.« Spoznavanje božanskega jaza lahko razvijemo tudi z ljubeznijo do vsega, skromnostjo in meditacijo. Poleg čakre sahasrare kot čakro na glavi Paramhans Swami Maheshwarananda v svoji knjigi Joga vsakdanjem življenju navaja čakro bindu ali lunino središče. Ta čakra ustreza predelu pod lasnim vrtnicem na zadnji strani glave. Gre za središče, ki vpliva na telesno, duševno in duhovno zdravje. Njeno prebujenje izboljšuje vid in pomirja čustva. Lunino središče vzpostavlja notranje ravnotežje in razjasni duha. Z njim lahko obvladujemo lakoto, željo in odpravljamo slabe prehranske navade. Koncentracija nam pomaga tudi pri depresiji in živčni napetosti, pred občutkom strahu ter lajša tesnobo pri srcu. V bistvu je ta čakra središče telesnega in duševnega zdravja, vitalnosti in mladostnosti. Prebudimo pa jo z jogijskimi tehnikami.

Mag. Simona Sanitar Žink

Besede
mode

Zmote v načinu oblačenja

Na
lekarniški
tehnici

Življenjska doba prebivalstva narašča, z njo pa postane večji odstotek ostarelih, ki so pogosto tudi težko bolni. Mnoge med njimi pesti nenadzorovano uhajanje seča, nekateri so v nejevolji še bolj, ker uhaja tudi blato. Vendar inkontinenca ni nujno težava ostarelih. Prizadene lahko vso populacijo, otroke, ženske po porodu in v menopavzi ter moške srednjih let.

Naš izbor oblačenja je lahko ena najbolj kreativ-
na oblika izražanja samega
sebe. Če želimo ali ne, z
vrednim obseden svet nas
po nekaj sekund ocenjuje
o nekajkrat na dan samo
glede na to, kako smo oble-
čeni. Če gradimo svoj stil
preudarno, je dobro vedeti
za tri največje zmote, ki se
lahko oblačenja.

**Za dober videz
moramo negovati
manekensko
postavo.**

Zelo nezdravo. Modeli in
super zvezde spadajo med
telesne tipe. V
gre prej za genetsko
dodelanost splošno veljavno
Racionalno se

ne zavedamo, vendar
v kulturi, ki nas s
propagandnimi sporočili
z ekstremno suhos-
to kot idealom. Naš edini
ki ga poskušajmo
naj bo v besedah:
dodimo najboljše v svojem
oblačila naj nam
pristajajo tukaj in
in ne čez šest mesecev,
da bi imeli pet kilogra-
manj.

**Šil gradimo z
najbolj »IN« oblačili
vake sezone.**

Ostaj nerisnično. »NAJ
VDEZ SEZONE« je redko
popolnoma usklajen z na-
šim telesom in okusom. Po-
gosto se dogaja, da na ulici
vselejmo zares čudno ob-
lačene ljudi in ne gre nam v

glavo, kaj nas zares moti. Šele čez čas ugotovljamo, da
zares »IN« oblačila niso prava karta za dober videz, kaj
še stil. Boj za najnovejšimi kosi oblačil ali dodatki se brez
dobrega pogleda v ogledalo in našo individualno postavu
konča skupaj s stilom. Takrat se začne suženstvo mode.
Seveda ne gre posploševati, tudi dobri »IN« kosi oblačil so
lahko pika na i v naši garderobi. Zavedajmo se le recepta,
da kvantiteta ni nujno kvaliteta.

»Moja številka oblačila je 38«.

Res je lahko oblačilo v številki 38 zlitlo z našim telesom,
vendar ne vedno in povsem. Če bomo začeli iskati bluzo
sanjskega vzorca v številki 38 določene blagovne znamke,
se nam kaj hitro lahko zgodi, da iščemo nemogoče. Kroj
je kritični faktor za grajenje našega stila. Univerzalna
resnica za ljudi s stilom je povezana z linijskim zlitjem
oblačila skupaj s telesom, pri čemer je poudarjeno ravno
tisto, kar nam je všeč. Pri tem nam lahko pomagata le
izkušeno oko in dober krojač.

Stil prihaja z dobrim poznavanjem samega sebe.
Uživajmo v tistem, kar nam je blizu naših misli, srca in
telesa. Mi sami smo največji adut v igri oblačenja.

Tatjana Kalamar Morales, univ. dipl. inž. obl.

Inkontinenca – obvladljiva usoda

Pomembna sestavina zdravljenja je
oskrbeti inkontinenčne ljudi z vpojnimi
izdelki, ki so namenjeni posebej za inkonti-
nenco. Takšne izdelke je mogoče nositi
povsem neopazno pod spodnjim perilom,
še posebno tiste, ki so v pomoč pri urinski
inkontinenci. Varujejo občutljivo kožo in
preprečijo nastanek neprijetnega vonja.
Treba je poudariti, da so vložki, namenjeni
urinski inkontinenci, popolnoma drugačni
od navadnih higienskih vložkov, saj vpijejo
veliko več tekočine. Večina žensk tega ne
ve in seveda ravna narobe, če za inkonti-
nenčne težave uporablja navadne higien-
ske vložke namesto inkontinenčnih.

Pri izbiri primerne pripomočke za
inkontinenco v lekarni povejte, za koga je
namenjen. Otrok, ki ponoči moči posteljo,
potrebuje poleg plenice (hlačne predloge)
še posteljno podlogo. Ženski srednjih let, ki
ji občasno uhaja urin, zadostuje le inkonti-
nenčni vložek (predloga). Za nepremič-
nega starostnika je nepogrešljiva plenica
za težko inkontinenco in mogoče še postelj-
na podloga. Izdelek mora biti ustrezen

velikosti, da ga lahko zanesljivo namestimo.
Premajhen ali prevelik ne more uresničiti
svojega namena. Priporočamo še uporabo
elastičnih fiksirnih hlačk, ki olajšajo varno,
higienično in preprosto namestitev predlog
za inkontinenco vseh vrst.

Če ste upravičeni do inkontinenčnih pri-
pomočkov po kriterijih zdravstvene zava-
rovalnice, vam jih bo predpisal zdravnik na
naročilnico, stroške nakupa pa bo porav-
nala zavarovalnica. Pripadajoča količina je
odvisna od stopnje inkontinenčne - srednje,
težke ali zelo težke. Sicer si vse pripomočke
za inkontinenco lahko kupite sami. Tisti, ki
so na voljo v lekarni, ustrezajo mednarod-
nemu standardu kakovosti. So preprosti za
namestitev, neopazni, diskretni, udobni,
zanesljivi pred iztekanjem, ekološko ustrez-
ni in, upamo, tudi ekonomsko dostopni.
Večina jih je posamezno pakirana v plastič-
ni ovitek in priročna za na pot.

Inkontinenca se vse prepogosto obravna-
va kot normalen starostni pojav, pri kate-
rem ni kaj ukreniti. V resnici to ni več usoda,
v katero se je treba vdati. Obstajajo namreč
učinkovite metode zdravljenja ter različni
pripomočki, ki lahko prizadetim še kako
olajšajo in izboljšajo kakovost življenja. Pos-
tala je obvladljiva usoda. Seveda ostanejo v
veljavi tudi splošna opozorila. Alkoholne
pijače in osvežilni kofeinski napitki po ne-
potrebem ženejo na vodo. Preveč začinjene
jedi dražijo sečne poti. Tudi zgoščen seč jih
draži. Ne piti dovolj tekočine je zato medved-
ja usluga, ki tako spodbudi kakor oteži in-
kontinenco. Pomanjkljiva higiena in nega pa
vname in poškoduje kožo ali na njej povzroči
celo razjede.

Milena Hochegger, farm. tehničnica

Inkontinenca je normalen starostni pojav.

Bioenergoterapevt Štefan Titan odgovarja

**Po nekaj nadaljevanjih o zdravilnih točkah se je
medtem nabralo kar veliko novih vprašanj. Med
najbolj zanimivimi sem izbral nekaj takih, ki se
dotikajo vsebin, o katerih do sedaj še nisem pisal.**

Začnimo kar pri vprašanju, ki ga je zastavila gospa
v imenu gospe Alenke. Gospa Alenka ima
probleme s čezmernim slinjenjem svojega otroka in
občasni problemi pri izgovorjavi besed. Pri njem pa se
javlja tudi alergija.

Čezmerno slinjenje je pri otrocih, starih do 12 mesecev,
normalen pojav, ker še niso vajeni požirati sline.
Pogosto se otroci slinijo tudi, ko dobivajo prve zobe.
Čezmerno slinjenje pa se pojavlja pri ohromelosti v
obraznem delu pri duševnih in senilnih bolnikih.
Čezmerno slinjenje pa ga lahko tudi škrbine, zobna gniloba in
razjede. Vzrok za slinjenje pa so lahko tudi prebavne
bolezni (peptični ulkus), pogost vzrok so lahko tudi
delovanje parasimpatičnega avtonomnega živčevja, ki
delovanje slinavk. Iz navedenega lahko
vidimo, da smo našli ogromno vzrokov, zato mi je
vselej težavna pisma težko konkretno odgovoriti. Treba
je opraviti temeljit pregled in tedaj bom lahko postavil
diagnozo in vedel, kako ukrepati, da bo zdravljenje
uspešnejše.

Če težav z govorom je lahko prav tako ogromno
vzrokov. Okvare in motnje se lahko in se največkrat
prikazujejo v živčevju, mišicah in drugih delih telesa, ki so
povezani pri govoru. Najpogostejši vzrok za motnje je v
okvari možganskih govornih centrov, ki lahko nastanejo

še pri porodu ali tudi po porodu pri padcih, kapi ali
možganskih tumorjih. Izgovor ali artikulacija je sposob-
nost za tvorjenje govornih glasov. Dizartrija ne nastane
kot posledica okvare možganskih živcev, ki oživčujejo
mišice grla, ust in ustnic. Povzroča nerazločen, nejasen,
počasen ali nosljajoč govor. Za natančnejšo diagnozo
seveda spet zaradi preobilice možnih vzrokov predlagam
podrobnejši pregled pri meni.

Glede alergije, ki se pojavlja na koži, pa predvidevam,
da izhaja iz okvare jeter. Možni vzroki za okvaro so lahko
v preboleli zlatenici, glivičnem obolenju (pisal sem že o
kandidozi), zastrupitvi ali dedni hibi. Obvezno bo za več
podatkov pregledati otrokova jetra in vsebnost bilirubina.

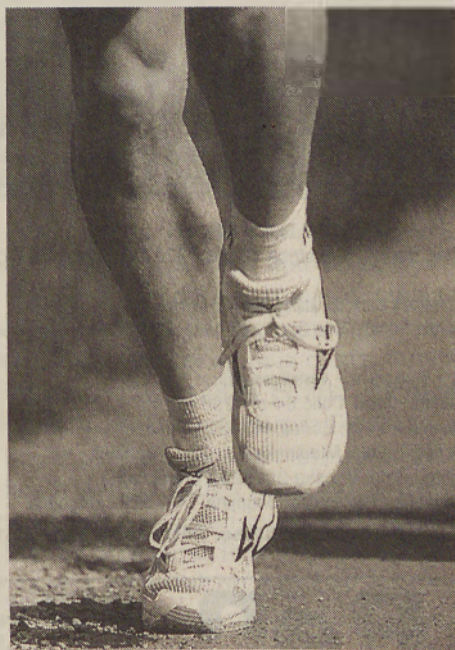
Kot ste lahko prebrali, je bilo vprašanje postavljeno kar
preveč na splošno za konkreten odgovor. Predlagam, da
se gospa Alenka z otrokom pred odhodom k zdravniku
najavi pri meni, ker bom, ko bom otroka pregledal, najbolje
vedel svetovati potek zdravljenja. S tem pa ji bom prihranil
kar nekaj neprijetnih ur, prebitih po čakalnicah naših
prenapolnjenih zdravstvenih ustanov.

Pišite mi še naprej na naslov: Vestnik, Ul. arhitekta
Novaka 13, 9000 M. Sobota, ali na moj domači naslov:
Tropovci, Šolska ul. 2, 9251 Tišina. Vsak dan med 20. in 21.
uro pa sem za Vaša vprašanja dosegljiv tudi na telefonu 02
539 1737.

S hojo do zdravja

**Vsak človek bi moral zaradi boljšega zdravja
hoji nameniti najmanj 15 minut dnevno. Za
hojo ni treba čakati na idealno priložnost,
treba se je le odpraviti od doma in začeti takoj.**

Da bi se znebili odvečnega maščobnega tkiva, se nam ni
treba ukvarjati s težkimi fizičnimi aktivnostmi. Novejše
raziskave kažejo, da se z redno in zmerno hojo dosegajo
enaki ali še boljši rezultati. Takšno obliko aktivnosti so prej
priporočali starejšim osebam z zdravstvenimi težavami,
danes jih pripo-
ročajo tudi mlaj-
šim in zdravim
osebam. S spre-
hodi se ne zne-
bimo sarno nepri-
jetnih maščobnih
blazinic, z njimi
krepimo vse mi-
šice, tkiva in not-
ranje organe. Z
vsakodneвно ho-
jo spodbujamo
cirkulacijo krvi,
reguliramo krvni
tlak, ravnamo
hrbtenico, s tem
pa preprečimo
glavobole, do ka-
terih prihaja naj-
večkrat zaradi
nepravilne drže.

Hoja je zdrava.

Kako je pet otrok s Hotize ostalo brez 48-letnega očeta Avguščina, ki ga še vedno pogrešajo?

OSTE
BAKAL

I Z

M O

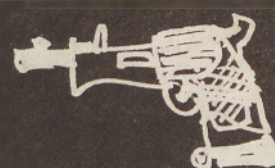
J E

G A

A R

H I

V A

Hčerko je poslal po zdravila in izginil neznano kam

Skupaj s slovensko in hrvaško policijo ter mnogimi Hotižani smo lani avgusta iskali pogrešanega Avguščina Antolina, o katerem tudi po dobrem letu dni ni ne duha in ne sluha – Otroci in številni sorodniki si želijo, da bi ga čimprej našli živega ali mrtvega, saj je najhuje živeti v negotovosti in čakanju – Pet otrok, starih od 8 do 21 let, spremlja nenehna mora, kajti v treh letih so izgubili mamo, doživeli velik požar na stanovanjski hiši, sedaj pa ne vedo, kaj in kako je z očetom ...

Čeprav so praktično vse zgodbe v rubriki **OSTE BAKAL** iz **MOJEGA ARHIVA** pretresljive in nadvse zanimive, pa je tokratno »obujanje žalostnih spominov« za mnoge, zlasti pa za pet otrok s Hotize, še posebno pretresljivo. Minilo je namreč se le dobro leto dni in zgodba pravzaprav ni »za arhiv«, toda bilo je to kratki 13 najhujših mesecev v življenju petih mladih ljudi in morebiti bo naše kratko pisanje privedlo tudi do morebitnega razkritja nadvse črne zgodbe. Morebiti bo s svojimi informacijami in podatki lahko pomagal kdorkoli izmed naših bralcev in prebrani smo, da se bodo otroci pogrešanega Avguščina Antolina s Hotize, ki bi ga slišali, da je oče mrtev, znebili tega bremena. Gotovo je namreč, da je bil otrokom zakoncem Avguščina in Antolin iz Strnčke ulice 8 v obmejni Lendavi, danes 21-letni Barbari, študentka v Ljubljani, 19-letnemu Matjažu, prihodnjemu študentu v Mariboru, ter osnovnošolcem 14-letnemu Valentinu, 9-letnemu Roku in 8-letnemu Sebastjanu, usoda še zdaleč ni bila naklonjena.

Čeprav so lepih začetkih, ko sta bila starša, Avguščina in je bil oče Avguščin zaposlen v državnem podjetju in delal predvsem v Libiji, Nemčija ..., mama Terezija pa domači lekarni in je vse bilo bolj ali manj idealno, se je pred nekaj leti vse obrnilo na glavo. Sprva je bilo otroštvo več kot zadovoljivo in brezskrbno, saj so imeli pridni otroci, ki so potrebovali za nemoteno odraslost in razvoj, ob tem sta tudi pridna starša gradila novo hišo v strnjnem obmejnem kraju Hotiza. In vse je kazalo na pravo usodo, je, žal, hotela drugače.

Najprej se je med delom v Nemčiji huje poškodoval oče Avguščin, ki so ga po daljšem zdravljenju po poškodbi hrbtenice invalidizirali. Malo pozneje pa je za hudo, trajno neozdravljivo boleznijo zbolela tudi mama Terezija, ki je pred dobrimi tremi leti (24. 7. 2001) umrla. Vso skrb za vzgojo otrok in vse drugo je potem moral prevzeti oče Avguščin, ki tudi sam ni bil zdrav. Le pol leta pozneje, januarja 2002, je prišlo še do velikega požara (ugotovljeno je bilo, da je povzročil velikansko materialno škodo, saj je bilo prvo nadstropje nove hiše v celoti porušeno. Tudi od tega so se Antolinovi ob pomoči sorodnikov, prijateljev, sosedov in prijateljev skupnosti opomogli, čeprav je bilo težko, da začetne idile nikoli več ne bo. Ob tem so ustrezne službe poskrbele, da so se otroci manjši otroci preselili k družini najstarejšega brata v bližnjem naselju Žižki.

Matjaž je najstarejši izmed petih otrok Barbari, občasno pa se jima je pridružilo še dve dekletki Iris. Vse omenjene travme, ki so jih lepo prenesel tudi popolnoma zdrav Avguščin, ki pa je nekega lanskega vročega dneva povzročil svojim otrokom velike težave. Bil je četrtek, zadnji dan lanskega julija in teden dni potem, ko je

pokopal svojo življenjsko sopotnico, op. p.), ko je Avguščin zapustil svoje otroke in vse druge svoje, prijatelje, znance in sosedo ter se napotil neznano kam. In od takrat se je za njim izgubila vsakršna sled. Več dni in tednov po izginotju so ga policisti PMP Lendava skupaj s sorodniki in domačini nenehno poskušali najti, žal pa je vedno ostalo samo pri poskusu. Pogrešanega so sosedje nazadnje videli, kako se je tisti četrtek, 31. julija 2003, okoli 13.30 na obmejnem območju s sosednjo Hrvaško odpravil proti reki Muri. Gre za možakarja, visokega okoli 170 centimetrov, rjavih, kratko pristriženih las, oblečen je bil v zelene kratke hlače, zeleno črtasto majico in obut v sandale. Pri iskanju so nenehno pomagali tudi policisti in drugi državljani sosednje Hrvaške, a žal še vedno ni nobenih sledi. Ker pogrešanega kljub iskanju še vedno niso našli, prosimo vse, ki bi ga opazili ali vedo, kje se zadržuje, da to nemudoma sporočijo na PMP Lendava ali na številko 113,« so nam v tistih lanskim kritičnih avgustovskih dneh sporočili s PU Murska

bržkone jasno, da bodo pogrešanega težko še kdaj izsledili bodisi živega bodisi mrtvega. Ravno to, da bi ga našli mrtvega ali živega, pa bi si najbolj želeli tako otroci kot vsi drugi svojci, kajti šele takrat bi lahko dokončno vedeli, kaj se je zgodilo in kako naprej. »Že v minulih dneh smo ribiči preiskali prav vse gramoznice in ribnike, tako da ni nobene možnosti, da bi bil kjerkoli v vodi. Vem tudi, da Avguščin nikoli ni imel preveč rad vode in se je je izogibal, kar sem še posebej ugotovil, ko sva delala skupaj v Nemčiji,« nam je pred dobrim letom dni pripovedoval brat pogrešanega Martin Antolin. Tudi drugi brat Ivan je takrat ravno tako verjel, da Avguščina ni več med živimi, a najhuje je, da ga ne morejo najti. Oba omenjena brata sta sodelovala tudi v večini organiziranih iskanj.

Ob lanskem dogodku smo se pogovarjali tudi s sinom pogrešanega Matjažem, sicer zelo pridnim fantom, ki si je v želji, da bi zaslužil nekaj denarja za novo šolsko leto, tudi v času lanskim počitnic uredil počitniško delo v lendavskem podjetju, ki se je končalo

zdravilo. Ko pa se je sestra vrnila, njega ni bilo več in sprva smo menili, da je kje v bližini, toda ko ga že nekaj ur ni bilo, smo zadevo prijavili na policijo. Od takrat ga iščemo in smo pregledali med drugim tudi vse opuščene hiše ter druge objekte v okolici, bili smo pri vseh znanih, svojcih, prijateljih, kjer bi se mogoče zadrževal, a žal ni nobenih rezultatov. Hudo nam je, če se mu je kaj zgodilo, toda še huje nam bo, če ga ne najdemo ne živega in ne mrtvega, in ne bomo mogli normalno zaživeti. Veste, kako hudo je, ko kdo zazvoni pri vratih ali zazvoni telefon in samo čakamo, kaj bomo slišali,« nam je takrat žalostno pripovedoval sin pogrešanega Matjaž, ki je posebej poudarjal, kako hudo je bilo že pred izginotjem očeta, ko je bila očetova invalidska pokojnina zelo nizka. Otroci sicer prejemajo nekaj tudi po mami, nekaj navržeta tudi študentski obeh starejših, vse skupaj pa je malo, ker je šolanje, predvsem pa življenje v Ljubljani (Barbara) in sedaj v Mariboru (Matjaž), tako drago.

Matjaž in njegovi sestri ter brata so

Sobota in to sporočilo žal ni preklicano niti danes, saj pogrešanega ni od nikoder. Žal pa so bili takrat mnogi Hotižani skoraj prepričani, da bodo truplo nesrečnega Antolina bržkone našli v reki Muri, nekje na Hrvaškem, a ker se to ni zgodilo niti po letu dni, so tudi takšni upi vedno bolj odmaknjeni ...

So pa nekateri kljub vsemu prepričani, da naj bi bil Avguščin Antolin še vedno živ, toda po tistem, kar smo videli in slišali na enem od lanskim organiziranih iskanj pogrešanega, ki se ga je udeležilo okoli 20 slovenskih in hrvaških policistov tudi s službenimi psi, ter še toliko občanov, je

ravno na dan, ko je oče odšel od doma. Kljub vsemu nam je Matjaž takrat podrobno predstavil potek dogodkov. Tako smo med drugim slišali, da je imel pogrešani štiri dni pred izginotjem lažji operacijski poseg na glavi (nekaj na ušesu, op. p.), ki je bil opravljen v bolnišnici v Murski Soboti. Vse je minilo brez zapletov in Avguščin naj bi bil zelo dobre volje. »V četrtek me ni bilo doma, saj sem zadnji dan delal v Varstroju v Lendavi, toda sestra Barbara je povedala, da sta imela z očetom kosilo in da je bil oče zelo dobre volje. Po kosilu, okoli 14.30, je dal sestri recepte in kartico zdravstvenega zavarovanja ter jo poslal v lekarno po

hvaležni vsem, ki so jim in jim še pomagajo iskati pogrešanega očeta, tako na slovenski kot hrvaški strani državne meje. Posebej pa je Matjaž hvaležen tako pomurskim policistom kot njihovim kolegom iz medžimurske policijske uprave, enako pa tudi mnogim posameznikom in podjetjem iz Slovenije, ki so jim lani v najhujših trenutkih prek različnih javnih medijev finančno in drugače pomagali. Kakorkoli že, danes so Barbara, Matjaž, Valentina, Rok in Sebastjan leto dni starejši, kot so bili ob tragediji. Še bolj so dozoreli, ker jih je k temu prisililo življenje, in z gotovostjo lahko zatrdimo, da gredo Antolinovi otroci po pravi poti.

Švedski kralj in kraljica leta 2004 v Atenah in ...

Spomin na Olimpiado 1972

... v Münchnu leta 1972

Otvoritve olimpijskih iger v Atenah sta se ob številnih državnikih udeležila tudi švedski kralj Carl Gustaf Švedski (58) in kraljica Silvia (60), a ne po službeni dolžnosti ali celo slučajno. Olimpijske igre imajo za njiju poseben pomen - predvsem tiste iz leta 1972 v Münchnu. Takrat je bila Silvia le še hostesa na igrah, on pa švedski prestolonaslednik.

Spoznala sta se na otvoritvenem ceremonialu, ko je predsednik mednarodnega olimpijskega komiteja pripravil poseben sprejem za šefe držav oziroma njihove uradne predstavnike. In kaj sta pomislila, ko sta drug drugega prvič zagledala. Silvia: »Joj, kako je lep. Moram

ga spoznati!« Carl: »Kako šarmanтна je in disciplinirana. Za to dekle bi se v trenutku odpovedal kraljestvu!« Poročila sta se leta 1976. S tem je Švedska dobila kraljevski par, ki so ga spoštovali vsi Švedi, kraljevina pa nov polet. Pred tem je namreč vse kazalo, da bo kraljevina odmrla, država pa postala republika.

Danes kraljica pravi: »Kralj in jaz sva kot uigran team. Marsikaj narediva skupaj, in to z ljubeznijo. Ko pride konec tedna, pa so dnevi najini. Zloživa nahrbtnike in odvandrava v hribe. Čudovito je prespati v kakšni lovski kočici v samotni. Njuni trije otroci Victoria (27), Phillip (25) in Madeleine (22) že imajo družine.

Čas gre svojo pot ...

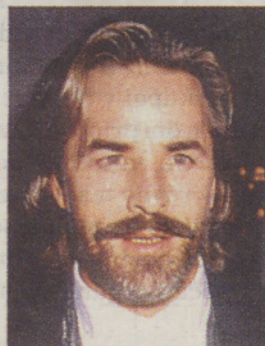
Don Johnson (54) si je znal (in si še vedno zna) privoščiti življenje. Izhaja iz bogate družine pa tudi sam si je z različnimi vlogami, predvsem v tv-nadaljevalnikih, prislužil dokajšnje bogastvo. Po svetu je zaslovel - in obnorel ženske - z vlogo Sonnyja Crocketta v nadaljevalki Miami vice, ki smo jo gledali tudi pri nas. Dvakrat se je poročil z Melanie Griffith, zdaj pa je že pet let srečno poročen z dvajset let mlajšo Kelley Phleger.

1972

1984

1990

1998

2004

Don Johnson 1972-2004

Nobene sledi o zakonski krizi: Bill in Hillary Clinton. Na kongresu stranke sta izžarevala srečo in sproščenost in tudi izjavila skupno mnenje: »Bush mora oditi!«

predsednik in soproga stopila na tribuno, sta doživela bučen aplavz in navdušeno vzklikanje. Protikanaclav Georgu Bushu je Bill Clinton podprl z besedami: »Podprite Johna Kerryja v Washington. Ima izkušnje, ima karakter in lastnosti velikega predsednika!«

Zakulisje zakonske sreče

Aprila 1956 sta se poročila svetovno znana filmska igralka Grace Kelly in monaški princ Rainier. Lepo, blago in nežno igralko, kot je sicer bila - in takšne vloge je tudi igrala -, je zaprosil za roko sam monaški princ. In Kelly se je odločila, da opusti svoj poklic in okolje in postane monaška princesa. Z novo vlogo je dobila tudi novo ime, Gracia Patricia. Veliko pozneje, dve leti pred smrtjo, ko se je izpovedala novinarju, so lahko njeni podaniki iz kneževine na Azurni obali izvedeli, da ji v začetku ni bilo ravno lahko, kajti zakonca sta prihajala iz dveh različnih svetov. Ona iz sveta glamurja in sproščenih odnosov, on iz konzervativne družbe, ki je dajala veliko pozornost zunanjemu videzu - v družini suverena mora biti vse idealno - in kjer je bilo vse podrejeno strogemu protokolu. Zdaj, nedolgo od tega, je izšla knjiga Grace Kelly in princ

Rainier, hollywoodska pravljica v Monaku, ki jo je napisal J. R. Taraborelli. Biograf opisuje življenje na dvoru in tudi besede nekdanje filmske dive, da je bil njen zakon s princem v bistvu trdo delo in da je velikokrat premišljevala o ločitvi. Pred poroko se je morala

pisno obvezati, da v primeru ločitve ne bo zahtevala otrok. To je bil tudi eden od vzrokov, ki so vplivali, da je vrnila v Hollywood. Da je njun zakon funkcioniral je morala sprejeti številne kompromise, zaradi česar je bila veliko časa depresivna.

Nekaj časa sta bila najslavnejši par na svetu - hollywoodska igralka in monaški princ pred petdesetimi leti. V levem kotu naslovnice knjige.

Dekle meseca ...

To je Gwen Stefani iz Birminghama, vendar ne tistega v Veliki Britaniji, ampak tistega v Virginiji v ZDA. Dekle pravi, da mora biti vsak dan izpolnjen z aktivnostmi, ki spodbujajo izločanje adrenalina. »Ko sem prvič letela z letalom, sem si v nekem trenutku zaželela, da bi skočila iz njega.« Tudi ta posnetek je nastal v letalu, vendar ob neki drugi priložnosti. Med poletom na Kubo se je kot fotomodel po poklicu nastavila fotografu in bogve, ali si s tem ni zaslužila za vožnjo in počitnice.

Pavarotti se poslavlja

Luciano Pavarotti – svetovna turneja ob slovesu od uspešnega tridesetletnega nastopanja na največjih in najpomembnejših odrih sveta. Svoja kariero je začel v Italiji leta 1961.

Jožef Dajnko iz Kupetinec

Ob prihodu na njegov dom smo ga srečali zunaj pred kovačnico oz. delavnico za popravilo kmetijskih strojev, orodij in druge storitve. Ni imel nobenega nujnega dela. Pravzaprav je to dejavnost skoraj opustil zaradi zdravstvenih razlogov. Prestal je težko operacijo na črevesju in je invalid 3. kategorije. Da bi tudi njega predstavili v tej rubriki, pa ni imel nobenega pomisleka, saj tudi sam rad prebira takšne stvari.

- Vožnja mleka
v zbiralnico je
njegova naloga

Ni dolgo trajalo, in Jožef si je s prihranki na delu v Nemčiji lahko kupil prvi avto. Ponosno se je pripeljal z njim domov, tate posnetek pa je nastal pri prijatelju Ivanu Dundku v Ključarovcih pozimi leta 1970.

Preden je odšel iz Nemčije, se je za spomin fotografiral pri avtodvigalu, ki ga je vozil (čepi na levi strani).

Če ne bi zbolel in če bi bilo dovolj naročil, bi lahko Jožef delal v svoji delavnici, kjer je tudi prostor za kovaško »ognišče«.

Prijatelj je osivel, on pa ne

Danes osemindesetletni Jožef Dajnko je odrasčal na srednje veliki kmetiji. Pri hiši so bili trije otroci, in ker on ni bil predviden, da bi prevzel gospodarjenje od staršev, se je odločil za nadaljevanje šolanja.

»Seveda nisem razmišljal o gimnaziji in potem še o študiju na univerzi, ampak sem si želel čimprej pridobiti poklic in se zaposliti. Kot nalašč za kaj takega je bila šola za kovače na Ptuj, vmes pa sem bil vajenec pri Keglu pri Svetem Juriju ob Ščavnici. Leta 1965 sem končal šolanje in vajensko dobo. Sledilo je 18-mesečno služenje vojaškega roka v Makedoniji. Tam sem spoznal Slavka iz Iljaševce, s katerim sva postala zelo dobra prijatelja. Večkrat so naju zamenjevali, ker sva imela oba črne lase in rjave oči, pa tudi približno enake velikosti sva bila. Jaz imam še vedno črne lase, on pa je medtem posivel. Pravijo, da je to odvisno od žene. Jaz sem se v svojo zagledal pri šmarnicah v Zasadih, poznal pa sem jo že nekoliko prej. Moram priznati, da mi doslej res ni delala sivih las.

V Nemčijo po avto in ...

Leta 1967, ko sem se vrnil od vojakov, je bilo kar nekaj možnosti za zaposlitev. Odlo-

čil sem se, da grem v Tovarno Borisa Kidriča Maribor, kjer sem dobil službo kot ključavničar v oddelku za železniške vagone. Dobro leto sem si tamkaj služil kruh, nato pa me je zamikala tujina, kjer se je obetal boljši zaslužek. Spomnim se znanca sem odšel v mesto Wasseraufing, kjer sem najprej delal kot livar, nato pa sem vozil avtodvigalo. Res sem priložnost dobro služil. Kmalu sem si lahko kupil avto ter prispeval večino sredstev za nakup traktorja in druge mehanizacije za delo na domači kmetiji. Naneslo je namreč, da je prišlo do sam pri hiši, zato sem se moral leta 1975 vrniti in prenesti kmetijo. Dobil sem tudi službo v Avtoradgoni, kjer sem delal do stečaja leta 1992. Ko je bila žetev, sem bil vedno na dvorah, da sem lahko žel s kombajnom. Najprej smo imeli slupnjo, nato pa sem kupil lastnega. Ta je še vedno pri hiši, kjer pa samo na svojih poljih, ker deluje na stari način, in sicer tako, da moramo med žetvijo nastavljati vreča za tri dni. Medtem smo si zgradili tudi novo hišo in delavnico za kovaška in ključavničarska dela. Računal sem, da bom imel doma redno delo in zaposlitev, poleg tega pa še kmetijsko od štirih sinov. A je prišlo drugače. Zdaj delamo le priložnostno.

Očetu se v delavnici rada pridružiata tudi sinova Jože in Bojan.

Pri štedilniku je vseeno rajši zenin pomočnik

Pri štedilniku je vseeno rajši zenin pomočnik

Jožef mi je brez dlake na jeziku pripovedoval tudi o vsaki drugem, kar me je zanimalo. Tako se je tudi pohvalil, da si je v Nemčiji specializiral za kuhanje, in če bi bilo treba, bi lahko hitro zamenjal ženo Angelo pri štedilniku. No, vseeno je rajši le njen pomočnik, enako pri iskanju gob, saj gre on večkrat mimo kakšnega velikega jurčka, ona pa vse najde. Noposlušljiv pa je glede vožnje njihovega mleka v vaško zbiralnik, kar je sicer v glavnem žensko opravilo. V njegovi domeni je tudi delo v domačem sadovnjaku. Da bi privabil čim več ptic, je izdelal kakšnih deset valilnic in nekaj hranilnic, in to ima seveda na skrbi. Večkrat si najde čas še za posedanje pri domačem ribniku ali bolje rečeno mlaki z deževnico, ki se steka vanjo s strehe. Rib je trenutno toliko, da te kar sčepajo, če daš roko v vodo. Rad se igra tudi s psom Reksom, v gostino in na veselice pa le redkokdaj zavije.

Prof. G. Bistriško

Jožef G. Bistriški

Z ženo Angelo sta si želela, da bi pročelje njihove hiše kazalo na to sliko z motivom kmečkega dela, ko so bile »gonilna sila«
To željo jima je uresničil ljudski umetnik Mertúk iz Bratonec.

Anica in Drago

Končno ga je tudi ona dohitela, kar je uspelo njemu že pred petimi leti. Saj veste, na kaj namigujemo? Anica ni lovila 55-letnega Draga Kočarja od Grada, ker ima svojega Lacija Vargo iz Dobrovnika, ampak je želela srečati tistega skrivnostnega abrahama, da bi ji prišepnil, kaj jo še čaka v nadaljnjem življenju in poklonil kaj lepega ... Z Dragom pa sta sicer tesna sodelavca v slovenskem društvu Lipa v Münchnu, zato se je tudi on veselil tega dogodka.

JOG